

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, Földi László, Szilágyi György***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	8899
Napirend előtti felszólalások:	
Gréczy Zsolt (DK).....	8899
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	8901
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	8902
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	8904
Korózs Lajos (MSZP).....	8906
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8907
Szászfalvi László (KDNP).....	8909
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8911
Ungár Péter (LMP).....	8913
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8914
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8916
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	8918
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	8920
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8921
Egyes törvényeknek a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetésével kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	8923
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	8923
Felszólalók:	
Dr. Selmeczi Gabriella , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8931
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8935
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8938
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8940
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8943
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8946
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8948
Dúró Dóra (független).....	8952
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8956
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8959
Gréczy Zsolt (DK).....	8960
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	8961
Révész Máriusz (Fidesz).....	8962
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	8963
Arató Gergely (DK).....	8966
Bósz Anett (független).....	8967
Dr. Kállai Mária (Fidesz).....	8970
Bósz Anett (független).....	8973
Böröcz László (Fidesz).....	8974
Gréczy Zsolt (DK).....	8975
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8976
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8976
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8977
Böröcz László (Fidesz).....	8978
Simon Róbert Balázs (Fidesz).....	8978
Kovács Sándor (Fidesz).....	8980
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8982
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza.....	8985
Az Európa Tanács felülvizsgált filmkoprodukciós egyezménye kihirdetéséről szóló, valamint Az Európai filmkoprodukciós egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája a lezárásig.....	8990
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	8990

Felszólalók:

Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8992
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8993
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8994
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8995
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza.....	8995

A 2020. év nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	8995
Pánczél Károly , a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke, a napirendi pont előterjesztője	8996
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	8999

Felszólalók:

Dr. Hörcsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9001
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9004
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9006
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9008
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9009
Dr. Fülöp Erik (független)	9012
Boldog István (Fidesz)	9015
Gréczy Zsolt (DK)	9017
Pánczél Károly , a Nemzeti összetartozás bizottságának elnökének előterjesztői válasza	9017

Az állattenyésztés szabályozásához szükséges törvényi szintű rendelkezésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9018
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9018

Felszólalók:

Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9020
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9022
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9024
Czerván György (Fidesz)	9024
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9026

A Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9027
Dr. Bóka János igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9027

Felszólalók:

Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9028
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9029
Dr. Bóka János igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9029

A Magyarország Kormánya és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9029
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9030

Felszólalók:

Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9030
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9031
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9031

A Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között, a Nemzetközi Távközlési Egyesület ITU Telecom World 2019 rendezvényének lebonyolításáról, szervezéséről és finanszírozásáról szóló, a fogadó országgal kötött Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9031
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9032

Felszólalók:

Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9032
--	------

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9033
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9034

A Nemzetközi Mobil Műholdas Szervezet létrehozásáról szóló egyezmény és annak 2008. évi módosítása kihirdetéséről, A Londonban, 1985. október 16-án kelt, „a hajókon telepíthető INMARSAT földi állomások használatáról a területi vizeken és kikötőkben” tárgyú megállapodás kihirdetéséről és Az Európai Hírközlési Hivatal (ECO) létrehozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatok együttes általános vitája a lezárásig	9034
--	------

Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9035
--	------

Felszólalók:

Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9036
--	------

Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9036
---	------

Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9038
--	------

Az ülésnap bezárása	9040
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
16. ülésnapja
2019. május 28-án, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Szilágyi György)

ELNÖK: *(A teremben lévőek felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. - Németh Szilárd István Gréczy Zsolt és Hajdu László felé: Álljatok fel, itt az elnök! - A DK két képviselője ülve marad. - Cseresnyés Péter: Nem volt gyerekzsoba, ilyen egyszerű! - Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek.)* Jó reggelt kívánok tisztelt képviselőtársaim, foglaljanak helyet! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 16. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Most **napirend előtti felszólalások** következnek. „Magyarország 2019 tavasza” címmel a DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hadd kezdjem azzal, hogy a Demokratikus Koalíció úgy értékeli az európai parlamenti választást, hogy az Európa-párti erők győztek, és azok, akik a bezárkózást, a rasszizmussal kevert idegengyűlöletet választják, kisebbségbe szorultak, ha szabad ezt a kifejezést használnom, mostantól a macskaasztalnál fogyasztják el vacsorájukat, ahelyett, hogy Magyarországot a főasztalhoz ültették volna.

De történt sok minden más is ezen a bizonyos hétvégén, és az egyik ilyen érdekes jelenségre muszáj felhívnom a figyelmet, mert a parlamenti választás csatazajában szinte elsikkadt ez a hír. Közvetlenül a tegnapielőtti szavazás előtt pár nappal Kisvárdára vezényeltek mintegy 30 készenléti rendőrt, hogy a záhonyi határátelőkönél segítsék meggyorsítani a Magyarország és Ukrajna közötti határellenőrzést. A rendőrség megerősítette az akció tényét, ám a hivatalos tájékoztatás szerint az akciónak nincs köze a vasárnapi európai parlamenti választáshoz. Máskor nem szoktunk hallani arról, hogy az ukrán határra levezényelnek rendőröket, hogy szabaddá tegyék a folyosót, éppen a választás előtti egy-két napon és a választás napján ezt rendkívül fontosnak tartották. Ez az időzítés azért is érdekes, mert egy évvel korábban a HírTV műsora - tudják, akkor, amikor még Simicska Lajos éppen nem volt a maguk táskahordója, vagy már igen, vagy még nem, ezt most nem értem, de ezt önképp majd tisztázzák -, szóval, ez mutatta, hogy a 2018-as országgyűlési választások alatt jelentős számú, fiktív magyarországi lakcímmel rendelkező ukrán-magyar kettős állampolgárt szállítottak szervezett keretek között a határhoz közeli településekre, hogy ott a Fidesz-KDNP jelöltjére, Tilki Attilára szavazzanak.

A Demokratikus Koalíció ugyancsak forogtattott a helyszínen, és meg is mutattuk azokat az éppen összedőlés előtt álló házakat, ahova nagyjából 100-150 ukrán állampolgár volt bejelentve, hogy állítólag ott laknak ezekben a viskókban. Nyilván az volt a cél, hogy ezek az emberek, akik oda be voltak jelentve, leadják a szavazatukat. A Kárpátalja, tehát Ukrajna területén élő magyar állampolgárok levélben is szavazhatnak, de a személyes szavazás így is nagyon népszerű, ám ehhez magyarországi lakcímmel kell rendelkezni.

Adódik tehát a kérdés, miért éppen a választás előtt volt szükség az ukrán határon a gyorsabb átkelés biztosítására. Csak nem arról van szó megint, hogy a Fidesz beutaztatott néhány embert, hogy a Fideszre szavazzon, és ezzel ismét megvalósult a választási csalás? Még mielőtt fölteszik azt az ócska lemezt, hogy a Demokratikus Koalíció megint bántja a határon túli magyarokat, erről szó nincs. A Demokratikus Koalíció nem a határon túli magyarokat bántja, hanem a választási csalást ítéljük el, gyűlöljük, ha emberek átsétálnak a határon és a Fideszre szavaznak csak azért, hogy ezért az állampolgárságért cserébe ezt a gesztust viszonzozzák.

Egyébként hozzáteszem, mi Áder János 1993-as parlamenti beszédével értünk egyet. Akkor Áder János így fogalmazott: a Fidesz nem ért egyet azzal, hogy olyanok is szavazzanak Magyarországon, akik nem vállalják ennek következményeit. Ezt mondta Áder János 1993-ban. Igaz, akkor a Fidesz még a Liberális Internacionálé tagja volt, és ugyanezen Fidesz összes vezetője akkoriban még a Soros-alapítvány zsoldjában állt. De hát változott a Fidesz rendesen. Szerencsére... *(Dr. Völner Pál: Nem vettek be?)* Tessek? Államtitkár úr, aki a prejudikációiról híres a Választási Bizottság előtt, most úgy gondolta, hogy mégiscsak kommentelnie kell az én megjegyzésemet. *(Dr. Völner Pál: ...a Kúria-ítéletet nézd meg!)* Igen. Ön szerint már nyilván volt is ítélet abban a bizonyos ügyben, amiben még tárgyalás sem volt.

De a lényeg az, hogy a Demokratikus Koalíció arra hívja fel a figyelmet, hogy ne történjen választási csalás. Egyáltalán nem vagyunk biztosak abban, hogy ez nem történt meg megint. Tehát amikor a Fidesz azzal döngött a mellét, hogy 1,7 millióan szavaztak rá, ebből nem tudjuk, hogy mennyi történt csalással. Tudjuk azt, hogy elképesztő, több tíz milliárdos reklámkampánnyal történt mindez, úgy, hogy közben az ellenzéki pártokat kiszorították a nyilvánosság jelentős részéből, és hozzáteszem, ez azt is jelentette, hogy a Fidesz tavaly áprilishoz képest egymillió szavazót veszített el, a Demokratikus Koalíció pedig az egyetlen parlamenti párt, amely növelni tudta választói számát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében a választ Dömötör Csaba államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Jó napot kívánok, elnök úr! Köszönöm a szót. Napok óta figyeljük azt az érdekes próbálkozást, hogy a Demokratikus Koalíció megpróbálja bebizonyítani, hogy gyakorlatilag a Fidesz elvesztette ezt a választást. Érdekes számtani próbálkozás ez. Mintha arról szólna, hogy azt próbálják bebizonyítani, hogy az 52 százalék kevesebb, mint 16 - nevezük ezt, mondjuk, Gyurcsány-sejtésnek. Szeretném önt arról tájékoztatni, hogy ez még nem nyert bizonyítást, és nem is fog a tudomány mai állása szerint.

Mindig megmosolyogtató az, amikor egy vesztes párt mindenféle külső körülményre fogja a választási vereségét. Az meg, mondjuk, egyenesen felháborító, hogy ha jól értem, megint külföldi magyarokat ukránnozzon le. Nem lennének erre annyira érzékenyek, ha nem az ön pártja lenne az, amelyek évek óta hergel a külföldi magyarok ellen, és nem önök lettek volna azok, akik 2004. december 5-ét megelőzően magyart hergeltek magyar ellen. Ha már a kommunikációt ön szóba hozta, önök akkor szórólapokat terjesztettek arról, kormányzati pénzből is, hogy mennyibe kerülne egyetlen külföldi magyarnak a megadott állampolgárság, és utólag tudjuk, hogy ez ordas hazugságnak bizonyult.

Úgyhogy itt is arra kérném önöket, hogy az új választási ciklust, az európai, használják már fel arra, hogy végiggondolnak bizonyos dolgokat, amelyek fontosak az ország szempontjából. A határokon átívelő nemzetegyesítés ilyen. Ne hergeljenek magyart magyar ellen - ezt szeretném önöktől tisztelettel kérni.

Ami pedig a választás egyéb vonatkozásait illeti, többféle értelmezés van, én tudomásul veszem, hogy önöknek is van egy. Az önök politikáját és a miénket, jól látszik, hogy egy világ választja el egymástól (*Gréczy Zsolt: És milyen büszkék vagyunk rá!*), mert a kampányban is elmondták, hogy önök a brüsszeli bürokráciát erősítenék, mi pedig a nemzetállamokat. (*Gréczy Zsolt: Ilyet sose mondtunk!*) Ez egy világos választási lehetőség, és a magyar állampolgárok elmondták, hogy mit szeretnének. Önök másra bíznák a legfontosabb döntéseket, mi szeretnénk, ha a magyarok kezében maradna. Önök feljelentgetni jártak Brüsszelbe az elmúlt években - nézze meg a tucatnyi lejárató levelet, lejárató akciót -, a mi képviselőink a hazájukat képviselték, és azért küzdöttek. Önök folyamatos igazodási kényszerben vannak Brüsszelben is, a miniszterelnök viszont az ország érdekeiből vezeti le a cselekvést, és ha szükséges, akkor beleáll a vitákba. Nem a kényelmi szempontok fogják meghatározni a kormány számára, hogy milyen külpolitikát folytat.

(9.10)

Már a mai napon megkezdődnek tárgyalások az egyes pártcsaládok között is arról, hogy kik legyenek az új brüsszeli vezetők az uniós intézményekben. Mi a kampányban is elmondtuk a szempontjainkat.

Olyan vezetőket szeretnénk, akik nem vesznek el jogokat tagállamoktól, érvényesítik a biztonság szempontjait, és fellépnek többek között a migráció ellen. Nekünk ez a meghatározó szempont.

Azért hozom ezt fel, tisztelt képviselő úr, mert az önök csúcsteljesítője, Timmermans úr nem felel meg ezeknek a szempontoknak. Nem elég, hogy 18 százalékra emelné a társasági adót - ön is tudhatja -, ami duplázódást jelentene a hazai társasági adó szintjéhez képest, de gyakorlatilag még szélesebbre tárná Európa kapuit, mint eddig. Támogatja a betelepítéseket, támadja a határozatot, és több pénzt adna a bevándorlást támogató országoknak, ezt világosan elmondta. Ezt akarja az önök jelöltje.

Mi ebből viszont nem kérünk, és biztos lehet afelől, hogy a magyar miniszterelnök már a ma kezdődő tárgyalásokon is azért küzd majd, hogy olyan vezetők legyenek az uniós intézmények élén, akik a magyar érdekeket is figyelembe veszik. Nem szeretnénk, ha másodrangú állampolgároként tekintenének bennünket. És az az üzenet, amit a magyar választók tegnapelőtt küldtek, erről is szól.

Végezetül azt szeretném mondani, hogy használják ki, hogy minden egyes új európai parlamenti ciklus magában hordozza az újkezdés lehetőségét is, és azt szeretném kérni önöktől, hogy próbálják ki legalább egyszer, hogy milyen érzés a magyarok oldalára állni.

Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Gréczy Zsolt közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Aktuális ügyekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd-képviselőcsoportból Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék kapcsolódni Orbán Viktor miniszterelnök úr tegnapi beszédéhez, ahol a gazdaságról is szót ejtett, és elmondta, hogy nagyon komoly pozitív gazdasági eredmények születtek, Magyarország jobban teljesít.

Nos, az első pontjában azt mondta, hogy a magyar gazdasági növekedés a legmagasabb az Európai Unióban, és tartósan igen magas szinten van. Ebből nyilvánvalóan arra kellene következtetnünk, hogy akkor Magyarország dinamikusan zárkózik fel az Európai Unióhoz. Ha megnézzük az adatokat, azt látjuk, hogy 2010-ben Magyarország egy főre jutó GDP-je az Európai Unió átlagához képest 65 százalékon volt 2017-ben; ez 68 százalék, vagyis 3 százalékos növekedés volt. Ugyanezen időszak alatt Észtország 65 százalékról 79 százalékra, vagyis 14 százalékponttal növelte a pozícióját; Litvánia 60-ról 78 százalékra, Lettország 53-ról 67 százalékra. Azt lehet látni, hogy ezek az országok 14-18 százalékpontos növekedést tudtak elérni, ehhez képest Magyarország mindössze 3 százalékosot.

Miniszterelnök úr arról is beszélt, hogy a foglalkoztatás dinamikusan növekedett 2010-18 között. Valóban így van. Közel 20 százalékos foglalkoztatásnövekedés valósult meg ebben az időszakban, ami igen imponáló, igen magas. A GDP ugyanezen időszak alatt 23,1 százalékkal emelkedett, ami szintén nagyon szép eredmény. Ha azonban a kettőt összevetjük, ebből azt látjuk, hogy a termelékenység mindössze 3 százalékkal növekedett ez alatt az időszak alatt.

Az Eurostat adatai szintén ezt mutatják. 2010-18 között az Eurostat adatai szerint a magyar termelékenység 5,5 százalékkal nőtt. Hogy ez a szám mennyire magas vagy nem magas, összevetésként hadd idézzem önöknek Románia hasonló számát. Romániában '18-ra - '10-hez képest - 42,7 százalékkal növekedett a termelékenység, vagyis Románia egy év alatt tudja produkálni azt az 5 százalék körüli termelékenység-növekedést, amire nekünk nyolc esztendőre volt szükségünk.

Miniszterelnök úr arról is beszélt, hogy az adósság-GDP hányadosunk jelentős mértékben csökkent, tehát kimegyünk az adósságcsapdából. Valóban, a számok azt mutatják, hogy a 2010-ben 80 százalékos adósság-GDP-hányados mostanra, tehát '18-ra lecsökkent 69 százalékra. Ez szintén örvendetes tény, de ha bekalkuláljuk azt is, hogy ezen időszak alatt az Európai Unióból többletforrásként GDP-arányosan több mint 40 százalék érkezett, aztán bekalkuláljuk azt, hogy a magánnyugdíjpénztáraknak a 10 százalékát szintén fölhasználta a kormány, vagyis ez azt jelenti, hogy nyolc éves időszak alatt több mint 50 százaléknyi GDP-arányos többletforrás került be a magyar gazdaságba. Ehhez képest a 11 százalékos adósságcsökkentés igen sovány eredménynek tűnik.

Végezetül, negyedik pontként arról szeretnék beszélni, hogy miniszterelnök úr közölte, hogy a magyar gazdaságban 2 százalékponttal magasabb növekedésre van szükség, mint ami az Európai Unió átlaga. Ha az Unió átlagát 2 százalékat vesszük, akkor ez azt jelenti, hogy Magyarországon a következő években 4 százalékos gazdasági növekedést kell elérni. Ezt 2030-ig, mert ezzel a horizonttal számol ó is és Matolcsy jegybankelnök úr is... - akkor ez azt jelenti, hogy közel 50 százalékos GDP-növekedést kell elérni. De hogyan és miből, ha egyszer azt láttuk, hogy a termelékenység nem növekszik jelentős mértékben, és hazai munkaerőforrás nincsen? Tegyük föl egyébként, hogy mégiscsak van egy évi 1 százalékos termelékenységnövekedés és évi 1 százalékos erőforrás-bevonás itthonról.

Ez azt jelenti, hogy évenként akkor 2 százalékos létszámnövekedésre van szükség. De honnan lehet ezt megteremteni? Nyilvánvalóan vendégmunkásokkal. Ez azt jelenti egyébként, hogy 2030-ra legalább egymillió vendégmunkást kell Magyarországra behozni. Nem tudom, hogy ezzel a kormány hogyan számolt. Egyébként miniszterelnök úr még 2010 előtt arról beszélt, hogy legalább egymillió vendégmunkásra van szükség.

És valóban azt látjuk egyébként, hogy mindenhol épülnek a munkásszállók, nem a magyar, az ukrán vendégmunkásoknak.

Szóval, elképzelhető, hogy a miniszterelnök úr kedvenc nótáját át kell alakítani, és úgy kell énekelni ezután, hogy jó estét kívánok (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), megjöttek a fehérvári ukránok. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki oldalon. - Derűltég a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Képviselő Úr! A jobboldali sajtóban van egy vicc tárgyat képező, de alapvetően nagyon komoly megállapítás meg cikksorozat, nem tudom, hogy ezeket olvassa-e. Ezekben a jobboldali sajtó azokat az alapvetően a baloldalhoz köthető közgazdászokat és a közgazdászok által megfogalmazott előrejelzéseket gyűjti össze, amelyek a valóság talaján állva egészen utóbb egészen szurreálisnak bizonyultak, és kiderült, hogy ezek nem voltak mások, mint szemerszedett hazugságok.

Ezek nem tények voltak, ezek nem előrejelzések, hanem ezek kívánságok voltak a baloldali közgazdászok részéről meghatározva. Szerették volna, ha nem sikerül az országnak. Szerették volna, ha nem sikerül gazdasági növekedésbe fordítani az országot, szerették volna, ha nem sikerül ezt a gazdasági növekedést stabilizálni. Szerették volna, ha nem sikerül a konvergenciát tovább folytatni.

Ráadásul, ami miatt ez nyilván vicc tárgyat képezi a jobboldali sajtóban - tehát az egész jobboldali szavazóközösség és politikai közösség nevet ezeken a szakértőknek nevezett embereken -, de sajnos nem lehet csak és kizárólag nevetni rajtuk, azért, mert a felelősségük rendkívül nagy; azért, mert a gazdasági folyamatokban és a gazdasági folyamatok értelmezésében a szavaknak teremtő ereje van. Tehát ha azok a közgazdászok azt mondják - ahogy ez elő is fordult az ön, az ön kollégái esetében -, hogy nem lesz akkor a gazdasági növekedés, annak bizony lehet hatása a reál gazdaságra. És elő is fordult ilyen.

Amikor jobboldali kormány volt, akkor mindig alacsonyabb gazdasági növekedést prognosztizáltak, amikor baloldali kormány volt, akkor meg mindig magasabb gazdasági növekedést prognosztizáltak, nyilván azért, hogy a szavak teremtő erejével a számokra kedvezőbb politikai irányba vigyék az eseményeket. Persze, a valóság utólag mindig bebizonyítja azt, hogy nem tarthatók ezek az állítások, és szépen lassan a baloldali közgazdasági elit és megmondóemberek legitimitása a béka feneké alá került.

Sajnálattal azt kell mondanom önnek, hogy én időről időre hallgatom az ön felszólalásait, és ön is csatlakozik ebbe a sorba ezekkel a felszólalásokkal. Csatlakozik a baloldali közgazdász társasághoz, aki mindig megmondja a tutit, mindig megmondja azt, hogy mennyire nem lehet Magyarországon a magyar emberek akaratából növekedést csinálni, mennyire nem lehet a növekedést fenntartani, mennyire nem fog tudni a magyar gazdaság felzárkózni az Európai Unióhoz. *(Dr. Rétvári Bence: Így van.)*

(9.20)

Bezzeg Románia! - ez is mindig elhangzik, és aztán a valóság szépen lassan rácáfol ezekre a megállapításokra. Egész egyszerűen mi csak azért vagyunk itt a kormányoldalon türelmetlenek, mert ki kell várni, tehát mindig várni kell egy évet, és egy év után majd meg tudjuk önnek mondani, hogy már megint nem jött be az előrejelzése. Már megint nem jött be az előrejelzés, már megint nem volt igaza. Már megint látszik, hogy a saját maga politikai érdekeiből kiindulva mondott valamit, aminek az ország gazdasági teljesítőképességéhez viszonyítva semmi köze nincs a valósághoz.

Tehát az a helyzet, hogy ha én most elkezdénék reagálni az ön felszólalására, akkor el tudom mondani a tényeket, és ha még marad időm, akkor el is fogok egypár tényt mondani. De igazából az ön korábbi felszólalásaira szeretnék utalni, mert a korábbi felszólalásai esetében a valóság azokra mindig ráírta az ajtót, mindig kiderült, hogy önnek nem volt igaza. Én azt gondolom, és a kormány nevében azt tudom mondani önnek, hogy szerintünk önnek megint nem lesz igaza. Mert mégiscsak az a valóság, hogy 2009 első negyedévében 5,3 százalékkal bővült a magyar gazdaság, ez a legjobb eredmény az uniós tagállamok között, sokkal jobb, mint az Európai Unió átlaga, mint az eurózóna átlaga. Mi a konvergencia, ha nem ez? A bruttó átlagkereset csak 12 százalékkal nőtt. Ön mindig meg szokta ezeket az adatokat kérdőjelezni, de ezek Eurostat-adatok is, tehát akkor nyilván az Európai Unióval összefüggésben is probléma van. Tehát csak arról van szó, hogy nőnek a bérek; nincs kolbászból a kerítés, mindenki egyet tud előre lépni, de nőnek a bérek, nő a gazdaság teljesítménye, csökken a munkanélküliség, a beruházások volumene emelkedik. S bizony-bizony a KSH adatai alapján 2018-ban már több Magyarországon született ember tért haza, mint ahányan elvándoroltak. Tehát a nettó migrációs egyenleg pozitív.

Tehát ön nemcsak mint közgazdász, hanem mint statisztikus is megbukott, amikor a kivándorlásról beszélt, mert egész egyszerűen nem volt igaz az a szám, amit elmondott. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend

előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Jó reggelt kívánok! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, lassan már fél éve másról sem szól a kormányzati propaganda, mintsem hogy milyen családtámogatási programot hirdetett meg a kormány, aztán amikor egymás után benyújtják ezeket az előterjesztéseket, akkor egyre-másra kiderül, hogy a lehető legszűkebb körre érvényesítik ezeket az intézkedéseket, és semmi más nem vezérelte a kormányt, mintsem hogy a lehető legkevesebb pénzbe kerüljön a családok támogatása. De ha görcső alá vesszük azt is, hogy mely családkról van szó, akkor azt látjuk, hogy egy meglehetősen szűk rétegről. S nemcsak a családvédelmi akcióterv kapcsán, hanem ugyanezt el tudom mondani az úgynevezett családépítési *(sic!)*, CSOK-támogatásról is, ahol meglehetősen kevesen tudják igénybe venni ahhoz képest, amennyien lakást szeretnének Magyarországon, illetve a lakhatásukat szeretnék biztosítani Magyarországon.

Nem beszélek arról, hogy ez a családvédelmi akcióterv, amelyet majd hamarosan tárgyalni fogunk, illetve még egy fejezetét tárgyalni fogjuk, például egy az egyben kiszorítja a támogatotti körből a 40 év fölötti nőket, miközben pontosan tudjuk, hogy meglehetősen sokan vannak, akik ezen életkor fölött is vállalnak gyereket. Ugyanez vonatkozik a gépjárművásárlási támogatásra, ahol kiszorulnak az egy, illetve két gyermeket nevelő családok, és kizárólag a többgyermekes családok számára teszik elérhetővé ezt a támogatást. Ugyanezt tudom elmondani a nagymamagyedről, hiszen a nyugdíjas nagyszülők nem vehetik majd igénybe, csak azok, akik aktív foglalkoztatottak. *(Cseresnyés Péter: Mert a nyugdíjasok nyugdíjat kapnak.)* Meg kell hogy jegyezzem, az elmúlt években egy fillérrel nem emelkedett a gyés, az anyasági támogatás és a gyed mértéke sem, miközben persze a gyésnél meg kell jegyeznem, hogy a nagymamagyés körülbelül 18 éve létezik Magyarországon.

Ugyanebbe a kategóriába tartozik a bölcsődeépítési program, amit már nem tudom, hányszor ígértek meg, miközben a férőhelyek száma alig nő. *(Németh Szilárd István: Nem igaz! Hazudsz, mint a vízfolys.)* S az is látszik, hogy ma Magyarországon mintegy 80 ezer férőhelyre lenne szükség ahhoz, hogy az aktív foglalkoztatottak körébe tartozó édesanyák, akik szeretnének dolgozni, a gyerekeiket el tudják helyezni. Summa summarum, kit támogat a kormány? Az látszik, hogy a jól keresőket támogatja, azokat, akiknek meglehetősen sok gyerekük van, illetve azokat, akik új lakást szeretnének.

De nem jobb a helyzet az idősellátás területén sem. A tartós bentlakást biztosító intézményeknél a közelmúltban írásbeli kérdést intéztem az EMMI-miniszterhez, és a válaszból kiderült, hogy tartós bentlakásos idősotthoni férőhely 53 689 van, de ebből csak 51 957-et töltöttek föl. Ezt nem is értjük, miközben olyan sorállás van, hogy az ellátottak vagy az

igénylő kliensek jelentős része azért nem kerül sorra, mert időközben meghal. Azt tudjuk, hogy ma 34 288 fő várakozik a statisztikák szerint, és ahogy említettem, a felük soha nem kerül be bentlakásos időszobákba, mert sajnálatos módon addigra elhalálozik.

Ha megnézzük a statisztikákat, az is látszik, hogy csökkent a pszichiátriai betegek otthonában a férőhelyek száma, radikálisan csökkent a fogyatékosotthonokban a férőhelyek száma, csökkent a szenvedélybetegek férőhelyeinek a száma, és jelentősen csökkent a hajléktalanok otthonában, illetve az éjjeli menedékhelyen ellátottak száma is. Itt természetesen a férőhelyekről beszéltem.

Rétvári Bence államtitkár úr, aki nagy valószínűséggel most válaszolni fog, a közelmúltban egy levelet írt nekem az írásbeli kérdésemre, illetve választ küldött. Én megkérdeztem, hogy hány férőhelyet hoztak létre az elmúlt évben, és ebből a válaszból kiderült, hogy mindösszesen 47 férőhelyet biztosított a kormány. Ahogy az előbb felsoroltam, hogy hogy csökkent a pszichiátriai betegek, a fogyatékosok, a szenvedélybetegek, illetve a hajléktalanok férőhelyeinek a száma, ha ezeket összeadjuk, akkor az látszik, hogy létrehoztak 47 férőhelyet, viszont megszüntettek 678 férőhelyet.

Tudom, hogy itt nagyon sok statisztikához értő ember van, főleg a kormányoldalon - kíváncsian várom államtitkár úr válaszát.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ahogy képviselő úr vélelmezte, a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Korózs képviselő úr, engedje meg, hogy olyat idézzek önnek, amit ön sem tud kétségbe vonni: a saját szavait. Azt mondta, hogy az idősellátás terén, a szociális ellátások terén általában több férőhelyre, nagyobb támogatásra van szükség. Volt önnek egy olyan időszak, amikor a szocialista kormányban államtitkár volt, a szocialista frakció tagjaként bizottsági elnök is volt itt a parlamentben.

Hát, abban az időszakában mondott egy mondatot, és engedje meg, hogy most azt idézzem. Nem azt, amikor azt mondta, hogy a szomszédoknak és a barátoknak kellene az idős embereket ellátni, de ebből az időszakából, szó szerint. *(Korózs Lajos: Hazugság! Ugye tudja, államtitkár úr, hogy ez szemenszedett hazugság?)* Hát, ha ön a saját szavait hazugságnak tartja, még az előtt, hogy fölolvassam őket, akkor ez egy eléggé erős önképzavart jelent, de nem biztos, hogy ezzel kilóg a Szocialista Párt átlagából. *(Derűtség a kormánypárti oldalon. - Korózs Lajos: Amit ön mond! Amit ön mond!)* Erre a választók is erős jelzést küldtek most vasárnap.

ELNÖK: Államtitkár úr, egy pillanat! Korózs képviselő úr, ön már elmondta. Ez nem az a műfaj, amelyben lehet folytatni, majd olyanra is kerül sor. Most Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Be fogom számítani a válasz időkeretébe. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tehát a bentlakásos szociális intézményekről beszélünk. Ön azt mondta: de sokallom azt az állami normatívát is, amit egyébként az adóforintokból még ehhez a térítési díjhoz, amit a családok fizetnek, hozzáadnak. *(Korózs Lajos: Igen!)* Most is megerősítette, és akkor is azt mondta, hogy túl sokat költ az állam egy-egy gondozottra, kevesebb állami támogatást kellene a gondozottakra adni, tisztelt képviselő úr, most pedig itt fölszólal, és pont ennek az ellenkezőjét igyekszik mondani.

Ami az egész felszólalását illeti, tisztelt képviselő úr, ezt szerintem bármelyik foximaxin egy igazi osztályharcos felszólalásként el lehetett volna mondani vagy ki lehetne elemezni. Hiszen ön másról sem szólt, mint hogyha valakik, családosok, mások, valamilyen állami kedvezményt, valamilyen támogatást kapnak a közösségtől, a magyar államtól a közös adóforintjaikból, akkor ön itt az előző öt percében a többiekhez szólt, akik ezt a támogatást nem kapják, hogy legyetek rájuk irigyek, akarjátok tőlük elvenni. Ellentétet szított azok között, akik fiatalabban vagy idősebben vállalnak gyereket, családost és nem családost, egygyermekes, többgyermekes családok között. Tipikus osztályharcos logika, hogy minden többletet, minden kedvezményt, amit szerencsére most már a többlet megtermelt értékből, ami Magyarországon létrejön, tudunk adni a magyar családoknak, ön az erre való irigységre hívott föl mindenkit, és azt mondta, hogy emiatt legyen ellentét a társadalmon belül.

(9.30)

Ez a tipikus osztályharcos gondolkodás, ez a baloldal logikája, ellentétet, feszültséget szítani társadalmi csoportok között azért, mert néha az egyik, néha a másik lép előre, és amikor az egyik lép előre, akkor a másikat szítani, amikor a másik lép előre, akkor az egyiket szítani. Ez az, amiből szerintem a magyar emberek nem kérnek, és ami egyébként minden országban a sikertelenségnek a záloga. Mert ha mindig éppen arra irigyek az emberek, aki valamelyest előre tud lépni, akkor az az ország nem lehet hosszú távon sikeres; ezzel szemben mi a nemzeti együttműködésben bízunk.

Ami ennek az eredménye, tisztelt képviselő úr - mert azt mondta, hogy a családok, hogy kit segít a kormány, szegény családok, gazdag családok, ezt állandóan mondogatják és próbálják elhinteni, és én is, mint Orbán államtitkár úr, Eurostat-statisztikából idézek önnek, mert azokat önök nem szokták annyira kétségbe vonni -, ha megnézi azoknak a 18 éven aluliaknak az arányát, akik szegénységben vagy

társadalmi kirekesztettség veszélyében élnek, tehát a szegény gyermekes családok, így tudnám magyarrá lefordítani, az ő arányuk az Európai Unióban az elmúlt időszakban, 2010-től napjainkig 27,6 százalékról 24 százalékra csökkent, tehát az Európai Unióban egy ilyen csökkenés látható, ezzel szemben Magyarországon jóval magasabbak voltunk, majdnem 10 százalékkal magasabbak voltunk, mint az uniós átlag, mert nálunk nem 27 százalék, hanem 38 százalék volt az ilyen családoknak, az ilyen gyermekeknek az aránya 2010-ben, most viszont jóval az uniós átlag alatt vagyunk, mert az uniós csökkenés tehát 27-ről 24-re ment, Magyarországon a csökkenés 38-ról 23-ra, a szegénységgel veszélyeztetett gyermekeknek az aránya, érezhető mértékben... (Korózs Lajos közbeszól.)

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a számok egyértelműen cáfolják azt, amit ön mondott, mert ez azt mutatja, hogy a családtámogatások mindenkit segítettek, és így a nehéz helyzetben lévő családokat is segítették, ezért csökkent az arányuk 38 százalékról 23 százalékra.

Ön azt mondta, hogy nem ér el elég embert a családok otthonteremtési kedvezménye. 102 ezer családot ért el, 427 ezer ember lakhatását segítette, 235 ezer gyermeket segítettünk új otthonhoz, 297 milliárd forintot költöttünk eddig erre, 49 ezer gyermek jövőbeni megszületését vállalták ezek a családok; csak áfavisszatérítésre 57 milliárd forintot fordítottunk, és még sorolhatnám, tisztelt képviselő úr, mennyi családnak tudtunk segíteni a CSOK-kal az elmúlt években. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az a 20 másodperc, amivel az államtitkár úr tovább beszélt, Mellár képviselő úr számára is jelzem, az a 20 másodperc volt, amíg én belefojtottam a szót annak érdekében, hogy Korózs képviselő úrral egy párbajt tudjak folytatni.

„Átfogó intézkedések a magyar családokért.” címmel a KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A legtisztességesebb és legmagasabb rendű politikai cselekvés mindig az állampolgárok akaratán nyugszik.

Bár tegnap egy ellenzéki politikus maga elé nézve bizonytalanul és tétován dilemmázott, hogy vajon tudjuk-e, vajon megtudhatjuk-e, hogy a választópolgárok mit akarnak - ő bizonyára sohasem -, de mégis meg vagyok győződve arról, hogy a választások, illetve azok az intézmények, mint például a népszavazás vagy éppen a nemzeti konzultáció intézménye, melyek lehetőséget adnak a politikumnak a választópolgárokkal való találkozásra, az ő akaratuk megismerésére, mind-mind a demokrácia ünnepe és valósága.

Vasárnap a magyar emberek egyértelműen, világosan és rendkívüli részvétel mellett kinyilvánították akaratukat, hogy az európai szinten, az EP-ben és ugyanígy a belpolitikában is a Fidesz-KDNP irányvonalát támogatják. A választók elsöprő többsége a mellett az értékrend mellett tette le a voksát, amelyet a kormánypártok hosszú évek óta képviselnek. Azt a lényegi felismerést támogatták, hogy az általános európai és magyar népességszűkülés jelenségére nem az illegális migráció felpörgetése, kiteljesítése vagy éppen megszervezése a válasz, hanem az európai, a magyar családok támogatása és segítése.

Tisztelt Ház! A magyar kormány ezt a választási akaratot már hosszú évek óta meghallotta, arra aktív, cselekvő kormányzati döntésekkel adott választ. Évek során lépésről lépésre kiterjesztette a családtámogatási rendszerünket olyannyira, hogy az elmúlt 8-9 évben gyakorlatilag megduplázta az erre a területre fordított költségvetési támogatások mértékét. Ma már több mint 2000 milliárd forintot fordítunk a magyar családok támogatására, de miközben a brüsszeli vezető politikusok az illegális migráció szervezésében merültek el teljes mértékben, mi azt is felismertük, hogy újabb és újabb lépésekkel, életszerű ötletekkel, a választópolgárokkal való kommunikációval kell továbbfejlesztenünk a családok tekintetében a társadalmpolitikai céljaink megvalósítását.

Ennek érdekében bonyolított le egy sikeres nemzeti konzultációt a kormány ebben a témában, majd ennek következményeképpen terjesztette a közvélemény elé a miniszterelnök úr a hétpontos családtámogatási akciótervet. Azóta már ezek nagy része a szükséges kormányzati és országgyűlési döntések után, július 1-jén hatályba is léphet, ilyen a babaváró támogatás, amely tízmillió forintos kamatmentes kölcsön formájában nyújt segítséget a fiatal pároknak; ugyancsak júliustól igényelhető már a használatlan-vásárláshoz is a CSOK-hoz kapcsolódó kamattámogatott kölcsön; a családok szintén július 1-jétől élhetnek a jelzáloghitelek elengedésének lehetőségével; valamint ekkortól indul a nagycsaládosok autóvásárlási támogatása is. Már folyamatban van a legnagyobb szabású bölcsődefejlesztési program megvalósítása, valamint 2020. január 1-jétől két újabb intézkedés veszi kezdetét: a legalább négygyermekes nők szja-mentességének és az éppen ma tárgyalt nagyszülői gyednek a bevezetése.

Tisztelt Országgyűlés! Soha nem mondtuk, hogy már minden problémát megoldottunk, és hogy már eljött a földi paradicsom, de azt biztos állíthatjuk, hogy a kormány és a kormánypártok meghallották az idők szavát és a választópolgárok akaratát; nemcsak kíváncsiak voltunk rá, hanem azt ki is kértük tőlük. Ezt most vasárnap döntésünkkel megerősítették, és ennek megfelelően életszerű, valóságos, felelős válaszokat adtunk és adunk a népességszűkülés jövőt felzabáló jelenségére, illetve segítjük és támogatjuk a magyar családok, a magyar fiatalok boldogulását.

A kormány példa nélküli módon, soha nem látott komplex családtámogatási rendszert épít évek

óta lépésről lépésre a magyar fiatalok segítésére, és ha ezt Kárpát-medencei dimenzióban tekintjük, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy történelmi jelentőségű családtámogatási, társadalompolitikai program megvalósításáról van szó. Minden ostoba és primitív nyugat- vagy észak-európai mocskolódással szemben, a szerencsétlen brüsszeli sunyi akadékoskodás ellenére ez a kormányzati válasz az egyetlen észszerű, európai kontextusban is értelmezhető és a jövőt szolgáló, az életteli és erős Európát és magyarságot szolgáló válasz ma. Ezért támogatjuk a kormányt, és kérjük, hogy tartson ki, sőt újabb és újabb lehetőségeket keressen továbbra is az észszerű gazdasági kereteken belül (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ez a program szolgálja az életet, a magyar embereket és a családot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Vannak olyan trendek, amelyekről azt gondolják Brüsszelben magukat tévedhetetlennek tartó független szakértők, hogy ezek a trendek megváltoztathatatlanok, és rendkívüli mértékben irritálja őket, hogy van egy tízmilliós ország Európa közepén, Európa szívében, amely évről évre, szinte minden évben egy-egy ilyen megváltoztathatatlan gondolt trendet mégis tud fordítani. Ilyenek akadnak részeredmények tekintetében a demográfiában is, a népességcsökkenési folyamatoknak a javításában is, és akadnak a közgazdaságtanban is; ma napirend előtt is hallhatuk ennek a példáját, hogy vannak, akik a korábbi dobozból nem tudnak kilépni, és elképzelhetetlennek tartják, hogy más módon lehessen gazdasági növekedést elérni, mint ahogy ők gondolják, sőt az egyik legnagyobb gazdasági növekedést lehessen elérni az Európai Unióban, de nem úgy, mint ahogy ők a könyvekben korábban leírták vagy mások könyveiből olvasták.

(9.40)

És ugyanilyen a migráció megállításával kapcsolatos magyar politika is, hiszen azt mondták, ez egy olyan jelenség a világon, amit nem lehet megállítani. Tehát ahogy a Duna a Fekete-erdőből végigfolyik a közép-európai országokon és beleér a tengerbe, ugyanígy a migráció is egy olyan folyamat, ami soha nem fog megállni, soha nem fog megváltozni, hanem ezzel együtt kell élni, el kell fogadni, hogy így van. Míg Magyarország és Olaszország bebizonyította, hogy

nem kell elfogadni. Ha van egy országnak erős szándéka, erős akarata, és olyan kormánya van, amelynek nemcsak akarata van, de ezt cselekvésbe is át tudja fordítani, akkor bizony ezeket a trendfordulókat meg lehet változtatni.

És nagyon nagy gyanakvással nézik, idézőjelben - talán nem is idézőjelben mondva, de az ő részükről gyanakvással nézik azt -, hogy Magyarországon a családpolitika tekintetében is van egy elkötelezett kormány, amelyik nem a megszorításokban hisz, mint az elődei, nem az IMF receptjét kéri akkor, amikor a költségvetés bajban van, hanem a magyar családokat támogatja, a magyar családoknál otthagyja azt a pénzt, amely a gyermekvállaláshoz szükséges, és nem vonja el adó formájában, hanem otthagyja. És amikor a családnak egy-egy fontos döntést meg kell hoznia - fiatalabb korban vállalják-e a gyereket vagy később, van-e megfelelő lakás, van-e megfelelő otthon, ahova a gyermeket tudják vállalni, vállaljanak-e még egy gyermeket, tudnak-e vele közlekedni, elmenni a nagyszülőkhöz, elmenni nyaralni, elég nagy-e az autó -, ezekben a fontos döntési pillanatokban az állam olyan segítséget nyújt, amely segít leküzdeni azokat az anyagi akadályokat, amelyek egy-egy családnál a minél korábbi gyermekvállalás, a gyermekvállalás, több gyermek vállalása esetében felmerülhetnek.

Eppen ezért szúrja ez sokaknak a szemét, mert két nagyon-nagyon erős és eltérő elképzelés van. Az egyik migrációval akarná fenntartani az európai népességet, a másik, a magyar, és mondhatjuk azt, hogy V4-es vagy közép-európai álláspont pedig jó és támogató családpolitikával. Ebből az is következtethető, hogy ki kiben bízik, mert mi a magyarokban, mi az európaiakban bízunk, míg azok, akik Brüsszélből kvóttákkal és más módon a migrációt támogatják, ők a nem európaiakban bíznak. Mi az európaiakban látjuk Európa jövőjét és a magyarokban látjuk Magyarországot jövőjét, legfőképpen rájuk alapoznánk, míg Brüsszélből Európa jövőjét Brüsszelen kívüliekben látják, akiket betelepítenek, és akik majd az európai kontinentst benépesítik, és itt dolgozni és gyermeket vállalni fognak.

Ahogy említettem önnek, a szocialista időszakban a családpolitika egyenlő volt a megszorítással. Úgy gondolták, ha valahonnan pénzt kell elvenni, akkor azok nem a multicégek, nem a külföldi kézben lévő közműszolgáltatók, vagy nem az évről évre egyre drágábban tankönyveket a családoknak szállító kiadók - azoknak engedték, hogy emeljék az áraikat. De ezzel szemben nemcsak a közszférában vettek el egyhavi bért, nemcsak a nyugdíjasoktól, a nagyszülőktől vettek el egyhavi nyugdíjat, hanem meg akarták adóztatni a családi pótlékot is. Megkárosították azaz a magyar családokat, hogy a rendszeres gyermekvédelmi támogatást csökkentették, sőt az egy- és kétgyermekesek adókedvezményével együtt el is vették, amikor megszorítani kellett. Először az egygyermekesektől vonták el a szocialisták az állami támogatást, de a három- és többgyermekesek is rosszul jártak, hiszen

az ő adókedvezményüket is megkurtították, és a kiadási oldalon is igencsak nehéz helyzetbe kerültek a családok, hiszen tizenötször emelték a rezsit.

Ennek volt a következménye, hogy a gyermekvállalási kedv mélypontra jutott 2010-2011-re, hiszen nem volt az Európai Unióban olyan ország 2010-2011-ben, ahol a gyermekvállalási kedv rosszabb lett volna, mint Magyarországon.

Ahogy ön is említette, ezeknek az intézkedéseknek az egyik, költségvetésben is jól látható eredménye, hogy a korábbi 960 milliárd forinttal szemben most már 2004 milliárd forint áll családtámogatásra (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkelet lejártát.) rendelkezésre a költségvetésben, több mint kétszer annyi, mint korábban. Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Innen szép nyerni” címmel az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Mivel ez a népképviselő terme, és itt még nem volt lehetőség reflektálni az európai parlamenti választásra, a létszámmra, én azt szeretném mondani, hogy szeretnék gratulálni a győzteseknek; a mi korábbi szavazóinktól meg bocsánatot szeretnék kérni, és azt ígérem, hogy azon fogunk dolgozni a következő időben, hogy visszaépítsük a hitelességünket mint Magyarország zöldpártja. És mindent meg fogunk azért tenni, hogy megértsük azt az üzenetet, amit vasárnap az irányunkba közvetítettek.

Az Magyarország számára nem egy jó dolog véleményem szerint, hogy jelenleg a magyar ellenzéknek liberális, neoliberalis vezetése van, és nincsen rendszerkritikus zöldgondolat, de ez alapvetően a mi felelősségünk. Ennek a kormánynak ahhoz, hogy sikeres ellenzéke legyen, kell legyen egy rendszerkritikus ellenzéke, és remélhetőleg ez meg fog változni a következő időben.

Most szeretnék rátérni egy szakpolitikai jellegű kérdésre, ami a parlamenti munkában nagyon fontos, és remélhetőleg Rétvári államtitkár úr az ügy súlyához képest fog tudni majd erre válaszolni, erre kérem. Az ápolási díj kapcsán sokat beszélünk a magyar Országgyűlésben. Az AOSZ és az EMMI kiadott egy közleményt azzal kapcsolatban, hogy az a pontrendszer, ami a gyermekápolási díjról szól, megváltoztatásra fog kerülni március-április hónapban, illetve hogy egyéb módosítások lesznek azzal kapcsolatban, ahogy az ápolási díj, a gyermekek ápolási díja meg lesz határozva. Azt szeretném, bár nem feltétlenül kérdező műfaj a napirend előtti, de ha államtitkár úr reagálna erre, és ezt pontosítani tudná.

Továbbmennék. Azt szeretném kérni az államtitkár úrtól, hogy bár tőlem olyan mondatokat nem hiszem, hogy fog tudni idézni, amik vagy elhangzottak, vagy nem, mint Korózs képviselőtársamtól (Dr.

Rétvári Bence: Nem volt még államtitkár...), de az a helyzet, hogy arra kérném a kormányt, hogy növelje meg az ápolási díjat azok számára is, akik nem a gyermeküket nevelik otthon, hanem idős szüleiket vagy egyéb rokonukat. Jelenleg ők 58 ezer forintot kapnak, ez egy nagyon-nagyon alacsony összeg. Hiába mond százalékos növeléseket, 58 ezer forintnak a 15 százaléka csupán pár ezer forint.

Azt is érdemes lenne a kormánynak az ápolási díj kapcsán megvizsgálni, miért van az, hogy csupán egyetlen gyermek után jár, és amennyiben kettő gyermeket ápol valaki, miért csak egy gyermek után veheti fel, illetve a nyugdíj mellett miért nem lehet ezt a juttatást felvenni.

Továbbmegyek. Az is egy probléma az ápolási díj kapcsán, hogy gyámok, illetve azok, akik nem hivatalos szülők vagy gondviselők, nem tudják ezt a díjat felvenni. Itt volt egy előrelépés tavaly, amikor ezt a gyermekápolási díjat bevezették, de nagyon sok módosítást kell még azért tenni szerintem, hogy azoknak az érdekeit szolgálja, akik miatt ez a törvény módosult, és én arra szeretném kérni a kormányt, hogy ezeket a módosításokat tegyék meg. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Felszólalása első egy perc tíz másodpercével nem tudok vitatkozni, úgyhogy azzal kénytelen vagyok egyetérteni. (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból.)

De ami az otthonápolást, az ápolási díj kérdését érinti, tisztelt képviselő úr, sokan emlékeznek talán erre, hogy a korábbi esztendőben nyáron, ősszel ez egy nagyon-nagyon fontos téma volt itt a parlamentben az ellenzék számára. Szinte nem volt olyan hét, hogy valamelyik ellenzéki képviselő ne vett volna magára egy pólót, ne tett volna ki egy matricát, ne próbált volna fotózkodni olyanokkal a Kossuth téren vagy máshol, akik ápolási díjban részesülnek, és hangsúlyosabbnál hangsúlyosabb módon követelték az ápolási díj megemelését.

Akkor is és azután is több szervezet fel is szólalt, és kérte ezeket az ellenzéki politikusokat, hogy ne politizálják át ezt a témát, ne akarjanak olyan ügyet generálni, amelyből csak politikai hasznot akarnak húzni. És amikor a döntések megszülettek, akkor pedig utána végképp kérték, hogy valótlanságokkal ne próbálják becsapni az embereket, és ne valótlanságok árán vagy valótlanságok révén akarjanak az ellenzéki képviselők népszerűsége szert tenni. Ezzel párhuzamosan a kormányzat viszont folyamatosan tárgyalt és tárgyal ezekkel a szervezetekkel.

Közös nyilatkozatot is adtunk ki akkor, amikor a jogszabály-módosítások megtörténtek, és nyilván azóta is vannak egyeztetések a szervezetekkel, hogy

a lehető legoptimálisabb legyen a számukra is a szabályozás technikai része.

Őn is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy 2014 után több évig folyamatos volt már korábban is az ápolási díj emelése. Bevezettünk egy új kategóriát, az alap- és emelt összegű ellátás mellett a kiemelt ellátást, így azok számára, akik a legsúlyosabb állapotú hozzátartozójukat ápolják, egy 2,7-szeres emelkedésről beszélhettünk, hiszen új kategóriába kerültek, és még az is tovább emelkedett. Emellett az az időszak, amit otthonápolással töltöttek, egészségbiztosítási biztosítással is járt, és mindemellett a nyugdíjba is beszámított mint ottani munkával töltött esztendő.

(9.50)

S ezek után elérkeztünk a tavalyi év december 12-éhez, amikor az egyeztetések után itt a parlamentben is döntöttünk az ápolási díj megemeléséről, és itt a parlamentben is döntöttünk arról, hogy egy új, jóval magasabb támogatást jelentő gyermekek otthon gondozási díját fogjuk bevezetni.

Tisztelt Képviselő Úr! Őn is nagyon jól tudja, hogy önök mindahányan, az összes ellenzéki képviselő, akik előtte hetente hozták itt föl ezt a témát, akik hetente követelték az ápolási díj emelését, és azt mondták, hogy bármit megtesznek, csak hogy az ápolási díj emelkedjen, önök közül senki, egyetlenegy képviselő sem támogatta itt a parlamentben az ápolási díj emelését. Önök a szavazást megelőző hetekben minden héten követelték, a szavazást követő hetekben mindig követelik, csak amikor szavazásra kerül a sor, akkor nem fontos önöknek ez a kérdés. Azért nem volt fontos önöknek akkor ez, mert azt hitték, hogy... - ön csörömpölésnek hívja, de volt itt dudálás, konfettidobálás, hangosítóba kiabálás, szírenázás, sípolás, ezek mind-mind egyenként, külön-külön és együttvéve is lényegesebbek voltak önöknek. Mert az előtte lévő hetekben úgy gondolták, hogy úgy tudnak bekerülni a hírekbe, ha követelik az ápolási díjat, de most hirtelen a hírekbe való bekerüléshez a sípolás meg a szelfizés hatékonyabbnak tűnt, ezért nem a szavazást és a gyermek otthon gondozási díjának a bevezetését és az ápolási díj emelését tartották fontosnak, hanem úgy gondolták, hogy a síp és a szelfi aznap önöknek egy kicsit nagyobb politikai haszonnal fog járni. Éppen ezért abban a másodpercben elfelejtették azokat, akiket otthon gondoznak, ápolnak, akikkel kapcsolatban önök korábban itt minden felszólalásukat elmondták.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP nemcsak beszélt arról, hogy segíteni szeretne, hanem segített is. Önnek egyébként akkor lehet, hogy nemcsak a saját szavazóitól, de a gyodban részesülőkötől, az ápolási díj emelésében részesülőkötől is bocsánatot kellett volna kérnie, talán ezzel is példamutató lett volna ellenzéki képviselőtársai számára, mert mi itt megemeltük az ápolási díj összegét és bevezettük a gyodot. A gyod révén a gyermeküket otthon gondozók számára idéntől

már egy százezer forintos ellátást tudunk folyósítani, amely 2022-ig folyamatosan emelkedni fog, és 2022-ben az akkori minimálbér szintjét el fogja érni, amely érezhető emelés lesz a következő években is, illetőleg minden ápolási díjban részesülő számára egy 15 százalékos emelést vezettünk be idéntől (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ezt 2022-ig minden évben egy további 5-5 százalékos emelés fogja követni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr „A harc folytatódik” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szomorú ez a nap abból a szempontból, hogy bár tegnap látszólag a választások értékelése mindenkinél saját szájíz szerint minden irányból megtörtént, szakmai jellegű vitákra, felvetésekre érdemi reakció a mai napon sem hangzott el kormánypárti képviselőtől. Remélem, hogy ez megváltozhat, mert kampányok, választások, azoknak a szele jön-megy, de nemzeti sorskérdéseink megmaradnak, és akkor lenne tisztességes a magyar demokrácia, akkor kezdene el működni, hozzáteszem, ha nemzeti sorskérdéseinkről tárgyilagos, szakszerű viták mentén, érdemi, konszenzuális eredményeket, akár összpárti eredményeket sikerülne elérni, mondjuk, a magyar családtámogatás terén. Éppen ezért próbálkozunk újra és újra azzal, hogy a meghirdetett családvédelmi hét pont tekintetében ne csak kozmetikai jellegű kedvezményeket biztosítson ez a kormányzat, hanem bizony érdemi segítséget több százezer ember részére.

S hogy ne lehessen engem is olcsó vádaskodással vádolni, a konkrétumok talajára szeretnék állni ez ügyben. Három olyan konkrét javaslatot osztanék meg, amit benyújtottunk az utóbbi hetekben - amivel kapcsolatban a kormányzat nem nyilvánult meg -, amelyeknek a rendezése több százezer magyar honfitársunkat tudná kedvezményezni. Szeretném előrebocsátani, fel vagyok készülve mind lelkiekben, minden értelemben a kormányzat személyeskedésére, a közösségemet érintő támadásokra, ugyanakkor önbevalló módon járna el a kormányzat, ha minden egyes szakmai kérdésre ilyen válaszokat adna. Nem lepődnék meg rajta, de a saját kudarcuk beismerésével lenne egyenértékű, ha nem nemzeti sorskérdéseinkről beszélnék, hanem ugyanarról, mint az elmúlt években.

Szeretném elmondani, hogy a legfontosabb mutatók itt vannak előttünk. Az elveszületések száma tekintetében sajnálatos módon újabb csökkenés következett be az elmúlt egyéves időszakban. A halálozások száma tekintetében megint azt látjuk, hogy sajnálatos módon növekmény mutatkozott, és a termékenységi arányszám dicséretes, üdvözlendő emelkedését követően egy megtorpanás, majd egy

lassú csökkenés következett be az amúgy is szűk bázison belül, hisz sajnálatos módon a szülőképes korban lévő magyar hölgyek száma folyamatosan csökken demográfiai okokból, a kivándorlási spirál pedig tovább gyorsítja ezt a csökkenést.

Lehet beszélni kampányokról, lehet beszélni politikai pártok szerepléséről, és kell is; magam is vállalom a felelősség rám eső részét e tekintetben, de ezekről a nemzetstratégiai kérdésekről nem beszélni hazárdulással felérő lenne, s azt kell mondjam, önmagában ez a látélet Magyarországról. Beszélhetnek gazdasági adatokról, arról a GDP-ről, ami egyébként a tegnapi elhangzottakkal szemben nem a nemzetgazdaság állapotáról árulkodik, hanem a Magyarország területén belül folyó gazdasági folyamatokról, és ezeknek a vitáknak helyük van.

Ugyanakkor amire konkrét választ várunk: benyújtottuk a javaslatot a tekintetben, hogy a családi adókedvezmény kétgyermekesekre vonatkozó, idén-től befagyott, befagyasztott kedvezménytömege évente sávós módon növekedhessen legalább az infláció mértékének megfelelően, de azért szeretném, ha ennél jobban is tudna emelkedni. A jelenleg hatályban lévő törvény szerint ugyanis ez a kedvezmény idén befagyott, nominálisan ugyanannyi kedvezményre tarthatnak igényt a kétgyermekesek, nem növekszik ez a kedvezmény. Ezen szeretnénk változtatni. Konkrét választ várok el önöktől a tekintetben, hogy a kétgyermekesek mire számíthatnak ezen a területen.

Szeretném azt is elmondani, hogy bár csak kozmetikai jellegű ez a kormányzati szándék, de én mégis támogatom, hogy a jelzőhiteles magyar családok esetében gyermekszám függvényében néminemű, még egyszer mondom, kozmetikai engedményt tenne Magyarország Kormánya, ezt támogatom; ugyanakkor elképesztő szakadékot látok, hiszen ha valaki 2018. január és 2019. június között adta be kérelmét a harmadik gyermeke után, lényegesen alacsonyabb segítségre számíthat, mint az, aki most a csomag meghirdetését követően. Ezt kiegyenesítendő elvárom a kormánytól azt, hogy minden érintett magyar családra terjessze ki azt a kedvezményt, ami kedvezménynek sem nevezhető, hiszen a tisztességes eljárás a jelzőhitelesek esetén a hitelek felvételtől árfolyamon történő forintosítása lenne, tehát visszaadni a lopott holmit, visszaadni az érintett összegeket a magyar családoknak.

Harmadsorban pedig: a családi autó vásárlását nagyon fontosnak tartom. Értetlenül állok az előtt, hogy miért csak a szerencsésebb társadalmi osztályok új gépjármű vásárlására vonatkozó kedvezményéről beszélnek, miért nem beszélünk megfelelő műszaki paraméterekkel ellátott használt autó vásárlásának lehetőségéről, tipikus magyar élethelyzetekről, tipikus magyar családok mindennapi gondjairól.

Az a kérésem és felszólításom tehát, hogy ne csak bizonyos társadalmi csoportoknak kedvezzenek, ne csak a felső középosztálytól jellemzően felfelé, hanem a tipikus magyar élethelyzetekre vonatkozó módon

(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.), akár konszenzuális alapon, ez a parlament foglalkozzon a valódi nemzeti sorskérdésekkel, mert ez az, ami igazán számít 50 éves távlatban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, mielőtt reagálnék a felszólalására, engedje meg, hogy azért egy megjegyzést a felszólalás címével kapcsolatban megfogalmazzak, mert jól láthatóan ön ugyanazt a felszólalási címet adta, mint tegnap Jakab képviselő úr, de egy teljesen más tónust ütött meg, aminek nagyon örülök.

De a mostani felszólalásához is szerintem van köze a címnek, ugyanis én utánanézttem, mert nekem gyanús volt ez „A harc folytatódik” című dolog, és ez bizony egy 1974-ben komponált munkásmozgalmi dal címe *(Derűtség és közbeszólások a Jobbik soraiban.)*, amit a nagy októberi szocialista forradalom évfordulójára írt *(Z. Kárpát Dániel: Te teljesen beteg vagy...)* bizonyos Nikolaj Dobronravov és Alekszandra Pakhmutova. *(Z. Kárpát Dániel: Ezért érdemes volt a munkatársaknak dolgozni... - Taps a Jobbik soraiban.)* Ez azért fontos... *(Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

Bocsánat, a terminológiai kérdések szerintem fontosak. Ez azért fontos, mert jól mutatja a Jobbik hitelességi válságát, jól mutatja azt, hogy miért nem lehet komolyan venni azt, amit ön megfogalmaz, és jól mutatja azt, hogy a magyar választópolgárok miért büntették önöket az európai parlamenti választásokon úgy, ahogy büntették önöket, és több területen a Kétfarkú Kutya Párt nevezetű vicepárt is megelőzte önöket. *(Z. Kárpát Dániel: Bocsáss meg, de neked az a dolgod, hogy válaszolj, a véleményre senki sem kíváncsi...)* Ez azért van, mert önök a baloldali szocialista kormányokhoz kötötték magukat, és az ő teljesítményüket ezután is képviselő baloldali ellenzékhez, akik pedig a családtámogatással összefüggésben a következőket tették: eltörölték a korábbi otthonteremtési rendszert, eltörölték az egy- és kétgyermekesek adókedvezményét.

(10.00)

Bocsánat, hogy ilyen értelemben politizálok és nem szakpolitizálok, de hogy lehet az, hogy önök érdek- és értékazonosságban indulnak az európai parlamenti választáson *(Z. Kárpát Dániel: Rossz helyre címezted, barátom!)* a baloldallal, a DK-val és a magyar szocialistákkal, és ezek után a családtámogatási

rendszer kritizálja, miközben ők voltak azok, akik konkrétan az ön által emelni javasolt adókedvezményeket konkrétan eltörölték? *(Boldog István: Ők is bolsevikok!)* Ezt a nemzeti kormány állította helyre 2010-ben. Bocsánat még egyszer, hogy politizálok, de azért fontos *(Z. Kárpát Dániel: Professzor vagy! Professzor vagy! Gratulálok!)*, mert bizony a politikai állásfoglalás és a politikai hovatartozás... *(Z. Kárpát Dániel: Ilyenkor derül ki, hogy milyen emberek vagytok! Amikor nyertek, hogyan bántok az emberekkel! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Ne haragudjon, képviselő úr, én szívesen válaszolnék önnek, ha meghallgatna, ha már ekkora szakpolitikai terepekre tévedtünk.

Tehát ehhez képest amit mi tudtunk tenni 2010 óta - és valóban a családtámogatás nemzetstratégiai ügy, a családok támogatása, a gyermekek születésének a támogatása nemzetstratégiai ügy, sokkal jobban állunk, hála istennek, mint 2010-ben, de azt szeretnénk, ha még sokkal jobban tudnánk állni -, mondom önnek, hogy mit tudtunk e tekintetben tenni. *(Z. Kárpát Dániel: Kaptál három konkrét kérdést!)* 2019-ben 2000 milliárd forint jut a családtámogatásra. Ez a duplája a 2010-es összegnek. Ma egymillió családnak segít az a családi adókedvezmény, amelyet ön kritikával illetett. 2014-től új családtámogatási formák is életbe léptek gyed extra néven. *(Z. Kárpát Dániel: Eddig azt hittem, hogy érti, de tényleg nem érti. Kaptál három kérdést, barátom!)* Új otthonteremtési program segíti a családok otthonhoz jutását, ez az úgynevezett CSOK-program, amelyben 10 millió forint vissza nem térítendő állami támogatás jut. A 2015-ös bevezetés óta több mint 100 ezer család igényelte ezt az otthonteremtési kedvezményt, 300 milliárd forint értékben. Ehhez jön az a családvédelmi akcióterv, amely 2019. július 1-jétől indul, és 10 milliós kamatmentes kölcsönt jelent a fiatal házasoknak.

A kedvezményes CSOK-kölcsönt már használt lakásra is igénybe lehet venni, a második gyermek születése esetén 1 millió, a harmadik gyermek születésekor 4 millió forint jelzálog-elengedést kapnak a családok, és autót vásárlási támogatási programot is indítottunk, majd 2020. január 1-jétől élethosszig tartó szjamentességet kapnak a legalább négy gyermeket nevelő édesanyák. Bevezetjük a nagyszülői gyedet, '22-re pedig minden bölcsődés korú gyermeknek bölcsődei férőhelyet biztosítunk. *(Gréczy Zsolt: Miért nem születnek magyar gyerekek?)* Ennek köszönhető egyébként az, hogy az Európai Unió belüli, 2010-ben a legrosszabb termékenységi arányszám 1,25-ről 1,5-re emelkedett, és a migrációs egyenleg is megváltozott, tehát jelen pillanatban többen jönnek haza, mint ahányan kivándorolnak.

Azt hiszem, ez eredmény, amit nem kellene önöknek ezekben a felszólalásokban sem elvitatni. Arra szeretnénk önöket kérni, hogy inkább támogassák, ahelyett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy támadják, ahelyett támogassák a kormány ez irányú intézkedéseit. *(Z. Kárpát Dániel: Három javító kérdést kaptál! Egyikre sem*

tudtál válaszolni!) Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony „Aktuális ügyek” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai parlamenti választások eredménye bizonyíték arra, hogy mi vagyunk a legcsaládbarátabb ország Európában. Magyarország polgárai nagy többséggel azzal bíztak meg bennünket, hogy a bevándorlás helyett a magyar családokat és a gyermekvállalást támogassuk, hiszen senki számára nem volt kérdés, hogy vasárnap milyen lehetőségek között kellett választanunk: a gyermekeinkre szavazunk vagy a bevándorlásra, Európa súlyos demográfiai válságára mit adunk válaszul, gyermekeinkre, unokáinkra milyen országot és milyen Európát hagyunk, bevándorlók betelepítésével oldjuk meg a népességfogyás problémáját, melynek során eltérő kultúrájú emberek sokasága települne hazánkba, vagy inkább családokat támogatunk abban, hogy minél több gyermek születhessen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország tehát megadta a választ: nekünk a gyermek az első. Széles körű felhatalmazást kaptunk, hogy folytassuk azt a politikát, amelyet elkezdtünk. A szokatlanul magas részvételi arány pedig arról árulkodott, hogy a magyar emberek el akarták mondani véleményüket, és nem akarják hazájukat bevándorlóországgá tenni. Meg akarják védeni magukat, gyermekeiket, unokáikat, maguknak és unokáiknak Magyarországot olyannak, amilyen most: nemzeti, keresztény és biztonságos. Ahogyan miniszterelnök úr korábban megfogalmazta, mi is az a gondolat, ami egységbe fogja a magyarokat: mi magyar Magyarországot és európai Európát akarunk. A vasárnapi uniós szavazást megelőzően a nemzeti konzultáció alkalmával kértük már ki az emberek véleményét családvédelmi kérdésekben. Mindezek együttvéve adnak most aktualitást a családvédelmi akciótervünk folytatásának.

Tisztelt Képviselőtársaim! A védelmező Magyarország a társadalom legkisebb és legfontosabb egységére építi alapköveit, ez pedig nem más, mint a család. A magyar családok védelmében az utóbbi időben is rengeteg intézkedést hoztunk. Amikor arról beszélünk, hogy nekünk a gyermek az első és szeretnénk a családokat erősíteni, akkor nemcsak az anyagi támogatásra gondolunk, hanem egy bizonyos gondolkodásmódra is, értékrendre is szeretnénk ráirányítani a figyelmet, arra, hogy nem mindegy, hogy a társadalom vagy akár itt a parlamentben a politikusok hogyan tekintenek a gyermeket vállaló családokra. Sokféle élethelyzet van, és mi igyekszünk mindenkinek megtalálni a megfelelő támogatást. Ilyen a nagyszülői gyed is például, amit majd a mai napon fogunk tárgyalni.

A családvédelmi akcióterv újabb támogatásokkal segíti a fiatalok életkezdését, a gyermekvállalást és a gyermeknevelést. Bevezetjük a fiatal családok gyermekvállalási támogatását, '19. július 1-jétől jön a babaváró támogatás. Már használt lakásra is felvehető lesz a CSOK kedvezményes kamatozású kölcsön. Bővül a jelzáloghitel-csökkentésre jogosult gyermekes családok köre és a támogatás összege. Vissza nem térítendő támogatást kapnak autóvásárláshoz a nagycsaládok: 2019. július 1-jétől - mindjárt itt van - legfeljebb 2,5 millió forintos, vissza nem térítendő támogatást kaphatnak a legalább három gyermeket nevelő családok új, hétszemélyes vagy annál nagyobb terű személyi autó vásárlásához. Ma egyébként Magyarországon mintegy 150 ezer három- vagy többgyermekes család él. Nekik fogunk tudni segíteni ezzel. Az szjamentességet megkapják a legalább négy gyermeket nevelő édesanyák. A világon egyedülálló intézkedés a jelenlegi adatok szerint mintegy 40 ezer édesanyát érint. Megvalósul a teljes bölcsődei ellátás. Három év alatt újabb 21 ezer bölcsődei férőhelyet létesít a kormány.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudták-e, hogy Európában Magyarország fordítja a legtöbb pénzt a családok támogatására, 2010-hez képest már kétszer nagyobb összeget, 2000 milliárd forintot, ami egyébként a nemzeti össztermékünknek 4,8 százaléka? 2012 óta a gyermekvállalás jelentősen, 21 százalékkal emelkedett. A vágy tehát létezik, ott van a családoknál, a kormány pedig a rendelkezésére álló eszközökkel támogatást nyújt ehhez.

Tisztelt Képviselőtársaink! 2010 óta minden évben igyekeztünk hozzátenni valamit a családok támogatásához, és folyamatosan bővítjük azokat a lehetőségeket, amelyekkel segítjük a fiatalokat az életkezésben. 2010-ben, amikor a szakadék szélén táncolt az ország, akkor is gondoltunk a gyermekekre és a családokra, akkor is, amikor nagyon rossz volt a helyzet, visszaállítottuk a harmadik évi gyest, és visszaállítottuk a gyermekek után járó adókedvezményt.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, hogy a mai napon a napirenden lévő családtámogatási törvényt is támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban nagy különbség van az ellenzéki pártok gondolkodása és kormányzati tevékenysége és a Fidesz-KDNP gondolkodása és kormányzati tevékenysége között a családtámogatások terén. Míg az ellenzéki pártok, amikor kormányon voltak, akkor a folya-

matos hátrafelé araszolás politikáját vitték a családtámogatásokban, addig a Fidesz-KDNP pedig határozott előrelépéseket tett. Ennek bizony látványos eredményei is vannak. Ugyan még nem annyira látványos, mint szeretnénk, hiszen azt szeretnénk, ha több lenne minden évben a megszületett gyermekek száma, mint ahányan eltávoznak közülünk idős korban, de ettől függetlenül érezhető különbségek vannak.

(10.10)

Hiszen ha húzunk egy képzeletbeli vonalat egy grafikonon, és arra a tendenciára, ami 2008-2009-2010-ben a születések számában történt - ez egy nagyon erős lefelé menő vonal -, ráhelyezzük azt, ami a valóságban történt, amely ugyan szintén lefelé vezető vonal, de sokkal kevésbé, ez mutatja azt a különbséget, hogy mi lenne akkor, ha a szocialista időszaknak a családi tendenciái, gyermekszületési tendenciái folytatódott volna, és mi lett szerencsésen ehelyett, hiszen jóval magasabb gyermekszületésszám következett be, köszönhetően a Fidesz-KDNP nagyon karakteres és nagy anyagi támogatással is járó családpolitikájának. Nos, ha a kettő között évről évre a különbséget összeadom 2011-től 2018-ig, akkor azt láthatjuk, hogy 77 ezerrel több gyermek született meg annak következtében, hogy nem az a tendencia folytatódott, ami a 2008-2009-2010. évek során egyértelműen egy nagyon erős lejtmenetet hozott magával.

De az is ennek a pozitív tendenciának vagy trendfordulónak az eredménye, hogy az elmúlt húsz évben soha olyan kevés válás nem volt, mint 2018-ban. Az is ennek a pozitív trendfordulónak az eredménye, hogy az abortuszok száma érezhető mértékben tavaly is csökkent. Tehát ezek mind-mind-mind olyan visszajelzések, amelyek mutatják, hogy helyes úton jár a kormány akkor, amikor nem migrációban gondolkodik, nem észak-afrikai és közel-keleti fiatalok betelepítésében gondolkodik, amely problémákat ugyan nem old meg, de rengeteg új problémát okoz Európa nyugati országaiban, hanem a családokat támogatja.

Ugyanilyen fontos visszajelzés nemcsak ez a 77 ezerrel több megszületett gyermek vagy az egyéb pozitív házassági vagy egyéb számok, hanem ugyanígy pozitív visszajelzés számunkra, politikusok számára, hogy egyértelműen a választók visszajelezték múlt vasárnap is az európai parlamenti választáson, hogy szeretnék, hogy a Fidesz-KDNP ezt a politikáját folytassa. Sőt, egy európai parlamenti választásról beszélünk: azt is mondták, hogy ha emiatt konfliktusokat kell felvállalni az Európai Unión belül, akkor igenis vállalja fel a Fidesz-KDNP. Azért küldtek ilyen nagy arányban és nagy számban Fidesz-KDNP-s európai parlamenti képviselőket az Európai Parlamentbe, és jóval kisebb számban az ellenzéki pártoknak a képviselőit, mert ezt a családokért kiálló, a családokért konfliktust felvállaló politikát szeretnék, ha vinné tovább a kormány.

Elég utalnom az elmúlt hetek egyik érthetetlen brüsszeli kötődésére, amely a babaváró támogatással kapcsolatban különböző versenyjogi aggályokat vetett föl egy olyan konstrukció esetében, amely évek óta a CSOK és a CSOK-hitel esetében működik, hiszen ugyanígy bankokon keresztül nyújtjuk ezt a támogatást, az korábban egy bevált, működő rendszer volt. Arról nem is beszélve, hogy az Európai Bizottság, az Európai Unió pedig migránskártyákat bankokon keresztül, versenyjogi aggályok nélkül osztogat, ezzel szemben a magyar kormány családokat támogatni szándékozó intézkedéseivel pedig ilyen, hogy úgy mondjam, eléggé izzadságszagú, mesterséges, kreált versenyjogi aggályokat fogalmaz meg.

Ebben a tendenciában, ami az elmúlt években számtalan kedvezményt hozott, nagyon fontos a mai nap is, hiszen a mai napon a családvédelmi akcióterv újabb lépéséről határozhatunk. Nem volt konszenzus a korábbi intézkedésekről sem, a július 1-jétől életbe lépő intézkedésekről sem itt a parlamentben, hiszen az ellenzék legerősebb pártja, az ellenzék irányát megszabó, szellemi és politikai irányát megszabó Demokratikus Koalíció Gyurcsány Ferencsel az élén nem támogatta ezt, tehát az ő hatalomra kerülésük esetén vagy az általuk vezetett politikai család hatalomra kerülése esetén nem sok jóra számíthatnak a családok.

Pedig már eddig is sok minden történt, 2010-től, ahogy mondta képviselő asszony is, minden évben történt valami. Egy-egy példát egy-egy évből hadd hozzak: 2010-ben a gyés időtartamát kettőről három évre növeltük, 2011-től az egy és két gyermeket nevelőkre is kiterjedő, megnövelt mértékű családi adókedvezményt vezettünk be. *(Az elnök csenget.)* '12-től otthonteremtési program, '13-tól munkahelyvédelmi akció, gyed extra '14-től, és még lehetne sorolni minden évben a további előrelépéseket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most elfogadott napirendünknek megfelelően soron következik az **egyes törvényeknek a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetésével kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6191. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Most tisztelettel felkérem Novák Katalin államtitkár asszonyt, a napirendi pont előterjesztőjét, hogy fáradjon az emelvényre, és az emelvényről tartsa meg expozeját. Parancsoljon, államtitkár asszony, ön é a szó.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! A mai

napon arra kérem önöket, hogy támogassák azt a törvény módosító javaslatot, amely lehetővé teszi, hogy jövő év január 1-jétől a nagyszülők is még aktívabban vehessék ki részüket az unokák nevelésében. Ez egy olyan lépés, amellyel szorosabbá tesszük a nagyszülők és az unokák közötti, tehát a generációk közötti kapcsolatot, és egy olyan lépés, amellyel ismét segítséget tudunk nyújtani a magyar gyermeket nevelő családoknak.

De honnan is indultunk és milyen helyzetben vagyunk ma Magyarországon, illetve Európa-szerte? Ha azt mondjuk, hogy demográfiai helyzet, ha azt mondjuk, hogy népesedési kihívások, akkor ma már egyre többen tudják azt, hogy Európát milyen komoly demográfiai krízis sújtja. Ma, tisztelt képviselőtársaim, Európában nincsen egyetlen olyan ország sem, ahol elegendő gyermek születne. Ma már Európában nincsen egyetlen olyan ország sem, ahol akár csak annyi gyermek születne, amennyien elegendő lennének az ország népességének a fenntartásához.

Félreértés ne essék, Európa népessége ma is évről évre növekedik. Tavaly többen voltak Európában, mint tavalyelőtt, és így van ez évről évre. Ennek a népességnövekedésnek azonban mára már kizárólagosan a migráció a forrása. Ez azt jelenti, hogy ma már saját erejéből Európa nem képes sem megfiatalodni, sem megújulni, sőt még önmagát sem képes fenntartani, külső erőforrásokra van szükség, külső erőforrások betelepítése mellett döntött számos európai vezető. Mi nem ezt az utat járjuk, mi nem ezt az utat választjuk.

Miért nem? Mert ha megnézzük mi a helyzet Magyarországon, akkor látjuk azt, hogy bizony Magyarországon is 1981 óta évről évre fogy a népesség. 1981 óta minden évben többen halnak meg, mint ahány gyermek születik, 1981 óta közel 10 százalékát veszítettük el a jelenlegi földrajzi területeinken belül élő magyarságnak. Ez azt jelenti, hogy a népességünk folyamatosan fogyatkozik, és erre szeretnénk valami megoldást kínálni, ami a mi esetünkben semmiképpen nem a migráció. Mi azt mondjuk, hogy a mi népesedési problémáinkat nem külső erőforrások bevonásával, nem külső erőforrások betelepítésével, hanem a magyar gyermekek születésének a támogatásával kell megoldani.

Miért is mondhatjuk ezt bátran? Azért, mert a magyar fiatalok családcentrikusak, azért, mert a magyar fiatalok szeretik a gyerekeket, és szeretnének házaságban, sőt gyermekekkel együtt élni. Ha ma megkérdezzük a magyar fiatalokat, hogy mik a terveik a jövőre nézve, azt válaszolják, hogy házaságban szeretnének élni, gyerekeket szeretnének, legalább kettőt átlagosan. Nincs más dolgunk tehát, mint hogy megnézzük, hogy milyen akadályokkal szembesülnek ezek a magyar fiatalok, és ezeknek az akadályoknak a lebontásában segítsük őket. Ez a családpolitika egyik legfontosabb célkitűzése.

Azt szeretnénk, ha Magyarországon minden vágyott, tervezett gyermek megszülethetne. Azt szeretnénk, ha a mai fiataloknak sokkal könnyebb lenne a

helyzetük, mint amilyen a szüleiknek és a nagyszüleiknek volt. Azt szeretnénk, hogy a mai fiatalok ne szembesüljenek anyagi akadályokkal akkor, ha gyermekvállalás mellett szeretnék dönteni. Azt szeretnénk, hogy ma bátran mondhasson mindenki igent a gyermekvállalásra, családalapításra Magyarországon. Ezen dolgozunk. És azon is dolgozunk, hogy azoknak, akik már gyermeket nevelnek, akik már gyermekes családban élnek, könnyebb legyen az életük, minél többet tudjanak adni a gyerekeiknek, minél többet tudjanak a gyermeknevelésre fordítani anyagi értelemben is és minőségi idő tekintetében is.

Erről szól a családbarát kormányzás, erről szól a családközpontú döntéshozatal. Ezt a családbarát kormányzást folytatjuk már 2010 óta következetesen. Ez a családbarát kormányzás teszi azt lehetővé, hogy abból az igen nehéz helyzetből, ahonnan 2010-ben indulni kényszerültünk, igyekezzünk kiverekedni magunkat, és jussunk minden évben egyről a kettőre és így tovább.

Ez a családbarát kormányzás teszi azt lehetővé, hogy ma már meglátszanak az eredményei is az eddigi kilenc évnek. Ma többen kötnek házasságot, mint az elmúlt húsz évben bármikor, több gyermeket vállalnak átlagosan a fiatalok, mint az elmúlt húsz évben bármikor. Ha állandósult volna az a gyermekvállalási kedv, ami 2011-ben jellemezte ezt az országot vagy akár 2010-ben, akkor bizony ma 88 ezerrel kevesebb gyermek lenne Magyarországon, 88 ezerrel kevesebb gyermek született volna meg.

(10.20)

De ha a házasságkötések és a válások számát nézzük, ha azt nézzük, hogy ez a mutató, mind a házasságkötések, mind a válások számára vonatkozó mutató állandósult volna a 2010-es szinten, ami egy akkori mélypontot jelentett, és az elmúlt évtizedek mélypontját jelentette, akkor mondhatjuk azt, hogy ma közel 200 ezerrel, több mint 188 ezerrel kevesebben élnének házasságban, mint ahányan ma élnek.

Tehát láthatjuk azt, hogy megvannak a családpolitikának, a családközpontú kormányzásnak már az eredményei. Én ebben a tekintetben mindig óvatosan fogalmazok, nem dőlhetünk hátra, sok teendő van még előttünk, és azt is látjuk, hogy újabb lehetőségek kellenek ahhoz, hogy a gyermekvállalási kedv növekedését fenn tudjuk tartani.

Az előző kilenc évben, 2010 óta számos lépést tettünk annak érdekében, hogy könnyebb legyen a gyermekvállalás Magyarországon és hogy könnyebb legyen gyermeket nevelni Magyarországon. Erről szól a családi adókedvezmény, erről szól a gyed extra, vagy éppen erről szól az otthontermelési program, csak hogy néhányat emeljek ki az elmúlt kilenc év legfontosabb lépései közül. És erről szól a családvédelmi akcióterv is.

Miért döntöttünk a családvédelmi akcióterv bevezetése mellett? Azért, mert úgy látjuk, hogy további

segítségre van szüksége a magyar családoknak, tudunk még hova előre lépni, és azért van erre lehetőségünk, mert a magyar emberek szorgalmának köszönhetően az ország gazdasági mozgástere megnőtt, van lehetőségünk arra, hogy még többet fordítsunk a családok támogatására. Felhívnam a figyelmet arra a számra, ami a költségvetési ráfordításainkat tükrözi az elmúlt években. 2010-ben, tisztelt képviselőtársaim, 960 milliárd forintot fordítottunk családtámogatásokra. Idén ez az összeg, 2019-ben meghaladja a 2000 milliárd forintot. Több mint duplájára tudtuk megemlíni a családokra fordított költségvetési támogatások mértékét, és nem állunk meg itt sem. Látni fogják a jövő évi költségvetésben, hogy még ennél is több jut 2020-ban a magyar családoknak. Tehát évről évre növelni tudjuk a költségvetési ráfordításaink mértékét.

De úgy látjuk, hogy még mindig van hova előre lépni, ezért is döntött úgy a kormány, hogy bevezeti a családvédelmi akciótervet. A családvédelmi akcióterv, amit miniszterelnök úr februárban hirdetett meg, hét pontot tartalmaz. Ennek a hét pontnak az egyike a bölcsődefejlesztésekre vonatkozik, a bölcsődei hálózat további bővítésére. Vállaltuk azt, hogy a jelenlegi 50 ezerről 70 ezerre bővítjük a bölcsődei férőhelyek számát. Azonban nem a számokról szól ez a lépés, ez arról szól, hogy minden olyan családnak, ahol a szülők dolgoznak, és ahol picit gyermeket, három év alatti gyermeket nevelnek, és nem tudják a családon belül megoldani a gyermek felügyeletét, és nem szeretnék nagyon sokat fizetni olyan segítségért, amely a gyermek felügyeletében a család szolgálatára lehet, igénybe tudják venni a bölcsődei ellátást közel az otthonukhoz.

Ezért alakítottuk át a bölcsődei ellátás rendszerét, ezért tettük ezt többszereplőssé, ezért vezettük be a hagyományos bölcsődék mellett a minibölcsődéket, a családi bölcsődéket és a munkahelyi bölcsődéket is. Minél több lehetőséget szeretnénk adni a magyar családoknak arra, hogy el tudják helyezni akár ezeket a picit gyermekeiket is, ha dolgoznak, hiszen egyre többen dolgoznak Magyarországon.

Úgy látjuk, hogy a bölcsődei férőhelyek iránti igények egyre növekednek, ezért is döntöttünk úgy, hogy tovább fogjuk növelni a bölcsődei férőhelyek számát, hogy elérjük azt, hogy minden gyermek számára legyen megnyugtató bölcsődei elhelyezés Magyarországon, ahol erre igény van. Azt hozzátenném, hogy annak ellenére döntöttünk a további bővítés mellett, hogy a három év alatti gyermekek számát tekintve, ha ehhez viszonyítjuk a bölcsődei férőhelyek jelenlegi számát, akkor ez az arány ilyen magas még soha nem volt Magyarországon, mint amilyen most.

A családvédelmi akciótervnek ez tehát az első pontja. Van további négy olyan pont, amelyek július 1-jével indulnak el. Az egyik ilyen a babaváró támogatás. Ez egy olyan lehetőség a magyar fiataloknak, amilyenhez hasonló még soha nem volt Magyarországon, sőt mondhatom azt, hogy ilyen nemzetközi szinten

sem létezik. A babaváró támogatás egy olyan mozgásteret ad a családalapítás előtt álló, a közös életüket kezdő fiataloknak, amelynek köszönhetően akkor és annyi gyermeket tudnak vállalni, amikor és amennyit szeretnének. Hiszen ez a célunk, minden fiatal számára lehetővé tenni azt, hogy akkor és annyi gyermeket vállaljon, amennyit szeretne.

A babaváró támogatás egy 10 millió forintos kamatmentes kölcsönként indul, de ha a gyermekek a tervezettnél megfelelően megszületnek, akkor akár teljes egészében támogatássá is válhat. Ez azt jelenti, hogy ezt a 10 millió, teljesen szabadon felhasználható forintot nem kell visszafizetniük egyáltalán. Tehát 10 millió forinttal több áll rendelkezésükre ahhoz, hogy el tudják kezdeni a közös életüket. Ez tehát a babaváró támogatás, amelynek elindításában július 1-jétől eltökeltek vagyunk, érje azt bármilyen támadás belföldről vagy külföldről.

Egy másik lehetőség a családvédelmi akciótörvényben a CSOK-kölcsön kiterjesztése. A CSOK, az otthonteremtési program rendkívül népszerű, nagyon sokan élnek ezzel a lehetőséggel, hiszen mindenki arra vágyik, hogy megfelelő otthon, megfelelő körülményeket biztosítson a családjá számára. Azt látjuk, hogy nagy az igény a használt ingatlanok vásárlásához felvett CSOK iránt is. Azt is látjuk, hogy ha bevezetjük, márpedig július 1-jétől bevezetjük azt a lehetőséget, hogy a használt lakáshoz felvett CSOK, tehát vissza nem fizetendő támogatás mellé egy kedvezményes kölcsönt is kaphassanak az érintettek, akkor még többen tudnak önálló otthonhoz jutni, saját tulajdonú otthonhoz jutni. Ezért terjesztjük ki a kedvezményes, garantáltan 3 százalékos alatti kamatozású CSOK-kölcsön lehetőségét a használt ingatlanok vásárlásához is. Ez is július 1-jével indul.

Gondolunk azokra is, akik a gyermeknevelés mellett jelzáloghitelket kell hogy törlesszenek. Ezeknél a családoknál, ha újabb gyermeket vállalnak, akkor csökkentjük a fennálló jelzáloghitel összegét. Hiszen nagyon nehéz egy további gyermek vállalása mellett dönteni, ha tudják azt, hogy havonta még a hitel törlesztőrészeit is ki kell gazdálkodniuk. Ezért, ha egy második gyermek érkezik a családba, akkor július 1-jétől, a július 1-je után született gyermekek után már a várandósság harmadik hónapjának lejártá után igényelhetik a fiatalok a fennálló jelzáloghitel 1 millió forintjának elengedését. Bővítjük a harmadik gyermek érkezésekor leírható összeget is. Ez annyit jelent, hogy ha jön a harmadik gyermek a családba, akkor 4 millió forinttal csökkenthetik a fennálló jelzáloghitel összegét.

Ez magyarul annyit jelent, hogy ha mondjuk, egy egygyermekes család még tervez további két gyermeket, akkor számíthatnak arra, hogy 5 millió forinttal kevesebbet kell majd törleszteniük a fennálló hiteleikből, és ez természetesen a CSOK-kölcsönre is vonatkozik. Ha kétgyermekes a család, akkor is számíthatnak arra, hogy további egy gyermek érkezésekor 4 millió forinttal kevesebbet, akik pedig negyedik, ötödik, hatodik további gyermekeket terveznek, további

gyermekenként 1-1 millió forinttal csökkentjük a fennálló jelzáloghitelüket.

Szintén július 1-jével indul a családvédelmi akciótörvény negyedik olyan pontja, illetve ha a bölcsődefejlesztéseket számítom, akkor az ötödik pontja, amely a nagycsaládosok autóvásárlásához nyújt segítséget. Ez annyit jelent, hogy azok a nagycsaládosok, akik egy legalább hétszemélyes személyautót vásárolnak, 2,5 millió forintot kaphatnak ehhez támogatásként, ha új személyautóról van szó, legalább hétszemélyes új személyautóról. Ez akkor is segítséget jelenthet, ha egy negyedik gyermeket tervez a család, és pontosan tudjuk, hogy négy gyermeket már nem lehet utaztatni egy klasszikus autóban, egy ötszemélyes személyautóban, ehhez kapnak segítséget ezek a nagycsaládosok.

De akinek van három gyermeke vagy próbált már három gyerekülést beszuszakolni a hátsó ülésre, az is pontosan tudja, hogy amikor a három gyerekülést kell betenni és a gyerekekhez, az egész családhoz kapcsolódó összes csomagot, akkor bizony szintén nagy segítség, ha ezt nem egy klasszikus személyautóba, hanem egy hétszemélyes személyautóba tehetik be. Ehhez kapnak segítséget, akár vásárláshoz, akár zárt végű lízinghez, tehát lízingeléshez a családok július 1-jétől.

Van még két pontja a családvédelmi akciótörvénynek, amely jövő év január 1-jével indul. Itt azokra gondolunk egyrészt, akik legalább négy gyermeket nevelő édesanyák, akik legalább négy gyermeket vállaltak életük során és neveltek fel, megkapják jövő év január 1-jétől a teljes személyijövedelemadó-mentességet. Ehhez a lehetőséghez hasonló sincsen sehol a világon. Ez annyit jelent, hogy azok az édesanyák, akik legalább négy gyermeket felneveltek, nem kell hogy fizessenek személyi jövedelemadót egész életükben. Ezt a lehetőséget kínáljuk jövő év január 1-jétől, amely egyrészt egy nagyobb anyagi mozgásteret, egy nagyobb biztonságot jelent ezeknek a szülőknek, ezeknek a családoknak, másrészt pedig egy elismerést a közösség részéről: jelezzük azt, milyen értékes számunkra az a szolgálat, amit ők a négy gyermek vállalásával, nevelésével elvégeztek.

És van még egy lehetőség a családvédelmi akciótörvényben, amelyről a mostani törvénymódosítás is szól. Ez a nagyszülői gyed bevezetése. Jövő év január 1-jétől a nagyszülők is gyedre mehetnek a gyermekekkel bizonyos feltételek fennállása esetén, amennyiben az Országgyűlés a törvénymódosító javaslatokat elfogadja. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy segítsünk azoknak a családoknak, ahol vagy mind a két szülő dolgozik egy kisgyermek mellett, és nincsen más segítség, amit igénybe tudnának venni, viszont ott vannak a nagyszülők vagy legalább egy nagyszülő, aki aktívan bekapcsolódna a gyermek nevelésébe, vagy akár olyan egyszülős családoknak is segítséget nyújthat, ahol az egyedül nevelő szülő dolgozik, korán visszatér a munkahelyére, és van egy olyan nagymama vagy nagypapa, aki részt vállalna a kisgyermek otthoni nevelésében.

(10.30)

Ott lesz a bölcsődei férőhely is mint lehetőség, de ha a nagyszülők készen állnak erre és szívesen veszik ki a részüket az unokák neveléséből, akkor ennek is szeretnénk a feltételeit megteremteni. Ezért kérem, hogy támogassák a mostani törvénymódosító javaslatot, amely a nagyszülői gyed bevezetéséhez adja meg a jogszabályi lehetőségeket.

Ez a törvényjavaslat a következő két törvény módosítását tartalmazza: ez a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, illetve az egyes szociális, gyermekvédelmi tárgyú, valamint egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXVII. törvény. Ezt a két törvényt módosítanánk annak érdekében, hogy jövő év január 1-jétől a nagymamák, nagypapák, valamelyikük otthon maradhasson az unokával, ha erre igényük van és lehetőségük van.

A nagyszülői gyed azt a lehetőséget teremti meg, hogy az unoka kétéves koráig - ha ikerunokákról van szó, akkor az ikrek hároméves koráig - valamelyik nagyszülő otthon maradhasson, igénybe vehesse a gyed lehetőségét. A jogszabály-módosítások egyrészt fogalmakat tisztáznak, másrészt kibővítik a rendelkezésre álló lehetőségek körét, hiszen jelenleg a nagyszülők nem mehetnek el gyedre az unokák után.

Vannak bizonyos feltételei is annak, hogy a nagyszülők igénybe vehessék majd a nagyszülői gyedet. Leginkább az a feltétel, hogy ez egy közös igény legyen a család részéről; hogy ez legyen az a lehetőség, amire a szülők is vágnak és a nagyszülő is, és a gyermeknek ez a legnagyobb érdeke. Ezért tehát azt szabjuk feltételül, hogy a szülők ebbéli szándékukat nyilvánítsák ki, illetve hogy a szülők is jogosultak legyenek a gyedre. Tehát azok a szülők tudják átadni az ő gyedre való jogosultságukat a nagyszülőknél, akik maguk is gyedjogosultsággal rendelkeznek.

Milyen feltételek vannak még? A nagyszülőnek is kell gyedjogosultsággal rendelkeznie. Ez tehát annyit jelent, hogy a gyermek születését megelőző két éven belül legalább 365 napon át biztosítottak kell lenni a nagyszülőnek. Ez praktikusán annyit jelent, hogy dolgozó nagyszülőknél, akik az előző években is dolgoztak, nyílik meg a nagyszülői gyed lehetősége.

Feltétel az is, hogy a gyermeknek mind a két szülője - ha a gyermekét egyedül nevelő szülőről van szó, akkor természetesen az a szülő - dolgozzon, tehát keresőtevékenységet végezzen.

Az is egy feltétel, hogy a gyermek gondozása a nagyszülői gyed igénybevétele esetén a szülő háztartásában történjen. Ez a gyakorlati életben azt jelenti, hogy természetesen a nagymama vagy a nagypapa elviheti magához napközben a gyereket, de alapvetően a kisgyermeknek, az unokának a szülővel kell élnie.

Feltétel az is, hogy a szülők vagy a gyermekét egyedül nevelő szülő nyilatkozzon, nyilatkozzanak arról, hogy hozzájárulnak a gyermekgondozási díjnak a nagyszülő általi igénybevételéhez.

Az is feltétel, hogy erre a gyermekre tekintettel másnak ne biztosítsanak, ne folyósítsanak a gyermekgondozáshoz kapcsolódó ellátást. Tehát ilyenkor a nagyszülő lesz jogosult erre az ellátásra.

A nagyszülő számára csak az otthon való munkavégzést tesszük lehetővé. Tehát az nem lehetőség, hogy a nagymama vagy a nagypapa elmegy nagyszülői gyedre, és utána bölcsődébe adja az unokát, és ő elmegy dolgozni. Ez a nagyszülői gyed nem erről szól. Ez arról szól, hogy tényleg olyan nagymamák, nagypapák kapjanak segítséget, akik aktívan kivesszük a részüket az unoka neveléséből. Tehát ilyenkor a nagyszülő - a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt - nem dolgozhat, kivéve, ha a munkavégzés az otthonában történik. Tehát az otthonában dolgozhat.

Az is feltétel, hogy ne nyugdíjas nagyszülőkről legyen szó. Tehát nyugellátásban vagy ehhez hasonló ellátásban nem részesülhetnek a nagyszülők a nagyszülői gyed folyósítása alatt. Tehát ez a lehetőség a munkaerőpiaci értelemben aktív nagyszülőknél jár, ők élhetnek azzal a lehetőséggel, hogy otthon maradnak az unokák valamelyikével.

Azt is rögzíti a jogszabályjavaslat, hogy a nagyszülő több unoka után többszörösen is igénybe vehesse a nagyszülői gyedet. Ez annyit jelent, hogy ha, mondjuk, két vagy három unokával lenne párhuzamosan nagyszülői gyeden otthon az illető nagyszülő, akkor a többszörösét, két- vagy háromszorosát is megkaphatja havonta a nagyszülői gyed összegének. Tehát minden nevelt unoka után ellátásra, illetve anynyiszoros ellátásra jogosult.

Ez tehát az a javaslat, amiben kérem a támogatásukat; ez tehát az a törvénymódosító javaslat, amely lehetővé teszi azt, hogy jövő év január 1-jétől a nagyszülők is otthon lehessenek az unokákkal, így segítsék azokat a szülőket, akik kicsi gyermekeket nevelnek, és közben korán visszatérnek a munkaerőpiacra. Én bízom benne, hogy sokan fognak élni ezzel a lehetőséggel, hiszen gondoljanak bele, hogy a nagyszülői gyed egy átlagfizetés esetén 208 ezer forintos havi támogatást jelent, tehát 208 ezer forintos támogatás fejében tud az a nagyszülő az unokájával otthon lenni. És ez azt jelenti, hogy utána ugyanúgy visszatérhet a munkaerőpiacra, ha így kívánja. De mivel a nyugdíj szempontjából jogosultsági időnek minősül majd ez a gyermekkel, unokával otthon töltött időszak, természetesen utána nyugdíjba vonulhat úgy, hogy ezt az időszakt is be tudja számítani a nyugdíjba vonuláshoz szükséges időszakhoz.

Én abban bízom, hogy ennek a törvénymódosító javaslatnak az elfogadásával ismételten egy lépést tudunk tenni a családbarát Magyarország irányába, ismét növelni tudjuk a családoknak nyújtott támogatás összegét. És én abban bízom, hogy a családtámogatások végre jelenthetnek egy olyan kérdést Magyarországon, amelyben nemcsak a magyar emberek, nemcsak a választóink között van konszenzus, egyetértés, nemzeti egyetértés, hanem a parlamenti pártok között is ki tud alakulni egy olyan támogatás, amellyel

nem megakadályozzák azt, hogy még többet tudjunk adni a családoknak, hanem segítik azt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. „A bölcs késő öregségében is elülteti a fát, noha hasznával maga nem élhet; de érti, miképpen az rendszer időre megnő, s unokáját gyümölcscsel enyhíti.” Tisztelt Képviselőtársaim! Kölcsey Ferenctől idéztem, a gondolata ma is időszerű.

Tisztelt Képviselőtársaim! A legfrissebb kutatások során bebizonyosodott, hogy a mai magyar családszerkezetben a szülők mellett rendkívül fontos szerepe van a nagyszülőknek is. A kutatás rávilágított, hogy a nagyszülő-unoka viszonyban a közösen eltöltött minőségi időn és az érzelmi alapú értéken van a hangsúly. A gyermek és a nagyszülő kapcsolatának a legfőbb bástyája a szeretet és a tisztelet. A mindennapokban közösen eltöltött idő alatt, játék közben rengeteg olyan gondolatot, szokást, tudást tud átadni unokájának a nagyszülő, mellyel otthon vagy az iskola életében nem találkozik. Tőle, a leghitelesebb forrástól tanulja a gyermek a család múltját, a felmenők legendáit. Ez idő alatt pedig egy hihetetlenül szoros lelki szál alakul ki közöttük, mely kölcsönösen fontos lesz mindkettőjük életében. Mivel nekünk a gyermek az első, fontosnak tartottuk a nagyszülők bevonhatóságát is, támogatását is a gyermeknevelésbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elérkezett a nap, amikor a nagyszülői gyed bevezetéséről szóló törvényt tárgyalja a magyar Országgyűlés. A tavalyi év második felében lefolytatott nemzeti konzultáció alkalmával kikértük az emberek véleményét a családok védelméről. Akkor is látszott és most is látszik, hogy a magyar emberek többsége igent mond a biztonságos Európára és a védelmező Magyarországra. A bevándorlók betelepítése helyett sok gyermek születésével, a fiatalok gyermekvállalási kedvének ösztönzésével, a családok támogatásával kívánjuk erősíteni ezt az országot. Közel 1,4 millió ember fejezte ki akarátát, hogy olyan országban akar élni, ahol érték a gyermek, a család, és ahol a kormány és a parlamenti döntéshozók segítik őket ebben a nemes feladatban.

A családok támogatásának ügyében nemzeti egyesség van Magyarországon, hiszen minden egyes kérdésben 93 százalék feletti támogatást kapott a kormány a nemzeti konzultáció során. Az óriási támogatottság egyben okot és erőt adott ahhoz, hogy kidolgozzuk a családokat védő akcióttervet. Mert a mi értékrendünk szerint a bevándorlók betelepítése helyett sok gyermek születésével, a fiatalok gyermekvállalási

kedvének ösztönzésével és a családok támogatásával tudjuk erősíteni országunkat. Éppen ezért korábban olyan új Alaptörvényt fogadott el az Országgyűlés, amelyben helyet kaptak az alapvető családi értékek, ezenkívül pedig kétharmados törvény is védi a családokat Magyarországon.

(10.40)

Lássuk hát, mit jelent számunkra ez a védelmező Magyarország! Tisztelt Képviselőtársaim! A védelmező Magyarország a társadalom legkisebb és legfontosabb egységére építi alapköveit, ez pedig nem más, mint a család. A magyar családok védelmében 2010 óta rengeteg intézkedést hoztunk. A miniszterelnök úr által februárban meghirdetett családvédelmi akciótterv újabb támogatásokkal segíti a fiatalok életkezdését, a gyermek vállalását és nevelését. Nyugat-Európában a legnagyobb probléma, hogy tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, és csak azzal foglalkoznak, hogy hirtelen, gyorsan hogyan pótolják a csökkenő születésszám okozta hiányt. Nem teszik fel azonban a valódi kérdést, mégpedig azt, hogy mi az oka a népességcsökkenésnek.

Mi azonban megtettük ezt, és a kérdés megválaszolásában mára odáig jutottunk, hogy Európában Magyarország fordítja a legtöbb pénzt a családok támogatására. Ahogy ezt államtitkár asszony már elmondta, 2010-hez képest már több mint kétszer nagyobb összeget fordítunk erre, 2000 milliárd forintot, ami a nemzeti össztermék 4,8 százaléka. 2012 óta a gyermekvállalási kedv jelentősen, 21 százalékkal emelkedett, a vágy tehát létezik, a kormány pedig a rendelkezésére álló eszközökkel támogatást nyújt ehhez.

Tisztelt Képviselőtársaink! Engedjék meg, hogy a családvédelmi akciótterv részleteit én is összefoglaljam röviden, mielőtt rátérünk a mai legfontosabb törvényjavaslatunkra, a nagyszülői gyed bevezetésére.

2019. július 1-jétől jön a babaváró támogatás, amely fiatal családok gyermekvállalási kedvét hivatott elősegíteni. A CSOK kedvezményes kamatozású kölcsön már használt lakásra vagy házra is felvehető lesz 2019. július 1-jétől; ez két gyermek esetén 10 millió, három gyermek esetén 15 millió forint lesz. Bővül a jelzáloghitel-csökkentésre jogosult gyermekes családok köre és a támogatás összege. 2,5 millió forintos vissza nem térítendő támogatást kaphatnak egy új, legalább hétszemélyes autóvásárláshoz a három vagy több gyermeket nevelő nagycsaládosok; 2019. július 1-jétől lép ez is hatályba.

Ma Magyarországon egyébként 150 ezer családnak jelenthet segítséget ez a lehetőség. Szja-mentességet kapnak a legalább négy gyermeket nevelő édesanyák; ez a jelenlegi adatunk szerint mintegy 40 ezer édesanyát érint. Megvalósul a teljes bölcsődei ellátás. Végül: 2020. január 1-jével bevezetjük a nagyszülői gyedet, ami a mai napunk fő témája is egyben.

Lássuk is, hogy mi is ez a nagyszülői gyed! Az elmúlt hónapokban sok szó esett róla, nagy az érdeklődés a családvédelmi akcióterv eme pontja iránt, sokakat érdekel, hogy miért kerüljön a nagyszülőkhöz ez a juttatás. A nagyszülői gyed egy olyan lehetőség, ami nem volt még Magyarországon, és azoknak a családoknak szól, ahol a szülők dolgoznak, és a nagyszülők szívesen vennének részt az unokák nevelésében aktívan. A Népeségtudományi Kutatóintézet által végzett felmérések szerint elmondható, hogy az 55 év feletti nagymamák és nagypapák közel azonos arányban vesznek részt az unokáik ellátásában és felügyeletében. 2008-ban a nagypapák 41 százaléka, a nagymamáknak pedig 42,6 százaléka unokázott, míg 2016-ban ez a két adat 67,7 százalék és 70 százalék lett. Ebből is látszik, hogy nagyon sok nagyszülő vesz részt az unoka nevelésében, felügyeletében.

A családok sokoldalú támogatása érdekében, ahol a nagyszülő, segítve a dolgozó szülőket, részt vesz unokája ellátásában, elismerve ezen „munkát”, a nagyszülő a gyermek két éves koráig, ikrek esetén hároméves korig jogosulttá válhat a gyedre. A nagyszülői gyedet tehát az a nagyszülő kaphatja meg, aki még nem nyugdíjas, dolgozik, de a munkát fel kell adnia azért, hogy unokájára vigyázzon.

Ennek feltételei vannak, hiszen a nagyszülők abban az esetben kaphatják meg a gyedet, ha: a gyermek születését megelőző két évben legalább 365 napon át biztosítottak voltak; a gyermek mindkét szülője, egyedülálló szülő esetében a gyermeket gondozó szülő keresőtevékenységet folytat; a gyermek gondozása-nevelése a szülői háztartásban történik; a gyermek szülei írásban nyilatkoznak arról, hogy hozzájárulnak a gyed nagyszülő általi igénybevételéhez; a nagyszülő a gyed alatt nem dolgozik, csak akkor, ha a munkavégzés kizárólag az otthonában történik, hiszen ténylegesen az az elvárás, hogy az unokával foglalkozzon; a nagyszülő nem részesül társadalombiztosítási nyugellátásban vagy azzal egy tekintet alá eső ellátásban, ez is feltétele a nagyszülői gyednek, továbbá a gyermek napközbeni ellátást biztosító intézményi elhelyezésben nem részesülhet, vagyis nem jár bölcsődébe a gyermek. Ha valaki az otthonában végzett munka után járó táppénzt, baleseti táppénzt, csecsemőgondozási díjat kap, az nem kizáró ok.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nagyszülői gyedet 2020. január 1-jétől lehet kérni. Ha több unoka van, aki után gyedre lehet menni, akkor is csak egyetlen nagyszülő élhet a lehetőséggel, tehát vagy a nagymama, vagy a nagypapa lehet gyeden. Ha viszont több különböző várandósságból származó gyermekre felügyel a nagymama vagy a nagypapa, akkor gyermekeként állapítják meg a gyedet, így tehát egy nagyszülő több gyerekének több unokájára is kérheti a nagyszülői gyedet, azaz nincs felső határ, a támogatás többszörösen igénybe vehető. Jó tudni azonban, hogy nem azonos terhességből született gyerekek esetén értendő a többszörös igénybevételi lehetőség, tehát ikrek esetén nem lehet többszörösen igénybe venni.

A nagyszülői gyed összege a nagyszülő jövedelme alapján kerül megállapításra a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény általános szabályainak figyelembevételével. Folyósításának időszaka a nyugdíjjogosultság szempontjából szolgálati időnek számít. Tekintettel arra, hogy a gyedfolyósítás alatt a nagyszülőt fizetés nélküli szabadság és felmondási védelem illetné meg, a nagyszülői gyed jogrendszerbe illesztésével összefüggésben több más törvény munkajogi szempontú módosítására is szükség van. A nagyszülői gyed bevezetésének költségvetési kiadása körülbelül 1 milliárd 300 millió forint lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy a nagyszülő is igénybe veheti a gyedet, segíti a szülő munkájához való mihamarabbi visszatérését amellet, hogy a gyermekről közeli családtag gondoskodik. Az intézkedéssel várható a családbarát szemlélet megerősödése, a generációk közötti együttműködés erősítése is. Eleve nagy szerencsének számít szerintünk és sok családban óriási segítség a nagyszülők jelenléte. A nagyszülőknek komoly szerepe van a család összetartásában, a hagyományok és a szokások megismertetésében, így esetlegesen a szülők távollétében a nevelői-gondozói szerep betöltésében is. Míg régebben a gyermekek napi kapcsolatot ápoltak nagyszüleikkel és a család-szerkezeti adottságok miatt természetes volt az együttélésük, napjainkban sajnos folyamatosan fokozódik a nagyszülők és unokák közötti eltávolodás, földrajzilag mindenféleképpen. Mára a lakásviszonyok, a földrajzi távolság, a család-szerkezeti változások miatt sokkal ritkábban találkozunk a nagyszülők és az unokák, illetve a szülők.

A nagyszülői gyed bevezetésével újra esélyt adhatunk a nagyszülőknek és az unokáknak az egymáshoz történő közeledésre és a kölcsönös örömteli idő eltöltésére. A gyermeknevelés szinterei közül a család az első, a legfontosabb, a legszorosabb, a legérzelemdúsabb közösség a benne felnövekvő gyermek számára. A nagyszülői gyed bevezetésével azt kívánjuk elősegíteni, hogy ha valaki akarja, akkor tarthassa a család kötelékében a picikorú gyermekét azalatt is, amíg visszamegy dolgozni. A szeretetet és a gondoskodást a nagyszülőktől ugyanúgy megkaphatja a gyermek, mint a szüleitől vagy a gondozóitól, de így mégiscsak a családban marad.

A család a szoros és meghitt emberi kapcsolatok élményét adja a gyermekek számára. A családok összetartása, a gyermekek és a szülők kölcsönös kötődése, a gyermekek érzelmi biztonsága a társadalomnak is alapvető érdeke. Mindezt az összetartást, érzelmi kötődést és biztonságot hivatott elősegíteni a ma napirenden lévő nagyszülői gyed bevezetése. Ahogy Bójte Csaba mondta, azok a családok, akik együtt tudnak dolgozni, azok együtt is maradnak.

(10.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Korábban már említettem, hogy mennyire fontos is a gyermekek számára

a család összetartó ereje. Nem kell itt magyarázni, hogy miért szükséges együttműködni mindannyiunknak a családok támogatása érdekében. Fontos, hogy egyre több gyermek szülessen, de az is fontos, hogy szeretetteljes családi körben nevelkedjenek és éljenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akik a nemzeti konzultáción részt vettek, azoknak több mint 93 százaléka minden egyes témában támogatott bennünket abban, hogy a családok védelmében intézkedéseket tegyünk. Éppen ezért a családvédelmi akcióterv végrehajtásával nem is ér véget a folyamat, a feladat adott, a lista pedig nyitott. A jövőben lesznek még javaslatok, és további támogatásokkal kívánjuk könnyebbé tenni a családok számára a gyermekvállalást. A családok számítanak ránk, törvényhozókra. Bízom abban, hogy önökre is, az ellenzéki képviselőkre is számíthatnak, és ők is a törvényjavaslat mellé állnak.

Kérjük önöket, hogy támogassák a kormányt és bennünket ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakciójuk álláspontját két felszólaló ismerteti. Ennek megfelelően elsőnek Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban a reményben emelkedek szólásra, hogy a szakmai kérdéseket tekintve egy korrekt vitát is folytathatunk. A politikai minősítésekhez hozzászóltunk. Napirend előtt is feltettem három, a demográfiai kérdéskört illető konkrét kérdést, az államtitkári választ inkább hagyjuk, mert egy termelési jelentés és egy kommunisztikus eposz keveréke volt. Ezt próbáljuk meg elengedni.

Én államtitkár asszony felé fordulok, hiszen mi már folytattunk korrekt szakmai vitát, és kezdem azal, amiben egyetértünk, mert talán ez egy olyan közös alapot képezhet, amiből konszenzuális megoldások is szülehetnek. Egyetértünk abban, hogy a reprodukciót Magyarországon kell pótolni, önerőből kell pótolni, tudom, hogy tőlem furcsa lesz, de meg kell próbálni magunkat a saját hajunknál fogva kihúzni abból a gödörből, amelyben vagyunk. Hiszen kétségtelenül gödörben van az ország, akár az élveszületések számát nézzük, akár az elhalálozások számának brutális növekményét ahhoz képest, mint amit ez egy ideális helyzetben mutathatna. S abban is tökéletesen egyetértünk az elhangzottakkal, hogy a bevándorlás, betelepítés, betelepíttetés minden formáját el kell utasítani. A hitelesség e tekintetben, úgy érzem, hogy az én közösségemnél van, hiszen mi zéró toleranciát szavazunk ebben a kérdésben. Tehát sem idegen munkások, sem kötvényesek formájában nem járú-

lunk hozzá és nem járultunk hozzá a bevándoroltatáshoz. Márpedig tudjuk, hogy ahogy a cirill betűs táblák megjelennek a különböző közérteken, bevásárlóegységeken, valahogy így kezdődött Németországban is a török vendégmunkásokkal. Tehát elindultak olyan folyamatok, amelyek ellene hatnak a megfogalmazott céloknak. Nagyon remélem, hogy nem ezek fognak dominálni a jövőben.

Itt beszélhetnénk a családvédelmi akciótervről, amit én egyébként támogattam, és az értetlen államtitkárral szemben, aki a napirend előttimre válaszolt, nem kritizáltam, hanem három konkrét, megfogható ponton a kibővítését javasoltam, hogy ne kozmetikai jellegű kedvezményt jelentsenek néhány ezer ember részére, hanem valódi, megfogható segítséget százerek számára, hiszen elképesztő különbség van a két perspektíva között.

Azt is el szeretném mondani, hogy most a nagyszülői gyedről tárgyalunk, tehát én is igyekszem viszonylag szűkre szabni a tárgyalás körét. Egyrészt magáról a gyedről is beszélhetnénk, hogy a fizetés maximum 70 százalékat meddig indokolt folyósítani. Szerintem sokkal tovább lenne indokolt, mint ahogy a gyed mostani formájában elérhető. Ez is egy legitim vitaalap, tárgyalási alap lenne, de nem ez van most napirenden.

Amiről viszont beszélünk, a nagyszülői gyed jelen kiírásában, úgy érzem, hogy van, akinek segítséget nyújthat, néhány száz, néhány ezer embernek, és én támogatom ezt a segítséget, tehát nehogy ellendrukkernek tűnjek, mert nem vagyok az. Viszont olyan módosításokat javaslok, amelyek értelmében sokkal szélesebb kör számára lenne mindez elérhető. Mert jelen pillanatban mit látunk? Vegyünk egy nagyszülő, aki még dolgozik, a dolgozó évei utolsó periódusában tart a nyugdíj előtt, és az esetében kinyílna az a lehetőség, hogy nagyszülői gyedet kapjon. Viszont a nyugdíjszámítás tekintetében, mindannyian tudjuk, hogy az utolsó munkában töltött évek számítanak igazán, elképesztő módon számítanak. Tehát nem életszerű az az elgondolás, hogy valaki ezen utolsó munkában töltött éveit, a későbbi járulékszerző éveit feladja a korábbi fizetése maximum 70 százalékáért, és adott esetben vállal egy olyan kétségkívül nagyon fontos családi kötelezettséget, amely miatt aztán élete végéig alacsonyabb nyugdíjra kárkoztatja magát. Ennél még az is életszerűbb, államtitkár asszony, hogy az otthon maradó édesanya a megkapott gyedet, tehát a dolgozói gyedet átadja a nagyszülő számára, hogy segítsen. Sajnálatos módon tehát ez a megoldás így, ebben a formában sokkal szűkebb kört érint, mint érinthetne.

S azt is el kell mondjuk, hogy nemcsak a várható alacsonyabb nyugdíj jelenti a problémát egy olyan nagyszülő esetében, aki még dolgozik, de az is problémát jelent, hogy a nyugdíjban lévő nagyszülő adott esetben választásra kényszerül a nyugdíja és a nagyszülői gyed között. Én sokkal inkább életszerűnek éreznék egy olyan támogatási formát, hogy a nyugdíj

kézhezvétele mellé kaphasson valaki még egy speciális formájú gyedet, hiszen talán megállapodhatunk abban, hogy az otthoni nyugdíj megkapása semmilyen tevékenységben nem akadályozza a gyermek felügyeletét, a gyermek gondozását. Tehát önmagában nem zárható ki a nyugdíj és egy speciális nagyszülői gyedforma együttesen történő megkapása.

Én köszönöm Selmeczi képviselőtársamnak, hogy felnyitotta a szemünket. Valóban, ez a tervezet így nagyjából egymilliárdos költségvetési forrástömeget mozgat meg. Én azt szeretném, ha ennek az ötszörösét, tízszeresét mozgathatná meg. Azért szeretném ezt, mert ennyivel több magyar honfitársunk esetében tudnának nagyszülők hozzájárulni a gyermekek gondozásához, neveléséhez. Hallatlanul fontos célról van szó, nem szabad aktuálpolitikai érdekek alá rendelni, tökéletesen egyetértünk ebben. Viszont hogy ez a csomag ne fékezett habzású legyen, hanem teljes körben hatóképes, nagyon fontos lenne egy ilyen kiterjesztéssel élnünk.

S azt is szeretném elmondani, hogy elhibázottnak tartom azt a kormányzati leszűkítést, amely a nagyszülői gyed folyósítását vagy mindkét szülő munkaviszonyához köti - az alapelvvel egyetértek, de a gyakorlati kivitelezéséről mindjárt mondanék pár szót -, vagy pedig, ha egy ember neveli a gyermeket, akkor annak az egy szülőnek kell munkaviszonyban állnia. Ezzel önmagában nem lenne semmi baj, de nagyon széles társadalmi csoportot zár ki a nagyszülői gyed ezzel a megoldással, hiszen pontosan azoknak kéne segítenünk, ahol mondjuk, az anya betegsége miatt nem képes az egyik szülő munkát vállalni, mert pont ők szorulnak rá kiemelt módon arra a segítségre, amit a nagyszülő tud nyújtani. Tehát vannak olyan tipikus magyar élethelyzetek, meg egyszer mondom, amiket kezelni kell. Úgy gondolom, hogy be kéne ezeket vonni a kedvezménytömegbe.

Jelen kiírása szerint a nagyszülői gyed kizárólag extrém esetekben nyújthat értékelhető, mérhető segítséget. Ilyen extrém eset például, ha a nagymama, aki ezt fel szándékozik venni, elbocsátás előtt áll, erről tudomást szerez, a gyermeke, aki gyermeket vállal, pedig mondjuk, 18 éves, és még nincs vagy nem lehet munkaviszonya. Ilyen extrém élethelyzetekben valóban segítséget, mankót jelenthet ez a megoldás. De pontosan fideszes képviselőtársam volt az, aki az alacsony költségvetési forrás közlésével elismerte azt, hogy egy nagyon-nagyon szűk kör tudja mindezt igénybe venni. Én azt szeretném, úgy tudnám támogatni ezt a javaslatot még jobb kedvvel, ha egy sokkal szélesebb kör számára tennék elérhetővé mindezt.

S ugyanezt gondolom a bölcsődei átalakításokról is, ahol elhangzott, hogy a bölcsődék igénybevétele ingyenes, de aki a valóságban ilyen intézmények közelében, akár családtagokon keresztül jár, tudja, hogy ez nem így van, hiszen jövedelemfüggő módon a felügyeletért is fizetni kell 4 és 13 ezer forint közötti összeget a piaci átlag szerint, az étkezésért is egy 4 és 9 ezer forint közötti összeget. Tehát nem igaz, hogy ingyenes lenne, pedig ez lehetne ingyenes.

Ugyanígy a nagycsaládos autótvásárlás tekintetében is további kedvezményeket kéne szélesíteni. Ami pedig a legfontosabb, a jelzáloghiteles családok teljes körű kimentésével az egész bázist lehetne szélesíteni, növelni.

Így válna ez a csomag nemzetstratégiai szempontból teljes mértékben hatóképesé. Ha pedig így lesz, akkor még jobb szívvel tudjuk támogatni azt, amit így is támogatunk, de egyáltalán nem mindegy, hogy a magyar demográfiai, nemzetstratégiai célokhoz mennyiben tudunk hozzájárulni így. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint ahogy jeleztem, a Jobbik képviselőcsoportjának a második felszólalója, Stummer János képviselő úr következik. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tegyük a kezünket a szívünkre: kinek nincs kedves emléke a nagyszüleivel kapcsolatban? Ki az, akit nem adtak le a szülei nyaranta néhány hétre gyermekkorában vidékre a nagyihoz? Sok honfitársunk volt olyan szerencsés gyerekkorában, mint jómagam, és megtanulhatta a kertészkedés, a barkácsolás vagy a főzés alapvető csínját-bínját azoktól a kedves idős hozzátartozóktól, akik felnelték neki az édesapját és az édesanyját.

(11.00)

A nagyszülők szerepe felbecsülhetetlen jelentőségű a gyermekek életében ma is. Sőt, egyre nagyobb szerep hárul a nagypapákra és nagymamákra a csonka, szétszakított családokban, ahol az egyik szülő vagy cserben hagyta az övéit, vagy külföldre kényszerült kivándorolni, hogy hazautalhasson, és ezáltal biztosíthasson megfelelő életszínvonalat gyermekeinek. Minden olyan törvényjavaslat, amely tekintetbe veszi ezeknek a nagyszerű embereknek a fáradozását, bizvást számíthat a Jobbik országgyűlési képviselőinek támogatására. A Jobbik természetesen a nagyszülői gyed bevezetése mellett áll, hiszen üdvözlí a kormánynak minden olyan törekvését, amely növeli a család kohézióját, segíti a gyermekvállalási kedvet és ezáltal nemzetünk fennmaradását.

A nagyszülői gyed bevezetése kapcsán azonban kettős érzéseink vannak. A kormány ismét egy jó ötlettel állt elő, melyet rosszul készül kivitelezni. Ha nem vagyunk résen, a nagyszülői gyed arra a sorsra fog jutni, mint a babaváró hitel vagy a CSOK, vagyis a jó szándékú, de elhibázott és ezért hatástalan intézkedések sorát gyarapítja majd, melytől nem várható tényleges társadalmi hatás. A nagyszülői gyedre vonatkozó javaslatot végigolvasva mit állapíthatunk meg? A kormány egyik kezével ad, a másikkal pedig visszatart. Mit hallunk ismét? Hangzatos ígéreteket, szépen zengő frázisokat, ám a családok megint nem

kapnak valódi segítséget. Mire van szüksége valójában a magyar családoknak? Olyan családpolitikára, amelynek középpontjában a családbarát munkahelyek kialakítása áll. Olyan családpolitikára, amely ösztönzi az otthoni munkavégzést, a távmunkát és a rész munkaidős foglalkoztatást. Olyan családpolitikára, mely rugalmas foglalkoztatási viszonyokat teremt, és segít a fiatal magyar nőknek magyar anyává válni.

Tisztelt Ház! A Jobbik alapvetően támogat minden olyan intézkedést, amely szélesebb lehetőségeket biztosít a családok számára, és a mindennapi életüket megkönnyíti. Azonban ahhoz, hogy ez az intézkedés valóban segítséggé váljon, az alábbi módosításokat javasoljuk. Először is, bővítsék a támogatásra jogosultak körét. Jelenlegi formájában a nagyszülői gyed csak egy nagyon szűk kör részére ad segítséget. Az önk javaslatára kizárja a már nyugdíjban lévő, özvegyi nyugdíjban részesülő, illetve az ápolási díjban részesülő nagyszülőket a kedvezményezettek köréből. Mit is jelent ez? Azt, hogy pontosan azokat fosztják meg a nagyszülői gyed lehetőségétől, akikre a fiatal szülők leginkább támaszkodhatnának, mert idejük is lenne az unokákkal foglalkozni.

A mi javaslatunk a következő: az ápolási díjban és özvegyi nyugdíjban részesülő nagyszülők korlátozás nélkül vehessék igénybe a nagyszülői gyedet. A nyugdíjas nagyszülőknek is járjon a nagyszülői gyed azzal, hogy a nyugdíj és a nagyszülői gyed együttes összege nem éri el a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók részére megállapított alapbér kötelező legkisebb összegének 200 százalékát.

Második módosító javaslatunk pedig azt szorgalmazza, hogy az egyedülálló szülők esetén adjanak magasabb összegű nagyszülői gyedet. Miért javasoljuk ezt? Az egyedülálló szülők kénytelenek hamarabb visszamenni dolgozni, a nagyszülők ösztönzése az ő esetükben kiemelten fontos, hiszen ezek az édesanyák, vagy sok esetben édesapák persze, még kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, mint azok, akik ép családban nevelik a gyermekeket, ahol mindkét szülő gyarapítja a családi kasszát. Az egyedülálló szülők esetében még inkább könnyíteni kell a családon belüli segítségnyújtást. Magasabb ellátással kell ösztönözni a nagyszülőket arra, hogy a segítség az egyedülálló anyák és apák mindennapi küzdelmét segítse. Ezért javasoljuk, hogy az egyedülálló szülők által nevelt gyermek után a nagyszülői gyed összege másfélszeres legyen.

Harmadrészt pedig azt javasoljuk tisztelettel, hogy a nagyszülői gyed ne egyetlen megoldás legyen, hanem alternatíva. A kormány a jogszabály szövegezése során gondolt-e ugyan azokra az apákra és anyákra, akik messze élnek a nagyszülőktől, és a földrajzi akadályoztatás miatt nem tudják igénybe venni a nagyszülői gyedet?

A kormány az ő számukra is segítséget tud nyújtani, tisztelt képviselőtársaim? Meggyőződésem szerint azt is lehetővé kell tenni, hogy a nők anélkül mehessenek vissza dolgozni, hogy a nagyszülőket kivonják ezzel a munkaerőpiacról. Mire van szükség

ehhez? Arra, hogy a kormány többszöri ígéretéhez híven végre drasztikusan emelje meg a bölcsődei férőhelyek számát, és hajtson végre bérfejlesztést a bölcsődei dolgozók körében. Ezek az emberek, akik a gyermekeinket, a magyar honfitársaink családjainak legkisebb tagjait gondozzák ezekben az intézményekben, egészen szomorú, hogy milyen alacsony bérért kell hogy elvégezzék ezt a nélkülözhetetlen és nemzetstratégiai szempontból olyan fontos munkát, mint amit végeznek hétfőtől péntekig minden áldott nap.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi értjük és érezzük a törvényjavaslat mögött meghúzódó szándékot. A tervezet jelenlegi formájában nem kellően kidolgozott, a jogosultak köre indokolatlanul szűk, és nem biztosít mérlegelési lehetőséget az érintetteknek. Mi további szakmai egyeztetést tartunk szükségesnek. Ez az ügy ugyanis túl fontos ahhoz, hogy pótcselekvés történjen valódi megoldások helyett. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ma már hallhattunk több felszólalást is a nagyszülői gyed részleteiről és részletszabályairól. De hogy honnan is indultunk, hová tartunk, és hogyan léptünk arra az útra, hogy megérkezhettünk a mai törvényjavaslat tárgyalásáig, azt is vegyük végig egy pillanatra.

2010-ben bekövetkezett az a családbarát fordulat, ami után a családot helyeztük az első helyre, a Fidesz-KDNP politikájában a család jelenti az első helyet, és mindent megtettünk azért, hogy a Magyarországon gyermeket vállaló családokat a lehető legnagyobb mértékben tudjuk támogatni folyamatosan. Ez nem egy lezárt folyamat ugyanis, ahogy már elhangzott, hiszen számos intézkedést megtettünk az elmúlt években, és még továbbiak várhatók. Nem mondható el ugyanez a jelenség a 2010 előtti balliberális-szocialista kormányokra, hiszen emlékezhetünk arra, hogy 2010 előtt a gyermekes családok voltak a szocialista kormány megszorításainak első számú célpontja, hiszen a gyás időtartamát három évről kettőre csökkentették, felszámolták az otthonteremtési támogatásokat és programokat, eltörölték a családi adókedvezményt, az egy- és kétgyermekeseknél kezdték ráadásul, és folyamatos megszorításokkal, adóemelésekkel, illetve létszámleépítésekkel tették nehezebbé a gyermeket nevelő családok életét.

Ezért volt fontos az a családbarát fordulat, amely 2010-ben bekövetkezett Magyarországon, ahogy el is

hangzott, kétszeresére növeltük a családokra fordított támogatást, ezzel az Európai Unió éllovasaként büszkén tekinthetünk a magyar családtámogatási rendszerre. Még egyszer mondom: ez nem az út vége, itt csak folyamatosan megyünk előre. De nagyon fontos, hogy példát mutassunk az Európai Unióban is a családtámogatási rendszerrel és a családbarát szemlélettel, hiszen ha most megnézzük, az Európai Parlamentben vagy éppen az Európa Tanácsban Strasbourgban lényegében nem lehet a családról beszélni, vagy nem lehet a hagyományos családról beszélni, folyamatos támadásokat kapunk, amikor ilyen témákat vagy ilyen jellegű konferenciákat, határozati javaslatokat vagy felszólalásokat teszünk az említett nemzetközi intézményekben, hiszen ott a család támadás alatt áll, a férfi és a női nem összehasonlása, a család relativizálása az, amivel szembesülhetünk ezekben a nemzetközi intézményekben. Így fontos, hogy Magyarország példát mutasson ezekben az időkben is arról, hogy a család egy fontos értékteremtő, értékhordozó egysége, közössége a társadalomnak, és mi ezt az értékteremtő és értékhordozó közösséget megbecsüljük.

Így indultunk el 2010-ben, ezek voltak az alapvető célkitűzéseink, és így jöttek sorban azok az intézkedések, amelyek mind anyagi, mind erkölcsi, mind szellemi-lelki megbecsülést jelentettek a családoknak akár a családi adókedvezményről beszélünk, akár a gyás három évre való visszaállításáról, a gyed extráról, a főiskolásgyedről, most a családvédelmi akciótörvéről vagy éppen a családi otthonteremtési kedvezményről. Azt gondolom, hogy ennek az útnak egy hihetetlen fontos állomása a családvédelmi akciótörvény, amelyet idén februárban jelentett be Orbán Viktor miniszterelnök, és amelynek négy-öt elemét már korábban tárgyalta a magyar Országgyűlés, és ezeket a vitákat lefolytattuk, hiszen fontos, hogy erről a témáról beszéljünk. Örülök, hogy alapvetően vagy részben támogatásra leltünk a Jobbik-frakcióban is, és azokban a problémákban egyetértünk, hogy a családbarát közgondolkodás fejlesztését vagy akár a népesedési problémák megoldását közös munkával kell kezelni, és közös munkával kell alapvetően előrelépni.

Itt azokat a vádak szerelném visszautasítani, amelyek elhangzottak sokszor a mai nap is és a korábbi viták során is, és amelyek azt mondják, hogy a magyar családtámogatási rendszer csak egy szűk réteg felé nyitott és egy szűk réteg felé irányul. Ha megnézzük a családtámogatás teljes spektrumát, akkor azt tudjuk mondani, hogy minden gyermeket nevelő család valamilyen részét a családtámogatási rendszernek igénybe tudja venni. Ha látjuk a családi adókedvezményt, akkor a jogosultak 97 százaléka élni tud a családi adókedvezménnyel vagy annak kiterjesztésével. Ha megnézzük azt a számot, hogy már közel félmillió embernek segített a családi otthonteremtési kedvezmény - százezer fölötti családról van itt szó -, nekik már új otthonuk épül vagy már meg is épült a családi otthonteremtési kedvezménynek köszönhetően.

(11.10)

Ha megnézzük azt, hogy hányan vesznek részt az ingyenes gyermekétkeztetésben vagy éppen az ingyenes tankönyvprogramban, ha megnézzük azt, hogy akár a gyed extrával hányan tudnak egyszerre dolgozni és megkapni a gyermek után járó ellátásokat, akkor azt mondhatjuk, hogy lényegében a társadalom egészét érinti a családtámogatási rendszer, és a gyermeket nevelők valamilyen formában egy vagy több elemét a magyar családtámogatási rendszernek igénybe tudják venni. Azt gondolom, ez nagyon fontos, éppen ezért visszautasítom azokat az ellenzéki vádakokat, amelyek itt egy szűk rétegről beszélnek.

A családvédelmi akciótörvény korábbi vitájában már hozzászokhattunk ahhoz, hogy például a szocialisták szövetségese, a Párbeszéd, semmilyen módon nem képviselteti magát ezen a vitán, mint ahogy nem is szavazták meg a családvédelmi akciótörvényt, egyáltalán nem tartották fontosnak, hogy akár a plenáris ülésen, akár a bizottságokban részt vegyenek, hozzászóljanak, építő jellegű kritikával vagy akár dicsérettel illessék a családvédelmi akciótörvényt. Ezt szokhattuk meg tőlük, ők a magyar családok ellen dolgoznak, nem is várunk most se mást, mint ahogy a Demokratikus Koalíciótól, a Gyurcsány-párttól sem, akik szintén leszavazták a magyar családokat segítő csomagot, mint ahogy eddig tették ezt bármikor, hiszen egyetlen családbarát intézkedést nem támogattak 2010 óta, 2010 előtt meg csak a magyar családok ellen dolgoztak. Most az európai kampányban is Gyurcsányné európai béreket ígért, eddig csak saját magának sikerült ezt elintéznie, senki másnak. *(Arató Gergely: Nem vette át a mandátumát! Várd ki a végét!)*

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a nagyszülői gyeddal erősíthetjük azt a generációk közötti együttműködést, amelyre nagyon nagy szükség van Magyarországon, és amely közgondolkodásbeli változást képes elérni, hiszen azt gondolom, személyes tapasztalatból is, akár amikor gyerekként éltem, vagy akár most, amikor a saját gyermekeimről van szó, nagyon fontos és nagyon nagy segítséget jelent az, amikor egy vagy több nagyszülő jelen van a család életében aktívan, aktívan tud segíteni, aktívan tud részt venni akár a gyermekvigyázásban, akár a segítségben, mindenféle betegségekkel vagy logisztikai problémák megoldásakor. Én ezt egy nagyon-nagyon fontos szerepvállalásnak tartom, és mi is hálásak vagyunk, akár én a nagyszüleimnek, akár most a gyermekeim nagyszüleinek, hogy ebben a nehéz feladatban részt vállalnak és segítenek bennünket.

Azt gondolom, hogy a nagyszülői gyed is alkalmas arra, hogy ezt a generációk közötti együttműködést és a tiszteleten alapuló együttműködést tovább erősítse, és talán jobban be tudjanak vonódni a gyermeknevelés örömeibe és nehézségeibe is azok a nagyszülők, akik ezt talán eddig kevésbé tették. Fontos lehetőséget nyit meg ezzel a kormány. Azt gondolom, hogy a nagyszülői gyed egy nagyon fontos innovatív eszköz a magyar családtámogatási rendszerben. Azért

is tartom fontosnak, mert ezt az együttműködést tudja támogatni, amellett, hogy a részletszabályok már elhangzottak, és a részletszabályokat megismerhette a nagyközönség az elmúlt hetekben, amikor a kormány benyújtotta ezt a parlament elé, és nyilvánvalóan most is erről beszélünk.

Nagyon fontos, hogy a nagyszülői gyed egy olyan intézkedés, amelyet a magyar emberek támogattak. A nemzeti konzultációban 93 százalékos eredmény fölött kapott igen pozitív megerősítő támogatást a magyar állampolgároktól a nagyszülői gyed. Tehát azt látjuk, hogy igény van erre. Ez nem egy hivatali szobában egy-két ember által kitalált intézkedés, hanem a magyar emberek szeretnék volna, és a magyar emberek támogatták ezt az intézkedést, és a Fidesz-KDNP parlamenti többsége és a kormány ezért érezte úgy, hogy kötelességünk ezt idehozni az Országgyűlés elé, és kötelességünk megalkotni azokat a jogszabályokat, amelyeket a magyar emberek kértek tőlünk. Én erre kérem az ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy mivel a magyar emberek ezt kérték a nemzeti konzultáción keresztül, a magyar emberek igent mondtak arra, hogy legyen nagyszülői gyed, ezért támogató szavazataikkal majd ők is támogassák ezt az intézkedést.

Csak egy idézetet szeretnék elmondani, ami itt a vita során eszembe jutott, és felírtam magamnak. Szent II. János Pál pápa mondta azt, hogy „Amilyen a család, olyan a nemzet, és így olyan az egész világ, amelyben élünk.” Pontosan ezért fontos az a közgondolkodásbeli változás, amely már azt eredményezte, hogy nő a házasságkötések száma, csökken a válások száma, csökkent a terhességmegszakítások száma, és növekedett a termékenységi ráta. Látunk egy elmozdulást a társadalomban a családbarát közgondolkodás miatt, a családbarát fordulat miatt, ezt szeretnénk a családvédelmi akciótervvel is tovább segíteni, hogy ne csak anyagi, hanem erkölcsi, szellemi, lelki megbebecsülést is kapjanak a magyar családok. Azt kell mondanom, hogy a magyar családok számíthatnak a Fidesz-KDNP-re, és a KDNP-frakció támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Folytathatnám ott, ahol Nacsa Lőrinc képviselőtársam abbahagyta. Az idén az első negyedévben az előző év azonos időszakához képest 4,3 százalékkal kevesebb gyerek született, ezzel szemben 1,6 százalékkal nőtt a halálozások száma. Ez ma reggeli KSH-adat. A természetes fogyás negyedév/negyedév alapon 10 százalékkal nőtt.

Részletezve: idén az első negyedévben 20 830 gyermek jött világra, ami 946-tal, 4,3 százalékkal elmaradt a 2018 első negyedéves születésszámtól. Januárban 5,4, februárban 4,5, márciusban pedig 3,1

százalékkal kevesebb volt az élveszületések száma 2018 azonos hónapjához képest. Tehát itt tartunk. Más a valóság, mint amit hirdetnek.

Szerintem az első bejelentésekhez képest itt nem a nyugdíjas nagyszülőknek járó ellátásról van szó, hanem a még dolgozó, aktív nagyszülőknek járó, számos feltételt előíró juttatásról. Tehát feltehetően jóval szűkebb kört érint, mint ahogy azt sokan elsőre gondolták, erre utaltak már itt képviselőtársaim.

Fontos, hogy a javaslat nem tartalmazza az aktív korú nagyszülők munkajogi védelmét, miközben a korábban megszületett, főbb irányokat megadó kormányhatározat - lásd: majd később itt idézem - azt is lefektette, hogy az ellátás folyósítása alatt a nagyszülő fizetés nélküli szabadságban és felmondási védelemben részesül. Továbbá nem látni olyan rendelkezést sem, ami azt garantálná, hogy az ellátás folyósításának időszaka a társadalombiztosítási nyugellátás szempontjából szolgálati időnek minősül, miként az szintén szerepel az említett kormányhatározatban. Ezek a problémák felvetik a módosító javaslatok benyújtásának szükségességét is, ahogy az is, hogy más egészségbiztosítási ellátásban részesülők - például megváltozott munkaképességűek ellátásában részesülők, már nyugdíjasok - nem kaphatják az ellátást. Többek között erre is utalt előbb a Jobbik felszólalója.

Tekintettel a megszabott feltételekre, nem lehet nyugdíjas, de nem dolgozhat a nagyszülő, tehát ott kell hagynia a munkáját, mindkét szülőnek dolgoznia kell, valamint nem lehet bölcsődében a gyerek, csak napközben lehet a nagyszülőnél, egyszerűen nem életszerű a támogatás ebben a formában. Ennek több oka is van. Ma már a gyed mellett is lehet dolgozni a gyerek féléves kora után, tehát a szülő akkor is megkapja a saját keresete alapján számított ellátást, ha dolgozik. Miért mondana le akár a nagyszülő javára is a pluszpénzről? Ráadásul a nagyszülőnek ott kell hagynia a munkáját egy feltehetőleg nyugdíj előtti időszakban. Miért tenné ezt bárki is - erre is utaltak képviselőtársaim -, miközben egyébként simán igényelhet ma gyest a nagyszülő is, amit a nyugdíj mellett is megkap. Ez az, amit a Fidesz vezetett be 2001-ben, ezt el kell ismerni, de akkor még szintén azok kaphatták, akik nem kaptak nyugdíjat. Az MSZP bővítette ki a nyugdíjasokra is a jogosultak körét, ez sokkal életszerűbb támogatási rendszer, de feltehetően ezt sem veszik sokan igénybe, bár az adatok nem ismertek. Nem tudom, hogy a közelmúltban készült-e valamilyen statisztikai felmérés erre vonatkozóan.

A nagyszülői gyed akkor nyújthat megoldást, ha valóban nincs bölcsődei férőhely a gyerek számára, és valamilyen nem számít a nagyszülőnek, ha otthagyja a munkáját, és a szülőnek se, ha nem ő kapja a pénzt, sőt van olyan kedves, hogy jogosulttá tegye a nagyszülőt. Egyébként ez utóbbi akár zsarolásnak is elképzelhető, vagyis a nagyszülő, aki adott esetben addig is vigyázott napközben a gyerekekre, azt kéri majd a szülőtől, hogy kapja ő az ellátást, de a munkáját akkor is ott kell hagynia. Még az a ritka eset is előfordulhat, hogy bizniszel a család, és megkérik a nagypapát vagy a

nagymamát, hogy menjen el gyedre, és osztozzanak a hasznon, merthogy a variációkba ez is belefér. (*Moraj a kormánypártok soraiban.*)

Elképzelhető az a mögöttes kormányzati cél, hogy az idősebbeket kiszorítsák a munkaerőpiacra, hiszen rájuk a gyed extra kedvezménye nem vonatkozna, tehát ők nem kapják az ellátást munka mellett. Érdekesség, hogy az indokolás szerint a nagyszülői gyermekgondozási díj azt a munkát ismeri el, ahol még a nem nyugdíjas nagyszülő, segítve a dolgozó szülőket, részt vesz az unokája ellátásában. Mindez számos kérdést vet fel. Ezek szerint a gyermeknevelés munka. Ezek szerint, ha mindezt egy nyugdíjas nagyszülő látja el, az meg nem munka. Ha valaki nem a dolgozó szülők, hanem a tanuló vagy a munkát kereső szülők gyermekeit gondozza, az nem érdemes támogatásra. Ezek szerint az a szülő, nagyszülő, akinek nincs előzetesen kellő biztosítási ideje, nem érdemes a gyermeknevelés mint munka végzésére, ilyen szintű támogatásra, hiszen van, aki lényegében csak tizedakora összegű támogatást kap gyes révén, mint az a szülő, aki a gyed által kapja az ellátást. A támogatás, akármilyen sok vagy kevés embernek jelent lehetőséget, alapvetően a magas jövedelmű, jobb helyzetű családoknak lett kitalálva, mindez tovább fokozza a család támogatás egyre növekvő egyenlőtlenségeit.

(11.20)

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A nagyszülői gyed intézménye ebben a formájában nem élet-szerű támogatási forma, erre is utaltak már képviselőtársaim. A valódi problémákra nem ad választ. Mivel sokan egyre később vállalják az első gyermeküket, így sok esetben a nagyszülő már nyugdíjas, akiket eleve kizárnak a jogosultak köréből. Mindeközben egyébként 18 éve létezik a nagyszülői gyes, amit említettem, amit a nyugdíjasok is igénybe vehetnek, de jóval alacsonyabb összegben. Mindezek miatt is sokkal fontosabb lépés lenne a gyes, a gyet, az anyasági támogatás összegének jelentős emelése és indexálása, ezáltal támogatva a szülőket és a nagyszülőket.

Már a családvédelmi akcióterv bejelentésekor is elmondtuk, hogy a népességfogyás számos okra vezethető vissza. Egyik probléma a kivándorlás. Minden hatodik gyermek ma külföldön születik. Egyébiránt csak megjegyzem, hogy akik itthon szülnék is, a lehető leghamarabbi időpontban pakolnak össze és mennek el Magyarországról.

A másik probléma a magas halálozás, ezért különösen fontos az egészségügy javítása. Nem utolsósorban pedig a születések számának növelését kell erősíteni. Ehhez azonban komplex intézkedésekre van szükség, a szociálpolitikától kezdve az oktatáson, lakhatáson át az egészségügyig. Ezért nyújtotta be az MSZP a „Gyerek, család, lakhatás” programról címet viselő H/5359. számú határozati javaslatát, amit azonban a kormánypárti képviselők a Népjóléti bizottság ülésén leszavaztak.

Ezzel együtt az MSZP számára is kiemelten fontosak a családok. Úgy gondoljuk, hogy az államnak a gyermek születését és nevelését is támogatni kell. Tehát nemcsak a gyerek megszületését, hanem a gyermek felnevelését is támogatni kell. Köszönöm szépen a türelmüket. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Köszönöm szépen.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Amikor a javaslatról beszélgetünk, akkor nagy örömmel látom, hogy Rétvári államtitkár úr már olyan részletesen tanulmányozta a Gyurcsány-kormány tevékenységét a saját kormányának tevékenysége helyett, hogy a Demokratikus Koalíciót látja az árvíz és az aszály mögött is, de az az igazság, hogy téved.

Azt tudom önöknek mondani, hogy én a Demokratikus Koalíció álláspontját szeretném ismertetni, és nyugodtak lehetnek abban, hogy a többi ellenzéki képviselőnek és ellenzéki pártnak is megvan a saját álláspontja, amit részben el is mondott és részben elmondott. Abban azonban biztosan van egyetértés az ellenzéki pártok között is, hogy nem vitatjuk azt a közös szándékát a Ház mindkét oldalának, hogy több gyerek szülessen Magyarországon, hogy jobb körülmények között növekedhessenek föl ezek a gyerekek, hogy több támogatást kapjanak a családok a gyermekneveléshez.

Nem a célban van tehát köztünk vita, tisztelt képviselőtársaim, a kormány és az ellenzék között, hanem a módszerekben. Mi azt mondjuk, hogy azok az intézkedések, amiket önök tesznek és javasolnak, papíron jól néznek ki, de a gyakorlatban nemhogy nem segítenek, hanem inkább ártanak. Itt mind Rétvári államtitkár úr, mind államtitkár asszony képzeletbeli vonalakat húzogatt, és annak alapján beszélt arról, hogy mennyivel több gyerek születik most, mint született volna, ha nem tudom, mi történik, és nem tudom, honnan húzunk statisztikai vonalakat.

Csak, drága képviselőtársaim, drága államtitkár asszony, drága államtitkár úr, a valóság nem ez. Mi a valóság? 2008-ban, a Gyurcsány-kormány utolsó évében 99 149 gyermek született; 2018-ban, az önök utolsó lezárt évében meg 89 800. Majdnem tízezerrel kevesebb gyerek! Ennyit ér az önök családpolitikája, ennyire tudták megállítani a gyereklétszám csökkenését. Innentől kezdve egy kicsit több szerénységet várnék önöktől, hiszen itt termelési beszámolókat és győzelmi jelentéseket hallgattunk egész délelőtt. Államtitkár asszonynak 12 percébe telt, mire rátért egyáltalán a törvényjavaslata. Meg is van az oka, hogy miért tette ezt, mert ezzel a törvényjavaslattal aztán nem lehet dicsekedni.

Önök megint sokat ígértek, és nagyon keveset teljesítenek. Arról beszéltek, hogy létrehozzák a nyugdíjasgyest, hogy elismerik a gyermeknevelésben,

a családok támogatásában nagy szerepet játszó nyugdíjasok munkáját. Alig hiszem, hogy bárki vitatná ebben a parlamentben, hogy ez egy fontos cél, hogy ha jól áll a gazdaság, mint ahogy ezt önök állítják, akkor nagyon helyes, hogy kapjanak több támogatást azok a nyugdíjasok vagy idősebb emberek, nagyszülők, akik részt vesznek a gyermekek nevelésében, akik segítik a családokat, akiknek valóban, ahogy itt már többször elhangzott, nagyon sokat köszönhetünk, többségünk személyesen is.

De ha így van, akkor miért ilyen szűkkeblű ez a javaslat? Akkor miért csak azok a nyugdíjasok kaphatják meg ezt a támogatást, akik még nincsenek nyugdíjban? Akkor hogyan várjuk el azt, hogy azok az emberek, akik nagy része eleve rossz pozícióban van a munkaerőpiacon, hiszen önök itt munkaerőhiányról beszélnek, de majd kérdezzenek meg néhány ilyen, hozzám hasonlóan már az 50-es éveim túl lévő munkavállalót, hogy hogyan tudnak elhelyezkedni, milyen módon tudnak munkát találni maguknak? Kérdezzék meg az idős embereket, hogy vállalják-e azt, hogy otthagyják-e a munkahelyüket, és vissza tudnak-e majd menni, nem papíron, a valóságban! Kérdezzék meg őket, hogy tudják-e vállalni azt, hogy éppen a jogsultságszerző éveikben lemondanak a keresetük egy jelentős részéről! Le tudnak-e mondani nyugdíjukról abban az országban, ahol a minimális nyugellátás még mindig 28 ezer forintnál alig egy picivel több, amit tíz éve nem emeltek? Ilyen országban melyik nyugdíjas képes arra, hogy lemondjon a későbbi nyugdíjának egy részéről?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez szemfényvesztés! Ennek a javaslatnak a szabályait úgy állapították meg, hogy ne kerüljön a kormánynak semmibe. Ez ugyanolyan, mint az önök családpolitikájának többsége: sokat beszélnek, és nagyon keveset teljesítenek.

Hadd beszéljek egy másik részéről ennek a javaslatnak! Azt mondják, hogy az a feltétel, hogy a szülőknek legyen munkaviszonya. Tehát nem kaphatja meg a szülő, ha nincsen munkaviszonya. Mi a helyzet? Ha a szülő elveszti a munkáját, abban a pillanatban elveszik önök az idős emberektől, a nagyszülőktől ezt az ellátást, innen kezdve a szülő vegye igénybe, tehát esélyt sem adnak arra, hogy ideje és lehetősége legyen visszailleszkedni a munkaerőpiacra. Megint azokat a családokat és azokat az embereket büntetik, akik a legnehezebb helyzetben vannak, azokat a családokat, ahol gondot okoz munkát találni, ahol gondot okoz megfelelő bérért megfelelő munkát keresni.

Önök tehát ismét egy olyan támogatást hoznának létre, ami nagyon kevesek számára vehető csak igénybe. Elhangzott már minden ellenzéki párttól számos javaslat arra, hogy ha ezt komolyan gondolják, akkor ne legyenek szűkkeblűnek. Ha ezt komolyan gondolják, vegyék komolyan a saját javaslatukat! Akkor terjesszék ki minden nagyszülőre ezt a javaslatot, találjuk meg a megfelelő formákat, és ne kössék olyan szabályokhoz akár szülőknél, akár pedig a nagyszülőknél, amik nem vagy csak nagyon nehezen teljesíthetőek.

Ha önök ezt komolyan gondolják, hogy ez egy fontos cél akár annak érdekében is, hogy növekedjék a lehetősége a gyermekes családoknak arra, hogy bent maradjanak a munkaerőpiacon, hogy könnyebben munkát vállaljanak, hogy ne érje hátrány a munkaerőpiacról való kimaradás miatt döntő részben a szülők közül az anyákat, a nőket, akkor ez egy fontos cél, akkor erről beszéljünk. Találjuk meg a jó szakmai megoldásokat!

Itt megint az történt, hogy önök sajnos csak propagandagyőzelmet akarnak aratni, és nem segíteni akarnak a magyar családoknak. Ugyanolyan történet ez, mint az itt sokat emlegetett családtámogatási rendszerüknek az az eleme, ahol hitelt kínálnak, de éppen ma jelent meg az a hír, hogy olyan feltételekhez kötik ezt a babaváró hitelt, ami a támogatást igénybe vevők közel felének nem elérhető. Tehát még akik ezt igénybe akarják venni, azokat is kizárják belőle. Itt pontosan ugyanez a trükk van. Nagyon jól hangzik, szép, hosszú szónoklatokat lehet majd róla tartani a parlamentben, segíteni pedig nagyon keveseknek segít.

Mi akkor fogjuk támogatni ezt a javaslatot, ha ez valódi segítséget nyújt a családoknak, ha olyanok a feltételei, amelyek lehetővé teszik, hogy a családok nagy része, minden nagyszülő ezeket igénybe vegye. Mert mi olyan családtámogatási rendszert tudunk támogatni, amiben minden család és minden gyerek fontos, amiben minden család és minden gyerek fontos. Ezért kezdeményeztük azt a javaslatunkat korábban, amit önök itt megvitatni sem voltak hajlandóak, hogy beszéljünk azokról a problémákról, amelyek minden magyar családot érintenek. Beszéljünk a kisgyerekes családok kilakoltatásáról! Beszéljünk a tönkrement egészségügyi ellátásról! Beszéljünk a rabszolga törvényről, ami elszakítja a szülőket a saját családjuktól!

Beszéljünk arról, hogy mikor emelik meg végre a családi pótlékot! És mikor ismerik el munkaviszonyának az ápolási díjat? Ha segíteni akarnak a magyar családoknak, ha azt akarják, hogy több magyar gyerek szülessen, akkor legalább megvitatni legyenek hajlandóak azokat az intézkedéseket, melyek minden magyar családnak fontosak. Ne látszatintézkedéseket, ne kamukedvezményeket adjanak, hanem valódi támogatást a magyar családoknak, mi ebben leszünk partnerek.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Demeter Mártának, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az

LMP már korábban is jelezte azt, hogy támogatjuk a családvédelmi akciótervnek a pontjait, ezt kifejtettük már a korábbi vitákban is. Hiszen nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a társadalom legkisebb egységét, a családot helyezzük előtérbe, és nyilvánvalóan az Országgyűlésnek az a feladata, hogy támogassa a magyar családokat.

Mi mindenképpen azt tartjuk szem előtt, hogy a családokat a valós problémák mentén szükséges támogatni, és az is tény, hogy a nagyszülői gyed sok nagyszülő számára megoldás lehet, hogy energiáikat és idejüket leginkább a családjukra fordítsák. Nagyon fontos az is, hogy a gyermekeknek is rendkívül építő lehet az testi-lelki fejlődésüket tekintve, hogy egy ismert, biztonságos, a család saját értékrendjét közvetítő közegben nevelkedjenek, szeretetben és még nagyobb odafigyeléssel, tehát szükségesnek tartjuk ezeket az intézkedéseket. Ám szeretném azt jelezni, hogy nehézséget okozhat a nagyszülői gyed igénybevételekor az, ha a nagyszülők nem egy településen laknak például az adott családdal. Több száz kilométerre lakó családoknak nem adatik meg ennek a lehetőségnek az igénybevétele, így ez a fajta konstrukció, ami itt megfogalmazódott ebben a formában, kizárólag az egymáshoz közel lakó családoknak és családtagoknak nyújt segítséget. Tehát ebben mindenféleképpen érdemes változtatni.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a szülések egyre inkább kitolódnak, egyre később vállalnak a fiatalok gyermeket, így felmerülhet az, hogy számos nagyszülő nem tud majd élni a nagyszülői gyed adta lehetőségekkel, mert mire ők nagyszülők lesznek, addigra már jócskán el fogják érni a nyugdíjkorhatárt, így tehát le fognak csúszni a kormány által biztosított lehetőségről.

Az LMP több módosító javaslatot is be fog nyújtani a törvényjavaslathoz. Először azt említeném, hogy azok az 50 év feletti nagyszülők, akik 2-3 évre is elmennek majd gyedre, sokkal nehezebben fognak tudni visszatérni a munka világába, ami egyébként óriási kockázatot jelent, ez eleve már a fiatalok számára is nagyon sokszor problémát és nehézséget jelent, főként, ha valaki már 50 év feletti. Előfordulhat az, hogy egyáltalán nem tudnak majd ők munkát vállalni, ugyanúgy kiesnek tehát a munkaerőpiacról, mint a fiatalok. Éppen ezért erre intézkedést kell tenni, hogy megvédjük a nagyszülőket, hogy vissza tudjanak illeszkedni mielőbb a munka világába, és tudják a foglalkozásukat tovább folytatni.

A másik módosításunk az lesz, hogy a nagyszülők gyed melletti 4 órás munkavállalási lehetőségét biztosítsuk. A gyed extra révén a szülők munkát vállalhatnak, míg itt kikötés, hogy az otthon végzett munkán kívül semmilyen más munkát nem végezhetnek a nagyszülők.

A mai világban, azt gondoljuk, mind anyagilag, mind pedig az aktivitás szempontjából lehetőséget kell biztosítani a nagyszülőknek is, hogy ne csak kizárólagosan az unokára vigyázás lehessen a feladatuk, hanem ők is vállalhassanak legalább 4 órában

munkát. Emellett nagyon fontosnak tartjuk az egyszerűsödő családoknak a kiemelt támogatását ennek a konstrukciónak az esetében is, valamint hogy az öregségi nyugdíjasokra is kiterjesztésre kerüljön ez a konkrét javaslat. Éppen ezért élni fogunk ezekkel a módosítójavaslat-lehetőségekkel, és arra kérjük az államtitkár asszonyt, a kormánypárti képviselőket és a bizottsági tagokat is, hogy támogassák majd ezeket a módosító javaslatokat, hiszen mi azt mondjuk, hogy ez egy jó intézkedés, ki kell bővíteni, és életszerűbbé kell tenni bizonyos pontokon ezt a lehetőséget. Azt pedig természetesen látni fogjuk, hogy egyáltalán hány család fog majd élni a jövőben ezzel a lehetőséggel, és amennyiben szükséges, hogy a források is kibővítésre kerüljenek, akkor mi ezt mindenféleképpen támogatni fogjuk a magunk részéről.

Szeretném azt kiemelni, hogy ennek a konstrukciónak az esetében helyesnek tartjuk azt, hogy közvetlenül a családok kapják meg ezt a támogatást. Emellett viszont még további intézkedésekre van szükség, hiszen még mindig kevés szó esik arról, hogy hogyan lehetne a válaszokat megelőzni. Ennek a konstrukciónak az esetében és más támogatási formáknál is nagyon nagy problémát fog jelenteni az, amennyiben a szülők elválnak, problémát fog jelenteni az, ha a kívánt gyermekek nem tudnak megszületni, ezért további intézkedésekkel kell ezt ösztönözni. Így például az egyszerűsödő családokat kiemelten kellene támogatni, és számos javaslatot nyújtottunk be, sajnos a kormány eddig még ezeket nem támogatta meg, most újra szeretném ezt kérni, így például az egyszerűsödő családi pótlékna az emelését, illetve a nagycsaládos kedvezmények kiterjesztését az egyszerűsödő és az egy gyermeket nevelő családokra is, természetesen emellett pedig ösztönözni, hogy ne csak egy gyermeket vállaljanak a szülők, hanem minél többet, ám szeretném, ha már az első gyermek meg tudna születni minél előbb.

Emellett a bölcsődei férőhelyek számának a bővítését is célul tűzte ki a kormányzat, ahogy látjuk, ám még mindig nem elegendő ez a bölcsődei férőhelyszám, ami így megvalósulhat. Nyilvánvalóan ahhoz is egyébként idő kell, és továbbra is azt mondjuk, hogy ingyenessé kell tenni teljes egészében a bölcsődei ellátást; sajnos ez sem valósult meg a mai napig.

Támogatni kellene intenzívebben a lombikprogramot is, hogy a kívánt gyermekek megszülethesse, hiszen tízezreket érint ez a probléma. Segítség kell nekik nyújtani, mind lelki támogatással, mind jogi, mind pedig anyagi segítségnyújtással. Emellett pedig egy érdemi bérlakásprogramnak a bevezetése szükséges lenne emellett, hogy egyébként a kormányzat elindított lakásprogramot, de ez egy viszonylag leszűkítő konstrukció. Mi szeretnénk, hogy sokkal több család támogatása megvalósulhasson egy érdemi bérlakásprogrammal, ami nem melleleg számos munkahelyet is tudna teremteni.

Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy például a babaváró támogatás esetében az, hogy segítsék a gyermekvállalást, egy kifejezetten támogatandó cél,

ám számunkra teljesen érthetetlen, hogy miért a bankok zsebébe rakják a pénzt. Miért? Miért nem a családoknak adják oda közvetlenül, ahogy például ennek a támogatásnak az esetében, amiről most a konkrét törvényjavaslat szól? Meg lehetne tenni a babaváró program esetén is, hogy nem a bankokat tömik meg pénzzel, nem a bankok kapják meg ezeket a fajta kedvezményeket, hanem közvetlenül a családok. Tehát mi arra is azt javasoljuk, hogy közvetlenül a párokhoz, a családokhoz kerüljön ez a pénz, ne a bankokhoz, és egyébként abból a pénzből, ami nem kerül a bankok zsebébe, még több családot lehet támogatni.

Emellett pedig alapvetően lenne szükséges újragondolni azt a gazdaság- és társadalompolitikát, amit jelen pillanatban megvalósít a kormány. Hiszen lát-szik az, hogy bár történnek intézkedések a családok megsegítésére, mégis csökkent újfent a születéseknek a száma.

Tehát alapvetően szükséges lenne azt újragondolni, hogy vajon célra vezet-e az a fajta neoliberais politika, amit a kormányzat folytat, célravezető-e vajon a multinacionális cégeknek a folyamatos támogatása, ahelyett, hogy egyébként a hazai mikro-, kis- és közepes vállalkozások részesülnének sokkal nagyobb támogatásban, és ezek a cégek tudnának helyben is sokkal több embert foglalkoztatni, ezzel is hozzájárulva ahhoz, hogy a fiatalok ne hagyják el Magyarországot, és érdemi perspektívát, munkahelyeket és tisztességes béreket lehessen számukra kínálni. Ehhez természetesen egy érdemi béremelésre is szükség lenne.

Az LMP azt mondja tehát, hogy gazdaságpolitikai fordulatra is szükség van, hiszen ezzel lehet olyan környezetet teremteni, amivel fenntarthatóbbá válhat a magyar gazdaság, és a versenyképességnek, a gazdaságnak az alapját nem képezhetik a tudatosan alacsonyan tartott bérek, hanem tisztességes béreket kell adni a magyar embereknek.

A születésszám további csökkenése mellett szomorú adat az is, hogy immár 610 ezer fiatal hagyta el Magyarországot és ment külföldre munkát vállalni, és ott is alapítanak családot. Mára minden hatodik anyaországi gyermek külföldön születik meg. Mi azt szeretnénk, hogy ezek a gyermekek és a jövőben megszületendő gyermekek itt, Magyarországon tudjanak megszületni. Rémisztő adat az, hogy amennyien már elmentek Magyarországról, legalább ennyien tervezik a következő években, hogy elhagyják az országot. Nagyon kérem itt is a kormányzatot és a kormánypárti képviselőket is, hogy tegyék meg azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezt a fajta nemzettragédiát elkerüljük. Mi azt gondoljuk, hogy tragédia, ha a kívánt gyermekek nem itt helyben, Magyarországon születnek meg.

(11.40)

Éppen ezért szükség van ezeknek a támogatásoknak a kiterjesztésére. Kérjük azt, hogy fontolják meg

és támogassák a módosító javaslatunkat, amiket benyújtunk ehhez a törvényjavaslatához és az előbbieken ismertettünk. Mi pedig arról tudjuk biztosítani önöket és leginkább a magyar családokat, hogy az LMP minden olyan intézkedést támogat és kezdeményez, amely érdemi segítséget nyújthat a magyar családoknak.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalmának képviselői természetesen támogatják ezt az előterjesztést, hiszen a magyarság legnagyobb problémájaként határoztuk meg a demográfiai katasztrófánkat, ugyanakkor mind a baloldali ellenzéki hozzászólásokat, mind a kormányzatot kritikával kell illessem ennek a javaslatnak a kapcsán is, a vita kapcsán is, és annak a politikának a kapcsán is, amit a családokkal szemben folytattak és folytatnak.

Rendkívül színvonalatlannak tartom azt az MSZP, a DK és az LMP képviselői részéről, hogy folyamatosan arról beszélnek, hogy csökkent a születések száma. Akkor lenne önöknek igazuk, ha ez a tendencia csak 2010 óta tartana, de ez a tendencia leginkább arra vezethető vissza, hogy a szülőképes korú nők száma csökken évről évre. 2019-ben például 81 ezren vannak 40 éves nők Magyarországon, 10 év múlva csak 35 ezren lesznek. Nyilvánvaló, hogy 35 ezer szülőképes korú nő nem fog annyi gyermeket vállalni, mint amennyit 81 ezer. Tehát igen, ha önmagában ezt az adatot nézzük, akkor fals képet kapunk arról, hogy valójában milyen trend és milyen tendencia érvényesül Magyarországon.

Ami érdemi, az az egy anyára eső gyermekek száma, a termékenység. Az pedig, tisztelt képviselőtársaim, 2010 óta nőtt; rendkívül kis mértékben ugyan, de nőtt. Ezt elvitatni és a számokkal vitatkozni hiteltelenné teszi és színvonalatlanná teszi ezt a vitát, úgyhogy remélem, hogy erre a későbbiekben nem kerül sor.

2010-ben az egy anyára eső gyermekek száma 1,27 volt, 2018-ban már 1,48 - ez egyértelmű növekedés. Ugyanakkor az, amit Orbán Viktor 2030-ra kitűzött, hogy addigra 2,1 legyen ez a bizonyos termékenységi arányszám, ilyen politika mellett teljességgel irreális. Orbán Viktor kormányzásának kilenc éve alatt mindössze 0,2-t sikerült javítani a termékenységen, és ahhoz, hogy 2030-ra ezt a 2,1-et elérjük, ahhoz közel ugyanennyi idő alatt kellene megháromszorozni ezt a növekedést, amire ezek az intézkedések és összességében a családvédelmi akcióterv nem alkalmas. Azért nem alkalmas, mert számos olyan konfliktust kellene felvállalnia a Fidesz-kormánynak, amit egész egyszerűen nem tesz meg. És ennek a nagyszülői gyednek is egy nagyon súlyos korlátját fogja jelenteni

az a jelenség, amellyel az elmúlt tíz évben sem kezdett semmit a kormányzat, és az azt megelőző időszakban sem kezdtek semmit, nevezetesen azzal, hogy az anya életkora rendkívüli mértékben kitolódott az első gyermek vállalásakor. S erről nagyon fontos beszélni, hiszen ez több százezer gyermek megszületését lehetetlenítette el, ugyanis az anya életkora érdemben befolyásolja azt, hogy őneki lehet-e még gyermeke, illetve hány gyermeke szülehet meg.

Egy nemzedékkel ezelőtt még nem volt jellemző az a felsőoktatásban, hogy a nők tömegesen vegyenek ebben részt, és nem szeretnék ez ellen beszélni, mert természetesen üdvözlendő az, hogyha továbbtanulnak, hogyha minél inkább képzik magukat a nők is, és nagyon örömteli, hogy erre most már lehetőségük is van, de például az én szüleim időszakában ez sokkal kevésbé volt jellemző, mint akár ma. Manapság már a felsőoktatásban több nő vesz részt, mint ahány férfi, ugyanakkor ezt a társadalmi változást a magyar politika az elmúlt harminc évben nem követte le. Ez hozzájárult ahhoz, hogy az első gyermek vállalásakor egy magyar nő átlagos életkora most már harminc év.

Ugyanakkor a biológiát nem tudjuk becsapni. Kopp Mária kutatásaiból is egyértelműen kiderül, hogy mind biológiailag, mind pszichológiailag az ideális időszak az első gyermek vállalására egy édesanyjának a húszas évei, és mi ezt a társadalmi változást nem követtük le politikailag, társadalmilag, ezért megnehezül már az első gyermek világrajtása is több százezer magyar fiatal család számára.

Ezért lett például népbetegség Magyarországon a meddőség, hiszen egy nő harmincévesen 3,5-szer meddőbb, mint ugyanez a nő volt húszévesen. És ennek a következménye az, hogy például Kaáli Géza, akinek az intézete a legtöbb lombikbébi-beavatkozást végzi Magyarországon, arról beszél, hogy ma minden negyedik pár csak orvosi segítséggel tud Magyarországon gyermeket nemzeni. Lássuk be, ez egy társadalomban nem normális!

És ez összefügg azzal is, hogy a nagyszülő olyan életkorban van-e még, hogy szellemileg is és fizikailag is friss annyira, hogy tudja segíteni a gyermeknevelésben, a gyermekvállalásban a fiatalokat. Mert bizony, hogyha mondjuk, egy édesanya 25 évesen vállalja az első gyermekét, akkor ő, ha a gyermeke is hasonló életkorban lesz, már 50 évesen akár nagymama vagy nagypapa (*sic!*) lehet. De ha ezt csak 35 évesen teszik meg mindketten, akkor már 70 éves kora körül lesz, amikor az unokája megszületik.

Nagyon súlyos társadalmi trend tehát, ami az elmúlt 30 évben lezajlott Magyarországon, és erre megoldási javaslata sem ennek a kormányzatnak, sem a korábbi szocialista kormányzatoknak nem volt. Szükséges lenne tehát, hogy családbarát felsőoktatást teremtsünk a fiataloknak, és családbarát pályakezdést biztosítsunk számukra, mert azt a hátrányt, amit a nők a munkaerőpiacon el kell hogy szenvedjenek, nem a nőiségük miatt szenvedik el, hanem az anyaságuk miatt. A bérhátrány is a gyermekvállalást követően jelentkezik egy édesanyjánál.

És egy ilyen szemléletű társadalom, teljesen nyilvánvaló, hogy hosszú távon sem fogja tudni fenntartani saját magát. Ha a társadalom, a munkáltató, a munkaerőpiac bünteti azt, hogy te anyává váltál, akkor az nem lesz vonzó számodra. Tehát nagyon súlyosan, nagyon radikálisan és nagyon gyorsan kell beavatkoznunk a munkaerőpiac szemléletébe is ahhoz, hogy ezt a demográfiai trendet meg tudjuk fordítani. De erre sem történt érdemi kormányzati intézkedés.

Egészen elképesztő, hogy a szocialisták szónoka az életszerűséget vonja kétségbe ezen javaslat kapcsán, majd elkezd olyanról beszélni, hogy valaki rábízta a gyereket olyanra, aki egyébként zsarolja őt. (*Korózs Lajos közbeszól.*) Hát, ne vicceljünk már! Ha valaki 140 ezer, 150 ezer forintért zsarolja, ráadásul a saját gyereket egy nagyszülő, akkor majd a gyereke rá fogja bízni a gyermekét, az unokát egy olyan édesanyjára, aki egyébként 140 ezer forintért képes őt megzsarolni? Ha már életszerűségről beszélünk, akkor legalább ne ilyen példákat hozzon fel, ami egyébként is teljesen abszurd.

A DK részéről az, hogy az ilyen intézkedések egyenesen ártanak a családoknak, szintén egészen elképesztő. De azt lehet vitatni, hogy elengedően hozzá fognak-e férni ehhez a támogatási formához, lehet vitatni azt, hogy ki kellene bővíteni azokat, akik ezt igénybe tudják venni, de az, hogy ez árt, az nyilvánvalóan nem igaz. Attól, hogy vannak olyanok, akik nem tudják igénybe venni, attól még összességében az intézkedés nem ártani fog, hanem használni fog, ha kismértékben is, akkor is használni fog, segíteni fog. Látjuk azt, és rendkívül elégedetlenek vagyunk a kormányzat családpolitikájának a hatékonyságával, hiszen látjuk azt, hogy kilenc év alatt mindössze 0,2-del sikerült a termékenységet növelni, holott sokkal több kellene, sőt még arra a 2030-as céldátumra kitűzött 2,1-es termékenységi ráta sem elérhető, de önmagában is mintegy 6-7 millió fős lakosságra rendezkedne be Magyarország, sajnos.

Ha a nagyszülőkről beszélünk és a nagyszülők családban betöltött szerepéről beszélünk, akkor mindenképpen örömteli, hogy erre az aspektusra ráirányítja a figyelmet ez az intézkedés, ez a tervezet, hiszen fontos, hogy a családban végzett tevékenységét ne csak a szülőknek, hanem a nagyszülőknek is elismerjük, és az ő áldozatvállalásukat anyagilag is jutalmazzuk.

Fel kell hívnom ugyanakkor a figyelmet két olyan trendre, illetve tendenciára, amely gyengíti a hatékonyságát ennek az intézkedésnek is, és a demográfiai helyzetünknek is.

(11.50)

Az egyik ilyen az elvándorlás. Sajnos, azoknak a gyerekeknek, akiknek a szülei külföldön vállalnak munkát, vagy huzamosabb ideig külföldön tartózkodnak, egész egyszerűen nincsen nagyszülői élményük, vagy rendkívül kevés. Ezért is fontos lenne, az érzelmi

szempontok miatt is, hogy ezt a tendenciát sikerüljön csökkenteni vagy akár megfordítani.

Ráadásul azok a gyermekek, akik külföldön születnek meg magyar családokban, az ő magyar identitásuknak a megteremtése rendkívül fontos feladat kellene legyen. Tehát ha már nagyszülői élményben nem részesülhetnek, fontos lenne, hogy olyan intézményrendszereket építsünk ki a külföldre, Nyugat-Európába vándorolt magyarok számára, akik tömbben élnek - hiszen sajnos már olyan számról beszélhetünk, hogy tömbben élnek magyarok -, hogy a gyermekeiket magyar identitásúvá, a magyar kultúrát ismerővé tudják nevelni. Ugyanakkor ehhez sincsen semmilyen állami intézményrendszer, semmilyen állami kezdeményezés, hogy ezt meg tudják tenni. Pedig ezeket a gyerekeket nagyon nehéz lesz visszahozni Magyarországra, akiknek semmilyen közösségi élményük nincsen hazánkkal, hanem az iskolai, óvodai élményeiket, a barátaikat is már eleve külföldön szerzik meg. Tehát a család magyarrá nevelése mellett fontos lenne, hogy ehhez állami segítséget is kapjanak.

Másrészt szóba kerültek az egyszülős családok, illetve azok, akik például a földrajzi távolság miatt nem tudják majd igénybe venni ezt az ellátást. Van nagyon sok olyan civil kezdeményezés már hazánkban, amely egy úgynevezett pótnagyiprogramra épül, amikor is egy adott település vagy közösség nyugdíjaskorú tagjai segítséget vállalnak és segítik azokat a családokat, akik nem tudnak a nagyszülőkkel kapcsolatba kerülni például a földrajzi távolság miatt, vagy a nagyszülők életkora már nem teszi lehetővé, hogy ők az egészségi állapotuk miatt érdemben tudják segíteni őket.

A szociális rendszer bevonásával, természetesen ellenőrzött keretek között, szeretném, ha az állam felkarolná ezeket a civil kezdeményezéseket, és ehhez hasonlóakat ösztönözne, hiszen nagyon sok egyedül maradt, időskorú személy számára érzelmileg is rendkívül sok többletet jelentene, ha ők rendszeresen gyerekekkel foglalkozhatnának, ha ők rendszeresen közösségbe járnának, ezeket a gyerekeket segítenék, és a szülőknek is óriási érzelmi és logisztikai segítséget tudnának adni, ha az adott településen élő idősek segítenék az adott településen élő családokat abban, hogy a gyermekek akár különóra járjanak, akár olyan élményben legyen részük, amelyekben nincsen különböző családi okok miatt.

Összefoglalásképpen tehát azt tudom mondani, hogy természetesen támogatjuk ezt az intézkedést is, ahogy a Mi Hazánk Mozgalom számára minden olyan intézkedés, amely bármely családot segíti, mindenképpen támogatandó és előremutató, ugyanakkor a káros demográfiai trendek megváltozását vagy érdemi változását ettől az intézkedéstől sem tudjuk elvárni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Novák Katalin államtitkár asszonynak.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mivel abban maradtunk Rétvári államtitkár úrral, hogy meg fogjuk osztani a kormányzati hozzászólásokat, ezért én most szeretnék reagálni azokra a hozzászólásokra, amelyek elhangzottak, még akkor is, ha Korózs képviselő úr már elment; azért az ő hozzászólásaira is fogok reagálni azoknak, akik még itt vannak a teremben.

Hallgattam a hozzászólásokat, és azt állapítottam meg, hogy szerencsére vannak olyanok, akik támogatják, ezt külön köszönöm azon képviselőtársaknak, illetve azon frakcióknak, akik támogatásukról biztosították a nagyszülői gyed bevezetését is. Tehát köszönöm a támogató hozzászólásokat. Minél többen állunk ki a családok mellett, minél többen képviseljük a magyar családok érdekét, annál többet fogunk tudni segíteni a magyar fiataloknak, illetve a gyermeket nevelő családoknak.

Ugyanakkor, amikor a hozzászólásokat hallgattam, azt is megállapítottam, hogy vannak olyanok, akik azt a kritikát fogalmazták meg, hogy igen, ez jó, de még többet kellene adni, meg meg kellene szorozni hárommal meg tízzel meg tizenöttel. Mindig lehet ilyet mondani, tehát mindig lehet egy számnál egy nagyobb számot is mondani, szerintem ez nem feltétlenül egy előremutató, konstruktív javaslat.

Aztán volt olyan hozzászólás, amelyben a már általunk bejelentett intézkedéseket mondták el, ebben én igazából a megerősítést látom, hallom, hogy jó úton járunk, hogy ezeket a még tervezett lépéseinket is érdemes lesz bevezetni, ilyen a rugalmas munkavégzés, a bölcsődei férőhelyek bővítése, a bölcsődei béremlétek. Részben megtett, részben már bejelentett intézkedésekről van szó.

Aztán találkoztunk nem kis mértékben a szokásos demagógiával, félrevezetéssel, mellébeszéléssel. Nem tudom megállapítani néha, az az igazság, hogy itt most rosszindulatról vagy csak butaságról van szó egyes képviselői hozzászólások esetén, tájékozatlanságról vagy tudatos félrevezetéséről; egyik nem feltétlenül jobb, mint a másik. Több ilyennek lehattunk fültanúi is, nem is fogom az összeset helyre tenni, de egyet-kettőt szeretnék mindenképpen lereagálni, származzanak ezek a megállapítások akár rosszindulatból vagy csak merő tájékozatlanságból. Szomorú, hogy ilyen tájékozatlanul érkeznek a képviselők egy-egy ilyen vitára.

Amikor arról beszélnek, hogy minden hányadik gyerek születik külföldön, nem győzzük elégszer elmondani, ezek egyszerűen nem valós adatok. Azt, hogy a DK képviselői a határon túli magyarokat nem tekintik magyarnak, ezt megszoktuk, ismerjük *(Gréczy Zsolt: Ne hazudjon, államtitkár asszony, nem éri meg...)*, folyamatosan tanúi vagyunk annak a lázításnak, amely a határon túli magyarok ellen szól, de az, hogy külföldön született gyerekek számítták a Magyarországon kívül született, magyar szülőktől, a Kárpát-medencén belül, határaink túl született gyerekeket, szerintem merő ferdítés.

Ugyanez igaz arra, amit már Dúró Dóra képviselő asszony nagyon helyesen helyre tett több ponton is, ezt csak megerősíteni szeretném. Amikor arról beszélnek, hogy ha még mindig DK-kormányunk lenne, akkor hány gyerek lenne, és milyen dicső időszak volt az családtámogatási szempontból, ezt visszasírjuk (*Gréczy Zsolt: Több gyermek született.*), azt hiszem, hogy erről nagyon keveseknek ez a véleménye, körülbelül annyi embernek, ahányan itt ülnek a parlamenti padosorokban a DK színeiben. Tehát én úgy látom, hogy nincs tömeges igény arra, hogy annak az időszaknak a családtámogatását visszakerje bárki. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) De nem is nevezném egyébként családtámogatásnak ezt az időszakot, hiszen gyakorlatilag mindent elvettek a családoktól, amit mi korábban odaadtunk nekik, és nyilván ezt tennék, ha bármikor lenne erre ismételtlen lehetőségük.

Tehát hogy a demográfiai adatok hogyan alakulnak és alakultak volna, tényleg merő ferdítés és tájékoztatatlanság, amit ezzel kapcsolatban mondott képviselő úr, hiszen való igaz az, hogy ha azok a termékenységi mutatók maradtak volna fenn, 88 ezerrel lenne ma kevesebb gyerek, mint ahány van. Tehát kérem azt, hogy ne tévesszük meg a magyar embereket. Amikor demográfiai adatokról beszélünk, ne havi adatokat nézzünk, hanem éves adatokat! Mindig elmondjuk, most is aláhúzom, nem állunk jól, a helyzet nem könnyű, éppen ezért nem könnyű a dolgunk sem, amikor a demográfiai fordulatot szeretnénk elérni.

Arról is szó van, hogy hányan vándorolnak ki, meg mindenki el akar menni Magyarországról. Megint kérném, hogy tájékozzódjanak, nézzék meg az adatokat. Éppen most jött ki az a mutató, amelyben a KSH tájékoztatást adott arról, hogy a tavalyi év volt az első, amikor többen jöttek vissza Magyarországra olyanok, akik Magyarországon születtek, mint ahányan elmentek. Tehát ez ismételtlen valami olyasmi, amit vagy nem olvasnak el, vagy nem akarnak tudomásul venni, de mindenképpen egy ezeket a tényeket mellőző félrevezetésnek lehetünk most már sokadszorra tanúi.

Módosító javaslat a törvényjavaslatunkhoz még nem érkezett. Várjuk azt, hogy be is nyújtsanak módosító javaslatokat, akkor tudjuk majd ezeket egyenként megnézni, megvizsgálni. Ha építő jellegű észrevételeik, javaslataik vannak, azokat előre is köszönjük.

Amit most előre tudok rögzíteni, az az, hogy itt valami elvi félreértés van. Néhány hozzászólásból kiderült az, hogy a nagyszülői gyednél - térjünk rá konkrétan a nagyszülői gyeddel kapcsolatos észrevételekre, javaslatokra - van egy olyan félreértés, hogy miről is szól ez a lehetőség, miről is szól ez a javaslat. Már nem is szeretném minősíteni azt a megállapítását Korózs képviselő úrnak, hogy majd hogy lehet ezzel visszaélni, hogy lehet ezzel trükközni.

Már most azzal a rosszindulattal él, hogy majd hogyan fogják ezt az idősebb emberek kihasználni, hogy majd hogyan trükközik a család és számolgatja a nagyszülői gyedet. Szerintem joggal kérné ki bárki

magának ezt a feltételezést akkor, amikor éppen a törvényjavaslat vitájáról beszélünk.

Ugyanígy elhangzott egy ilyen, megint csak elég érdekes megállapítás és demagógia, hogy majd ez megint ugyanúgy bukik meg, mint ahogy a babváro támogatás bukott meg. Ez érdekes, miután még el sem indult. Ez olyan, mint amikor megírták azt, hogy milyen kritika ért engem az egyik veronai beszédem kapcsán, amikor még el sem mondtam a beszédemet, ott sem voltam, de már lehetett tudni azt, hogy milyen fogadtatása volt. Ezt, mondjuk, újságíróknak nevezett firkászoktól már nem veszi zokon annyira az ember, de azért képviselőktől ennél nagyobb komolyságot várnánk el.

(12.00)

Ami pedig a konkrét javaslatokat a nagyszülői gyed kapcsán illeti, illetve az észrevételeket, ez nem azoknak a családoknak szól, ahol nyugdíjasok a nagyszülők. Nem is ez a szándék. Erről Dúró képviselő asszony is beszélt. Én is csak azt tudom megerősíteni, hogy nem erről van szó. Itt nem olyan nagycsaládoknak szeretnénk ezzel az új lehetőséggel segíteni, ahol egyébként a nyugdíjas nagyszülők amúgy is kiveszik a részüket az unokák neveléséből - ezt megtehetik, erre van lehetőségük jelenleg is -, hanem éppen azoknak a családoknak szeretnénk segíteni, ahol a szülők dolgoznak, a nagyszülők is dolgoznak, és ha mindenki dolgozik, akkor milyen lehetőség van arra, hogy a kisgyermek napközbeni elhelyezésére segítséget kapjanak: a bölcsődei ellátás. Fejlesztjük, bővítjük a bölcsődei ellátást is. Igen, azoknál, ahol nem egy településen élnek a nagyszülők, az valószínűleg realisabb segítséget nyújt, de nagyon sok olyan helyzet van, ahol egy településen élnek, a nagymama vagy a nagypapa szívesen segítene az unoka nevelésében, de nem teheti ezt meg, hiszen ő nem tudja azt mondani a munkahelyén, hogy én most egy évig otthon maradok, egy évig kérek egy fizetés nélküli szabadságot, és akkor majd vigyázok az unokára. Erre ma nincsen lehetőség. Ezeknek a családoknak fog segíteni a nagyszülői gyed.

Volt olyan észrevétel is, ami a költségvetési kihatásáról, illetve ennek az ilyen értelemben vett fékezett habzásáról szól. Szeretném képviselő úr figyelmét felhívni arra, hogy azért van ennek, mondhatjuk azt, relatíve mérsékelt költségvetési kihatása, vagy költségvetési értelemben azért nem számít annyira drága intézkedésnek, nem is ez volt a célunk, hogy minél több pénzt fordítsunk erre, hanem hogy lehetőségeket teremtsünk, hiszen van egy kieső gyed a szülő oldaláról, és gyakorlatilag ehelyett kapja meg a nagyszülő. Tehát akárhogy is kombináljuk ezt, ilyen értelemben, miután a szülő gyedét veszi át a nagyszülő, ebben az értelemben ennek a költségvetési kihatásánál nem feltétlenül számíthatunk a sokszorosára a jelenleginek, de szerintem ez nem is cél. A cél az, hogy valós, érdemi segítséget tudjunk nyújtani azoknak, akik szeretnék,

hogy a nagyszülők minél aktívabban kapcsolódjanak be a gyerek nevelésébe.

Volt olyan érdemi észrevétel is Korózs képviselő úrtól, aminek alapvetően a létjogosultságát nem kérdőjelezem meg, csak megint arról van szó, hogy egy mondat egyik felét elmondta, a másik felét már nem olvasta hozzá, nem mondta hozzá. Egy kormányhatározatra hivatkozott. Ha azt a kormányhatározatot végigolvasta volna, vagy megosztja velünk a másik felét is, akkor pontosan tudja azt, hogy igen, lesznek munkajogi garanciák, erre vonatkozóan kaptunk is feladatot, van is határideje ezen munkajogi garanciák érvényesítésének, kell is törvénymódosítással idejőnnünk majd az Országgyűlés elé, január 1-jén indul jövőre ez a lehetőség. Tehát az őszi ülészakában fogunk még tárgyalni a nagyszülői gyedről és a hozzá kapcsolódó munkaügyi, munkaerőpiaci garanciákról, tehát hogy ugyanaz a védelem illesse meg a nagyszülőket, illetve ugyanolyan bátran és szabadon igénybe tudják venni a gyedet ők is, mint ahogy a szülők ezt megtehetik a munkajogi garanciák, a munkajogi védelem mellett. Tehát ezek a garanciák meglesznek, amennyiben erre hajlandóak a támogatásukat adni önök is, illetve igazából attól függetlenül is meg tudnak lenni, de azért milyen jó lenne, ha önök is támogatnák.

Összességében úgy látom, hogy az irányokat legalább nem vitatták. Szerintem ez mindenképpen pozitív dolog. Úgy gondolom, hogy ha érdemi, tartalmi javaslatok beérkeznek írásos formában is, és lesz olyan, amely nem ellentétes a céljainkkal, a szándékainkkal, illetve a nagyszülői gyed jellegével, ha ezt önök is értik és ehhez tudnak valamit hozzátenni, akkor azokat a javaslatokat örömmel megnézzük majd és egyenként megvizsgáljuk.

Én azt kérem önöktől, hogy a nagyszülői gyed bevezetése lehetőségének ne álljanak útjába. Higgyék el, hogy ezzel megint megnyitunk egy ajtót olyan családok előtt, ahol jelenleg nem tudnak a nagyszülők aktívan bekapcsolódni a gyerekvigyázásba, az unoka felügyeletébe. Ezzel olyan életre szóló élményt adhatunk a gyerekeknek, amit csak a nagyszülőkön keresztül tudnak megkapni, úgyhogy én azt kérem, hogy biztossítsák támogatásukról majd a nagyszülői gyedről szóló törvénymódosító javaslatokat. Köszönöm államtitkár úrnak, hogy ő is aktívan részt vesz a vitában. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! KDNP-s vezérszónok képviselőtársamhoz fordulnék azzal, hogy itt a kivándorlási egyenleg tekintetében legyenek kicsit óvatosabbak. Egyetértek államtitkár asszonnyal, a valós diagnózist kell letennünk az asztalra és a különösen nehéz helyzetet együttesen segíteni, ahol csak lehet. Olyanokat mondani, hogy többen térnek haza Magyarországra, mint

ahányan elvándorolnak innen, nemcsak felelőtlenség, de a valóság talajával nem találkozik. *(Dr. Rétvári Bence: Ez a valóság! Még a német statisztikai hivatal is ezt mondta, nem csak a magyar!)* A képviselőtársamat azért kérem, hogy ne fordítsen, mert egyrészt önök beleszámolják a hazatérők egyenlegébe azokat a határon túli magyar testvéreinket, akik adott esetben *(Dr. Rétvári Bence: Még a külföldön született gyerekeket se számoljuk bele!)* ide, a Csonka-Magyarországra települnek át.

Hogy kényszerből, vagy önkéntes alapon, ez egy másik kérdés, csak sokkal inkább az ő autonómiatörekvéseiket illene támogatniuk azért, hogy mindenki szülőföldjén boldogulhasson a Kárpát-medencében. *(Dr. Rétvári Bence: Gyurcsánnyal matekozta!)* Államtitkár úr, ha megnyomja a gombot, ön bármikor szót kap, én nem. Ha ennyi tiszteletet nem tud képviselőtársa irányában tanúsítani *(Dr. Rétvári Bence: Csak helyreigazítottam a felszólalását.)*, akkor kérem, gondolkozzon el azon, hogy megfelelően viselkedik-e államtitkárként, még egyszer hangsúlyozom, az ön felelőssége egészen más, mint az enyém. *(Nacsa Lőrinc: Nincs mondandód! Csak ezt tudod mondani!)*

Másrészt a kivándorlási egyenleg tekintetében szeretném Nacsa képviselő úr figyelmébe ajánlani azt is, hogy a statisztika szerint kivándoroltak közé kiket számolnak. Jellemzően azokat, akik a társadalombiztosítási viszonyokat rendezték, magyarán, leadták a tajkártyájukat. Nem ez a tipikus magyar élethelyzet, képviselőtársam. Nagyon sok devizahitelkárosult a holland vágóhídon keresi meg az ottani magasabb bért, amiből az itteni hitelét törleszti, de nem feltétlenül adja le a tajkártyáját, nem mondja fel meg a lakóhelyét sem, a társadalombiztosítási jogviszonyát sem.

Az a kérésem, hogy ne próbálják a valóságot eltorzítani. Államtitkár asszony vonalvezetése a helyes. Ő azt mondja, hogy nehéz a helyzet, egyetértek vele, és ezt a nehéz helyzetet meg kell próbálni oldani, meg kell próbálni a feszültségeket enyhíteni. A valóság eltorzításával ön eredményt nem fog tudni elérni. Attól még ezek a problémák léteznek, és ha tisztességesen állnának hozzá, akkor együtt kellene megoldanunk ezeket.

Köszönöm. *(Dr. Rétvári Bence: Taps?)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak két percben.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egyrészt Novák Katalin szavait határozottan visszautasítom. A Demokratikus Koalíció számára minden határon túli magyar gyermek ugyanolyan fontos, mint bárki más magyar állampolgár számára. *(Derültség a kormánypárti sorokban.)* Nem én tehetek arról, hogy a Fidesz úgy váltogatta a határon túli magyarokkal kapcsolatos álláspontját, mint más a fehéreneműjét. *(Közbeszólások a Fidesz sorából: 180 fokos fordulat! Szégyellj magad!)* Nem mi

vonultunk ki, amikor a Trianon szó elhangzott, hanem Orbán Viktor frakcióvezető parancsolta vigyázzba és kivonulásra a Fidesz-frakciót. Az első Orbán-kormány idején Martonyi János ígérte meg a Velenicei Bizottságnak, hogy az Orbán-kormány nem vezeti be a kettős állampolgárságot. Amikor bevezették a kettős állampolgárságot, akkor azt mondták - amikor az a bizonyos népszavazás volt -, hogy szavazati jog nem lesz, csak egy útlevele lenne. Ebből lett aztán szavazati jog, amiből aztán a választási családok történnek. Ennyit a határon túli magyarokról.

Önök akkor lennének igazán családbarát kormány, ha visszavonnák a rabszolgatörvényt, és nem köteleznének embereket arra, hogy szombaton dolgozzanak, vagy napi 10-12 órát kelljen dolgozniuk (*Boldog István: Látszik, hogy egy helyen vagytok Z. Kárpád Dániellel! Bolsevikok!*) mondjuk, az államigazgatásban, hogy a maguk ostoba és korlátolt törvényeit kidolgozzák. Akkor tennének sokat például, ha nem állították volna le a Gyurcsány-kormány óvodáztatási programját és bölcsődeépítési programját.

Akkor tennének sokat például a magyar családokért, ha az egyetemre bejutást, mondjuk, biztosítanák a fiatalok számára, és nem lennének brutális tandíjak, ha mondjuk, bérletépítési programot indítanának, és nem stadionokat építenének, akkor mindjárt több gyermek születne. Így minden más tevékenység, amit önök csinálnak, az semmi más, mint, mint szemfényvesztés, semmi más, mint óriásplakát-kormányzás. Felteszik tízmilliárdokért a hazugságaikat az óriásplakátokra, de ez köszönviszonyban nincs a valósággal.

Csak egy mai adatra hadd hívjam fel a figyelmet! Ez a KSH friss adata: az első negyedévben - mai adat - az előző év azonos időszakához képest 4,3 százalékkal kevesebb gyerek született, 1,6 százalékkal viszont nőtt a halálozások száma, a természetes fogyás 10 százalékkal nőtt. Önök kormányoznak kilenc éve. Köszönöm szépen. (*Dr. Rétvári Bence: Taps?*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most ugyan csak kétperces hozzászólásra Nacsa Lőrinc képviselőnek adom meg a szót.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azért ez a folyamatos kétperces hazugság a Gyurcsány-párt képviselőitől mégiscsak felháborító. Képviselő úr, ez nem a Népszabadság, ahova ön bármilyen hazugságot leírhatott, amikor ön oda írt, és azt mindenki elhitte. (*Gréczy Zsolt: Mai KSH-adat, uram! Mai KSH-adat!*) Önök voltak azok, akik 2004-ben megtagadták a határon túli magyarokat, és azóta is folyamatosan ellenük kampányolnak, gyűlöletet keltenek, lerománozzák őket. Ez az önök pártja. Ennyit tudnak nekik ígérni. Ez az önök pártja. (*Gréczy Zsolt: Hol románozták le? Kérek egy idézetet! Hazudik!*)

Z. Kárpád Dániel képviselőtársamnak csak szeretném mondani, hogy én most nem beszéltem a ki-

vándorlásról a felszólalásomban, összekever most valakivel, de egyébként a KSH-adat ezt mondja. Arra kérném önöket... - mert néha azt mondják, amikor éppen önöknek a felszólaláshoz úgy jó, hogy ez a sziklaszilárd KSH-adat, ebben bízunk, ezt kell mondani, amikor a kormány ellen lehet azt fordítani, néha meg azt mondják, hogy ne higgyenek ennek a KSH-adatnak, ami most éppen kijött, hogy többen tértek haza, mint ahányan elmentek, mert az nyilvánvalóan hazugság. Tehát most döntsék el, hogy a KSH-ból idézni rendben van, vagy nincs rendben.

(12.10)

A KSH kihozta ezt az adatot, ahogy államtitkár asszony is elmondta: a tavalyi évben többen tértek haza magyarországi születésűek, mint ahányan elmentek. Szerintünk ez egy jó hír. Azt, hogy most önöknek az egyetlen politikai akciójuk vagy témájuk ezzel elhal, én sajnálom önöket, de ettől még egy jó hír, örülünk ennek közösen. Szerintem ez közös érdekünk, ha ez a tendencia folytatódik, és mi örülünk ennek, úgyhogy kérem, hogy vegyünk komolyan a Statisztikai Hivatal adatait, és hivatkozzunk rá úgy, ahogy ezt egyébként megérdemli.

Például Gréczy képviselő úr is most hivatkozott épp egy másik KSH-adatra. Azt gondolom, hogy most akkor vagy komolyan vesszük egymást, vagy nem, de szerintem ez egy jó hír, ezért közösen kéne örülnünk, és olyan lépéseket tennünk, ami ezt a folyamatot majd a továbbiakban erősíti. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom két percben a szót Révész Máriusz képviselő úrnak.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. El kell mondjam, hogy ritka arcátlan volt egyébként Gréczy Zsolt képviselőtársam hozzászólása, de azt kérte, hogy mondjunk egy példát, hogy mikor románozták le a határon túli magyarokat. Nem tudom, emlékszik-e, amikor a 2002-es kampányban dübörgött a „23 millió román fogja elárasztani Magyarországot”, az ön kedves főnöke egyébként büszke is volt, hogy ezt a nagyszerű kampányt ő csinálta; és utána volt egy másik kampány két évvel később, amikor egészen elképesztő állapotokat vizionáltak például azzal kapcsolatban, hogy mi fog történni, ha mondjuk, a magyarok esetleg állampolgárságot kapnak. Nézzen bele, hogy miket állítottak annak idején!

Egyébként azért lenne egy kicsit nagyobb szereplés az ön részéről indokolt, mert Magyarországon történelmi mélypontra a termékenységi ráta akkor volt, amikor önök a kormányzást befejezték (*Gréczy Zsolt: Rengeteg termékenységi ráta sírt már fel kórházban.*) 1,27 százalékkal, és ezeket a számokat nagyon-nagyon nehéz javítani. Azt az ámokfutást,

amit önök végeztek a családokkal szemben, azt hosszú-hosszú évek munkájával lehet kijavítani.

És csak tényleg egyetlen mondatot még, hogy milyen örökséget hagytak maguk után: 2006-ban tudja, mennyi volt a magyar költségvetés hiánya? 9,3 százalék. Megnövelték a magyar államadósságot, ennek következtében 2011-ben 1500 milliárd forintot kellett adósságtörlesztésre fordítani. *(Gréczy Zsolt: Csak a magánnyugdíjakat loptátok el.)* Mivel körülbelül a 30-35 százalékát önök tették hozzá az adóssághoz, ez azt jelenti, hogy minden évben az önök hitelfelvétele miatt olyan 300-400 milliárd forintot fizettünk ki arra az adósságra, amit önök nyolc év alatt pluszban felhalmoztak. Ha az, mondjuk, az oktatásügyre vagy az egészségügyre fordítható lenne, akkor ez az ország nem így nézne ki. Az önök kormányzásának a terhét évente a költségvetésben most is körülbelül 300-400 milliárd forintban próbáljuk kiegyensúlyozni, egyensúlyba hozni. Ezt az örökséget hagyták itt nekünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Megadom a szót Zsigmond Barna Pálnak, a Fidesz részéről.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Ház! Februárban jelentette be a miniszterelnök úr a családvédelmi akciótervet, és a hét pont közül az egyik bejelentés volt a nagyszülői gyed, azaz, ha a jövőben a szülők úgy döntenek, akkor a nagyszülők is gyeden maradhatnak helyettük. Szeretném idézni a miniszterelnök urat: „Sem a harmadik kétharmadot, sem a kiemelkedő gazdasági növekedést nem adták ajándékba. Magyarország mindkettőért keményen megdolgozott. Mély összefüggés van a politika és gazdaság között, az eredmények sosem a vakszerencsének köszönhetőek.” És ha visszaemlékszünk 2009-re, akkor emlékezhetünk arra, hogy a baloldali rémkormányzás csődbe vitte az országot, és a gazdaság jó teljesítményének köszönhetően, az elmúlt kilenc év gazdaságpolitikájának köszönhetően ma be lehet vezetni ezeket a családvédelmi intézkedéseket. És az a jó hír, ahogy elhangzott, hogy az intézkedéseknek a költségvetési fedezete is biztosított.

Most további jó híreket szeretnék mondani, mert annyi rossz hírt mondtak itt az ellenzéki képviselőtársaim. Ma a házasságkötések száma nő, a csecsemőhalandóság csökkent, a foglalkoztatás 55 százalékról 70 százalékra nőtt, a munkanélküliség gyakorlatilag megszűnt, a jövedelmeket folyamatosan növelik, a minimálbér pedig több mint a duplájára emelkedett. Fontos, hogy ezekről beszéljünk, mert az önök elmondása alapján itt mindenféle rémképeket lehetne vízionálni, miközben ezek a tények, ezek a statisztikai adatok.

Selmeczi Gabriella képviselőtársam vezérszónokként részletesen ismertette a törvényjavaslat részleteit, különösen tetszett a védelmező Magyarország megfogalmazás, hiszen ez a szókép nagyon kifejezi

azt, hogy mi nem a bevándorlókkal, hanem a magyar gyermekekkel és a magyar családok támogatásával képzeljük el Magyarország jövőjét. Kifejezi azt is, hogy a kormány e családvédelmi akciótervvel egyebek mellett azt üzeni, hogy a gyermeknevelés olyan teljesítmény, amely közösségi szinten is elismerendő, és kifejezi azt is, hogy Európában Magyarország fordítja a legtöbb pénzt a családok támogatására.

A családvédelmi lépéseket az emberek túlnyomó többsége támogatja, a nemzeti konzultáció is ezt bizonyította. Kár, hogy az ellenzék akkor ezt is támadta, és nem tartotta fontosnak a részvételt a konzultációban. És ha szétnézünk Európában egy pillanatra, akkor azt látjuk, hogy az európai államok, az európai emberek hatalmas többsége hagyományos módon éli az életét, a családot tartja a legfontosabbnak. Am sokan vannak olyanok, akik nem értenek egyet a mostani kormányzati javaslatokkal, nem értenek egyet Magyarország családtámogatási akciótervével.

Nyugat-Európában az a legnagyobb probléma, hogy tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, és csak azzal foglalkoznak, hogy migrációval pótolják a csökkenő születésszám okozta hiányt. Nem teszik fel azonban a valódi kérdést, azt a kérdést, hogy mi az oka a népességcsökkenésnek *(sic!)*. Az Európa Tanácsban, ahol én is képviseltem Magyarországot, számtalan olyan javaslat születik, amely szivárvány-családokról, rainbow-családokról szól, azonban az elmúlt egy évben egyetlen javaslat sem volt, amelyik a családtámogatásról, gyermeknevelésről, gyermektámogatásról szólt volna.

Fontos az, hogy Magyarországon ma tudunk ezekről a kérdésekről őszintén beszélni, lehet erről beszélni, és a családvédelmi akciótervnek a pénzügyi támogatáson túl egyik legfontosabb hozadéka az, hogy a család, a gyermeknevelés bekerül a közép-pontba, bekerül a közbeszédbe. Ma már nem szégyen az, ha egy nagycsalád végigmegy az utcán, egy gyermek, aki nagycsaládba születik, nem szégyenkezve mondja az iskolában, hogy nekem bizony sok testvérem van, hanem érték lesz, a valódi helyére kerül a család, a valódi helyére kerül a gyerek, hiszen az elmúlt években, az elmúlt évtizedekben, mondhatjuk, gyakorlatilag a nagycsalád szégyen volt, a sok gyerek szégyen volt, háttérbe szorult a gyermeknevelés, és mindent a fogyasztói társadalom uralt. Fontos az, hogy a közbeszédben Magyarországon ez fontos téma, értéként kezeljük a családot, értéként kezeljük a gyermeket is.

Hadd szóljak néhány szót az ellenzékéről is, bár megtették már képviselőtársaim. Azért fontos, mindannyiszor mondjuk el, hogy amikor Gyurcsány és a szocialisták kormányoztak, akkor a családok voltak a megszorítások első számú célpontjai. Fontos az, hogy az MSZP-sok és a DK-sok az elmúlt években nem támogatták a családokat segítő intézkedéseket, köztük a családi adókedvezmény bevezetését vagy a családi otthonteremtési programot sem. Ismételjük meg megint, nem árt, ha felidézünk, hogy mit műveltek a családvédelmi nemzeti konzultációval.

Elég, ha felidézzük Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársunknak a cselekedetét, amikor itt látványosan összetépte azt a nemzeti konzultációt, amit több millió honfitársunk küldött vissza, és tartotta fontosnak, hogy részt vegyen ebben a konzultációban. Felidézném itt a Gyurcsány-párti Bauer Tamásnak a mondatát, aki azt mondta, hogy ők Magyarország jövőjét a migránsokban látják, és nem a magyar családok támogatásában. Tehát ez is hozzátartozik ahhoz a kontextushoz, ami itt az ellenzéki oldalon jellemző.

A konkrét vitában elhangzott ellenzéki álláspontokra: a Jobbiknak, ugye, két vezérszónoka is volt, az egyik vezérszónok dicsérte a konkrét törvényjavaslatot, bár azt is mondta, hogy nem életszerű, és sokkal szélesebb kört javasolt. Ismételten el kell mondjuk, hogy mi a munkához kötjük a családvédelmi akciótervet, mi munkaalapú társadalmat építünk, tehát minden támogatás alapja a munka, a munkaviszony. A másik vezérszónok már rossz iránynak nevezte az intézkedést, azt mondta, nem várható széles társadalmi hatás. Én azt javaslom a Jobbik számára, hogy döntsek el, hogy melyik a valós irány, bár a tegnapi vereség után, gondolom, ez igen nehéz, hogy meghatározzák, hogy melyik pontosan az önk álláspontja.

Itt többen utaltak rá, államtitkár asszony is, Dúró Dóra képviselőtársunk is minősítette az MSZP-s vezérszónoknak a kekeckedő és nehezen követhető gondolatmenetét, én se nagyon tudtam követni, hogy miről beszél. Olyanokat mondott, hogy például gazdagoknak van kitalálva, én nem láttam a javaslatban semmilyen olyan kitéletet, ami jövedelemhez kötötte volna a támogatást. Tehát én azt javaslom, még egyszer olvassa el a szocialista frakcióhoz tartozó képviselőtársunk ezt a törvényjavaslatot, és arról beszéljen, ami ott le van írva, ne olyanokat mondjon, ami nem szerepel a törvényjavaslatban.

A DK vezérszónoka statisztikai játéknak állítja be a családok támogatását. Valahogy mindig azt érzem, ha valami rossz számot találnak, akkor nagy örömmel jelentik be, és próbálják a valóságot meghazudtolni. Sosem beszélnek azokról az intézkedésekről, azokról a számokról, amelyek a jó irányt mutatják, és ezek vannak meghatározó többségben. Kiválasztanak egy olyan dimenziót, ahol esetleg be lehet mutatni valami negatív folyamatot, azt felnagyítják, és azzal kampányolnak. Ez a „merjünk kicsik lenni!”, folyamatosan azt a képzetet keltik, hogy itt minden rossz, itt minden rossz irányba megy. Hála istennek, a magyarok többsége nem így gondolja.

(12.20)

Azt is mondták, hogy nem teljesítjük azt, amit ígértünk. Szerintem rekordgyorsasággal vezette be a kormány a családvédelmi akcióterv hét pontját, illetve vezet be. A magyar közigazgatásnak nagy sikere az a teljesítmény, amit ebben a vonatkozásban is bemutatott. Amit a miniszterelnök úr megígért, az már

működik, illetve néhány intézkedés pedig a közeljövőben bevezetésre kerül.

Az is érthető, hogy önk ezeket az intézkedéseket korábban sem szavazták meg, miközben az önk képviselőtársai az Európai Unióban minden migránstámogató intézkedést megszavaztak, de semmit sem szavaztak meg önk itt a magyar családok védelme érdekében. Ez nagyon világosan jelzi a DK álláspontját, stratégiáját a kérdésben.

Az LMP képviselőjének, vezérszónokának köszönöm a pozitív véleményét. Alapvetően a pozitív dimenziót emelte ki, bár értelemszerűen néhány aspektusra fölhívta a figyelmet. Azt mondta, hogy a születések kitolódnak, és ez egy veszélyes jelenség. Például a babaváró hitel vagy egyéb intézkedések pont arról szólnak, hogy a nők hamarabb vállaljanak gyereket, pont azért, hogy ne toldójanak ki a szülések. Az egy intézkedés, amiről most beszélünk. Az egész csomagot kell összességében nézni. Ez önmagában nem oldja meg a teljes magyar népesedési problémát, de fontos eleme a teljes családvédelmi akciótervnek, annak a törvényjavaslat-csomagnak, amely a magyar családok helyzetét jobbitja és a gyermekvállalást támogatja.

Külön köszönöm Dúró Dórának a nagyon pozitív föl szólalását. Bár ami a kivándorlást illeti - ezt többen is szóvá tették -, én azért biztató jelnek látom azt, hogy többen jönnek haza, mint amennyien elmennek. S talán itt is érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy ennek a családvédelmi akciótervnek, csomagnak milyen fontos hazatérési hozadéka van. Hiszen ha össze rakjuk azt, hogy miközben Nyugat-Európában mennyibe kerül a lakhatás, mennyibe kerül a rezszi, mennyibe kerül a gyermekek oktatása, mennyibe kerül az egészségügy, nálunk ez a kormány lépéseinek köszönhetően ingyen van, vagy komoly támogatások vannak emellett, akkor ez már attraktív tud lenni a fiatal családok részére. Hiszen akár a CSOK-ot veszik igénybe, akár a babaváró hitelt veszik igénybe, akár az ingyenes tankönyvellátást, az ingyenes egészségügyi ellátást, és ha a béremelkedéseket is figyelembe vesszük, akkor egy család számára összességében már nagyon komoly lehetőség az, hogy hazajönnék Magyarországra. Hiszen ha összeadjuk ezeket a költségeket, akkor az kedvezőbb, mintha Nyugat-Európában vállalnának munkát.

Mindenkit arra kérnék, ellenzéki képviselőtársaimat is, nem feladva a reményt, hogy támogassák a konkrét törvényjavaslatot.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Örül a bánat annak, hogy rosszak a demográfiai adatok! Mi biztosan nem örülünk ennek,

csak azt szeretnénk, hogyha szembenéznének a tényekkel. Az, hogy ma 10 ezerrel kevesebb gyerek születik, mint tíz évvel ezelőtt évente, az egy tény. Most ellenőriztem az előbb a KSH adatbázisában. Ehhez képest, államtitkár úr, húzhat képzeletbeli vonalakat képzeletbeli görbékhez megfelelően kiválasztott két ponttal, és ebből kimutathatja ön a 77 ezret, államtitkár asszony a 88 ezret, ha lesz még ma itt államtitkár, akkor lesz az 95 ezer is, de a valóság mégiscsak az, hogy a valódi születésszám csökken.

Mi összesen csak annyit kérünk önöktől, hogy nézzenek ezzel szembe. Ne az önök által festett győzelmi jelentésekből és sikerpropagandából kiindulva próbáljanak meg családpropagandát tervezni, mert úgy járnak, mint az egykori anekdotában jártak annak idején a Központi Bizottságban. Tehát kerüljük el azt, hogy önök elhiszik a saját propagandájukat, és ez alapján próbálnak meg családtámogatási rendszert tervezni.

A helyzet valóban súlyos, valóban nagyon komoly erőfeszítéseket igényel, ezért kérjük mi azt, hogy engedjék ide a parlament elé azokat a javaslatokat, amelyek nem csak mi tettünk, mert szinte minden ellenzéki párt tett az elmúlt évben javaslatokat arra, hogy hogyan lehetne változtatni ezen a helyzeten. Ha önök komolyan segíteni akarnak a családokon, akkor ne a saját sikerpropagandájukat nyomják, hanem engedjék ide azokat az ellenzéki kezdeményezéseket, amelyek esetleg tényleg tudnának segíteni.

Vitassuk meg még államtitkár úrral is egyszer kivételesen nem a régmúltat, hanem a közeli jövődőt, és beszéljük meg azt, hogy mi a legjobb a magyar családoknak. Mi összesen ennyit kérünk önöktől. Sajnálom, hogy ma se mutatkozik erre hajlandóság.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Visszatérünk a normál hozzászólásokhoz. Bósz Anett képviselő asszonynak adom meg a szót.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon fontos vitáznunk a nagyszülői gyedről, mert mindannyiunk közös érdeke az, hogy az a nagyfokú rugalmasság, amit a fiatal családoktól elvár a jelenlegi évszázad és az a felgyorsult világ, amiben élünk, az bizony nagyon sok segítséget kíván. Nagyon fontos arról beszélni, hogy a nagyszülők hogyan vonhatók be ebbe az alázatos munkába, amit egyébként a szülők végeznek a gyermekeikért, s nagyon fontos az, hogy felismerte ez a kormány ezt a problémát.

Azonban nem mehetünk el szó nélkül amellet, amit már említett képviselőtársam is, hogy alapvetően ez a csomag nagyon sok mindenre nem koncentrálna, mint például a nők és főként az anyák hátrányos munkapiaci megkülönböztetésére, nem koncentrálna arra, hogy mennyire nehéz a munkapiaci visszaülleskedés.

Ez kivételesen fontos. A nagyszülői gyed egyébként ezt kezelni tudná abban az esetben, ha nem lenne

ennyire szűk azoknak a köre, akik igénybe vehetik. Erről beszéltek már ellenzéki képviselőtársaim.

De államtitkár úr figyelmét is szeretném felhívni arra, amit én, bevallom őszintén, hogy először egy óvatlan hibának véltem ebben a javaslat, de aztán rájöttem, hogy önök kifejezetten büszkék arra, hogy kizárólag azok a nagyszülők vehetik igénybe ezt a lehetőséget, akik még aktív részvevői a munkapiacnak, illetve azok a nagyszülők, akik kezei közül aztán ezek a gyerekek nem mennek bölcsődébe. Ezt gyakorlatilag a legnagyobb jóindulattal is úgy tudom feltételezni, hogy a kormány szemében a bölcsődei ellátás helyettesítői lesznek azok a nagyszülők, akik még aktív részesei a munkapiacnak, tehát jelentős jövedelemtől esnek el, ugyanakkor terheket vesznek le az állam válláról, hiszen ezeknek a gyerekeknek már nem kell betagozódniuk a bölcsődei ellátásba. Ezzel ezek a nagyszülők azt korrigálják, hogy a bölcsődei férőhelyek változatlanul elégtelenek.

Lenne tehát egy olyan javaslatom a Magyar Liberális Párt nevében, amely előremutató, hiszen nem kizárólag arról kívánok beszélni, hogy ebben a javaslatcsomagban mit tartok rossznak. Azt jónak tartom, hogy beszéljünk arról, hogy a szülők és a nagyszülők meg tudják osztani a munkát.

Jónak tartom azt, hogy valamilyen módon végre elkezdjük a családi munkamegosztást valahogyan segíteni szervezni, hiszen egyébként azok a hátrányos munkapiaci megkülönböztetések, amiket főként a fiatal anyák szenvednek el, abból adódnak, hogy nem koncentráltunk eddig arra, hogy az apák szerepe hol határozódik meg a gyermeknevelésben. Nem koncentráltunk arra, hogy a nők hogyan tudják összeegyeztetni a családtervezést, a babavárást, aztán később az anyaságukat a munkapiaci részvételükkel. Azt gondolták, önök legalábbis, hogy ez egy egyéni szociális probléma. Nem!

Ez egy társadalomszervezői kötelezettség, hogy figyelünk azokra az anyukákra, akiknek szükségük van jogszabályi és intézményi keretrendszerre ahhoz, hogy a méltóságukat ne vitassák el tőlük, és a jogukat ne vitassák el tőlük abban az esetben, ha gyermeket vállalnak. Arról szól tehát a nagyszülői gyed, legalábbis az én olvasatomban, hogy a nagyszülők ily módon a munkapiacról való kiszorulást, kiesést vagy a későbbiekben a karrierutak megtörését kicsit korrigálni tudják.

Kérdésem az államtitkár úrhoz azonban, ami jelen pillanatban az én szememben fogyatékosága ennek a csomagnak, ennek a javaslatnak, hogy nem gondolja-e azt, hogy az egyébként jó egészségnek örvendő, de már nyugdíjazott nagyszülők is, amennyiben ezt kívánják és el tudják látni a feladatot, miért ne tehetnék meg, hogy gyedre mennek. A második kérdésem: amennyiben a kormány kinézi a még aktív, ám már nyugdíjazott nagyszülőkből azt, hogy képesek el látni a feladatot, és lehetőséget is kell számukra teremteni, nem gondolja-e azt, hogy a kormánynak kifejezetten feladata keresni azokat a módszereket,

amikkel megfelelő gyermekgondozási díjban lehet részesíteni azokat a nagyszülőket, akik már nyugdíjazottak?

Azért teszem fel ezeket a kérdéseket, mert ezekre van jó megoldás. Van olyan megoldás, hogy ha családi szinten próbáljuk meg meghatározni a gyed összegét, értsen ez alatt azt, hogy megnézzük és szembesülünk azzal, hogy a gyermekvállalás többletjövedelmet kíván, hiszen meg fog ugrani a családi költségvetés, meg fog ugrani a költségoldal, tehát a bevételi oldalt valamilyen módon segíteni kell. Akkor miért nem nézik meg azt, hogy a legjobban kereső ember mekkora gyedre lenne jogosult? Miért nem adják ezt oda a nyugdíjazott nagyszülőnek, aki egyébként átvállalná a gyermekgondozási feladatokat az anyukáktól és az apukáktól, ameddig ők dolgoznak?

Ez egy nagyon fontos olyan módosító javaslat, amely konstruktív, s alapvetően nem támadja azt a szemléletet, amiben a nagyszülőket be kellene vonni, és kifejezetten segíteni kéne a családtervezésben. Azonban egy olyan szemléletet kérne ettől a kormánytól, hogy lássák be, hogy rendkívüli terheket ró az a családokra, hogy sok esetben több helyen kénytelenek dolgozni a szülők, sok esetben képtelenek bölcsődei férőhelyeket találni. S amennyiben az önök számára csak annyit jelent a nagyszülői gyed, hogy a még aktív korú nagymamák és nagypapák átvállalják a bölcsődei feladatát, akkor azt kell mondjam, hogy önök nem értik jól, hogy mi ez a feladat.

(12.30)

Arra kérem önöket, keressenek arra jó megoldást, hogy hogyan tudják a nagyszülői gyed létszámát, a potenciális társadalmi csoport létszámát kibővíteni. Keressenek arra megoldást, hogy hogyan tudják segíteni a nyugdíjasok számára azt, hogy nagyszülőként gyedre menjenek, és keressék azt a megoldást is, hogy hogyan tudnak valóban segíteni abban a fiatal családoknak, hogy a jelenlegi kihívások teremtette rugalmasságkivánalmat ők teljesíteni tudják.

Egy közel 5 százalékos gazdasági növekedésből igenis kell hogy arra jusson, hogy az egyéni szabadság, valamint az emberi méltóság megvalósulhasson ebben az országban, és ne csak azok számára, akik ma elő tudják maguknak teremteni, hogy úgy éljenek vagy úgy szervezzék a családjukat, ahogyan ők elképzelték, hanem azok számára is lehetővé kell tenni, akik jelen pillanatban nagyon súlyos joghátrányokat szenvednek a munkapiacra, ők pedig jellemzően a fiatal anyukák.

Kérem, hogy erre figyeljenek akkor, amikor ezt a törvénymódosító csomagot egy az egyben elfogadásra kínálják, mert ezekkel a fogyatékosokkal jelen pillanatban nem elfogadható. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Kállai Máriának a Fidesz képviselőcsoportja részéről.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, abban mindannyian egyetértünk, hogy a mai társadalmunknak, jövőképünknek nagyon komoly meghatározója az, hogy milyen lehetőséget biztosítunk a családok számára, hogyan tudjuk erősíteni a családokat, hogyan tudjuk összekapcsolni a munkát, a boldogulást a gyermekvállalással.

Magyarország Kormánya pontosan erre adta azt a jó választ, amely tulajdonképpen a családvédelmi akcióterv. Amikor erről döntött, pontosan ezekre az alapvetésekre kereste a jó választ. Úgy kereste ezt, ahogyan már hallottuk ma többször, hogy a családvédelmi akciótervet a nemzeti konzultáció előzte meg, és ennek eredményei szem előtt tartásával készült. Azt is tudjuk, és azt is mindenki ismeri pontosan jól, hogy nem lezárt folyamat, hiszen ami már elindult - el sem indult, elindulni fog -, nyilván fogja egy monitorozás követni, hogy mire van igény egyrészt, másrészt pedig nyilván az a szándék, amely, azt gondolom, és igenis jó kimondani, hogy ma Európában Magyarország fordítja a legtöbb anyagi erőforrást a családok támogatására, jelesül 2000 milliárd forintot - és hallhattuk államtitkár asszonytól, hogy a következő költségvetés előkészítésében is többre lesz majd javaslat -, a GDP 4,8 százalékát; ez mindenféleképpen mutat egy nagyon komoly, felelős gondolkodást.

A családvédelmi terv egyik lépése a mai törvényjavaslat vitája, a 2020 januárjában életbe lépő nagyszülői gyed. Az erről szóló törvényjavaslat arra vár, hogy mindannyian elfogadjuk, mindenkinek lehetősége van erre, lehetősége van az ellenzék teljes palettájának is, és itt lenne az ideje végre valóban a családok oldalára állni, hisz ma már többen felsoroltak olyan tényeket, amelyek az elmúlt ellenzéki kormányzások idejéből örökségként maradtak a polgári kormányra; akár a családi adókedvezmény, akár a hároméves gyés eltörlése, akár az otthonteremtési program megszüntetése, hogy csak néhányat emeljünk ki. Ma is hallhattunk olyan okfejtéseket, amelyek, azt gondolom, jelesül mutatták, hogy egy nagyon jó kezdeményezésnek hogyan lehet, nem is azt mondom, hogy a fonákját látni, hanem azt, hogy hogyan nem lehet, de azt hiszem, hogy térjünk vissza a pozitív értékek felé.

A nagyszülői gyed egy remek lehetőség lesz arra, hogy újra összehozza a családokat, a generációkat egymás életében közelebb hozza, építőleg hasson egy-egy család sorsára. Abban biztosak lehetünk, hogy azok a gyerekek, akik gyakorlatilag több generáció tapasztalatát ilyen módon is magukba fogják szívni, megélni, biztos, hogy többet jelent számukra a közöség, többet jelent számukra gyakorlatilag majd a gyermekvállalás is. Ez pedig - mindannyiunk számára világos - Magyarország alapvető jövőképe pillére.

Úgy vélem, hogy vannak olyan alapvetések, mint amilyen a gyermekvállalás, hogy a gyermek óriási érték, és ha a gyermek megszületik, joga van biztonságban élnie, joga van családban élnie, és joga van arra a

gondoskodásra, arra az egészséges fejlődésre, amely beépül a személyiségébe. Pontosan a családi csomagnak ez egy nagyon komoly olyan lehetősége, amely olyan családoknak, ahol erre van családi döntés alapján igény, megteremti a lehetőséget, és ezáltal a gyerek számára megad olyan lehetőséget, olyan szociális sémák megtanulását, amit egy teljes családban lehet megtanulni.

Természetesen, akik körülveszik a gyereket, ideális esetben anya, apa, testvére, nagyszülők, azoktól tanulunk meg szeretetet adni, elfogadni, abban a családi milióban szocializálódunk, és nagyon meghatározza természetesen az egész életünket. Szép számmal élnek közöttünk, hál' istennek, jó szülők, elég jó szülők, minden szülő számára sokszor kihívás, hogy elég jó szülő vagyok-e, úgy gondolom, hogy pontosan jó, elég jó szülőnek lenni, de ugyanakkor lehetőséget kell teremteni a jogszabályokon keresztül is arra, hogy a munkaerőpiaci szempontból még aktív szülőknek is legyen lehetősége arra, hogy úgy tudja igénybe venni a nagyszülői gyedet, úgy tudjon a családjának segíteni - ha ez egy családi döntés következménye - nullától kettő-, illetve ikrek esetén hároméves koráig, hogy tulajdonképpen nem esik ki a munkaerőpiacról. Persze, biztos lesznek olyan szülők, akik nem mennek vissza dolgozni. Biztos lesznek olyan szülők, akik a bölcsődét, az intézményes nevelést választják.

Amikor tárgyaljuk ezt a törvényjavaslatot, akkor nagyon fontos, arra a fő szempontokra kell figyelni, hogy az ellátás körének a bővítésére törekszünk; hangsúlyozom, hogy lehetőséget adjunk a családoknak, lehetőséget arra, hogy a még aktívan dolgozó nagyszülő is vállalja az unoka napközbeni gondozását, felügyeletét, miközben a szülő visszamehet dolgozni.

Lehetőséget kínál egy olyan családi élethelyzetre, ahol a legjobb családi döntés, ha a szülő dolgozik, és a nagyszülő munkahelyét megtartva - és államtitkár asszonytól hallhattuk, az őszi időszakban további törvénymódosítással e tekintetben is szabályozásra kerül - valóban foglalkozzon az unokával. Nem igaz az, hogy nincs erre igény. Biztos vagyok benne, hogy a számok, tények ezt fogják majd mutatni.

Vezérszónokunk ma már utalt arra a felmérésre, amelyet a Kopp Mária Intézet végzett, és én már csak a jelen számát mutatom, nem a trendet, hogy 2016-ban elmondhatjuk azt, hogy a férfiak 67,7 százaléka, a nőknek pedig mintegy 70 százaléka mindenféleképpen az unokázásra mondott már igent, és valóban aktívan részt vállal az unokák felügyeletéből. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által benyújtott törvényjavaslat ezt teszi lehetővé, hogy a dolgozó szülők átadhassák a gyed jogosultságát valamelyik nagyszülőnek.

Lesznek olyan nagypapák, nagymamák, akik ugyan imádják a hivatásukat is, mégis ott fogják hagyni erre az időre. Lesznek olyanok, akik nem teszik ezt, de mindenféleképpen tudni kell azt is, hogy különböző motivációkkal különböző családok különböző lehetőségekkel működnek. És itt nagyon-nagyon

szeretném aláhúzni a lehetőség adását egy élethelyzet megoldására egyrészt. Másrészt pedig nagyon fontos az, hogy lesznek olyanok, akik nagyon nagy örömmel élnek ezzel a lehetőséggel, mert olyan életszakaszban vannak, hogy ám dolgoznak, de mindenféleképpen az unoka felülírja a munka szükségességét.

Nagyon fontos az, hogy a társadalomnak, a családnak és nemzetgazdasági szempontból is nagyon komoly erőforrást jelentenek az idősebb emberek, az aktív életet élő, fizikailag, lelkileg, szellemileg jó erőben lévő, idősödés útján lévő emberek. Meggyőződésem az, hogy az egészséges életen túlmenően nagyon-nagyon fontos szerepe van ennek a biztonságot nyújtó családnak is.

Biztos vagyok abban, hogy ez meghatározza azt, hogy ki hogyan fog igent mondani erre a lehetőségre. Gyakorlatilag nagyon fontos az, hogy lássuk, hogy a nagyszülői gyed igénybevétele nem kizárólag áldozatok árán valósulhat meg, hanem pontosan a lehetőség árán, hiszen nagyon fontos az, hogy ez egy személyes döntés kérdése, személyes felelősség.

Maga az egész családvédelmi akciósomag senkit nem állít kényszerpályára, hiszen azt gondolom, hogy erre nincs is sem jogunk, sem lehetőségünk, nem lehet arra kényszeríteni senki, hogy gyermeket vállaljon. Itt nagyon fontos, hogy nem a „kell”-en, hanem a „lehet”-en van a hangsúly, hogy lehet vele élni, mert-hogy ezek a jogszabályrendszerek megteremtik annak a feltételét, hogy aki eddig nem mondott igent a vágyott gyerekekre, ezt megtehesse, és gyarapodhasson a családjá. Tehát adjuk meg azokat a lehetőségeket, hogy akik szívesen vállalnának munka mellett több gyermeket, a nevelésükhöz szívesen veszik igénybe valamelyik aktív nagyszülő segítségét, azok ebben az esetben éljenek ezzel, és a feltételek pedig teljesíthetők.

Természetesen az is nagyon fontos, hogy mindez a munkához kötött. Természetesen egy másik nagyon fontos komponense a személyes felelősség. Az a tény, hogy valaki biztosítottként szerezhet jogosultságot a gyedre, eddig is fontos kritérium volt, a nagyszülői gyed esetében is az marad, hiszen csak az a nagyszülő lehet rá jogosult, aki a gyermek születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított jogviszonnyal rendelkezett.

(12.40)

És ha megismerjük pontosan a többi feltételt - én most nem olvasom mindegyiket föl, néhányat emelek ki -, gyakorlatilag nagyon fontos, hogy a gyermek mindkét szülője, egyedülálló esetében a gyermeket gondozó szülő természetesen keresőtevékenységét végezzen, a szülő háztartásában történjen mindez, és a gyermek mindkét szülője írásban nyilatkozzon arról, hogy egyetért a díj nagyszülői igénybevitelével. Fontos kiemelni azt, hogy a gyermek napközbeni ellátását biztosító intézményi elhelyezésben ebben az esetben nem részesülhet, tehát nem lehet bölcsődés.

Illetve nagyon fontos az, hogy a munkaviszonya a gyeden lévő nagyszülőnek ugyanúgy folyamatos, mintha az édesanya lenne gyeden.

Felmerül a kérdés, hogy a nyugdíjjogosultság szempontjából szolgálati idő-e. Természetesen az. De mindenféleképpen hozzáfűzném azt, hogy meggyőződésem, hogy akik ezt a lehetőséget fogják választani, legalább olyan biztos, hogy belső motivációból is teszik ezt. És nem győzöm elégszer hangsúlyozni, hogy mindenképpen családi döntésről van szó, hiszen egy olyan kötődés alakul ki ezzel olykor egymástól távol eső generációk között is, amelynek értéke megfizethetetlen.

Természetesen az, hogy kik és hányan lesznek, akik majd választani fogják, hogy aktív munkaviszonyukat inkább az unokáik gondozására cserélik le, a gyakorlatban nem is olyan soká meg fogjuk látni. Biztosan vannak, akik szeretetből eddig is nagyon sok időt töltöttek az unokájukkal, de ez mindenféleképpen egy egészen más együttléti forma. Biztos vagyok benne, hogy ez egy olyan lehetőség a családok számára, amellyel mindenképpen élni fognak.

Ez az intézkedés egy nagyon fontos eleme annak a törekvésnek, amely hivatott erősíteni a családbarát szemléletet, amelyben közös felelősségünk az, hogy akár a munkahelyeket nézzük, akár ha megnézzük a közigazgatásban a szabadságok kiadásánál, hogy hogyan juthat plusz öt nap szabadsághoz a nagyszülő abban a családban, ahol unoka születik; és folytathatnám azokat az elemeket, amelyek egy komplex egészé állnak össze, és biztos vagyok benne, hogy Magyarországon a családbarát szemléletet, a generációk együttműködését és a kötődést erősíthetik, hiszen az anyagi feltételek biztosítása, segítése, támogatása mellett rendkívül fontosak ezek a kérdések is, hiszen ezek nélkül család nem működik.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a kormány által benyújtott törvényjavaslatot. Arra kérek mindenkit, a parlament kormánypárti és ellenzéki frakcióit is, hogy álljunk a családok mellé, és közösen támogassuk ezt a lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most két percben megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem ismét szót, mert Kállai Mária képviselőtársamnak szeretnék röviden reagálni. Nem vitatom azt, hogy vannak olyan, a munkapiacra aktív nagyszülők, akik örömmel veszik igénybe ezt a lehetőséget. Én azért hívtam fel a figyelmet arra, hogy ennek nagyon súlyos anyagi vonzatai vannak, és szerintem nem is kell magyarázni, nemcsak kisbabakorban, hanem aztán később, bölcsődében, óvodában, ami ha egy kvázi jövedelemkieséssel párosul, nagyon megterheli a családokat.

Tehát ezért kérem önöket, fontolják meg azt a javaslatot, amelyben a már nyugdíjazott nagyszülők is

igénybe vehetik. Én erre mondtam egy javaslatot, hogy hogyan lehetne megvalósítani: ha családi szinten meghatároznák a gyednek a mértékét, és arra törekednének, hogy a lehető legjobban jöjjenek ki ebből a családok anyagilag. És szeretném megjegyezni ebben a rövid időben is, hogy természetesen nem pusztán anyagi kérdést kívánok gyártani a családtervezésből, hanem én úgy veszem ki az ön szavaiból is, hogy ön is arra szeretne fókuszálni, ami a legfontosabb, hogy ezek a családok olyan módon maradhassanak egyben, és olyan módon tudjanak rugalmasak lenni, hogy abban mindenki a lehető legjobban érezze magát. Jelen pillanatban döntően az anyukák hátrányos munkapiaci megkülönböztetéséből adódóan, illetve abból adódóan, hogyan esik a jövedelemkiesés a család zsebének, nagyon sok nehézségbe ütközik egy fiatal család. Én erre hívtam fel a figyelmet.

A teljesítményelvet magam sem vitatom. Tehát az egy jó dolog, hogy biztosítotti jogviszonyhoz kötnek bizonyos állami szolgáltatásokat, ezt helyesnek tartom, ugyanakkor, aki már nyugdíjas, az ő háta mögött 40 évnyi biztosított jogviszony van, tehát ilyen értelemben neki bőven van már annyi szolgálat a háta mögött, hogy most ő kaphasson valamit a közösségtől, ha ezt a kormányzat is így akarja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Két percen Böröcz László képviselőnek adom meg a szót.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy Arató képviselő úr elhagyta az üléstermet, mert alapvetően neki szerettem volna válaszolni az általa említettek. Egyrészt csak szeretném emlékeztetni, ő azt mondta, hogy mi sokat beszélünk, de keveset cselekszünk. Mi megkérdézzük az emberek véleményét, hogy ők mit szeretnének, hogy támogassuk a családokat. Ezért volt egy nemzeti konzultáció, mi kikértük az emberek véleményét ez ügyben, meghallgattuk őket, és az alapján cselekedtünk.

Ehhez képest a DK képviselői és az ő vezetőjük, azt hiszem, hogy egészen nyíltan elmondta, hogy ők látszatkormányzást folytattak, ők hazudtak reggel, délben és este, és nem csináltak semmit, csak úgy csináltak, mintha kormányoznának. Önök nem kérdezték meg az emberek véleményét, önök nem foglalkoztak az emberek problémáival, sőt amit csináltak, az is jobb lett volna, ha nem tették volna, mert tönkretették a családokat, több millió embert olyan helyzetbe hoztak, hogy kilátástalanságba kerültek. A devizahitelesekre gondolok, azokra a családokra, amelyeket a gazdasági világválság előtt már tönkretettek, hiszen Magyarországon a gazdasági világválság előtt már egy évvel gazdasági összeomlás kezdődött. Önök tönkretettek több millió magyar állampolgárt, családot, és ehhez képest önök próbálják meg kioktatni azt a kormányt, amely az elmúlt kilenc évben olyan gazdasági eredményeket produkált és olyan népesedési politikát produkált, aminek hála, 1996 óta a legmagasabb a születési ráta Magyarországon.

Ha már itt a számokba belemegyünk, és önök folyamatosan arra hivatkoznak, hogy mennyivel kevesebb gyerek született ma, mint 2008-2009-ben: szándékosan ferdítik a valóságot, mert nyilvánvalóan, ahogy elhangzott már többször is, ez azért van, mert a szülőképes korú nőknek a száma jelentősen csökkent... *(Z. Kárpát Dániel: Ezt elmondtam!)* - így van; másrészt pedig azért is van, mert önök a gazdasági válság következtében ellehetetlenítették a családokat, ezáltal nyilván mindenki a gyerekvállalást is arrébb tolt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Két percben megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Muszáj rendbe tenni ezt a történetet, úgy látom. Nagyon sokszor el fogom mondani, és úgy látom, ezt a választók kezdik is a Demokratikus Koalíciónak visszaigazolni: a Gyurcsány-kormány, illetve annak a nyolc évnek, a 2002 és 2010 közötti kormányzásnak a szociálpolitikája arról szól, hogy ami 2002-ben volt családtámogatás, az 2010-re megduplázódott. *(Moraj a Fidesz soraiban. - Dr. Rétvári Bence: A szegénység duplázódott meg!)* Ez tény, Rétvári úr, tény! A 200 millió és az 560 millió két különböző szám. *(Boldog István: Most Gyurcsány Ferenc fizetéséről beszélsz?)* Ennyi volt 2002-ben, és lett 2010-ben.

Azt is közzé kell tenni, akkor még egyszer elmondjuk, önök állandóan születési rátákról beszélnek, könyörgöm, születési ráta hol sírt fel kórházban, Böröcz úr, mikor sírt fel születési ráta? Önök 1,4-ről meg 2,2-ről meg 1,8-ról meg 0,3-ról beszélnek, mi meg 90 ezer gyerekről beszélünk 2009-ben. Az önök idején nem születnek meg a magyar gyerekek. Az önök családpolitikája konkrétan megbukott. Azért bukik meg, mert nincs elég óvodai férőhely; mert nem segítenek a környezeti katasztrófák elhárításában; mert az iskolákat tönkretették; mert nincs egészségügyi ellátás; azért nem születik gyerek, mert bezár a csecsemő sürgősségi osztály a Honvéd Kórházban.

Hát, az a szülő, amelyik gyermeket akarna vállalni és mondjuk, éppen hezitál, hogy érdemes vagy szabad-e, elég, ha elolvassa a napi híreket, hogy mi újság van a magyar egészségügyben. Nincsenek gyermekorvosok ebben az országban. *(Boldog István közbeszól.)* Ne kiabáljon bele, fideszes képviselőtársam, nyomja meg a gombot és szóljon hozzá!

Szeretném jelezni, hogy eltűntek a háziorvosok és a gyermekorvosok Magyarországon, 50 kilométeres körzetek vannak Magyarországon, ahol már nincsenek gyermekorvosok. Ilyen környezetben beszélnek önök fantasztikus családpolitikáról. Az önök családpolitikája konkrétan megbukott, ez az igazság. *(Boldog István: Megbukott? Gyurcsány Ferencné férje bukott meg!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Gréczy képviselő úrra válaszolnék. Nem én válaszolnék, csak miután felpolirozta, felfényezte itt a saját időszakukat, nem én mondanék önnek két mondatot, hanem Ferge Zsuzsától idézném az önök időszakának az értékelését.

(12.50)

Nem is fűznék hozzá semmit, csak azt, hogy amiről ön azt mondta, hogy a gyurcsányi aranykor, arról az egyik fő ideológusuk, fő társadalomkutatójuk mit mondott. Azt mondta: „2008-ban Magyarországot volt az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért, hogy a válság nyilvánvaló veszteseivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.” Az önök szociológusa az önök időszkáról, amelyet ön feldicsért, ennyit mondott. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most megadom a szót két percben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár csak látszólag van nyár, de mégis egyfajta hógolyózást kezdett a Gyurcsány-korszak az orbáni korszakkal. Én szeretném jelezni, hogy a népességfogyás sem 2002 után kezdődött, nagyjából velem egyidős folyamatról beszélünk, tehát a '70-es évek végén datálódhatott a történet eredője. *(Dr. Rétvári Bence: Akkor egyidősek vagyunk!)*

Nekem vádolnom kell mindegyik korábbi kormányzópártot bűnrészességgel, hiszen gondoljunk csak a 2002 és 2010 közötti időszakra, amikor a devizahitelezés szelleme a palackból kiszabadult, és gondoljunk csak 2010 óta az Orbán-kormányokra, akik nem kezelték ezt a problémát. Ha azt nézzük, hogy milyen közös bűnrészességek lelhetők fel és ezeknek milyen a népesedési kihatása, elképesztően súlyos károkat látunk.

Értem az önök aktuálpolitikai érdekeinek a leképeződését, miszerint itt mindenki igyekszik a bizonyítványt magyarázni. Én szakmailag korrekt szeretnék lenni: alacsonyabb szülőképeskorú hölgyek számát illető bázis tekintetében nem várok el magasabb születésszámot, de önmagában ezzel megmagyarázni a nem túl fényes bizonyítványt a kormány részéről szerintem nem tisztességes út, szerintem nem egyenes út. Most össznézeti, konszenzuális, minden párt támogatását élvező megoldási csomagra lenne szükség, nem kizárólag egy leszűkített nagyszülői gyedre, hanem bérlakásprogramra a kivándorlással szemben.

Szeretném emlékeztetni Nacsa képviselőtársamat, bár most nincs itt, aki azzal vádolt minket, hogy alaptalanul vádoljuk a kormányt azzal, hogy csak a szerencsésebb társadalmi csoportoknak kedvez. Én egy konkrét, a való életből vett, tehát nem öltönyösök által irodában kitalált kérdést tennék fel, hanem egy valódit. Mit javasol Nacsa képviselőtársam annak a magyar fiatalnak, aki a lakáscélú előtakarékosság állami támogatásából szedte össze az önrészt a CSOK-hoz? Ezt a támogatási formát beszántotta ez a kormányzat, pontosan a saját CSOK-igénybevevőinek a körét szűkíti le erőszakkal, és a magyar jövődőt áldozza fel, miközben nem nyújt utat ezeknek a fiataloknak.

Ez a magyar valóság, ezekre kell válaszokat találni, az önök hógolyózása pedig nem a magyar valóságról szól. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Rétvári Bence kíván válaszolni államtitkárként. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Az ön által elmondottakra: az első felében nagyon biztatóan indult a felszólalása, és nagyon jó lenne, ha tényleg olyan vitákat tudnánk folytatni, amelyeket ön is mondott a felszólalása első felében.

A második felére pedig csak annyit reagálnék, hogy amit ön gondolati konstrukcióként mondott, olyan helyzet nem létezhet, hiszen ha valaki elkezdett egy lakás-előtakarékosságot, és úgy gondolja, hogy mondjuk, majd jövőre az akkor lejárató lakás-előtakarékosságából plusz a CSOK-ból fog ingatlant vásárolni, az természetesen működik, hiszen a már megkötött szerződések továbbra is mentek és továbbra is kifutottak *(Z. Kárpát Dániel: És aki most kezdi az életet, mit csinál?)*, tehát senki nem vesztette el a korábbi ilyesfajta megtakarítását, senki nem vesztette el a korábbi ilyesfajta támogatási formáját. Hanem csak az állam úgy gondolkozott, hogy hogyan tudja ugyanabból az összegből, amelyet lakástámogatásra fordít, jobban segíteni a fiatalok vagy nem annyira fiatalok lakásvásárlását. *(Z. Kárpát Dániel: Nincs helyette semmi!)* És azt mondta, hogy ha a CSOK-konstrukcióba teszi, láthatóan a CSOK-ban ez a fiatalok, a családok számára sokkal nagyobb segítséget jelent, hiszen a CSOK sokkal hatékonyabban működött, mint a másik lakástámogatási forma.

Itt arról van szó, hogy azt a közpénzt, amely rendelkezésünkre áll, mi mindannyian itt, akik a költségvetésről döntünk, egy kevésbé hatékony vagy a családok számára hatékonyabb formában költjük el. Semmit nem vesztettek a családok, hanem éppen hogy nyertek, hiszen egy olyan konstrukcióra lesz több forrás, amely hatékonyabban szolgálja az ő javuló lakhatásukat, mint egy korábbi konstrukció.

Arról van szó, hogy az állam eddig egyféle módon adta a pénzt a családoknak lakhatásjavításra, és láthatóan az nem volt eléggé hatékony, mert a bankok

vagy azok az intézetek, amelyek ezt folyósították, nem tettek mellé annyi kedvezményt és lehetőséget, mint indokolt lett volna.

Ezért az állam azt mondta, hogy akkor ugyanazt a pénzt nem ebben, hanem más formában adja a családoknak, ami a családoknál népszerű, hiszen ma már arról beszéltünk, hogy több mint 100 ezer, 102 ezer CSOK-os igénylés érkezett már. Köszönöm, csak ennyire akartam helyreigazítani az elmondottakat.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most két percben megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Megértem, hogy Gréczy képviselő úr nosztalgizik itt 2002-2010-ről. Végül is az ön által elmondott csodálatos időszak csodálatos kormányzati teljesítményéről, azt hiszem, a magyar választók 2010-ben elég egyértelmű bizonyítványt adtak önöknek: 2010-ben a Fidesz kétharmaddal győzött, önök pedig gyakorlatilag majdnem eltűntek a sülyesztőben. 2018-ban a következő nyolc évről szintén a magyar választók mondták el a véleményüket *(Gréczy Zsolt: Csalás volt... Választási csalás!)*, annak a nyolc évnek a gazdaságpolitikájáról, annak a nyolc évnek a családpolitikájáról, és az után a nyolcéves kormányzás után a Fidesz szintén kétharmados győzelmet aratott. *(Gréczy Zsolt: Választási csalás!)* Ez a különbség önök és a Fidesz között.

Természetesen tudatában vagyunk, hogy ez egy nagyon komoly probléma, ezért is foglalkozunk vele már nyolc év óta, és keressük azokat a lehetőségeket, amelyeket nyilván a költségvetés megenged, hogy ösztönözzük a magyar fiatalokat, a magyar családokat arra, hogy minél több gyereket vállaljanak. Abban egyetértünk Z. Kárpát Dániellel, hogy ebben konszenzust kell keresnünk.

Valóban, ahogy államtitkár úr elmondta, mi keressük azokat a megoldásokat, amelyek hatékonyak és ösztönzik a gyermekvállalást Magyarországon. Azt hiszem, a Fidesz-kormányzat minden olyan javaslat iránt nyitott, amely egyébként ebbe az irányba hat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Gréczy Zsolt képviselő úrnak adom még két percben a szót. *(Gréczy Zsolt: Nem kérek szót.)* Nem kíván hozzászólni, rendben. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Eddigi legjobb hozzászólás!)*

Akkor vissza is térünk a normál időkerethez. Normál időkeretben Simon Róbert Balázs képviselő úrnak adom meg a szót.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A család- és népeséspolitikai egy kiemelt nemzetstratégiai ügy, egy olyan közös ügyünk, amely hosszú távon meghatározza a jövőnket Magyarországon és a nagyvilágban. Jövőnket

ugyanis legfőbb kincseink, a gyermekeink jelentik, ezért a legfontosabb feladatunk a gyermekvállalás és -nevelés támogatása és védelme. Mi, a Fidesz-KDNP-ben az elmúlt években azon dolgoztunk, hogy a családokat megerősítsük, hogy a lehető legtöbb támogatást megadjuk a szülőknek és a leendő szülőknek azért, hogy gyermekeket vállaljanak és neveljenek. Ennek köszönhetően az elmúlt években egyre szélesebb körű támogatásban részesültek a családok.

Fontos számunkra, hogy olyan országgá tegyük Magyarországot, ahol az édesanyák és a gyermekes családok minden lehetséges támogatást megkapnak ahhoz, hogy felelősséggel tudjanak gyermekeket vállalni és nevelni, valamint a fiatalokat is segítsük abban, hogy annyi gyermekük lehessen, amennyit szeretnének, és akkor, amikor szeretnék.

Továbbra is folytatjuk azt a családbarát kormányzást, amelyet elkezdtünk, megőrizzük az eddigi családtámogatásokat, és bővítjük a lehetőségeket. Az idén februárban beterjesztett hétpontos családvédelmi akciótervből négy elem július 1-jével lép hatályba: a családi otthoneremtési kedvezmény kedvezményes hitelének kiterjesztése használt ingatlanokra, az ingatlanfedezetű jelzáloghitelek egy részének elengedése a gyerekek születésekor, a nagycsaládok autótávassárlási támogatása, valamint a 10 millió forintos babaváró támogatás.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat a családvédelmi akcióterv azon pontját tartalmazza, amely bevezeti 2020. január 1-jétől a nagyszülő részére járó gyermekgondozási díjat. Sajnos, a szocialisták és a DK-sok az elmúlt években nem támogatták a családokat segítő intézkedéseket, köztük a családi adórendszer bevezetését, a kétgyermekes családi adókedvezmény további emelését, a gyed extrát, a hároméves gyest és a családi otthoneremtési program bevezetését sem, támadták a családvédelmi nemzeti konzultációt is, sőt egyes képviselők odáig mentek, hogy nyíltan összetépték a konzultációs ívet.

(13.00)

Azonban nekünk, Fidesz-KDNP-s képviselőknek a gyermek az első. Mi nem bevándorlókkal, hanem magyar gyermekekkel és gyermekes családok támogatásával képzeljük el Magyarország jövőjét, kiemelt célunk, hogy az eddigieknél is erősebben segítsük az édesanyákat és a leendő édesanyákat. Számíthatnak ránk minden élethelyzetben, amikor gyermekvállalásra készülnek, amikor várandósak, amikor megszületik az első, a második vagy a harmadik gyermekük, amikor úgy döntenek, hogy szeretnének otthon maradni a gyermekkel, amikor a gyermeknevelés mellett tanulni vagy dolgozni akarnak, amikor otthoneremtésbe kezdenek, amikor bölcsődébe, óvodába, iskolába járatták a gyermeküket, vagy amikor hosszú évtizedek munkája és gyermeknevelés után úgy döntenek, hogy szeretnének nyugdíjba menni és az unokák nevelésében segíteni.

A Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért - röviden: KINCS -, illetve a Népeségtudományi Kutatóintézet által végzett felmérések azt mutatják, hogy az 55 év feletti nagymamák és nagypapák közel azonos arányban vesznek részt az unokáik ellátásában és a felügyeletében. A kormány által benyújtott törvényjavaslat megteremti a lehetőségét annak, hogy az a nem nyugdíjas nagyszülő, aki részt vesz unokája ellátásában, segítve a dolgozó szülőket, a gyermek kétéves koráig jogosulttá válhasson a gyedre. A gyedjogosultság akkor adható át valamelyik nagyszülőnek, ha mindkét szülő - illetve egyedülálló esetén a szülő - dolgozik. A gyed összegét a nagyszülő fizetése alapján határozzák meg. A javaslat azáltal, hogy megteremti annak a lehetőségét, hogy a nagyszülő is igénybe veheti a gyedet, segíti a szülő munkaerőpiacra való mihamarabbi visszatérését amellek, hogy a gyermekekről közeli családtag gondoskodik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, azáltal, hogy bevezetésre kerül a nagyszülői gyed, segíteni fog abban is, hogy újra szorosabb legyen a kapcsolat a nagyszülő és az unoka között, a kisgyermek nemcsak közélről, hanem napi szinten tapasztalhatja meg, hogy milyen a nagyszülőkkel, a nagymamával vagy a nagypapával együtt lenni, amely egy életre szóló útravalót jelenthet a kisgyermek számára.

Végezetül arra kérem az ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, mutassák meg végre önök is, hogy a magyar családok mellett állnak. Mi a Fidesz-KDNP részéről ezt meg fogjuk tenni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy nem beszélhetünk eleget a családpolitikáról egy olyan társadalmi környezetben, amilyenben most az európai társadalom él, ahol egy matematikusokat, közgazdászokat eljárásos társadalmi csoport az elmúlt húsz évben azt tervezte, hogy Európában bevándorlással fogja pótolni a születő kevés gyermekek számát. Annak a parlamenti pártnak, amelyik az európai uniós választáson most kicsit emelte a képviselőinek számát, az egyik képviselője nyilatkozta, hogy Magyarországon is az a feladat, hogy bevándorlókkal kell pótolni a meg nem született gyermekeket. A kevés születésszám, ahogy Böröcz képviselőtársam és Z. Kárpát képviselőtársam is elmondta, a szülőképes nők számának csökkenéséből adódik ugyan, ami probléma, de mégsem az a megoldás, hogy külföldről hozunk be - illegálisan ráadásul - bevándorlókat, hogy ezt megpróbáljuk helyre tenni.

Egy kicsi település polgármestere voltam, amikor iskolákat zárt be egy Gyurcsány nevű ember kormánya, és levélben fordultunk egy Arató Gergely nevű, oktatáspolitikáért felelős államtitkárhoz, hogy

a kistélepülések társadalompolitikájában segítsen megtartanunk egy iskolát. Olyan választ kaptunk (Gréczy Zsolt közbeszólása.), amelyből kiérződött, hogy nem érdekli őket az a gyermekellátás, nem érdekli őket a vidéki életforma fenntartása.

Nem kell bekiabálni, az előbb ön is ezt mondta az én képviselőtársamnak, nyugodtan tessék ülni, Gréczy úr, mert tudják az emberek, hogy önök mit csináltak (Gréczy Zsolt: *Persze!*), és kiállítják a bizonyítványt, és sokszor ki fogják még állítani önökről a bizonyítványt. Tessék megnyugodni! (Gréczy Zsolt: *Alakul, alakul!*) Ennek a társadalompolitikának az alapja a család, amit önök szintén nem néznek semmibe. Önök csak és kizárólag azt látják a családban, hogy milyen sakkozásokat, milyen matematikai egyenleteket lehet lehívni belőle.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Fidesz-kormány az, amely igazi családpolitikai intézkedéseket kezdett tenni annak érdekében, hogy ez a nemzet, ez az ország fejlődésnek induljon, és az a fajta népesedéspolitika, amely valóban most problémával küszködik, valamilyen irányba elinduljon, és olyan vidéki helyszíneken is tovább élést jelenthessen, ahol nagyon nagy a népességfogyás. Ezt mi látjuk. Összefüggés van a faluprogrammal, hogy megpróbáljuk az embereket ott tartani, azokban a társadalmi közegekben, ahol a gyökerük van. Önöknek ez semmit nem jelent, tudom, mert egyszer már vitatkoztunk azon, hogy nekünk, a nemzeti oldalnak egyfajta szakrális érzélemmel megtöltött szerepe is van a társadalomnak, nemcsak matematika, hogy kipipálom, egy ember száz forint költségvetési sort jelent. Nekünk érzelmi alapon közösséget jelent. Mi ennek a közösségnek a családokon keresztüli felépítésében vagyunk érdekeltek, ahova most beemelnénk azokat az aktív korú nagyszülőket, akik szívesen segítenének a gyerekeknek, és ezen szülőknek a foglalkoztatáspolitikájában is, azt gondolom, szerepet kell hogy játszódjon, amellett, hogy az unoka nevelésében nemcsak intézményi háttérrel ad, hanem olyan élményeket, amelyek pótolhatatlanok.

Tehát summa summarum, azt gondolom, hogy a Ratkó-korszakhoz képest csökkenő szülőképeskorú nők számát nem rajtunk kell számonkérni. Ön azt mondja, hogy kezdenek felébredni. Tegnap este kaptam egy telefont, választókerületi elnökként elemezzük a választást, egy jobbkios elnök felhívta az én kollégáimat, hogy megkezdték a DK-csoport létrehozását, úgyhogy tessenek nyugodtan lenni, visszavándorol, ami visszavándorolandó (Z. Kárpát Dániel: *Ezt fejtse már ki bővebben!*), és megtalálják a helyüket azok, akik meg kell hogy találják a helyüket. Nyugodjon meg, Gréczy úr, nem fognak önök soha a büdös életben kormányra kerülni, amíg nincs meg az az érzés, ami a társadalompolitikához, a családpolitikához szükséges.

Kérem önöket, hogy ha van egy kicsi gerinc, van egy kicsi tenni akarás, akkor támogassák ezt a családpolitikai intézkedést. Köszönöm szépen. (Gréczy Zsolt: *Ez a pökhendiség nagyon rossz lesz! - Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Örülök, hogy ilyen jó hangulatban találok az Országgyűlést (*Derűtség. - Dr. Rétvári Bence: Már az elnök úrtól!*), és így kezdek el a mai elnöklést, ami Z. Kárpát Dániel képviselő úr felszólalásával fog folytatódni, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár az előttem szóló kormánypárti képviselő szavainak egy részével mélységesen egyetértek, egy másik részével nem, egy dologra szeretném inteni önöket. Bár ezt nem kérték, de úgy érzem, hogy meg kell tennem, mert nekem van lelkiismeretem. Az emberekről, képviselőkről, egy hatalomról a valódi bizonyítványt mindig az állítja ki, hogy egy akkora győzelem után hogyan viselkednek azokkal szemben, akik adott esetben gyengébben teljesítettek, akik az adott pillanatban gyengébbek náluk. Az önök pökhendi, nagymellényes viselkedése kiállítja ezt a bizonyítványt. Ószintén bízom emberileg abban, hogy tudnak ezen változtatni, és fel tudnak nőni ahhoz a százalékos arányhoz, amit a választáson kétségkívül elértek.

Szeretnék államtitkár úr felé fordulni, hiszen van közöttünk egy elvarratlan szál. Nekem nem volt felszólalási lehetőségem az utóbbi percekben, amióta reagálni tetszett a magyar fiatalokat érintő kérdésre. Szeretném ezt tisztába tenni. Amikor a lakáscélú előtakarékosság állami támogatásának hiányát rovom fel önöknek és ennek a megszüntetését kérem számon, miért tesztem ezt? Mondhatja ön, hogy az egyik családtámogatási vagy otthontermelési támogatási forma helyett a másikba csatornáznak át költségvetési forrásokat, a két forma között azonban az elérendő és az elérhető társadalmi bázis jelenti az óriási különbséget. (Dr. Rétvári Bence: *Csak az szélesebb!*)

Államtitkár úr, nincs benne a CSOK-ról szóló rendelkezésekben, de ön szerint mennyit kell keresnie két magyar fiatalnak együttesen ahhoz, hogy a CSOK támogatását, mondjuk, egy új ingatlanra igénybe tudják venni? Üssön a hasára, és mondjon egy tippet! De egyébként tudunk ezen segíteni. Nagyságrendileg 250-300 ezer forintos bevétellel a két keresőnek együttesen kell ahhoz rendelkeznie, hogy a bank ilyen-olyan kifogásokkal ne hajtsa el őket.

Én elismerem, hogy ez nincs benne az önök által az asztalra tett jogszabályban. Elismerem, hogy ezt nem a kormányzat kodifikálta, de attól még a valóság terében szembejön az, hogy gyengébben kereső magyar fiatalok tízezrei kimaradnak egyrészt a takarékoskodási lehetőségéből, mert ez megszünt, ennek volt eddig állami lába, másrészt viszont nem keresnek eleget ahhoz, hogy a CSOK rendszerébe, akár a felduzzasztott CSOK rendszerébe csatlakozzanak. Államtitkár úr, még egy az életből vett példa.

A társasházak mintegy 80 százaléka LTP, lakás-célú előtakarékoság, államilag támogatott takarékosági forma segítségével újított fel, cserélt kazánt, és ezek a beruházások a következő 4-5 évben esedékesé válnak egyre nagyobb tömegben, és nincs alternatíva. Nincs olyan helyettesítő forrás, amellyel ki tudnák gazdálkodni ezeket.

Ezek valódi problémák, államtitkár úr. Nem lehet elintézni annyival, hogy az egyik költségvetési sorról a másikra csoportosítanak át. Én sokkal mélyebb gondnak érzem ezt, és úgy érzem, hogy kibeszélésre érdemes, attól függetlenül, hogy mi politikailag hogyan látjuk a mindennapokat. Ez mélyen szakmai kérdés, magyar emberekről szól. Ezt a felelősséget, kérem, érezzék át!

Szeretném három konkrét kérdésemet feltenni, ami egyértelműen a tárgyhoz csatlakozik, tehát a nagyszülői gyed és szélesebb értelemben a családvédelmi csomag kérdéséhez. Amellett, hogy mind a hét pontot tudom támogatni az eredetiek közül, a Jobbik 12 pontot tett le az asztalra, héthez módosítókat tett le, és további öt saját elképzelésével igyekezett gazdagítani ezeket.

(13.10)

De van három konkrét kérdés, ami ma is felmerült. A napirend előtt válaszoló államtitkár úr válaszát nem szeretném minősíteni sem szakmailag, sem emberileg. Nem a tárgyról szólt, maradjunk annyiban. De: családi adókedvezmények tekintetében egyetértek, ez egy jó irány, a családokat támogatni kell. Azzal is egyetértek, hogy voltak olyan nyolc évek Magyarországon, amelyek gazdasági szőnyegbombázással értek fel a magyar családokkal szemben. Demográfiai kitekintéssel több évtizedre érdemes visszanézni: a Bokros-csomag volt az egyik legsúlyosabb ilyen, tehát mehetnénk vissza még régebbi korokra, és az első Fidesz-kormányzásra is, ahol voltak kedvező jelek, de voltak elszalasztott lehetőségek. Állami háttérű bérlakásépítési program akkor sem indult, ahogy most sem indult. Márpedig azoknak a fiataloknak, akiket én emlegettem, erre lenne szükségük.

De: családi adókedvezmények tekintetében a kétgyermekesekre vonatkozó évenkénti folyamatos, lassú emelkedés, ami legalább az inflációt képes lenne követni, ezzel az évvel megállt. A hatályos jogszabály tekintetében kijelenthetjük, hogy az ezen évre vonatkozó összeg jövőre is ugyanennyi lesz, meg azután is ugyanennyi lesz kétgyermekesek esetében, miközben az alapvető élelmiszereket érintő fogyasztói kosár ára elképesztő növekményt mutat, többszöröse a maginflációénak. Adódik a kérdés tehát, államtitkár úr, hogy kétgyermekesek tekintetében a családi adókedvezmény esetében hajlandóak-e legalább inflációkövetővé tenni ezt a rendszert. Szerintem a családvédelmi csomag pontjait csak egy nagy egységben érdemes kezelni, hiszen egyik pont hat a másikra, és különböző társadalmi szegmensek elérése által, mondjuk, egy

nagyobb létszámú családra különböző pontokon tud hatni, adott esetben multiplikátorhatással erősítve egymás hatásait.

Szeretném azt is elmondani, hogy második konkrét kérdésünk is felmerült, erre is kérem, válaszoljon. A családi autó vásárlása tekintetében, tehát nagycsaládosok autóvásárlásra nyújtott kedvezménye tekintetében miért ragaszkodnak ennyire kizárólag új személygépjárműhöz? Tehát miért nem tudunk egy olyan konszenzusra jutni, hogy bizonyos minimum műszaki paramétereknek megfelelő, tehát biztonságos, a környezetet nem szennyező, mégis használt jármű vásárlása esetén tudnánk kedvezményezni azokat a nagycsaládokat, akik nem tudják kifizetni az új autó árát, viszont mindennapi mozgásaihoz, egészségügyi kezeléshez, a gyermekek szállításaához, oktatásához, neveléséhez szükséges lenne ez a támogatás, ez a segítség? Úgy érzem, hogy itt bőven van cselekvési tér, lehetőség, és költségvetési forrás, mozgástér is.

Valamint a jelzáloghiteles családok tekintetében mi már sok vitát folytattunk. Ezt nem akarom újrainyitni, de szerintem, ezt ön is tudja, megoldás az úgynevezett devizahitelek felvételkori árfolyamon történő forintosítása. De ha most nem erről beszélünk a csomagban, hanem a jelzáloghitel-könnyítésről - amelyet bár kozmetikai jellegűnek nevezek, de mégsem mindegy, hogy egy- vagy három- vagy négy-millió könnyebbséget ér el az az adott család -, akkor miért nem lehet kiterjeszteni ezt a kedvezménylehetőséget azok számára, akik 2018 januárja és 2019 június között adták be a hasonló igénylésüket, még egy kedvezőtlenebb rendszerben, tehát az ő esetükben ez a kedvezmény nem tud a maga egészében érvényesülni?

Úgy érzem, hogy ha ezen a három ponton beavatkoznánk, nem kellene tízmilliárdokat elkölteni a költségvetési források közül, viszont több tízezer család számára tudnánk mérhető kedvezményt nyújtani. Éppen ezért, mivel csak csomagban képzelhetők el a pozitív hatások, az a kérésem, hogy ezekre is érdemben reagáljanak, hiszen ha komolyan vesszük, hogy támogatni akarjuk a magyar jövőt, akkor valóban nem statisztikai számokon és nem költségvetési sorokon kell kizárólag javítani, hanem életérzésen, víziót kell felfesteni a magyar fiatalok számára, egy olyat, hogy ne akarjanak elvándorolni ebből az országból, itt képzeljék el a boldogulásukat. Ehhez viszont fontos, hogy minden társadalmi szegmensben tudjunk hatni, ne csak felső középosztálytól fölfelé. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem, további felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e előterjesztőként reflektálni. *(Jelzésre:)* Rétvári államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólást, különösen a támogató jellegű hozzászólásokat, és leginkább azokat, amelyek a témához is tartoztak.

Azt hiszem, hogy Kovács Sándor képviselő úr itt a vége felé egy alapvető tételmondatot mondott, amit minden józan gondolkodású ember is így gondol - bár az ellenzéki felszólalásokból nem teljesen ezt éreztük mindig -, hogy alapvetően nyilván egy érzelmi kérdés, hogy ki vállal gyermeket és ki segít a gyermek nevelésében, és így is kell ehhez hozzáállni, nem olyasfajta technokrata módon, ami egyik-másik ellenzéki felszólalásból létrejött.

Az államnak egy feladata van. Ez nyilván a családban érzelmi kérdés, nem az államnak kell ezt megszabni; az államnak a választás lehetőségét kell kibővíteni a családok számára, hogy hol akar az édesanya, az édesapa vagy a nagyszülők otthon maradni a gyerekekkel, és minden lehetőséget biztosítanunk kell, hogy ahol ez az érzelmi döntés születik meg, hogy gyermeket vállalnak, vagy még egyet, meg még egyet, meg még egyet vállalnak, ott az állam ebben ne akadályozó tényező legyen, hanem segítő, és az állam azokat az anyagi és időbeosztási problémákat, amelyeket az élet hoz, vagy a közigazgatási rendszerünk, az élet rendje gördít, azokat igyekezzen kompenzálni. Tehát a családi típusú adózásban nem elvonni azt a jövedelmet, amelyet a gyermek nevelésére és nem önmagukra fordítanak a családtagok, itt pedig a gyermek felügyeletével, gondozásával, nevelésével kapcsolatos időt, ha meg akarják osztani generációk egymás között, akkor erre biztosítsa a lehetőséget.

Hogy igenis értelme volt az elmúlt időszakban a legnagyobb költségvetésiforrás-bővítést a családokra fordítani, az nemcsak érzelmi kérdés viszont, hanem azt már vissza is jelzik azok a tendenciák, amelyeknél azért szeretném itt a vita zárásaként is leszögezni, hogy a gyermekvállalási kedvben igenis megjelentek, és nemcsak hogy megjelentek, hanem szépen szembeállíthatók egymással a tendenciák, a magyar, a V4-es és az európai migrációpárti intézkedések következményei. Hiszen az a gyermekvállalási kedv, termékenységi arányszám, amiről minden frakció beszélt, amihez mindenki hozzászolt, az Európai Unióban 2010 óta csökkent, 1,9 százalékkal csökkent. Ezzel szemben a V4-es országokban 11,3 százalékkal nőtt.

Magyarországon pedig ezt is messze meghaladó módon, 23,2 százalékkal nőtt a gyermekvállalási kedv. Tehát a kormányoknak felelősségük van ebben. Fel kell ismerjék, hogy igenis befolyásolni tudják a népesedési folyamatokat, túl azon, hogy ez alapvetően az édesanya és az édesapa személyes döntése, de ettől függetlenül befolyásolni tudja őket a szemléletmóddal és támogatási rendszerrel is. Látványos, hogy ahol lemondtak az európai családokról, ahol a migrációra költik a forrásokat, ott csökken is

a gyermekvállalási kedv; ahol nem mondtak le a családkról, ahol támogatások vannak, amelyeknek szimbolikus ereje és már anyagi ereje is van, ott pedig a V4-eknél 11,3, Magyarországon pedig 23,2 százalékkal nőtt a termékenységi arányszám, nőtt a gyermekvállalási kedv. Míg 2010-ben senki nem volt mögöttünk az Európai Unió 28 tagállama közül ezen a listán, ma már tucatnyi országot megelőzünk, megelőzzük Máltát, Spanyolországot, Olaszországot, Ciprust, Görögországot, Portugáliát, Luxemburgot, Horvátországot, Lengyelországot, Finnországot, Ausztriát és Szlovákiát. Abban az időszakban, amit ellenzéki, főleg DK-s képviselőtársaink a legjobbnak tartottak, senki nem volt mögöttünk. Most, 8-9 évnyi Fidesz-KDNP-kormányzás után ezek az országok már szerencsére mögöttünk vannak. Nem az a lényeg, hogy mögöttünk vannak, hanem hogy nekünk jobb eredményünk van, mint ennek a tucatnyi országnak.

Fölmerült itt megint karrierút és hasonló kérdések. Mi a választás szabadságát adjuk meg; ki-ki a maga karrierjét úgy osztja be, ahogy gondolja, ki-ki a gyermekvállalását a legszemélyesebb döntéseként maga hozza meg, de nem akarjuk, hogy akár eljárási, akár adó- és más szabályok az útját állják annak, aki gyermeket szeretne vállalni.

Az ellenzéki oldalról szerintem az embereknek nem a támogatási formák jutnak eszükbe. Mert lehet, hogy Gréczy képviselőtársam nagyon büszke a Gyurcsány-kormány családtámogatási rendszerére, de ha kimennénk az utcára, és megkérdeznénk embereket, hogy mondjanak pozitívumokat a Gyurcsány-időszakból a családok javára, és mondjanak új intézkedéseket, új kedvezményeket, pozitívumokat az Orbán-kormány időszakából, szerintem nem sokan emlékeznének a Gyurcsány-kormányból bárifajta pozitívumra, és nemcsak azért, mert régebben volt pár évvel, hanem azért is, mert egész egyszerűen sem a CSOK-ot, sem a különböző családi típusú adózás bevezetését, és a többi, lehetne sorolni, hogy mennyi mindent, vagy a babaváró támogatást nem abban a korszakban, nem abban az időszakban találták ki.

Arra emlékeznének, hogy hogyan vették el az otthonteremtési támogatásokat, hogyan vették el az adókedvezményt, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény körét hogyan szűkítették, erre mindenki emlékszik. Az önök időszakából egyvalamire emlékeznek az emberek, de az nem feltétlenül a növekedés és a pozitív emlék, hanem a megszorítások, ahogy szépen, először 2002-2004 között még a Medgyessy-kabinet teljesen ideológiai alapon vett el a családoktól, aztán pedig ahogy egyre romlottak a gazdasági mutatók, úgy már takarékosági okokból is megszorítás megszorítást követett a családok terén. Azért is tették meg önök, mert legitimációban sem annyira az emberekre és a családokra támaszkodnának, önöknek az a fontos, hogy azok az IMF-szakértők és mások, akiket idehívtak Magyarországra, elégedettek legyenek.

Mert önök nem az emberek elégedettségében keresik a saját legitimációjukat, hanem valamilyen

külső szervezetnek, IMF-nek, Brüsszelnek - sokféle példát lehet mondani (*Gréczy Zsolt: Moszkvának!*), nem akarom tovább sorolni visszafelé a sort -, önöknek ez a fontos. Mert akkor úgy gondolják, hogy kedvükben járnak ezeknek a szakértőknek, ennek az elitnek, ezeknek a köröknek, és akkor ők majd áttelefonálnak az RTL Klubba meg más külföldi tulajdonú médiumba, és elmondják, hogy na, most akkor a DK-t tolni kell, mert ezek ügyesek, mert megszorítanak a magyar családokon. Önöknek ez a hatalmi logikája. Ezért is váltottak be minden receptet, ami megszorításokra szolgált, és ezért nem mertek kiállni a magyar családok mellett. És ez jelenik meg az önök egyik nagyon közeli pártja ma, az MSZP látványos gesztusában is, amikor Bangóné Borbély Ildikó éppen széttépi itt a parlamentben a nemzeti konzultációs íveket, mert nem az emberek véleménye számít, hanem az, hogy Brüsszelben meg az IMF központjában, meg a Világbankban mit mondanak rólunk, és azt kívánják követni.

(13.20)

Hosszú vita bontakozott ki arról, hogy kivándorlás-bevándorlás kapcsán mennyi magyar vállal külföldön munkát. Éppen ezért kigyűjtöttem a számokat és az adatokat is, hogy mindenki ezt láthassa. Itt nem egyik évről a másikra látható csupán egy pozitív változás, hogy tavaly már pozitívba fordult a ki-be vándorlási szaldó a Magyarországon születettek tekintetében, hanem itt egy 2010 óta tartó folyamatot kell látni. A legutóbbi pozitív hír valóban az, hogy 20 ezer itthon született magyar jött haza; ha az előző évek szaldóit nézzük, akkor 18 500-an távoztak külföldre, és 20 ezren tértek haza a korábban külföldre távozók közül. De ennél többen jöttek ténylegesen haza, mert a külföldön született gyerekeket ehhez a 20 ezerhez még hozzá kell számítani. Tehát jóval 20 ezer fölött van a visszajövők száma, úgy, hogy 18 500 a külföldre távozók száma. Tehát többezres pozitív szaldóval számíthatunk, a legkonzervatívabb számítás szerint is kétezerrel többen jöttek haza tavaly, mint amennyien elmentek.

Ahogy mondom, ez egy tendencia része, nem egy egyévi, egyszeri adat, hiszen az első kormányzati ciklusunk 2010-14 között azzal telt, hogy ezt a növekvő tendenciát megállítottuk. És 2014-15-re megállt, tehát 2015-től, 2016-ban már elkezdett csökkenni a külföldre menők száma. Ez volt az egyik fontos bázis. A másik pedig, hogy 2015-től viszont folyamatosan nőtt, egyre emelkedett azok száma, akik hazajöttek. Ez a két pozitív tendencia, hogy lassult először a kivándorlás növekedési üteme, utána megállt, majd pedig csökkent a Magyarországról való kivándorlás, és mindemellett a hazatérés folyamatosan nőtt, ez 2018-ban hozta meg az átfordulást, ötödével így csökkent a külföldre vándorlók száma.

Ha pedig a hazatérőket nézzük, 2010-ben 1600-an tértek haza, most pedig 18 150-en. Azért ez elég

nagy növekedés, tisztelt képviselőtársaim; miközben a másik tendenciát sikerült megfordítani, úgy a hazajövők számát 1600-ról 18 150-re sikerült emelni. A visszavándorlóknak egyébként 66 százaléka munkavállalás céljából ment ki, 20 százaléka pedig tanulás céljából. És ma itt Magyarországon - még mielőtt Z. Kárpát képviselőtársam távozna - 242 ezer olyan ember él, aki legalább egy évet élete során külföldön töltött, legfőképpen munkavállalással. Tehát ők itt élnek közöttünk.

Az, amit önök próbálnak sugallni meg ellenzéki képviselőtársaik, hogy aki egyszer elment, az a Magyarországot örökre elhagyás szándékával ment el, az tehát nem valós. Közel negyedmillióyan külföldön tapasztalatot szereztek, és azzal tértek haza, és valószínűleg azzal itthon talán jobban is tudnak boldogulni, lehet, hogy magasabb is a fizetésük, hiszen a nyelvtudásuk jobb, a szakmai tudásuk jobb. Negyedmilióan itt vannak, és így most már a magyar nemzeti összterméket is gyarapítva, Magyarország teljesítményét növelik, és egyáltalán nem azért mentek el, hogy ne térjenek vissza. Egyébként a most kint levőknek az elsőpró többsége is a visszatérés szándékával ment ki.

És még Z. Kárpát képviselőtársam beszélt, hogy a határon túli magyarok hogyan, miként számítanak ebbe bele. Pont fordítva, mint ahogy önök mondják, hiszen a határon túli magyaroknál, ha valaki erdélyi magyar és úgy megy el Bajorországba munkát vállalni, akkor ezekben a statisztikákban úgy jelenik meg, vagy mondjuk, erdélyi magyarként elmegy Spanyolországba munkát vállalni, úgy jelenik meg, mint ha Magyarországról ment volna Spanyolországba vagy Bajorországba munkát vállalni. Tehát a kimenők, a Felvidékről, Erdélyből, más környező országból Németországba, Spanyolországba, Olaszországba dolgozni menők is ebbe a kivándorlószámba beszámítanak. Amikor visszamennek Erdélybe vagy a Felvidékre, akkor viszont nem számítanak be a visszaköltözőkbe, hiszen nem Magyarországra térnek vissza.

A német statisztikai hivatalnak is ha megnézi a kimutatásait, ha esetleg a KSH-nak nem hinne, bár nem hiszem, hogy erre lenne oka, a német statisztikai hivatal is azt mondta, hogy 2013 óta csökken a Németországba költöző magyarok száma. Tehát '13-ban volt a trendforduló. Ahogy említettem, '13 után, '14-15-ben sikerült a kivándorlók számának emelkedését is megállítani, előbb lassítani, majd megállítani, utána azt meg is fordítottuk már ebben a legutóbbi ciklusban, de '13 volt a német statisztikai hivatal szerint is a Magyarországról Németországba költözésnél az évente emelkedő szám megtörése. Tehát azóta nem emelkedik ez a szám évről évre, hanem csökken.

Visszatérve az eredeti, a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetésével kapcsolatos törvényjavaslatra, abban bízunk valóban, hogy ha másból nem, a választók hétvégi véleménynyilvánításából mindenki bölcsebb lesz és tanul, hiszen láthatóan a Fidesz-KDNP rekordgyőzelméhez, a magasabb részvétel melletti magasabb támogatáshoz hozzájárult az is, hogy mi biztonságot akarunk nyújtani a családoknak,

a családokat és a gyermekvállalást támogatjuk, hiszen gyermekszeretők alapvetően a magyar emberek.

Az a 13 képviselő, aki a Fidesz-KDNP részéről, illetve az a 15, akit az RMDSZ-től is hozzászámítok a nemzeti gondolkodású magyar képviselők részéről, az Európai Parlamentben is egy erős és hatékony támogatója lesz a családpolitikának és a családoknak, hogy Európa jövőjét az európai családokra és nem pedig a bevándorlóakra kell építeni. A nemzeti konzultációból is tanulhattak volna az ellenzéki képviselők, de ezt nem tették, ezt már az előbbieken kifejtettem. Nekünk itt, a magyar parlament képviselőinek, a 13 magyarországi és a 15 magyar képviselőnek az Európai Parlamentben egyaránt az az egyik feladatunk, hogy ezt a zsákutcás európai politikát meg kell akadályoznunk, amely öngerjesztően, folyamatosan a családok támogatásait erodálja, csökkenti és mellette a migráció támogatását növeli.

Azt is vissza szeretném utasítani a zárszóban, amit az ellenzéki képviselők mondtak, hogy a CSOK ne lenne széles körű támogatási lehetőség. Mindenkinek, akinek megvan az anyagi lehetősége arra, hogy valóban munkajövedelméből, legalább minimális mértékű munkajövedelméből ne csak vállalni, de fel is tudja nevelni a gyermekét, azok számára a CSOK lehetősége nyitott, tisztelt képviselőtársaim. De minimális feltételek azért nyilván a felelős gyermekvállaláshoz is kellenek, és nyilvánvalóan egy ingatlan megvásárlásához is.

Eppen ezért népszerű a CSOK, bármilyen társadalmi réteget néz. Azért, tisztelt képviselőtársaim, akik nyilván szerényebb körülmények között egy kisebb léptékű ingatlant kívánnak vásárolni, azok számára a 10 plusz 15 millió forintos CSOK-os vissza nem térítendő, illetőleg nagyon kedvezményes kamatozású támogatás nagyobb segítség, mint akik sok tízmillió forinttal rendelkezve nagyobb, drágább ingatlant akarnak vásárolni. Aki szerényebb körülmények között él, azoknak relatíve és abszolút mértékben is nagyobb segítség a családi otthonteremtési kedvezmény. Ezért vagyunk büszkéek arra, hogy 102 ezer család igényelte már a CSOK-ot, ez is mutatja a népszerűségét, azt, hogy sokak számára kedvező, és közel 300 milliárd forint összeget igényelt ez a 102 ezer család.

Arra is szeretnék röviden reagálni, hogy a nagyszülői gyed nem rontja az átlagkeresetet, ha gyedre megy a nagyszülő, mert a gyedidőszak nem fog beleszámítani így az átlagkeresetébe a számításoknál.

Utolsó érvként pedig azt szeretném elmondani, biztatva mindenkit ennek a javaslatnak a támogatására, hogy a Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért - rövidítve a KINCS nevű intézmény - rögtön az akcióterv bejelentése után megkérdezte a magyar családokat, hogy elképzelhetőnek tartják-e, hogy igénybe veszik valamelyik támogatást. A válaszadók háromnegyede azt mondta a célcsoportból, hogy valószínűleg igénybe fogja ezt venni. Tehát ha önök ezt támogatják, akkor olyan intézkedést támogatnak, amit a családok közel háromnegyede szívesen

igénybe venne. És a nagyszülői gyermekgondozási díj támogatottsága pedig elsőprő, kétharmados mértékű volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekünk az a feladatunk, hogy képviseljük az embereket, képviseljük a magyar családokat. A magyar családok egyértelműen szeretnék, ha ez az újfajta forma, a nagyszülői gyermekgondozási díj létrejöjjön Magyarországon. Nekünk az a feladatunk, hogy az emberek véleményét ne eltépjük, hanem képviseljük. Ezért kérem önöket ezen törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(13-30)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„Az Európa Tanács felülvizsgált filmkoprodukción egyezménye kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat, valamint **„Az Európai filmkoprodukción egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/6188. és T/5235. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy néhány mondatban ismeressem a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt lévő, az Európa Tanács európai filmkoprodukción egyezménye kihirdetéséről szóló T/5235. számú törvényjavaslatot, valamint az Európa Tanács felülvizsgált filmkoprodukción egyezménye kihirdetéséről szóló T/6188. számú törvényjavaslatot, illetőleg ezeknek a főbb tartalmi elemeit.

Az első törvényjavaslat tárgyát az Európa Tanács 147. számú európai filmkoprodukción egyezménye törvényi szintű kihirdetése képezi, ezeket a későbbiekben alapegyezménynek fogom nevezni.

Az alapegyezményt 1992. október 2-án Strasbourgban nyitották meg aláírásra, és 1994. április 1-jén lépett hatályba. Magyarországon az Európa Tanács keretében 1992. október 2-án létrejött európai filmkoprodukción egyezmény kihirdetéséről szóló 7/1998. kormányrendelet hirdette ki, és 1998 óta számos koprodukción filmalkotás keretében szolgált. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy időközben az egyezmény által érintett tárgykört a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény szabályozta, az Igazságügyi

Minisztérium kérésére indokolt az alapegyezmény törvényben való kihirdetése a vonatkozó kormányrendelet hatályon kívül helyezése mellett, hivatkozva a nemzetközi szerződésekről szóló 2005. évi L. törvényben foglaltakra. Ez tehát csupán jogtechnikai jellegű intézkedés, mivel az alapegyezményt már hazánk kormányrendeleti formában kihirdette. A törvényi szintű kihirdetésre előkészített szöveg tartalmilag teljes mértékben megegyezik az 1998-as kormányrendelet szerinti szöveggel, mindössze a jogszabály szintjében történik változás.

A második törvényjavaslat tárgya az Európa Tanács 220. számú felülvizsgált filmkoproduktions egyezménye, ezt egyezménynek fogom hívni a későbbiekben, ennek a törvényi szintű kihirdetése.

A felülvizsgált egyezményt 2017. január 30-án Rotterdamban nyitották meg aláírásra, és 2017. október 1-jén lépett hatályba. A felülvizsgált egyezményt a szöveg végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1040/2019. kormányhatározat alapján Magyarország Európa Tanács melletti állandó képviselője, Kertész Ágnes nagykövet asszony 2019. április 29-én aláírta. A felülvizsgált egyezmény az alapegyezmény rendelkezéseit aktualizálja, és ezáltal annak helyébe lép. Ugyanakkor az alapegyezmény hatályban tartását és erre tekintettel törvényi szintű kihirdetését indokolja, hogy az alapegyezményben részes azon felekkel való filmkoproduktions kapcsolatok tekintetében, akik a felülvizsgált egyezményt még nem ratifikálták, továbbra is az alapegyezmény az alkalmazandó.

A felülvizsgált egyezmény megalkotását és hazánk részéről történő kihirdetését indokolja, hogy több mint húsz évvel a korábbi egyezmény jóváhagyása után az európai filmgyártás rendszere alapvető technológiai, gazdasági és pénzügyi átalakulásokon ment keresztül. Ez indokolta tette a témakör aktualizálását. A felülvizsgált egyezmény a hazánkhoz hasonló, kisebb gyártási kapacitással rendelkező országoknak a koproduktionshoz való minimális hozzájárulás mértékének csökkentése által nagyobb esélyt ad mind a multilaterális, mind a bilaterális, európai és Európán kívüli országok bevonásával megvalósuló, nagyobb volumenű és szakmai hozadékkal járó koproduktionsban való részvételre, valamint a minősített koproduktionsoknak járó nemzeti támogatásokban való részesedésre. Tekintettel a filmiparban megfigyelt komoly nemzetköziesítési tendenciákra, a felülvizsgált egyezmény a hivatalosan elismert nemzetközi koproduktions számára biztosít keretrendszert, nem csupán az európai koproduktions számára, mivel a csatlakozást lehetővé teszi nem európai országok részére is.

A koproduktions minősítés kiadását szabályozó függelék, valamint a minősítés elnyeréséhez szükséges pontrendszer módosítására rugalmas lehetőséget kínál az új egyezmény. A műfaji szempontok szerint módosított pontozási rendszer differenciáltabb értékelést tesz lehetővé; a játékfilmek kategóriája mellett

bevezetésre kerül az animációs filmek és a dokumentumfilmek kategóriája is. Ezenkívül lehetővé teszi a vizuális effektusok, illetve a számítógép által létrehozott mozgókép előállítási helyszínének pontozását is.

A felülvizsgált egyezmény megerősítése fontos érdeke hazánk számára, tekintettel arra, hogy az abban foglalt feltételek az eddigieknél több koproduktions filmalkotásban biztosítanak részvételi lehetőséget. A nemzetközi koproduktions magasabb költségvetést nyújthatnak a koproduktions partnerek állami és regionális támogatásaihoz való kölcsönös hozzáférés által, ezen túlmenően pedig megnyitják az utat a szélesebb közönségrétegekhez is.

A felülvizsgált egyezmény célcsoportja a magyar filmes szakma, közvetve pedig az egész társadalom. A nemzetközi filmművészeti koproduktionsban való részvétel lehetősége a hazai szakemberek munkalehetőségeit is bővíti, a koproduktions alkotások pedig szakmai és pénzügyi sikereket vonnak maguk után.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kérem, hogy szavazatukkal is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben.

Elsőként Fenyvesi Zoltán képviselő urat, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokát illeti a szó. Parancsoljon!

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A filmkoproduktions a kulturális sokszínűség európai szintű kifejeződésének egyik eszköze, amely hozzájárul az európai országok kulturális sokszínűségének megőrzéséhez; az előttünk fekvő két törvényjavaslat is ezt a tematikát fedi le.

Tekintettel arra, hogy az európai filmes együttműködés eleinte főleg bilaterális, majd később multilaterális koproduktions mentén valósult meg, szükség volt egy olyan egyezmény létrehozására, amely szabályozza az egyezményt aláíró felek területén kezdeményezett filmgyártási koproduktionsokat érintő kapcsolatokat. Ez az 1992. október 2-án létrejött európai filmkoproduktions egyezmény, amely 1994-ben lépett hatályba, és amelyet az Európa Tanács 43 tagállama ratifikált. Hazánk a 7/1998. kormányrendelettel hirdette ki, és 1998 óta számos koproduktions filmalkotás keretében szolgált.

Az alapegyezmény célul tűzte ki a koproduktions állami támogatásának harmonizálását, valamint a koproduktions eljárási és gyártási szabályok egyszerűbbé tételét. Részletesen szabályozza egyebek mellett az egyezmény hatályát, a koproduktions minősítés elnyerésének feltételeit, a részt vevő felek jogait, az érintett technikai és művészeti stáb be- és kiutazását, valamint a filmalkotás exportálását. Ennek az egyezménynek a felülvizsgálatára került sor 2017-ben, mivel az

európai filmgyártás rendszere érhető módon nemcsak technológiai, hanem gazdasági, pénzügyi változásokon ment keresztül az eltelt több mint húsz évben. Magyarország a felülvizsgált egyezményt 2019. április 29-én írta alá, csatlakozva a többi 26 államhoz.

Fontos hangsúlyozni, hogy a felülvizsgált egyezmény komoly előrelépésnek tekinthető a korábbi alapegyezményhez képest, és számos pontot aktualizál. Például azáltal, hogy a koprodukciónak való minimális hozzájárulás mértékét csökkenti, nagyobb esélyt kapnak a kisebb gyártási kapacitással rendelkező országok ahhoz, hogy részt vehessenek akár bilaterális, akár multilaterális koprodukciónak. A koprodukciónak minősítés elnyeréséhez szükséges pontrendszert módosítva rugalmasabbá teszi az új egyezményt, a pontozási rendszer differenciáltabbá tételének köszönhetően pedig olyan új kategóriákat vezet be, mint a játékfilmek és az animációs filmek elnevezést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár az 1992-es alapegyezmény, ahogy már korábban említettem, kihirdetésre került kormányrendelet útján, az általa érintett tárgykört a mozgóképekről szóló 2004. évi II. törvény szabályozza, így az Igazságügyi Minisztérium kérése indokolt az alapegyezmény törvényben történő kihirdetése kapcsán, amely a rá vonatkozó korábbi rendelet helyébe lépne.

(13.40)

A felülvizsgált egyezmény a kihirdetése után ugyan az alapegyezmény helyébe lépne, annak hatályát viszont fenn kell tartani, mivel számos olyan ország van, amely még nem ratifikálta a felülvizsgált egyezményt, így annak az alapegyezmény-rendelkezései az irányadóak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felülvizsgált egyezmények kihirdetése hazánk érdekeit szolgálja, figyelembe véve, hogy a benne foglalt feltételek lehetővé teszik azt, hogy az eddigieknél több koprodukciónak filmalkotásban vehessünk részt, ami nemcsak hazánk hírnevét erősíti, hanem a hazai szakemberek munkalehetőségét is bővíti. Kérem, támogassák mindkét törvényjavaslatot. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka következik, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A koprodukciónak a filmgyártási, filmforgalmazási és turisztikai területek mellett gazdasági hasznokkal is járnak. A méltán elismert és sokat foglalkoztatott magyar filmgyártási szakemberek nemcsak a megrendelések miatt remélhetnek előnyöket az ilyen együttműködésektől,

hanem a kapcsolatrendszerüket fejleszthetik, különböző technikákat ismerhetnek meg, amiket aztán a magyar filmiparban kamatoztathatnak.

A koprodukciónak a filmterjesztést is elősegítik, hiszen több piacon is vonzóak lehetnek az ilyen alkotások, a filmekben bemutatott magyar turisztikai látványosságok, kulturális értékek pedig hazánk turisztikai vonzerejét is erősítik. Várhatóan a beszállítói hálózaton keresztül hozzájárulnak hazánk gazdasági fejlődéséhez, valamint növelhetik az állam adó- és járulékbévételeit is a foglalkoztatáson keresztül.

Mindezekre való tekintettel a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, és még annyit megemlítenék, hogy reméljük, hogy olyan filmek tudnak majd készülni, mint amilyen film készült 1981-ben, amely egy magyar-német-osztrák koprodukciónak leforgatott film volt, és amelynek nagy részét Budapesten forgatták, és amely az első olyan nagyjátékfilm volt, amely a legjobb idegen nyelvű játékfilm Oscar-díját megkapta, a Mephistóról beszélek. Remélem, hogy ilyen filmeket is forgathatnak majd a jövőben, és abban is csak reménykedni tudok, hogy ezek között lesznek olyan történelmi jellegű magyar filmek vagy akár koprodukciónak készült filmek, amikkel, úgy érzem, hogy a rendszerváltás óta adósok vagyunk, hiszen a rendszerváltás előtt sokkal több olyan magyar történelmi játékfilm készült, amelyek a mai napig kiállják az idő kihívásait. Én remélem, hogy ilyen filmek is készülhetnek.

Tehát még egyszer, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Időspórolás végett nem ismétlem meg azokat, amikről jobbikos képviselőtársam vagy éppen fideszes képviselőtársam beszélt, amik valóban ennek a szabályozásnak az érdeméről szóltak.

Valóban, talán érdemes egy mondatot mondani arról, hogy a magyar film komoly sikereket ér el az elmúlt években, tehát szinte minden évben van olyan produkció, amire méltán lehetünk büszkék. Éppen ezért minden olyan kezdeményezés, ami újabb és újabb lehetőséget ad a magyar filmiparban dolgozóknak ahhoz, hogy bővítsék az eszköztárukat, a lehetőségüket, hogy minél több sikert érjenek el, üdvözlendő.

Tehát miközben gratulálunk a magyar filmeseknek az elért sikerekhez, és buzdítjuk újabb és újabb csúcspont meghódítására, azzal együtt a Magyar Szocialista Párt frakciója is azt szeretné, ha ezt a törvényt a Ház elfogadná, úgyhogy támogatni fogjuk. Köszönöm

szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gréczy Zsolt képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Annyit szeretnék hozzátenni, hogy a Demokratikus Koalíció számára is rendkívül fontos a magyar film, a magyar filmművészet, az a fantasztikus kulturális örökség, ami az elmúlt évtizedekben létrejött, a Hyppolit, a lakájtól egészen a jelenkorig.

És azért is nagyon örülök, hogy Szilágyi György képviselőtársam emlegette a Mephistót, mert az pontosan arra volt példa, hogy lehetett, és remélhetőleg a jövőben is lehet úgy magyar filmeket készíteni, hogy amikor a külföldi partner javaslatot tesz arra, hogy legyen, mondjuk, külföldi az operatőr, legyen külföldi a jelmeztervező, a díszlettervező, Szabó István volt az az ember, aki minden ilyen felkérési lehetőségre is azt mondta, hogy ő akkor is Koltai Lajossal vagy Szakács Györgyvel dolgozik. Azt gondolom, hogy ez a kulturális örökség vagy ez a szemlélet legyen erős a jövőben is.

A Demokratikus Koalíció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem, további felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az együttes általános vitát lezárom. Államtitkár úr, kíván-e reflektálni? *(Dr. Rétvári Bence bólint.)* Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Oly sokat szidjuk egymást, hogy néha dicsérjük is meg egymást! Köszönöm szépen minden frakciónak a támogató nyilatkozatát, és remélem, ez majd a szavazáskor is így lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Öröm, hogy én elnökölhetek, amikor ez a mondat elhangzott. *(Derültség.)* Ez kétségtelenül sajtós. Az viszont kevésbé, hogy bejelentsem, hogy meddig lehet a módosító javaslatokat benyújtani: csütörtökön 16 óráig van erre lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **a 2020. év nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Nemzeti összetartozás bizottsága által benyújtott előterjesztés H/5486. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pánczél Károly úrnak, a Nemzeti összetartozás bizottsága elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY, a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar, bárhol is éljen.” Idézem önöknek Wass Albert sorát, és ebben tulajdonképpen szinte minden benne van nagyon röviden a nemzeti összetartozásról.

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma az idén tavasszal, 2019. március 8-án tartott ülésének állásfoglalása felkérte az Országgyűlést, hogy a 2020. évet nyilvánítsa a nemzeti összetartozás évének.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti összetartozás bizottsága, eleget téve ennek a felkérésnek, mint előterjesztő benyújtotta az Országgyűlés elé. Egybehangzó támogatással és egybehangzó igen szavazatokkal döntött a bizottság a benyújtásról. Előljáróban szeretném elmondani, hogy nem gyászévet kívánunk meghirdetni, sokkal inkább egy olyan vezérgondolat, jelmonddal indítanánk el ezt az emlékét, ami egy nap megemlékezés és 365 nap nemzeti összetartozás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eszkimóknál több száz szó és kifejezés létezik a hónap meg a jégnek a különböző hőmérsékletére, szilárdságára vagy éppen olvadákony állapotára. Ugyanígy Európában a számkínál is 180-300 kifejezés van a hó és a jég állapotára. Nincs ebben semmi meglepő, hiszen ilyen körülöttük a világ.

Határon túli és inneni magyar; külhoni, anyaországi magyar; elszakított országrészek magyarsága; elcsatolt nemzetrészt; szórvány-, tömbmagyarság; sziget vagy diaszpóra - nekünk pedig számtalan kifejezésünk van a magyarságra, mert mi pedig egy ilyen világban élünk immár száz esztendeje.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha mi, magyarok azt mondjuk, hogy Trianon, akkor ebben a szóban kifejeződik minden. Ha azt mondjuk, hogy Trianon, abban ott van nekünk a két vesztes világháború, a felszabadításnak nevezett megszállások, két szörnyű diktatúra, de ott van 2004 advent második vasárnapja is. Ott vannak a XX. század végi magyarverések, vagy éppen ott van Malina Hedvig kálváriája, vagy napjainkban a Beke-Szócs-ügy, a Székely Mikó Kollégium vagy az ukrán nyelvtörvény.

1920. június 4-e, a párizsi békediktátum, Trianon. Milyen állapotban ért ez minket?

(13.50)

Katonai és politikai kiszolgáltatottságban. Ott volt az első világháborús vereség, aminek egyébként érdekessége, hogy '18 őszén nem volt idegen katona az ország területén. Hazatért Károlyi Mihály észak-

amerikai körútjáról, egy ellenséges országból, az Egyesült Államokból, szintén egy ellenséges országon, Franciaországon keresztül hazaérkezett Magyarországra. Legfontosabb tevékenységük Linder Bélával a katonai erő felszámolása volt. Ott volt '18 őszen Tisza István meggyilkolása, majd ott volt '19 tavaszán a bolsevik, kommunista hatalomátvétel. Ezek után nem lehetett véletlen az anyaország halálra ítéltése. Katonailag, politikailag, a kommunizmus bélyegét ránk sítve ott álltunk 1920-ban teljes kiszolgáltatottságban.

1920 után a Kárpát-medencei magyarság öt, a mai állapotok szerint nyolc államban találta magát kisebbségi létben és egyre inkább megfogyatkozva. De az eltelt száz esztendőben is a nemzeti nyelv, az irodalom, a hitélet, a művészetek, a hagyományörzés tovább élése révén a magyar identitás az országhatáron átívelően is tovább élt, és tovább él napjainkban is. Köszönet mindazoknak, akik a nemzet összetartozását szolgálták, tanítók, lelkészek, írók, művészek, sportolók, kétkezi munkások, kérges kezű parasztemberek, mindazok, akik az elmúlt száz évben a nemzeti összetartozás ügyét fönntartották. Túléltek ebben a száz évben a nemzetgyilkosságot. Sőt, nem egyszerűen túléltek, hanem a világ szemében elismert eredményeket értünk el. Ezeket az eredményeket is be kell mutatnunk az emlékévben.

2018 novemberében, tavaly ősszel a Magyar Állandó Értekezleten Orbán Viktor miniszterelnök úgy fordult a Kárpát-medencei magyarság képviselői és a diaszpóramagyarság felé, hogy „a száz év magány véget ért”. Mindannyian ismerjük Gabriel García Márquez Nobel-díjas kolumbiai író regényét, amely pontosan a szülőföld elhagyásáról szól, a paradicsomból való kiűzetetéséről szól. Nos, elmondhatjuk, hogy a száz év magány véget ért.

2010-től fogalmaztunk meg és hajtunk végre egy olyan új nemzetpolitikát, amelyben megkezdjük a magyarság határon átívelő közjogi egyesítését, törvénybe iktattuk, bevezettük a kettős állampolgárság intézményét, törvénybe iktattuk a nemzeti összetartozás napját. És 2011-ben elfogadtunk egy olyan új Alaptörvényt, amelynek D) cikkelye a felelősségvállalásról szól, mely szerint Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarságért. Ma már elmondhatjuk azt, hogy a Kárpát-medence egyfajta kulturális térként mutatkozhat meg. Elég csak célozni az emlékévekre - Arany-emlékév, Szent László-, Mátyás király-, Rákóczi-emlékév -, a magyar házak működésére, a kulturális egyesületek működésére, a testvérvárosi kulturális kapcsolatokra és együttműködésekre. Elmondhatjuk, hogy létezik egy magyar kulturális tér a Kárpát-medencében.

S elmondhatjuk azt, hogy a Kárpát-medencében létezik egy oktatási tér is. Ebből hadd célozzak önöknek a napjainkban is folyó legnagyobb intézményfejlesztési akcióra, a Kárpát-medencei óvodaépítési programra, ahol 150 új óvoda épül, és több mint 350 kerül felújításra. Ez 600, magyar gyermekeket befogadó intézmény a Kárpát-medencében, az anyaország

határain túl. Ha össze akarjuk hasonlítani, ilyen léptékű intézményfejlesztés utoljára a Kárpát-medencében pont a csonka országban Klebelsberg idején volt a népiskolai iskolafejlesztés.

Működik az oktatási-nevelési támogatás rendszere, és elmondhatjuk, hogy a felsőoktatásban is működnek zászlóshajóként intézmények. Újvidéken felépült az Európa Kollégium, Szabadkán jelenleg folyik a tanítóképző felújítása, de a beregszászi, komáromi, nagyváradai, csíkszeredai, marosvásárhelyi egyetemek és főiskolák mind-mind nemzeti jelentőségű intézmények.

S elmondhatjuk, hogy a Kárpát-medence egy gazdasági térként is működik. A magyar kormány támogatásával gazdaságélénkítő programot kezdtünk el először a Délvidéken 20 milliárd forint értékben, majd a Kárpátalján 12 milliárddal folytatódott, a Felvidéken 10 milliárddal. Lezárt pályázataink vannak, aminek eredményeképpen elmondhatjuk, hogy legalább még egyszer ekkora összegeket mozdított meg, és elősegítette az ott élő őshonos magyarságnak a szülőföldön való megmaradását, boldogulását és gyarapodását. És most kezdődik el Erdélyben 77 millió euróval, azaz 25 milliárd forinttal ez a gazdaságélénkítő program.

S szólhatnék még további nemzetpolitikai zászlóshajókról, mint a Kőrösi Csoma Sándor-programról, ahol most már 146 ösztöndíjas kerül ki a diaszpóra magyarságához, a nyugati magyarsághoz, illetve 30 egyházi személy is. És a Petőfi-programról, amelynek keretében a valamikori Monarchia területén, itt a szomszédos országokban 73 ösztöndíjas az, aki kapcsolatot visz és tart az anyaország és a szórvány Kárpát-medencei magyarság között. A száz év magány tehát véget ért.

Tisztelt Ház! Az a javaslatunk, hogy 2020 legyen tisztelgés a magyar nemzet nemzethűsége előtt. Mutassuk be eredményeinket, melyekre büszkék lehetünk. Mutassuk meg, hogy mit értünk el az elmúlt száz évben a kultúra, a sport, a tudományos élet és a gazdaság területén, egyben pedig tegyünk egy új ajánlatot a térség népei felé, tegyünk egy új ajánlatot a szomszéd népek felé azzal a gondolattal, hogy a mai Európában olyan tendenciák mozognak, hogy összefogás nélkül a nemzetek el fognak veszni; külön-külön egészen biztos. Összefogva, együtt talán a nemzetünket meg tudjuk menteni.

Én kívánom azt, hogy legyen erős magyar nemzet, legyen erős román, ukrán és szerb nemzet, ugyanakkor ezektől az erős nemzetektől elvárjuk azt a bölcsességet is, hogy adják meg az országuk területén élő őshonos magyar kisebbségnek a közösségi jogokat, hiszen ezek alapvető emberi jogok. Alapvető emberi jog az önrendelkezéshez való jog, az önkormányzatisághoz való jog; vagy nevezzük autonómiának, az autonómiához való jognak. Ez nem szeparatizmus. Az önrendelkezés elhozza a békét, a társadalmi békét, és ha egy nemzeti kisebbség, egy kisebbségi sorban lévő őshonos nemzet jól érzi magát, akkor az prosperitást hoz el.

És ha prosperitás van, az gazdasági növekedéssel és jóléttel is jár együtt. Egy ilyen új közép-európai jövőt szeretnénk, és ez az ajánlatunk ezt szolgálná.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt száz év nagy részében vesztesek voltunk. Azt szeretnénk, ha az elkövetkezendő száz év nyertese lenne a magyarság. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e most államtitkár úr szólni. *(Potápi Árpád János: Igen.)* Parancsoljon! Potápi államtitkár úré a szó.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Pánczél Károly bizottsági Elnök Úr! Engedjék meg, hogy először is egy évfordulóra világítsak rá! A tegnapelőtti EP-választások időpontja éppen egy évforduló is volt, hiszen 2010. május 26-án az akkori kormány megalakulása előtt döntött a parlament arról, hogy megadja a kettős állampolgárság lehetőségét a határon túli magyarok számára. Ez az évforduló, illetve az akkor hozott kettős állampolgársági törvényünk tette lehetővé azt is, hogy az EP-választáson a határon túli magyarság is már több módon tudott szavazni, például annak okán is, hogy 2018 végén lehetővé tettük, hogy a kárpátaljai, illetve a vajdasági magyarok is részt vehessenek a szavazáson.

(14.00)

Szeretném megköszönni az ő segítségüket is. A Kárpát-medence más országaiban élő magyaroknak pedig megköszönöm, hogy az EP-választásokon részt vettek, illetve a nemzeti érzelmű pártokat támogatták. Szeretném kiemelni az RMDSZ-t, és egyben gratulálni is nekik, Winkler Gyula képviselő úrnak pedig jó munkát kívánok az Európai Parlamentben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt kilenc év számos, illetve számtalan nemzetpolitikai eredményt tud felvonultatni, ezek közül nagyon sokat elmondott képviselőtársam. Úgy gondolom, hogy a '10 és '14 közötti időszak egy olyan keretrendszerrel dolgozott ki, illetve közösen egy olyan keretrendszerrel hoztunk létre, amelynek része volt a kettős állampolgárságról szóló törvény, része volt június 4-e mint a nemzeti összetartozás napjának az elfogadása, törvénybe iktatása, része volt az, hogy végre Magyarországon a magyar nemzetnek egy új Alaptörvénye született meg, és része volt az is, hogy mind a '14-es, mind pedig a '18-as országgyűlési választások kiterjedtek az egész Kárpát-medencére, sőt a diaszpóra magyarságára is, és így az ő szavazatuk is benne van a ma itt ülő képviselők eredményében.

Ez a keretrendszer tette lehetővé azt is - és Magyarország gazdasági erősödése -, hogy '14-től folya-

matosan a szülőföldön való boldogulás irányába tudtunk előrelépni, és gazdaságfejlesztési programokat indítottunk el a Kárpát-medencében, először a Vajdaságban, utána Kárpátalján, majd Erdélyben, Felvidéken, Muravidéken, illetve a horvát Baranyában. Nyilván ezeket a gazdaságfejlesztési programokat csak úgy lehetett elindítani, hogy egyeztettünk az ott élő magyarsággal, politikai érdekképviselőikkel, és természetesen az utódállamok kormányaival is egyeztetnünk kellett annak érdekében, hogy ezeket a programokat be tudjuk vezetni, és ezek a programok el tudjanak indulni.

Tízszáz nagyságrendben támogatja Magyarországot a határain kívül élő és dolgozó vállalkozókat, mert ezek a vállalkozók 92,5 százalékban magyar embereket foglalkoztatnak, 4-5, 5-6, akár 10 magyar embert egy-egy kisvállalkozásban. Ez azt jelenti, hogy legalább ennyi magyar családon tudunk segíteni, és tudunk biztos jövőt adni nekik, gyermeket tudnak vállalni, ezek a gyerekek magyar intézményekben tanulnak, szülőföldjükön válnak magyarrá, és nagyon reméljük, hogy jóval kevésbé hagyják el a szülőföldjüket a Kárpát-medencei felnövekvő magyarok, mint az elmúlt évtizedekben tették meg ezt, hiszen a szülőföldjükön tudnak majd boldogulni.

Nagyon sok eredményünk van az elmúlt időszakban, ilyen fontos eredmény az is, hogy '18-ban a Magyar Állandó Értekezlet elfogadta a zárónyilatkozatában azt, hogy a programjaik és tevékenységük fókuszába a családok támogatását helyezi. Ez egy fontos előrelépés, hiszen Magyarország mellett a környező államok magyarsága, a magyar pártok is a közéleti tevékenységük, politikájuk középpontjába állították a magyar családok támogatását, illetve a felnövekvő generációk, a gyerekek és fiatalok támogatását és a gyermekvállalási kedv ösztönzését. Úgy gondolom, hogy mind a bölcsőde- és óvodafejlesztési program, mind az iskolák fejlesztése, mind az, hogy nemcsak gazdasági értelemben, hanem az oktatás szempontjából is most már egységes Kárpát-medencei térről beszélhetünk, ez a gyerekeket, illetve a fiatalságot erősíti meg, és teljes életet kínálunk számukra a határon túl is magyarként. Természetesen ehhez hozzátartozik az is, hogy megerősítjük a határon túli magyar médiát is annak érdekében, hogy a magyarság meg tudjon jelenlenni a szomszédos országokban és a Kárpát-medence hírfolyamaiban ott is és itt is.

Azt gondolom, hogy támogatásokról lehet beszélni, de nyilván nem minden a pénz, és erről az előbb elnök úr is szólt, de talán kiemelhetjük azt is, hogy az utolsó szocialista kormány idején, amit szűken vett nemzetpolitikán értünk, az 9,1 milliárd forint volt. Tavaly és tavalyelőtt is, ha a gazdasági év egészét nézzük, több mint 100 milliárd forintot tudtunk határon túli magyar intézményeknek, magyar egyházaknak, magyar egyházi és civil szervezeteknek támogatásként nyújtani, ezáltal is erősítettük őket, és ezekhez járul még hozzá az, hogy gazdaságfejlesztési programokat tudtunk elindítani.

Mindezek a közös célok eredményezték azt, hogy ma már egy erősödő és nemzeti érzésekben is erősödő Kárpát-medencei, illetve összmagyarságról tudunk beszélni, hiszen a diaszpóratámogatások, a diaszpóraprogramok ezzel párhuzamosan indultak be és zajlanak ma is a nagyvilágban. Sok mindent lehetne ott is felsorolni, én azt gondolom, hogy az idő szűkössége ezt nem teszi lehetővé, de talán nem is kell, csak néhány tényről: két és fél milliós magyarságról beszélünk, ha Nyugat-Európáról, illetve a tengerentúlról beszélünk. Végre az ottani iskolákat, civil és egyházi szervezeteket is az elmúlt években tudjuk támogatni, meg tudjuk erősíteni annak érdekében, hogy élő, virulens magyar közösségekről tudjunk beszélni a diaszpórában is.

A kormány részéről üdvözlöm a határozati javaslatot. Azt mondhatjuk, hogy ez a határozati javaslat, reméljük, hogy az egész parlament egyetértésével fog találkozni, annál is inkább, mert több párt fogalmazott meg hasonló gondolatokat az elmúlt időszakban. Jó lenne, ha többpárti, illetve összparlamentari szinten egy konszenzussal tudnánk erről dönteni annak érdekében, hogy a 2020-as esztendő nyilván bemutassa a száz évvel ezelőtt történeteket is, de rávilágítson arra, hogy az elmúlt száz esztendőben minden nehézség ellenére mind a Csonka-Magyarország, mind pedig a Kárpát-medencei magyarság számos kulturális, oktatási, sport- és gazdasági eredményt tudott bemutatni és tud most is felvonultatni.

Ez a múltba kapaszkodás is lehetővé teszi számunkra azt, hogy közösen tudjunk megfogalmazni a jövő céljait, és együtt lehetünk erősek a következő évtizedekben is.

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Hórcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HÓRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kilenc éve nyújtotta be Kövér László és Semjén Zsolt képviselőtársunk az Országgyűlésnek a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényjavaslatot, amelyet - hallottuk - a tisztelt Ház 2010. június 4-ét megelőzően fogadott el.

Magam is jól emlékszem erre a napra, mert ez egy különleges időpont volt, amikor egy teljesen új korszakot nyitott az Országgyűlés: egyszer s mindenkorra világossá tettük, hogy nemzeti tragédiánkra nemcsak emlékezni kell, hanem meg kell teremteni a lehetőséget arra is, hogy a szomszédos népekkel egy új párbeszédet kezdjünk, egy új együttműködést indítsunk meg, ami elvezethet a közös fellépéshez, egy új, egységes akarathoz, azt is mondhatnám, hogy egybeforrjon az, ami széttöredezett.

(14.10)

Igen, egy olyan ambiciózus küldetésre indulunk tehát, ami a részérdekeket harmonizálja, és egy új perspektívát hoz mindannyiunk számára itt, a Kárpát-medencében. Képviselőtársaim ezt a javaslatot abból a meggyőződésből tették a tisztelt Ház asztalára, hogy hazánk és a szomszédos országok együttműködésének nincs valóságos alternatívája. Ezzel az Országgyűlés nagy többsége már akkor is egyetértett, éppen ezért reménykedünk abban, tisztelt képviselőtársaim, hogy legalább ilyen egységben nyer támogatást az a javaslat, amely az előbb említett 2010-es nevezett törvény úgymond nyilvánvaló következménye.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti összetartozás bizottságának előterjesztése, úgy hiszem, egy olyan cselekvést tükröz, amely a nemzeti összetartozásról szóló törvény gyakorlatba való átültetésére szolgált. Az előttünk fekvő határozati javaslat elfogadásával a törvény betűjéhez tartjuk magunkat amellett, hogy tisztelettel adózunk mindazok előtt, akik a vérzivataros időkben, a legnehezebb helyzetekben is állhatatosak maradtak, és vállalták magyarságukat a legkülönbözőbb helyzetekben és retorziókban is. Továbbá emlékezve azokra, akik megtettek mindent magyar polgárként és más nemzet tagjaiként azért, hogy e hatalmas nemzeti tragédiát követően is fennmaradjon egységesen az önálló magyar államiság, a nehéz körülmények között is lehetőséget biztosítva minden magyar polgár számára a boldogulásra, a gyarapodásra, és ezt tesszük.

A kilenc éve elfogadott jogszabály tehát arra is kötelez minket a fentiekén túl, hogy a hibákból okulva, az elmúlt 90 esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből úgymond erőt merítve a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjunk. Ennek érdekében nyilvánítottuk ugyanis június 4-ét, a trianoni békediktátum napját a nemzeti összetartozás napjává, és ezért nyilvánítjuk vagy szeretnénk nyilvánítani a 2020-as esztendőt a nemzeti összetartozás évének is.

Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő javaslat jelentősége többes. Lehetőséget biztosít arra is, hogy a politikai spektrum egésze kinyilváníthassa, hogy jóllehet, bár számos kérdésben nem értünk egyet, mások a céljaink, mégis egyvalamiben egyetértünk, abban, hogy nemzetünk sorsa, jövője szempontjából kiemelt jelentőséggel bír az, hogy milyen keretek között maradunk meg és fejlődhet Magyarország a Kárpát-medencében. Úgy hiszem, a trianoni békediktátum százéves évfordulója mintegy lehetőséget teremt mindenkinek, hogy számot vessen mindazon politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, vagy ahogy szoktuk mondani, kibeszéletlenségével, amit ez az igazságtalan döntés hozott és okozott. Ezek a problémák, következmények ugyanis eltagadhatatlanok és jelentősek is egyben.

Ezt már csak a személyes érintettségem kapcsán is állíthatom. A területi veszteségeket nehezen lehet

egymáshoz mérni, hiszen egyformán tragikus volt Beregszász elvesztése, mint ahogy Arad vagy Muraszombat más állam fennhatósága alá kerülése is. Mindazonáltal azonban, akik a mai, a trianoni határok közelében élnek, vagy egyszerűen csak a felmenőik között tudhatnak olyanokat, akik az elcsatolt területeken születtek és éltek, akár hosszasan magyarságukért üldözöttek, a legkülönbözőfélébb ismeretekkel, úgymond tapasztalatokkal rendelkezhetnek arról, hogy mit is jelentett Trianon, illetve annak immár száz éve tartó következményei.

Borsod-Abaúj-Zemplén megye Abaújhoz és Zemplénhez tartozó részeinek egyéni képviselőjeként magam is nap mint nap szembesülök a trianoni békediktátum negatív hatásaival száz év múltán is. Választókerületem székhelye Sátoraljaújhely, a történelmi Zemplén megye fővárosa. Egy olyan város, amelynek kisebb, északi felét azért csatolták el, hogy egy stratégiai jelentőségű infrastruktúra, a Kassa-Csap-vasútvonal végig az utódállam területén maradjon. A korábbi jól prosperáló megyeszékhely fejlődési lehetőségeit az új államhatár jelentős mértékben elzárta. De ugyancsak ezt tudom elmondani a választókerületem azon abaúji településeiről is, amelyek Kassa város körzetébe tartoztak ugyan, de az új államhatár következtében kapcsolatuk a térség nagyvárosához elveszett, és bizony a megye periferiájára kerültek, és mindmáig komoly kihívásokkal kell hogy szembenézzenek. Az abaúji, a szlovák és a magyar részekben is zsáktelepülések garmadája jött létre mindkét oldalon, ahonnan az elmúlt száz esztendőben csak elvándoroltak a népek.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A trianoni békediktátum által meghatározott államhatár nemcsak városokat, nemcsak falvakat, térségeket választott szét, hanem embereket, családokat is. Nem szükségszerű ez, de mégis tapasztalhattuk, hogy a józan ész szerint bár közösek volnának az érdekeink, mégis az eltérő érdekek ütközésével kellett szembesülnünk az elmúlt évtizedek során számos alkalommal. Hogy miért alakult így a helyzet? Az talán a történész kollégák kutatásai tárgya lesz az elkövetkezendő időszakban is, de mi, akik itt a választók közösségét képviseljük, azért vagyunk felelősek, hogy mindez a jövőben másképp alakuljon. E körben pedig cselekvésünket nemcsak úgymond a törvény betűjére kell alapozni, hanem azon honfitársaink szavára is, akik a határon túl dolgozva a magyar közösségért saját bőrükön tapasztalják, hogy mi az, ami igazán elősegíti a nemzeti összetartozás és a Kárpát-medence egészének a fejlődését.

Hallottuk Pánczél Károly képviselőtársamtól, hogy a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma 2019. március 8-án tartott ülésén fogalmazta meg azt a kérést, hogy a 2020-as esztendő a nemzeti összetartozás éve legyen. Az Országgyűlés feladata tehát, hogy intézkedjen a méltó megemlékezés és a tisztelgés feltételeinek a megteremtése érdekében, valamint az is, hogy a szomszédos államok számára tett együttműködési ajánlatnak súlyt adjon. Rendezvények, megemlékezések, kiállítások, konferenciák szervezése mellett

oktatási és ismeretterjesztő anyagok, filmalkotások készülhetnek majd. Ezek célja lehet majd - hasonlóan az emlékévhöz is - az is, hogy a szomszédos népekkel folytatott diskurzus elmélyült, az együttműködés még szorosabb legyen. Ahhoz azonban, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezek az alkotások és az alkalmak létrejöhessenek, úgy hiszem, megfelelő forrást kell majd biztosítani, hiszen az ügy jelentőségénél fogva nem állhat anyagi akadály a méltó és magas színvonalú rendezvények megszervezése, az anyagok elkészítése elé. Meggyőződésem, hogy számos olyan érték jöhet létre, amely nemcsak az emlékhöz során, hanem a későbbiekben is gazdagíthatja a magyarságot a világ minden táján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztő és a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja között egyetértés mutatkozik abban, hogy ebben a fontos kérdésben gondos tervezésre, megfelelő előkészítésre és színvonalas végrehajtásra lesz szükség. Az Országgyűlésnek tehát most az a feladata, hogy megteremtse ennek az emlékhöz a kereteit, kijelölje a célokat, meghatározza a követendő szempontokat. Ehhez kérem hát az előterjesztőhöz hasonlóan a tisztelt Ház támogatását a patkó mindhárom vagy nyolc oldalán. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bencsik János képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő határozati javaslat előzményei több mint két évre nyúlnak vissza. Ezeket a tisztánlátás és a történelmi hűség kedvéért szeretném most önöknek röviden összefoglalni. 2017 márciusában Szávay István volt képviselőtársunk a Nemzeti összetartozás bizottsága tagjaként javaslatot tett, hogy egy Trianon-emlékhöz keretein belül emlékezzünk meg méltó módon az első világháborút lezáró békediktátumról.

(14.20)

Akkor önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt mondták, hogy előterjesztenek majd egy saját javaslatot, amely szintén méltóképp fog megemlékezni az 1918 és 1920 közötti eseményekről. Ez akkor nem történt meg, sőt itt 2017 májusában az Országgyűlésben még le is szavazták az erről szóló javaslatunkat. Pedig már akkor is leszögeztük azt, hogy mind a javaslatunk címe, mind annak a szövege kapcsán nyitottak vagyunk a módosításokra, hiszen az volt a célunk, hogy az Országgyűlés elé egy olyan határozati javaslat kerülhessen, amelyet a pártok részéről a lehető legszélesebb konszenzus övez. Novemberben ismét benyújtottuk ugyanezt a határozati javaslatunkat, amelyet önök akkor ismét leszavaztak, hogy aztán

2018. június 4-én ismét betérjesszük, önök pedig újfent leszavazzák. Így jutottunk el idén márciusig, amikor is a Magyar Állandó Értekezlet döntését követően önök nyújtottak be egy hasonló tartalmú kezdeményezést 2020 nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt csak azért tartotam fontosnak itt önök előtt feleleveníteni, hogy egyértelművé tegyem: a Jobbik már idejekorán szeretett volna ezzel az egész üggyel még 2018-at megelőzően foglalkozni. Fontosnak tartottuk volna azt, hogy a környező országok saját Trianon-narratívájával szemben ott állhasson a magyarság igazsága is. Azt szerettük volna, hogy a külhoni honfitársaink érezzék, Magyarország a környező országokban zajló ünneplés és a nacionalista hóbörgés közepette rendíthetetlenül ott áll mögöttük. Nemzetpolitikai jelentősége lett volna annak is, hogy időben lépéseket tegyünk azért, hogy ne gondolják azt Nyugat-Európában, hogy a Trianonban megkötött békeszerződés egy alapvetően jó döntés volt, amely megoldotta volna a nemzetiségi kérdést a Kárpát-medencében. Hiszen mindannyian tudjuk, akik napi szinten követjük az elszakított magyarság túlélésért folytatott politikai, közjogi és társadalmi küzdelmeit, hogy ez sajnos közel sincs így.

Hiába telt el lassan egy évszázad, Trianon ma is velünk él, és a hatásai ott vannak a külhoni magyarok mindennapjaiban. Ott van a Himnusz-éneklésnek a felvidéki betiltási kísérletében, ott van a kárpátaljai nyelvtörvény ügyében, ott van a jogtalanul elorzott úzvölgyi katonatemető ügyében Székelyföldön és Erdélyben, és ott van a magyar etnikumú falvaknak az erőszakos lakosságcserejében is Délvidéken.

Tisztelt Országgyűlés! Több mint kétéves késlekedés és huzavona után most itt fekszik előttünk egy javaslat, amely végre foglalkozik a témával, ennek természetesen örülünk, és annak ellenére, hogy önök, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, korábban nem voltak partnerek a konstruktív vitában, mi azon leszünk, hogy ebben részt vegyünk, ugyanis felelős ellenzéki pártként ezt tartjuk helyesnek.

Egy fontos kiegészítéssel is szeretnék élni, és itt örömmel nyugtáztam Pánczél Károly képviselőtársam, bizottsági elnök úrnak a kitérését az autonómia fontosságára, ugyanis mi is azt gondoljuk, hogy ez egy olyan alapvetés, a külhoni magyarságnak az autonómia követelése, amelynek helye kell hogy legyen, szerepelnie kell ebben az előterjesztésben. A Jobbik alapítása óta elkötelezett és következetes támogatója a külhoni magyarság önrendelkezési törekvésének. Ezért szeretnénk javasolni, hogy az autonómia küzdelmeknek a támogatása kerüljön bele ebbe az előterjesztésbe. Meggyőződésünk ugyanis, hogy az elszakított magyar közösségek hosszú távú megmaradásához és gyarapításához nem elegendőek pusztán az anyaországnak az egyébként üdvös és támogatandó pénzügyi és gazdasági támogatásai.

Az autonómia az Európai Unióban egy létező, bevett formája az önrendelkezésnek, és az, mint ahogy a

történelem is bizonyította, nemcsak a kisebbség, hanem a többségi nemzet javát is szolgálja. Csak akkor bízhatunk abban, hogy Beregszászon, Székelykeresztúron, Zentán vagy Rimaszombaton is fog még elhangzani magyar szó a XXII. században, ha minél hamarabb meg tudjuk valósítani az egy tömbben, egy területen élő magyarság területi autonómiáját, és azokon a területeken, ahol a magyarság lélekszáma már kisebbségbe szorult, ott a kulturális önrendelkezést.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről ezért jelentettük be Brenner Koloman képviselőtársammal, hogy támogatjuk a Székely Nemzeti Tanácsnak a nemzeti régiókra vonatkozó európai polgári kezdeményezését, amely fontos mérföldkő lehet a Kárpát-medencei magyarság autonómia küzdelmében. Nagyon bízunk benne, hogy az összes többi magyarországi párt csatlakozni fog ehhez.

Tisztelt Országgyűlés! A trianoni békediktátum feldarabolta hazánkat, miközben idegen, ellenséges fennhatóság alá kényszerítette nemzetünk egyharmadát, végzetesen szembefordította egymással a Kárpát-medencében élő népeket. Egy évszázad elteltével végre lehetőséget kaptunk arra, hogy a sebeket begyógyítsuk, és megvalósítsuk a magyarság határokon át történő egyesítését. Ebben a nagy közös ügyben, ebben a nagy, méltó küldetésben a magyar Országgyűlés és a külhoni magyarság számíthat a Jobbik aktív és segítő részvételére. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szászfalvi László képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónoka, parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Wass Albert 1967-ben fogalmazott így az egyik beszédében: ha még van valami célja az életünknek, az csak az lehet és semmi egyéb, hogy jövődőt biztosítsunk a magyar nemzet számára. Igen, ez az egyetlen nagy életcél, ez az egyetlen nagy életértelem, hogy jövődőt biztosítsunk együtt, közösen a magyar nemzet számára. Azt gondolom, hogy a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma, amikor mint a Kárpát-medence legitim politikai erőinek a közössége, javaslatot tett arra, hogy a magyar Országgyűlés egy országgyűlési határozatot fogadjon el, akkor ebben a szellemben tette ezt. És amikor a Nemzeti összetartozás bizottsága ezt az országgyűlési határozati javaslatot elfogadta és előterjesztette az Országgyűlés elé, akkor szintén ennek a gondolatnak a szellemiségében tette ezt: ha még van valami célja az életünknek, az csak az lehet és semmi egyéb, hogy jövődőt biztosítsunk a magyar nemzet számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy sok minden már elhangzott az előző felszólalások alkalmával, nem szeretném ismételni mindezeket, röviden rámutatnék arra, hogy en-

nek az országgyűlési határozati javaslatnak egy harmas célja fogalmazódott meg. Részben emlékezés a szegyeteljes trianoni tragédiára, amely ezután is, a következő esztendőben is nemzeti gyásznappal lesz számunkra, és egyúttal nemzeti gyásznap lesz a 2020-as esztendő. De hála istennek, elmondhatjuk azt, hogy túléljük ezt az elmúlt száz esztendőt, hála istennek, élünk és vagyunk itt a Kárpát-medencében, és nemcsak a Csonka-Magyarországon, hanem a külföldi magyar közösségeink tekintetében is, és mondhatjuk azt, talán szimbolikus értelemben, de nagyon valószínűleg a nemzeti közösségünkre vonatkozólag, hogy van feltámadás a halál után a halálból, és lassan úgy tűnik, hogy ezt valószínűleg száz esztendő után elmondhatjuk.

Ugyanakkor ez az országgyűlési határozati javaslat természetesen tisztelgés, egy tiszteletteljes és hálás ünnepi országgyűlési deklaráció az eltelt száz esztendő magyar nemzedékeinek, magyar hazafiainak a nemzet hűsége és hazaszeretete előtt. Itt valószínűleg hosszan sorolhatnánk, talán órákon keresztül, hogy milyen mélységeken, milyen próbatételeken, milyen kihívásokon, megszügyenítéseken, tragédiákon keresztül vezetett ez az elmúlt száz esztendő, és mennyi helyállásról tudnánk tanúságot tenni, a hűségnek, a nemzethűségnek, a hazaszeretetnek megannyi jeléről, neves hősökkel az élen és sok-sok névtelen, hétköznapi hőssel ebben a száz esztendőben.

Harmadsorban pedig ennek az országgyűlési határozati javaslatnak mindezen túl van egy előremutató jelentősége és üzenete, hiszen azt szeretné szorgalmazni az országgyűlési határozat, amelyben a 2020-as esztendőt a nemzeti összetartozás évének fogjuk és kívánjuk nyilvánítani, hogy újra fogjuk meg egymás kezét, hogy gyűjtsünk erőt közösen, és ezzel az erővel, ezzel a reménységgel és ezzel a bizakodással tegyünk, dolgozzunk együtt közösen az egységes magyar nemzet érdekében.

(14.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan az elhangzott, az elmúlt 8-9 esztendőben egy nemzetpolitikai paradigmaváltás következett be Magyarországon, és mondhatjuk azt, hogy közjogi értelemben a magyar nemzet újraegyesült. A nemzetegyesítés folyamatában csak slágvortokban hadd idézzem ide: az Alaptörvény elfogadása, a nemzeti összetartozás törvénye, a kettős állampolgárság törvénye, a Máért újraindítása, a Diaszpóra Tanács munkájának megkezdése, a nemzeti jelentőségű intézményrendszer létrehozása a Kárpát-medencében, a különböző nemzetpolitikai programok, amelyeket szintén hosszasan sorolhatnánk, és hallottunk is sok részletet ebből; a gazdaságfejlesztési programok elindítása és kiterjesztése, valamint az, hogy a magyar állami költségvetés immár több mint tízszeresére emelte a határon túli külföldi magyar nemzeti közösségek költségvetési támogatását.

Azt mondhatjuk, hogy mindezekkel a nemzetegyesítés folyamatában létrehoztunk egy jogi, egy intézményi és egy gazdasági keretrendszert, és az elkövetkezendő időszak legnagyobb feladata immár nem a nemzetegyesítés megteremtése, hanem a nemzet építése. Ebben a jogi, intézményi és gazdasági keretben tudjuk ezt a nemzetépítési folyamatot segíteni és támogatni minden párt részéről, minden parlamenti párt részéről, reménység szerint még a DK részéről is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát ebben a nemzetépítési folyamatban most ezeknek a kereteknek az élettől való megtöltése lesz a legnagyobb feladatunk és a legnagyobb kihívásunk. Vagyis a magyar-magyar kapcsolatnak, a magyar-magyar hálózati kapcsolatnak a létrehozása a Kárpát-medencében, és ez nyilván számtalan kisközösséget érint, települési közösséget, egyházi közösségeket, civil közösségeket, önkormányzatokat és természetesen az anyaország kormányzatát, Országgyűlését, valamint a külföldi közösségeink felelős politikai tényezőit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! A 2020. esztendő nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról szóló országgyűlési határozat, úgy gondolom, hogy egy fontos lépés lehet ebben a létfontosságú nemzetépítési folyamatban. A legfontosabb cél tehát a magyar életnek nemcsak a fenntartása és biztosítása, hanem megőrzése, fejlesztése, növelése itt, a Kárpát-medencében. Mondhatjuk együtt talán Bethlen Gáborral, erdélyi fejedelmünkkel, hogy nem lehet mindig megtenni azt, amit kell, de mindig meg kell tenni azt, amit lehet. Tehát tegyük meg most mindannyian együtt azt, amit lehet, és tisztelettel arra kérek minden országgyűlési képviselőcsoportot, hogy támogassák ezt az előterjesztést. A KDNP ezt fogja tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném előrebocsátani, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja ezt az előterjesztést. Azt gondolom, hogy Trianon mindenkinek fáj, talán más következtetéseket vonunk le ebből, de ettől függetlenül hasonlóképpen ítéljük meg ezt a történelmi sorstragédiát.

Azt gondolom, hogy az elmondottakhoz egy kicsit hozzájárulva, nekem szimpatikusabb az, amit Pánczél képviselő úr mondott, hogy ez az előterjesztés az összetartozásról szól, nem pedig a gyászról. Az összetartozás mindig reménytelibb és a jövőre fókuszál, a gyász mindig a múltba fordul, és sokkal kevésbé motiválja az embert. Éppen ezért szerintem helyes és jó kezdeményezés, hogy ez egy összetartozásról szóló javaslat, nem pedig a múltba forduló és a gyászban busongó - még ha joggal is teszi az ember - javaslat.

Egy-két dolgot hadd tegyek hozzá ahhoz, amiről jobbkios képviselőtársam beszélt. Helyes lehet az a felvetés, amiről beszélt, de szerintem ez nem ebbe a kezdeményezésbe való. Szerintem ez a kezdeményezés arról szól, ami itt megfogalmazásra került. Viszont hasznosnak tartanám, ha lenne a parlamentben olyan politikai napirend, vita adott esetben, ahol akár a határon túli térségekre elköltött pénzekekről, a kormány politikájáról, az ellenzék ezzel kapcsolatos kérdéseiről lehet vitázni, vagy akár egy újabb határozati javaslatban új kezdeményezésekekel is elő lehet állni. Tehát hasznosnak tartanám, ha nem egy ilyen napirendi pont keretében kellene arról tárgyalni, hogy milyen határon túli politika az üdvözítő és ki milyen sikereket ért el, mert talán ehhez a mostani kezdeményezéshez egy picit talán méltatlan lenne, ha ennek kapcsán adott esetben kritikával illelnék a kormányzati tevékenységet, ezért ettől én el is tekintek.

Egyetlenegy megjegyzést engedjenek még meg. Hivatkozik az anyag arra - ez inkább csak egy figyelemfelhívás -, hogy a KMKF közösen elfogadott zárnyilatkozatában is megfogalmazásra került ez, és mi szeretnénk tiszteletben tartani, amit közösen elfogadtunk. Szerintem ez nagyon helyes gondolat. Egyetlenegy kiegészítést hadd tegyek hozzá: jó lenne, ha ez minden ilyen közösen elfogadott határozatra igaz lenne. Tehát magyarul, mikor a Máért fogad el valami közös nyilatkozatot egyhangúlag, és abban van olyan javaslat esetleg, ami nem biztos, hogy ennyire nagy örömet okoz a kormánypárti képviselőknek, akkor ebben a tekintetben is mutassanak nyitottságot, de ezzel a kritikát be is fejeztem.

Az MSZP-frakció támogatni fogja a kezdeményezést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK vezérszónoka.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kezdem azzal, ami lélektanilag a legfontosabb: természetesen Trianon nemzeti tragédia. Ez nem is kérdés senki számára. És ezért azt gondolom, hogy érző lélekkel ezt mindenki fájdalomként éli meg.

Ugyanakkor azt is jelezni kell, hogy Trianon nem önmagában egyszer csak beesett az ablakon. Kitört előtte egy első világháború, amelyet többek között Magyarország robbantott ki. A magyar kormány „megállj, kutya Szerbia!” felkiáltással szaladt bele ebbe a háborúba, és vesztettük el ezt a háborút. Ennek lett következménye a valóban aránytalan trianoni békeszerződés, amely békétlen béke lett Magyarországnak és egész Európának a következő évtizedekre. De szeretnék emlékeztetni mindenkit arra, abban, hogy ez egyáltalán így történt, elődeinknek van súlyos történelmi felelőssége. Tehát nem egyszer csak ránk tukmáltak valamit, hanem valami történt, és ennek az embernek itt most szobra van a Kossuth téren, aki ezt a háborút rázúdította erre az országra, szeretném

jelezni. *(Közbekialtások a kormánypárti padsorokból: Ez nem igaz!)* És ezt a szobrot önök állították.

Lehet azt mondani, hogy mindazok, akik akkor figyelmeztették az országot, lásd Ady Endre, hogy ebből baj lesz, és őt megköpködték, megkövezték, de eltelt pár év, és egy ország hömpölygött a Nemzeti Múzeum előtt, hogy megérinthesse a ravatalt és a koporsót, hogy lám, lám, Adynak volt igaza.

És Trianonnak nemcsak az lett a következménye, hogy országterületek és lakosság csatolódott más országokhoz, hanem az is következménye lett, hogy Magyarország belesodródott a második világháborúba. A világtörténelem egyik legnagyobb gazemberét szolgálta ki Magyarország, Adolf Hitlert. Ez is Trianon következménye. Az is Trianon következménye, hogy a Don-kanyarban meghalt kétszázézer magyar egy értelmetlen háborúban. Az is Trianon következménye, hogy Teleki Pál öngyilkos lett, mert Magyarország fölrúgott egy megnemtámadási szerződést, egy békeszerződést, örök megnemtámadási szerződést Jugoszláviával.

Az is Trianon következménye, hogy Bethlen Istvánt, aki nem is támogatta a háborúba belépést, a végén a szovjetek hurcolták el. Az is Trianon következménye, hogy elment ebből az országból Bartók Béla. Az is Trianon következménye, hogy elhagyta az országot Kabos Gyula. Az is Trianon következménye, hogy puskatussal verték agyon Szerb Antalt; hogy mi történt Radnóti Miklóssal.

(14.40)

Az is Trianon következménye, hogy miután megtámadtuk a Szovjetuniót, még csak ereje sem volt az országnak arra, hogy felmutathassa azt, hogy a szovjetek ezért cserébe ne foglalják el Magyarországot. És természetesen annak van egy felszabadulás része és van egy megszállás része. Tehát sok mindenben át kell szűrni mindazt, amikor emlékezünk a száz évvel ezelőtti történésekre.

És én nagyon örülök annak egyébként - és ezt őszintén mondom -, hogy a Fidesz eljutott oda, hogy nem áll föl és vonul ki a „Trianon” szó hallatára a parlamentből, ahogy ezt tette az Antall-kormány idején. Ezt én egy egészséges jellemfejlődésnek gondolom.

És azt is támogatja a Demokratikus Koalíció, hogy a határon túli magyar közösségek ápolhassák kultúrájukat, hagyományukat és mindazt, ami összeköti őket az anyaországgal, hogy ez a közösség egy létező szellemi közösség legyen. Sőt, a Demokratikus Koalíció az autonómiaüvekréseket is támogatja, amennyiben ez nem Magyarországról diktált és szándékosan konfliktusokat generáló, belpolitikai célokat szolgáló kezdeményezés, hanem az éppen adott országgal lefolytatott vita és megállapodás következménye tud lenni.

Itt jegyzem meg, nagyon örülök annak is, hogy az RMDSZ az utolsó pillanatban végül is átvitte a lécet,

és tud képviselőt küldeni az Európai Parlamentbe. Sajnálom, hogy ez Szlovákiában nem történt meg.

Nagyon fontos azt is látni - és ez ügyben szeretnék fontos megjegyzést tenni -, hogy a nemzeti érzés nem a magyar jobboldal sajátja, nem az önké, nem a Fidesz-szavazóké vagy a KDNP-szavazóké, még csak nem is a Jobbik és a Mi Hazánk Mozgalom tagjaié vagy szavazóié, az a miénk is. Mi pontosan ugyanúgy magyarok vagyunk, és ugyanúgy érzünk felelősséget a magyar nemzetért, annak minden tagjáért, határon innen és túl, mint ahogy önök. És ennek volt következménye, hogy amikor mi kormányoztunk, akkor megháromszoroztuk a határon túli magyar könyvtárak, színházak, iskolák támogatását. Ezt azért is tudom ilyen pontosan, mert Daróczi Dávid volt a kormányzóvivő, aki éppen beteg lett, és ezért nekem kellett azt a bizonyos rendezvényt kvázi celebrálni, és nagyon boldog és büszke voltam, hogy ott lehetek egy ilyen rendezvényen.

De azt is nagyon fontosnak tartom, hogy végre befejeződött az, amivel a Fidesz valamikor elkezdte a határon túli magyarokkal való foglalkozást, hogy innen elkezdett pártokat alapítani, amelyek aztán 0,5 százalékos eredményekkel vétették észre magukat, súlyos károkat okoztak az ottani - most éppen Erdélyről beszélek - legitim szervezetnek, az RMDSZ-nek, aztán a végén eltűntek az enyészetben. Örülök annak, hogy ezen az időszakon is végre túljutottunk.

Azt is nagyon fontosnak tartom jelezni, hogy számunkra minden nap a nemzeti összetartozás napja, nem kell hozzá nekem emléké, én ezt naponta megélem. Amikor 2003-ban húszéves volt az István, a király című rockopera, akkor jutott el először Erdélybe, Csíksomlyóra, a Medgyessy-kormány idején. Én voltam annak a rendezvénynek a sajtófőnöke, és az utolsó pillanatban még felhívtam Kovács László külügyminisztert, mert a szervezők azt mondták, hogy még kell egy-két millió forint, hogy ott minden rendben legyen. És Kovács László a saját miniszteri keretéből még odaadta azt a pénzt, hogy ez megtörténjen. Csak szeretném jelezni, hogy nem csak önké a nemzeti érzés vagy nem csak önké a nemzeti szimbólumoknak ez a fajta képviselése.

De ugyanakkor az is rendkívül fontos, hogy mi csoda fantasztikus dolog az Európai Unió, és az, hogy Magyarország és a körülöttünk levő országok tagjai az Európai Uniónak. Most képzeljük el azt a helyzetet - miközben önök itt folyamatosan brüsszeleznek -, ha nem lenne Európai Unió, és ezek között az országok között vasfüggöny állna, Magyarország és Románia között, mondjuk, ahogy a Ceaușescu-időben történt. Azért tudunk átmenni, azért lehet a határon túli magyaroknak támogatást adni vagy óvodát építeni vagy bármit, mert van Európai Unió. Ha nem lenne Európai Unió, ez mind lehetetlen lenne. Örülünk annak, hogy van Európai Unió!

És az a bizonyos eszme, amiről a Demokratikus Koalíció beszél, az európai egyesült államok eszméje pontosan ennek a békének a záloga. És annak a zá-

loga, hogy az anyaországi magyarok szerves közösséget alkothatnak anélkül, hogy ezt fegyveres konfliktus nehezítené, vagy az éppen jelenlegi befogadó országok jogi szabályozással ellehetetleníthessék a magyarokat. Ezt biztosítja az Európai Unió, hogy ez nem történhet meg. Ezért aztán azt mondom, hogy legyen minden nap a nemzeti összetartozás napja, de nemcsak a határon túli magyarokkal, hanem abban is, hogy önök, amikor az ellenzék mond valamit vagy javasol valamit, akkor önök ezt elismerik, és tudomásul veszik, hogy mi pontosan ugyanolyan magyarok vagyunk, és a mi szívünk is ugyanúgy a bal oldalon dobog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Látom a jelentkezőket, természetesen mindenki megkapja a szót. Történelmi vitákban, higgyék el, én magam szívesen részt veszek, jelen pillanatban ezt nem tehetem. Ugyanakkor kötelezettségem elmondani, éppen, mert önök választottak meg arra a tisztségre, amiben most nyilatkozom, hogy a 2020. év nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról szóló határozati javaslat a téma, tisztelettel kérek mindenkit, a most következőket is, hogy ennek megfelelően, a házszabályunkat betartva tegyék meg felszólalásaikat. Ezt annak ismeretében tettem, hogy értelemszerűen nem tudom, hogy mit fog mondani a következő néhány felszólaló. És ez valóban egy határozati javaslatról szóló vita. A határozati javaslatról szóló vita.

Semmiiben nem korlátozva tehát véleményüket, Fülöp Erik képviselő úr, független képviselő kapja meg most a szót. Köszönöm szépen. *(Szászfalvi László: Köszönjük, elnök úr.)*

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Jelképes, azt gondolom, vagy szimbolikus, hogy pont nálam jelentette be elnök úr, hogy csak és kifejezetten a határozati témára korlátozódjon a hozzászólásom. Én megpróbálom, de nem tudom ezt megígérni.

ELNÖK: Állj, állj! Nem szimbolikus, uram! Arról van szó, hogy idáig frakciók nyilatkoztak. Most már nem frakció, hanem független képviselő. Nem a személye, nem a helyzete, hanem hogy idáig frakciók vezérszónokai szóltak. Csak azért, hogy értsük egymást pontosan. Most én is próbálom önt érinteni, remélem, ön is értett engem. Parancsoljon!

DR. FÜLÖP ERIK (független): Én maximálisan megértettem elnök urat. Köszönöm szépen. Akkor úgy próbálom megfogalmazni, hogy egyrészt saját véleményem, másrészt a Mi Hazánk Mozgalom képviselői csoportjának a véleményét szeretném most megosztani a kedves és tisztelt képviselőtársakkal.

Én azt gondolom, előljáróban nagyon fontos leszögezni, hogy a Mi Hazánk Mozgalom természetesen egyöntetűen támogat minden olyan kezdeményezést, amely egyrészt a csonka országunknak, az anyaor-

szágunknak a javát és gyarapodását szolgálja, másrésztől a csonka országon kívül rekedt magyarságunkat próbálja meg ápolni és magyarságtudatában megtartani.

Én azt gondolom, az is talán egy kicsit szimbolikus jelentőségű volt, hogy pont a mai nap alkalmával az 1. napirendi pont, amelynek a vitájában mindannyian részt vehettünk, az egy olyan nagyon fontos, nagyon fajsúlyos témáról szólt, amelyben sokan kimondták azt, hogy sajnós fogy a magyarság. És ez nemcsak itt a mi csonka országunkra, a magyar államterületre vonatkozik, hanem ki kell mondanunk, hogy sajnós az országhatáron kívül rekedt, országhatárunkon kívülre szakadt magyar tömbökre is vonatkozik. Én még fiatalkoromban, gyermekkoromban úgy tudtam, és természetesen nagyon szerettem ezt a két szám adatot, hogy Magyarországon 10 millióan élünk és Magyarországon kívül még 5 millióan élünk, és 15 millió magyarról beszélhetünk akkor, ha magyar nemzetéről beszélünk. Ez a szám borzalmas mértékben, tragikus mértékben csökkent, és ez nem kis mértékben köszönhető annak a felfogásnak, amely 1947 és 1989 között uralta Magyarországot, hiszen emlékezhetünk arra, hogy nemcsak a trianoni sorstragédia az, amelyről nap mint nap nekünk meg kell emlékeznünk és ezzel a tudattal együtt kell élnünk, hanem azzal az 1956-tal, ahol szélsőséges ideológiák által vezéreltek öltek halomra magyar embereket és menekítettek el több százezer magyar embert külföldre.

(14.50)

És természetesen meg kell említenünk az elmúlt harminc év elhibázott külpolitikáját is, amely odavezetett, hogy most nem 15 millió nemzetestvérről beszélhetünk, ha a magyarságot említjük. Azt gondolom, hogy maga az is jelképes, hogy sajnós olyan, parlamenti frakcióval rendelkező pártoknak, akiknek itt lenne most a helyük, én csak a hült helyét látom, és egy ilyen fontos, a valódi nemzeti összetartozást jelentő napirendi pont kapcsán nem szólalnak fel egyáltalán, sőt nem is az, hogy nem szólalnak fel, hanem nincsenek is itt jelen. Azt hiszem, hogy ez nemcsak jelképes, hanem döbbenetes is.

Gréczy képviselő úr felszólalásával kapcsolatban nem akarok történész lenni, viszont nagyon sok olyan dologgal nem értettem egyet, ami mellett most nem mehetek el szó nélkül. Számomra egy rendkívül tragikus megközelítés az, hogy ha valaha valamely nemzet egy háborúba valamilyen oknál fogva belekeveredik, akkor vesztes félként ennek a súlyát, Trianonnak, a magyar golgotának a tragédiáját nap mint nap kénytelen legyen elszenvedni és elviselni. Én tiszteletben tartom minden baloldali politikus hazaszeretét, amire hivatkozott képviselőtársam is, de engedjék meg nekünk kimondani azt, hogy még egy ország nincs ma a világon, akivel ilyen szinten elbántak, mint 1920-ban Magyarországgal. Úgy-

hogy mindannyiunknak kötelessége, hogy ezt a sors-tragédiát megpróbáljuk elfeledtetni, és ha lehet, azt visszafordítani. Ezt nem lehet úgy elérni, hogy a ketős állampolgársági törvény ellen való szavazásra buzdítanak politikai pártok, bármiféle önálló politikai haszonszerzés céljából.

Azt gondolom, hogy mindannyian üdvözlünk bármiféle ilyen kezdeményezést, amelyet most a kormánypárti képviselők letettek az asztalra, viszont én nem látom annyira rózsásnak és annyira jónak a helyzetet, amiről most itt az előttem felszólalók is beszéltek. A Fidesz-KDNP kormányzó párt immáron harmadik alkalommal kapott kétharmados felhatalmazást a választópolgároktól. A tegnapelőtti nap folyamán az európai parlamenti választáson is döntő többséggel megszerezte a mandátumok nagy részét. Azt hiszem és úgy érzem, hogy az a korrekt, ha tekintve a külföldi levélszavazatokat, a határon túliak szavazati arányát is, hogy milyen mértékben támogatták a kormányzó pártot, minden egyes alkalommal kiállnak minden egyes magyarjog-sérelemmel szemben.

Én bevallom az igazat, hogy a bevándorlásellenesség, és az a fajta Soros-ellenesség, amelyet már-már sokszor indokolatlanul is túltol a kormány média, mindenféleképpen támogatandó és követendő Magyarország részére és természetesen a Mi Hazánk Mozgalom képviselői részére is, viszont én nagyon örülnék, ha a magyarokat ért sérelmek, a külföldi magyar atrocitások tekintetében is legalább ennyire eltökélt és legalább ennyire bátor lenne a magyar kormány és a magyar kormányzatot képviselő képviselőtársak, hiszen azt gondolom, hogy joggal érezhetem úgy, hogy sajnós Brüsszellel szembe lehet szállni a kormány képviselőinek Soros György miatt, de a határon túli magyarok autonómiájának a kérdését igazából fel sem merik konkrétan vetni, hiszen a jelenlegi néppárti pártcsaládban ez valószínűleg sokak nemtettségét váltaná ki.

Viszont említettem, hogy nem érzem annyira rózsásnak a helyzetet. Míg európai szinten és az Európai Unió szintjén nyíltan lehet beszélni az önrendelkezési jogról és önálló új államok kialakulásáról vagy kialakulási kezdeményezéséről, a Kárpát-medencében nemhogy az autonómia kérdését nem lehet felvetni, nem lehet megemlíteni - és éppen ezért mondjuk ki az igazat, hogy nincs is elérhető közelségben a magyar autonómia sajnós ezekben a Kárpát-medencei országokban -, hanem egyenesen sorozatosan érnek olyan provokatív, agresszív, sokszor szélsőséges vagy akár sovinszta megmozdulások magyarokat, magyar embereket a Kárpát-medencében, amelyekkel kapcsolatban én úgy érzem, hogy nagyon sokszor nem mer határozottan és erőteljesen kiállni a magyar külpolitika.

Vegyük sorra néhány példában, hogy mire is szeretnék utalni. Mindenki tudja, hogy a Vajdaságon az elmúlt években, az elmúlt évtizedben milyen magyar atrocitások történtek. Ettől függetlenül ez az ország csatlakozni kíván az Európai Unióhoz, amivel

kapcsolatban én azt gondolom, hogy sokkal súlyosabb, sokkal erőteljesebb feltételeket kellene és kellett volna szabni az ő csatlakozásukkal kapcsolatban.

Ukrajnáról, Kárpátaljáról, azt gondolom, hogy nem is kell beszélni, hiszen most megemlégték az előttem szólók is jó néhány alkalommal akár a nyelvtörvény kérdését, akár az olyanfajta szélsőséges, erőszakos bűncselekmények elkövetését, mint amilyen a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség központja elleni Molotov-koktélos támadás volt. Ez az ország szintén vagy ennek az országnak a szélsőségesei nap mint nap követnek el magyar emberek, kárpátaljai magyar hazafiak ellen különféle cselekményeket, és nem riadnak vissza, mint ahogy előbb említettem, az erőszakos bűntettektől, bűncselekményektől sem.

Azt gondolom, hogy a környező európai uniós országokban sem sokkal jobb a helyzet. Itt megemlégtünk, nyíltan mondjuk ki ezt is, a dunaszerdahelyi focicsapat ellen, és a magyarság nemzettudatát erősítő, az Ismerős Arcok Nélküled című dalának és a magyar himnuszhoz az eléneklésével kapcsolatos himnusz-törvényt, amelyet, azt gondolom, csak nemzetközi felháborodás árán sikerülhet vagy sikerülhetett visszavonni. De sajnós a romániai helyzet sem sokkal jobb, ezt is nyugodtan kijelenthetjük. Én nagyon örülök, hogy Pánczél képviselőtársunk hivatkozott Szócs Zoltán és Beke István magyar hazafiak tragédiájára, akik évek óta sínylődnek börtönben olyan cselekmény miatt, amit nyíltan nem követtek el, és nem is követhettek volna el. Az ő esetükben sincsen olyan erős kiállás a magyar kormányzat részéről, amely, azt gondolom, elengedhetetlen lenne.

De addig, amíg nagyon sokan Magyarországon a liberális körökben, mondjuk, a CEU megszűnéséért aggódtak, nagyon sajnálom, hogy ugyanezek a körök, ugyanezek a személyek a marosvásárhelyi egyetem beolvasztása ellen nem hullattak egy könnyecppet sem, mint ahogy a CEU esetében ezt tették. Azt gondolom, hogy nekünk mindannyiunknak, a Mi Hazánk Mozgalom tagjainak is és minden, a parlamentben lévő politikai képviselőcsoportnak, frakciónak az az egyetlen lehetősége, hogy ezt a határozati javaslatot elfogadja és megszavazza, hiszen sokkal erőteljesebb kiállást kell a jövőre nézve mindannyiunknak kifejtene, pontosan azért, hogy megmaradhasson a határon túli magyarság is.

Szabó Dezső szavaival zárnám a rövid felszólalásomat, azért kell ezt tennünk, hiszen „Minden magyar felelős minden magyarért.” Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő felszólalóként Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Történelemből önnel főleg nem szállnék vitába, Gréczy Zsolttal pedig azért nem szálllok, mert úgy látom, a tízéves kisfiam is többet tud a magyar történelemlről, mint ön, Gréczy úr.

Azt gondolom, Sajó Sándor felvidéki magyar költő az egyik, aki a legjobban megfogalmazta a magyar történelem nehézségeit, hogy milyen magyar embernek lenni, amikor azt írta, hogy „Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség! / Magyarnak lenni nagy, s szent akarat, / Mely itt reszket a Kárpátok alatt.” És bizony az elmúlt száz esztendőben ezt nagyon-nagyon érezhették a határon túli magyarjaink, és érezhetik a mai napig is.

(15.00)

S bár mi sok mindent próbáltunk tenni azért, főleg 2010 után, hogy a nemzeti összetartozás érzése, az, hogy egy nemzet vagyunk, mindenkit elérjen a határon túl is, bizony van még tennivalónk. Én tudom azt, hogy vannak, akik meg tudnak fogalmazni dolgokat az ellen, amit teszünk, sőt nem szavazták meg a nemzetegyesítés igazi formáját, a kettős állampolgárságot sem, de azért most arra kérem őket, hogy ezt a törvényt majd szavazzák meg ott a DK felé is.

1920. június 4-én egy igazságtalan békediktátumot erőltettek ránk. 1920 óta azok a hatalmak, akik ezt ránk erőltették, soha nem kértek bocsánatot tőlünk, legalábbis a vezetőik nem kértek bocsánatot tőlünk. Azt gondolom, sajnós nem is várhatjuk ma sem, hogy bocsánatot fognak kérni, azt meg főleg nem várhatjuk, hogy igazságot kapjon a magyar nemzet ezektől a nemzetektől. Amit elvárhatunk, az az, hogy mi, magyarok összefogva, összekapaszkodva megpróbáljuk helyrehozni mindazt, amit a nyugati hatalmak ránk mértek 1920-ban. Ennek több formája lehet: ilyen formája a kettős állampolgárság, ilyen formája lehet ez a nemzeti emlékvé, és természetesen ezt szolgálja mindaz a támogatás, amit a határon túli magyarjainknak próbálunk nyújtani.

Abban bízom, hogy mindaz, amit ma teszünk, szolgálja azt, ami a magyarok célja kell hogy legyen: ezer esztendő múlva is a Kárpát-medencében, pont úgy, ahogy ma, azt tudja mondani minden magyar, hogy mi vagyunk itt a legnagyobb nemzet, ezer esztendő múlva a Kárpát-medence magyar szótól legyen hangos, és lehetőleg mi irányítsuk ezt a medencét. Azt gondolom, hogy mindnyájunknak, akik magyarnak valljuk magunkat, ez kell legyen a feladatunk. Úgy gondolom, hogy ez a törvény, amely az emlékvévre vonatkozik, ezt a célt is szolgálja.

Bízom benne, hogy az emlékvében, azonkívül, hogy nagyon sok összetartozásnapra összekapaszkodás lesz, azért nem feledkezünk meg arról, hogy 1920 mégiscsak egy nemzeti gyásznapot hozott létre. Egy napon gyászolunk, és az összes többin az évben reményeim szerint összekapaszkodunk, és biztatjuk egymást, hogy ezer esztendő múlva mégiscsak mi leszünk a Kárpát-medencében a legnagyobb nemzet úgy, mint ma, és magyar szótól lesz hangos a Kárpát-medence. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra van most mód. Gréczy Zsolt képviselő úr ezzel él is. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr, igazából kénytelen vagyok. Nem tudom, Boldog úr melyik mondatomban talált történelmileg kivetnivalót (*Boldog István: Mindegyikben!*), mert még kronológiailag is igyekeztem hűséges lenni a történelmi tényekhez.

Szeretném emlékeztetni, attól, hogy valaki feláll, pátozzal magára borít egy piros-fehér-zöld zászlót és verseket szaval, nem lesz nagyobb magyar, mint az, aki ugyanezt tudja, csak nem ezzel akarja magát reprezentálni.

A másik. Ön nyilván 1990-ben még nem volt Fidesz-szavazó, nagyon meg lennék lepve, mert nyilván a papucsát dobta volna oda a tévéhez, amikor Orbán Viktor azt mondta, hogy álljunk fel és vonuljunk ki, mert ez a szó elhangzott az Antall-kormány valamelyik tisztségviselőjének szájából, hogy „Trianon”.

*(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

Szeretném emlékeztetni önt arra, ha már így belemegyünk, de nem szívesen teszem, csak már a megtámadtatás címén, hogy 2001-ben az első Orbán-kormány nevében Martonyi János külügyminiszter arról biztosította a Velencei Bizottságot, hogy az Orbán-kormány nem vezeti be a kettős állampolgárságot, nincs ilyen célja, és 2004-ben sem volt ilyen célja a Fidesznek, hanem a Magyarok Világszövetsége, majd a Thürmer Gyula vezette Munkáspárt kezdeményezésére csimpaszkodott rá egész pontosan a Fidesz, és ebből lett az, ami aztán történt. De még utána is azt mondták, szó nincsen arról, hogy ez a kettős állampolgárság szavazati joggal is jár majd, majd egyszer csak járt a szavazati jog is, majd most már azt is tudjuk, hogy a határon túli magyarok egy része máshogy szavazhat, mint azok a határon túli magyarok, akik éppen dolgoznak a határon túl, és ezt választási csalásnak hívják.

Ettől függetlenül a nemzeti összetartozást mi fontosnak tartjuk, de úgy gondoltam, kronológiailag ezt tegyük rendbe, mert én a közelmúlt történelmére is kristálytisztán emlékszem. (*Szászfalvi László: Csúsztatás!*)

ELNÖK: Amit látok, azt önök még nem láthatják, ezért elmondom, illetve meg kell hogy kérdezzem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével, mert hozzászólót nem látok. (*Jelzés nem érkezik.*) Nincs ilyen. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem az előterjesztőt, kíván-e reflektálni. Elnök úr? (*Pánczél Károly jelzésére:*) Pánczél Károlyé a szó, parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY, a Nemzeti összetartozás bizottságának elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak

nagyon röviden, hiszen a felszólalók többsége egyetértett a bizottság által előterjesztett határozati javaslattal. Tiszteletben tartva és megfogadva elnök úr kérését, hogy ne bocsátkozunk itt történelmi vitákba, valóban egyébként a Gyurcsány-párttal történelemről, nemzetről, nemzeti összetartozásról nincs mit beszélnünk. Nemzetárulók és hazaárulók 2004. december 5. óta, ezt tudják belhonban, külhonban, határon innen és túl, szórványban, diaszpórában, szigeten és mindenhol. Nincs erről mit beszélnünk.

A benyújtó bizottság nevében pedig a többi hozzászóló támogatását köszönöm, sor kerül majd a részletes vitára és a zárószavazásra itt a parlamentben. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állattenyésztés szabályozásához szükséges törvényi szintű rendelkezésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6190. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A XXI. századi civilizációban egyre inkább felértékelődik a mezőgazdaság és az élelmiszer-előállítás szerepe; nemcsak azért, mert ennek az ágazatnak kell ellátnia élelmiszerrel az egyre sokasodó népességet, hanem azért is, mert a korszerű gazdaságnak komoly szerepe is van a kultúrtáj alakításában, a biológiai sokféleség megőrzésében, a környezet védelmében és a természeti értékek megóvásában. Az elvárás az, hogy hatékonyan, egyben fenntartható módon állítsuk elő a szükséges élelmiszereket.

A magyar mezőgazdaság mindezen területeken jól teljesít. Az agrárium kibocsátása 2010 óta évről évre növekszik, értékben tavaly már megközelítette a 3000 milliárd forintot. A gazdálkodók egyre jelentősebb zöldvállalásokat tesznek, nagy biológiai értékű hazai növény- és állatfajaink, -fajtáink kiemelt védelme pedig az agro-biodiverzitást növeli. Mindezen rendszeren belül az állattenyésztésnek kiemelt figyelmet szentel a kormány és a szakirányítás, ezen a területen is jó úton járunk. Az állattenyésztés kibocsátása 2018-ban 943 milliárd forint volt, folyóáron 2010 óta 57 százalékkal növekedett, amely értékkel hazánk az EU élmezőnyébe tartozik. 2018-ban széles bázisú volt a növekedésünk, hiszen valamennyi fontosabb állatfaj termelése felülmúlta az előző évi értékeket.

Annak érdekében, hogy a magyar állattenyésztés meg tudja őrizni versenyképességét, elengedhetetlen

az ágazat további fejlesztése, valamint az állattenyésztők és az állattartók tevékenységének előremutató szabályozása. Fontos feladatunk van a genetikai alapok megőrzésében és fejlesztésében szintén. Az állatgenetikai erőforrások napjainkban a meg nem újuló természeti erőforrások között egyre nagyobb jelentőséget kapnak. Egy fajta esetleges eltűnése adott esetben egyúttal a tulajdonságait meghatározó génállomány örökre történő elvesztésével járna, amely többé nem rekonstruálható és mással nem pótolható.

(15.10)

A biodiverzitás fenntartása, az agrártermelési céljaink hosszú távú megvalósítása, valamint a természetes folyamatosságának biztosítása szempontjából tehát a biológiai alapok, az állatfajok, állatfajták, továbbá a szaporítóanyagaik genetikai értékének megőrzése, fenntartása, fejlesztése és az ehhez kapcsolódó állattenyésztési rendszerek korszerűsítése nélkülözhetetlen. Az állattenyésztést, ezt a stratégiaileg fontos agrárgazdasági területet eddig egy 1993-ban megalkotott törvény szabályozta. A 26 éves jogszabály már nem képes olyan korszerű keretet adni, amely maradéktalanul teljesíti az állattenyésztéssel, genetikai erőforrások megőrzésével kapcsolatos aktuális elvárásokat. Itt van tehát az ideje a változtatásnak, amelyet a szakma képviselői is elvárnak. Ugyanakkor uniós jogharmonizációs feladataink is vannak e területen. Az Európai Unió vonatkozó rendeletei szintén megújultak, és már közvetlenül alkalmazandóak valamennyi tagállamban, ezért az új és az uniós joggal harmonizált állattenyésztésre vonatkozó jogszabályoknak mielőbb szükséges megjelennie.

Az ezt előkészítő munkát az Agrárminisztériumban elvégeztük. Az igazságügyi tárcával karöltve elkészült a törvényjavaslat végleges szövege, amelyet az Országgyűlés tisztelt tagjai megismerhettek. Az egyszerűbb és átláthatóbb szabályozás jegyében csak azok a tárgykörök kerültek be a törvénybe, amelyek esetében feltétlenül szükséges volt a törvényi szintű szabályozás. Minden más esetben kormányrendeleti, illetve miniszteri rendeleti szintű jogszabályalkotás volt életszerű. Az értelmezést és a végrehajtást segíti, hogy a törvénytervezet és a kormányrendelet-tervezet együtt került kidolgozásra és benyújtásra. Meggyőződésem, hogy olyan új törvény és hozzá kapcsolódó kormányrendelet születhet, amely megfelel a mai kor követelményeinek, segíti az ágazat érdekeit érvényre juttatni, és illeszkedik a változó EU-s jogi szabályozáshoz. A jogszabályok megalkotásánál elsődleges cél volt a tenyésztőink és tenyésztésszervezésünk értékeinek és érdekeinek védelme, továbbá az állatgenetikai erőforrások, valamint a kiemelt értéket képviselő védett őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajtánk megőrzése.

A jogszabályi változásokkal biztosítottak látom az állatgenetikai erőforrások és azok sokféleségének

megőrzését, a magas színvonalú tenyésztői munka támogatásával az ágazat versenyképességének növelését, a tenyésztőszervezetek fajtafenntartó munkájának korszerű szabályozását, az állati szaporítóanyag előállításának, forgalmazásának, valamint felhasználásának előremutató szabályozását, a tenyésztési adatok gyűjtésének, nyilvántartásának, feldolgozásának megbízhatóságát, valamint a nemzetközi kihívásoknak való megfelelést.

Tisztelt Ház! Az elmondottak alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal és majd később a szavazatukkal a törvényjavaslat elfogadásában járjanak el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Font Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az államtitkár úr által ismertetett törvényjavaslat egy '93 óta élő állattenyésztési törvény aktualizálását jelenti, 26 év után nyúlunk ehhez a területhez, valamint egy EU-jogharmonizációs kötelezettségnek próbálunk eleget tenni; a tenyészállatok szaporítóanyagainak felhasználásáról és egyéb rendelkezésekről 2016-ban született meg egy EU-s jogszabály, amelyet a tagállamoknak harmonizálni kell. Többek között ezt a célt szolgálja a benyújtott törvénytervezet. Nyilvánvaló, hogy olyan célokat fogalmazunk meg az állattenyésztési törvényben, amely az állatgenetikai erőforrások védelmére irányul, emellett viszont szeretnénk, hogy a biodiverzitás fenntartható legyen, megvalósítható legyen az agrártermelés célja, és biztosítható legyen a termelés folytonossága, annak folyamata.

Ez egy összetett feladat, ennek érdekében, hogy mindezeket a célokat meg tudjuk valósítani, iránymutatások, előírások, tiltások szerepelnek az előterjesztésben. Ahogy az államtitkár úr is említette, komoly előkészületek történtek, szokásunknak megfelelően az állattenyésztő szervezetek, a védett és őshonos állatokat fenntartó szervezetek bevonásával történt az előterjesztés megvalósítása. Természetesen elképzelhető, hogy apró részletekben még pontosítani kell, de úgy gondoljuk, és ha a híreket figyelték, tudják, hogy nem volt olyan felszólaló érintett állattenyésztő, őshonos állatokat tartó, aki ezzel az irányvonallal ne értene egyet. Tehát úgy gondoljuk, hogy az érintettek körében is befogadásra fog kerülni, amennyiben a parlament is elfogadja az előterjesztést.

Hadd hívjam fel a figyelmet az 1. § (2) és (3) bekezdésére. Így szól a (2) bekezdés: „Mezőgazdasági célból géntechnológiával módosított állatfajtát előállítani tilos.” A (3) bekezdés is nagyon fontos, úgy gondolom, a magyar mezőgazdaság és állattartás szempontjából: „Állatot klónozni - ha törvény eltérően nem rendelkezik - tilos.” Ezt a két bekezdést azért

emeltem ki külön, mert közismert, hogy Magyarország 2006 óta élen jár abban, hogy a GMO-s, genetikailag módosított növényi szerek szaporítóanyagait nem használhatjuk fel, nem folytathatunk ilyen növénytermesztést.

Ennek a sikerei most már elég szépen látszódnak, hiszen abszolút biznysággal tudjuk garantálni, hogy az itt termelt növényfajták ilyenek. Tehát akik ezt vásárolják, nagyon nagy exportőrök vagyunk, ezt a bizonyosságot kéri, sőt most már egyre többen kéri, mert a lakosok, a fogyasztók döntő többségükben GMO-mentes élelmiszert szeretnének fogyasztani. Ezt a trendet látjuk. Tehát egy rendkívül fontos döntés volt, hogy a növénytermesztés területén ezt a tiltást megtettük.

Itt megerősítésre kerül, hogy mezőgazdasági célból géntechnológiával módosított állatfajt előállítani tilos. Ez a társa ennek a magyar álláspontnak. Hadd említsem meg, hogy van egy problémánk. Ugyan Magyarországon tilos a GMO-s növénytermesztés, de ilyen termékek importja nem tilos, nem tehetjük meg az áruk szabad áramlása elvének megsértése nélkül, hogy ezt tiltanánk. Nem is tiltjuk, nem tilos, tehát GMO-s növényt, szaporítóanyagot, takarmányozási célú anyagokat be lehet hozni, és vannak, akik ezt fel is használják.

Ennek az a következménye, hogy ha a Magyarországon nevelt állatok GMO-s takarmányt fogyasztanak, akkor az ebből készült feldolgozott húskészítmények nem jelölhetők GMO-mentesnek. Most már negyedik vagy ötödik éve az Agrárminisztérium a Fidesz-KDNP-frakció nagy támogatásával azt tűzte ki célul, hogy a GMO-s import takarmányanyagot kiváltjuk Magyarországon termelt, nagymértékben fehérjeigényű takarmányanyagokra.

Mondhatnám azt, hogy a kezdő lépések megtörténtek. Nagy meglepetéseket tartogatott ez a programunk. Csak hogy megjegyezzem: felfuttattuk a szója magyarországi termesztését külön támogatással, mert a szója lenne az egyik legjobban felhasználható növényi fehérje az állatok etetésére. Ugyanakkor olyan jól sikerült ez a programunk, mert GMO-mentes szóját állítunk elő Magyarországon, a világban már alig állít elő valaki GMO-mentes szóját, hogy 30 százalékkal drágábban lehet eladni a világpiacra. Ennek az lett az eredménye, hogy a teljes, Magyarországon termelt GMO-mentes szóját exportálták a termelők, tehát nem Magyarországon került felhasználásra állatok etetésére.

Mondhatnám azt, hogy az egyik oldalon ez nagy siker, de szembekerültünk egy másik feladattal, amit meg kell oldanunk. Ha ez sikerülne, hogy a Magyarországon felnevelt állatokat GMO-mentes takarmánnyal etetnénk, akkor a világon mi lennénk az első olyan ország, amely mind a növénytermesztésben igazolhatja a GMO-mentességet, mind az állattenyésztésben, és ezek után az állatokból feldolgozott élelmiszerek kapcsán is igazolhatnánk a GMO-mentességet.

Ez egy olyan piaci pozíció, amelyet egyelőre még semelyik más ország nem ért el.

(15.20)

Ezt azért elemeztem talán mélyebben is ki a törvény egyéb részeihez képest, mert egy csendes mondat az, hogy mezőgazdasági célból géntechnológiával állatfajtát előállítani tilos. Amúgy is óriási viták, etikai és morális vita zajlik ekörül. De mi pontosan az ellentettjét akarjuk. Nemhogy ilyen állatfajtát nem szeretnénk előállítani, hanem még etetni sem szeretnénk GMO-s takarmánnyal a magyarországi hagyományos módon nevelt állatokat. S természetesen itt kapcsolódik ehhez az őshonos állatfajtáink nevelése. Külön genetikai szétválasztási, kutatási programok vannak. Például a Kiskunsági Nemzeti Park területén szürkemarha- és bivalyállományokkal rendkívül kecses adatok vannak, nagyon szép fizikai adottságú területek vannak, hogy ezek az őshonos állataink ezt a területet éljék, és ott ezeket a genetikai fejlesztéseket megvalósítsuk. A törvény többek között pontosan ezeknek a genetikai szaporítóanyagoknak a kezeléséről, használatáról, védelméről szól.

Én úgy gondolom a Fidesz-frakció nevében, hogy a törvénytervezet összességében mindazokat a célokat teljesíti, amiket fontosnak tartunk a magyarországi állattenyésztés további magas színvonalára és a világon egyre inkább értékelt magyar állattenyésztés szempontjából. Az állatgenetikai erőforrásokat szeretnénk megerősíteni, az állati szaporítóanyagok használatának tisztázását, ha kell, tiltását és engedélyezését, hogy milyen módozatban tehetik ezt meg mindazok, akik ilyen területen dolgoznak és vállalkoznak. S nyilvánvaló, hogy a tenyésztési munkát és a tenyésztői szervezetek munkáját is szeretnénk elősegíteni. Erre utalnak további javaslatok, mondatok, törvényi szövegezők, amelyek, mint említettem, az érintett tenyésztői szervezetek bevonásával készültek.

Ezért úgy gondolom, nyugodt szívvel ajánlhatjuk és támogathatjuk a kormány és az Agrárminisztérium előterjesztését, és azt majd meg szeretnénk szavazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Azzal kezdem, hogy én azt fogom javasolni a Jobbik frakciónak, hogy támogassuk ezt a törvénytervezetet, hiszen annak céljával egyetértünk, és a benne foglaltak nagy részével is. De azért kicsit túlzónak érzem a felvezetést. Ha a 26 évvel ezelőtt elfogadott állattenyésztési törvénynek tényleg ez a nagy átfogó átalakítása és megújulása, akkor azért itt vannak problémák. Mi lett volna, ha mondjuk európai uniós jogharmonizációs kötelezettség nincs? Akkor még most se nyúltunk volna hozzá, és még ennyire sem nyúltunk volna bele ebbe a törvénybe?

De ezeket majd természetesen később is illő lesz kifejtetni mind módosító indítványokban, mind pedig szeretném kérdésképpen feltenni államtitkár úrnak, hogy a többi paragrafussal kapcsolatban vannak-e módosítási szándékok, tervek, vagy úgy érezték, hogy ezzel le van tudva ez a történet.

Ha már a GMO szóba került: ezzel is természetesen egyetértünk, bár egy felesleges duplázásnak tartjuk ebben a törvényben, de nyilván az ügy fontossága miatt ez elnézhető. De azt hozzátenném, hogy nemcsak a nemzeti fehérjeprogram négy-öt éves téma és elég lassan indult be, bár tényleg vannak pozitív jelek, de itt arra vonatkozóan is sokéves kormányzati ígéret van, hogy a jelölési rendszerben is megpróbálnak előrelépést elérni, és az Unióban kiharcolni egyfajta jogot arra vonatkozóan, hogy megfelelően feltűnő módon vagy akár külön polcon áruva lehessen a GMO-s termékeket elkülöníteni a mentes termékektől. Erre vonatkozóan jó pár miniszteri, államtitkári és bizottsági ülési vita is volt.

Ebben sajnos nem látok előrelépést. Most pedig, hogy az előzetes hírek szerint a Fidesz lobbijereje vagy érdekérvényesítő képessége vélhetően jelentősen csökkenni fog az Európai Unióban, már végképp nem látom, hogy ezt miként fogják elérni. Pedig nagyon fontos lenne, hogy amikor a vásárló dönt és tudatosan akar dönteni, akkor erre valóban legyen módja. Jó lenne ebben is valamiféle előrelépést elérni, hiszen a két dolog úgy tudná magát kiegészíteni, erősíteni, és úgy tudna a gyakorlatban is eredményes lenni.

A 2. § (1) bekezdésénél van a 150 napos ügyintézési idő, hogy egy másik példát is említsek, ami szerintem módosításra érdemes. Szerintem itt jelentősen csökkenthető lenne ez az ügyintézési idő. Itt a 2. § 90 napjára célzok, hogy ha erre ott is lehetőség van, akkor gondolom, hogy ebben az esetben is.

Első olvasásra is már feltűnt, hogy állattenyésztési hatóságot jelöl ki, amit majd aztán rendeletben tisztáznak. Mégis mire gondoltak itt? Mert államtitkár úr, illetve a Fidesz vezérszónokának felszólalásából sem derült ki, hogy a Nébihre vagy a kormányhivatalra. De igazából mindegy is, hiszen mindkét hatóságra, mindkét szervre elmondható, hogy nem rendelkeznek állattenyésztési felügyelővel, a szakembereik már most is annyira túlterheltek, hogy ezeket a többletfeladatokat egészen biztosan nem fogják tudni ellátni, megfelelően semmiképpen. Tehát erre legalább a rendelet megszületése időpontjára vagy a hatálybalépése időpontjára valamiféle megoldást kell találni. Biztos vagyok benne, hogy sem a Nébih, sem a kormányhivatal ezt így, ilyen módon nem fogja tudni megfelelően ellátni.

Még a tenyésztői egyesületek részéről érkezett be, s nemcsak hozzám, úgy tudom, önközhöz is egyfajta aggodalom vagy félelem azzal kapcsolatban, hogy egy fajtát több tenyésztői szervezet, egyesület is most már vihet, képviselhet. Mi fogja garantálni azt, hogy egy ilyen egyesület hibája, esetleges szakmai vagy bármilyen tévedése ne okozzon kárt akár nemzetgazdasági szinten is az adott fajta esetében? Biztos gondoltak

önök is erre, hiszen nyilván egyeztettek ezekkel az egyesületekkel, de egy megnyugtató választ mindenképpen szeretnék erre vonatkozóan is kapni.

Zárásként pedig: néhány módosító indítványunk biztos lesz, de ahogy mondtam, a célokkal összességében egyetértünk, de ennél azért tovább kellett volna menni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Szeretném jelezni, hogy az MSZP frakciója is támogatja ezt az előterjesztést. Egy kérdésem lenne államtitkár úrhoz: miért így került be, amiről Font Sándor is beszélt, hogy állatot klónozni, ha törvény eltérően nem rendelkezik, tilos? Milyen olyan törvényi eset lehet, amikor a törvény úgy rendelkezik, hogy lehessen klónozni Magyarországon állatot? Ezen túlmenően azt gondoljuk, hogy ez egy olyan rendelkezés, ami hasznos és jó, ezért az MSZP frakciója támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czerván György képviselő úr, a Fidesz képviselője a vezérszónoki kör utáni első felszólaló. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány és a gazdák közös erőfeszítéseinek eredményeként a magyar mezőgazdaságban 2010 után kedvező folyamatok indultak el. A mezőgazdaság kibocsátása dinamikus növekedésnek indult, Európa élvonalába került, ennek révén pedig az agrárium több éven keresztül is hozzájárult a GDP növekedéséhez. Évről évre nőtt az agrárexportunk, annak egyenlege pedig szintén folyamatosan javult.

Kedvezőbbé vált a mezőgazdaság kibocsátásának szerkezete is, hiszen azon belül, ha kismértékben is, de nőtt az állattenyésztés aránya. Ez utóbbi tény azért is nagyra értékelendő, mert a világban zajló gazdasági folyamatok nem kímélték a hazai állattenyésztést sem. Egymást érték a piaci válságok, ezeket pedig eredményesen átvészelt az ágazat. Az állattenyésztés nehéziparának mondott szarvasmarha-tenyésztésben például különösen figyelemreméltóak a hazai adatok. A szarvasmarhák, azon belül pedig a tehének állománya 2010 óta folyamatosan növekszik, holott a húsmarhatenyésztők dolgát a végtelenen ingadozó piaci kereslet, a tejgazdák életét pedig az éveken át tartó tejpiaci válság nehezítette.

Hadd hívjam föl tisztelt képviselőtársaim figyelmét az állattenyésztés foglalkoztatásban betöltött szerepére is! A legutóbbi gazdaságszerkezeti összeírás adatai szerint csaknem 3 ezer gazdasági szervezet és mintegy 260 ezer egyéni gazdaság foglalkozott állattartással vagy -tenyésztéssel.

Ezek a gazdaságok félmillió embernek, családnak adtak fő vagy kiegészítő keresetet. Egy nemzetgazdasági szempontból fontos, gyarapodó, az európai fejlődéssel lépést tartó hazai állattenyésztésről tudunk beszélni.

Egy modern ágazat működése pedig korszerű jogi kereteket kíván. A 26 éve megalkotott állattenyésztési törvény és azok végrehajtási rendeletei mára már megérték a megújításra. Ennek kereteit természetesen az európai uniós rendelet szabja meg, amelyhez a jogszabályi harmonizációval igazodnunk kell.

(15.30)

De meg kell alkotni azokat a jogi kereteket is, amelyek a közösségi jog által nem szabályozott állatfajták tenyésztésszervezési szabályait tartalmazzák, hiszen az EU-s jog csak a szarvasmarha-, bivaly-, juh-, kecske-, ló-, szamár- és sertésfajok fajtáinak tenyésztését szabályozza.

Ezért az egyéb közösségi jog által nem szabályozott állatfajtákra teljes nemzeti szabályozást szükséges kialakítani, amely természetesen nem ütközhet az EU egyéb szabályaival, főként a versenyjogi előírásaival.

Kiemelt figyelmet kell fordítanunk hazánk állattenetikai erőforrásainak, valamint a kiemelt genetikai értéket képviselő védett, őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták védelmére is. Lehetőség kell adnunk a határon átnyúló tenyésztőszervezeti tevékenységekre is, de ez terveink szerint csak szabályozott keretek között, a hazai tenyésztési hatóság kontrollja mellett lesz lehetséges. A hazai tenyésztésszervezés és a hazai tenyésztők érdekei megvédésének kormányzati szándéka szintén ott van a törvénytervezetben.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő javaslat mindazonáltal egy újszerű, a modern jogalkotás elvárásainak is megfelelő dokumentum. A dereguláció jegyében született, azaz csak azok a tárgykörök kerültek be a törvénytervezetbe, amelyeket jogi, szakmai szempontból nem lehetett alacsonyabb szintű jogszabályokban szabályozni.

A korszerű állattenyésztés kereteit biztosító modern törvénytervezet született tehát, amelynek támogatását természetesen én is javaslom, és a frakciónk is fogja támogatni. Ehhez kérjük az önök támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Normál szót kérőt sem látok a monitoron, ezért tisztelettel kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik. - Farkas Sándor szólásra emelkedik.)* Pillanat, egyelőre, államtitkár úr, a képviselőknél tartunk. Ön

államtitkárként azonnal szót kap, abban a pillanatban, ahogy lezártam a vitát, és minthogy nem jelentkezett senki további felszólalásra, most ezt meg is teszem. Így aztán államtitkár úr a szó, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Szeretnék néhány szóban a felvetett kérdésekre vagy gondolatokra reagálni. Font Sándor képviselőtársam a GMO-mentességről részletesen adott nekünk tájékoztatást, és úgy gondolom, ez nagyon helyes irány, amit az Alaptörvényünkben is rendeztünk, és azok a felvetések, hogy nemcsak az állattenetika vonatkozásában, hanem a növénygenetika vonatkozásában csak olyan takarmány kerülhessen felhasználásra az elkövetkezendő időszakban, ami valóban GMO-mentes, erre azért csak utalni szeretnék, hogy megfelelő támogatással az a szójaterület folyamatosan növekszik a magyar gazdálkodók termelési szerkezetében, amellyel ennek a feladatnak vagy ennek a célnak egypár éven belül meg tudunk felelni.

Akkor, amikor öntözésfejlesztésről beszélünk, egyértelműen azok a növények kerülnek prioritásként meghatározásra, amelyek öntözésfejlesztéssel, öntözési lehetőséggel minél nagyobb termés hozammal és nem utolsósorban a fehérjeprogrammal együtt tudják megvalósítani azt a tervet, azt az elképzelést, hogy minél nagyobb mennyiségben GMO-mentes takarmányt takarmányozzanak a gazdák. Ezzel valóban elérhető lesz az a cél, amikor a teljes vertikumból a genetikailag módosított növények és állatok egyszer és mindenkorra kikerülhetnek.

Ehhez még sajnos szükségünk van egypár évre, és itt csak hivatkozni szeretnék Magyar Zoltán képviselőtársamra, hogy remélhetőleg arra az időpontra el fog jutni az a pillanat is, amikor már ezek az áruk, ezek a termékek végképp elismerésre kerülnek, és külön polcokon, külön megjelöléssel fognak majd ezek az áruk a fogyasztók számára feltűnő módon, biztonságosan megjelenni a polcokon és a piacokon.

Köszönöm a Fidesz támogatását abban, hogy ezt a törvényt támogatja. Köszönöm Czerván képviselő úrnak is az elmondottakat, és valóban ez egy modern törvény, szokatlanul modern, aránylag egy nagy, széles ágazat munkáját próbálja törvényileg szabályozni, de a legfontosabb törvényi szinten. És ezt nagyon komoly kormány- és miniszterrendelet-sor egészíti ki.

Itt szintén szeretnék arra hivatkozni, a törvény 9. §-ára, ahol egyértelműen meghatározza, hogy a kormány milyen felhatalmazást kap, és milyen rendeletalkotási témákban kell neki rendeletet alkotni, ezt követően pedig a miniszter felhatalmazása szerepel, ahol szintén részletesen meghatározásra kerülnek, hogy milyen rendeletben milyen feladatot, milyen szabályokat kell meghozni. Úgy gondolom, hogy ez jelentős részben könnyíti is majd a későbbiek során a törvény alkalmazását.

Mesterházy képviselő úr felvetésére, kérdésére: ez kutatási és kísérleti célokra vonatkozik, tehát nem

a tenyésztői konkrét munkára, úgy gondolom, hogy ez is nagyon fontos kérdés.

És nem utolsósorban még visszanyúlok Magyar Zoltán képviselőtársam azon megjegyzésére, az érdekérvényesítő szerepre. Úgy gondolom, hogy a politikában csak nem tudjuk megkerülni egy szakmai törvényben a politikát, de kíváncsi vagyok, hogy az igenen megcsappant Jobbik-képviselőcsoport hogyan tud majd érdekeket képviselni az Európai Unióban. Mi ugyanott vagyunk vagy még erősebbek, mint eddig. Úgyhogy köszönöm a feltett kérdését.

Köszönöm szépen a képviselőtársaim hozzászólását, és majd a törvény elfogadásában továbbra is szeretném kérni a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6183. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bóka János úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja a Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kötelező hatályának elismerése és kihirdetése annak magyar és angol nyelvű hiteles szövegével.

Magyarország és Brazília között jelenleg is vannak hatályos multilaterális bűnügyi jogsegélyegyezmények, ezek hatálya azonban csak meghatározott, konkrét bűncselekményekre terjed ki. Ma a legtöbb esetben csak a két ország belső joga alapján van mód a bűnügyi együttműködésre.

Az egyezmény célja tehát Magyarország és Brazília között a kiadatási eljárás általános jogi kereteinek megteremtése. Az egyezmény megkötése magyar érdek, mert bár a jogsegélyforgalom volumene mérsékelte, az ügyekben általában Magyarország kér kiadást Braziliától. A kiadatási egyezmény megkötésével a brazil fél együttműködése sokkal hatékonyabban lesz biztosítható.

Az egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekmények körét, a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a kiadatási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, valamint rendezi a harmadik állam részére történő továbbadás, illetve a kiadatási kérelmek ütközésének eseteit.

Az egyezmény emellett rendelkezik a specialitás elvének érvényesüléséről, az ideiglenes letartóztatásról, a személy átadásáról, illetve az átadás elhalasztásáról, az ideiglenes kiadatási intézményéről, valamint az átmenő szállításról.

Az egyezmény tartalmazza a tárgyak elkobzásáról és átadásáról, a költségviselésről, az adatvédelemről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről szóló szükséges rendelkezéseket. Az egyezmény aláírására 2019. május 9-én került sor Budapesten.

Az egyezmény csak azt követően léphet hatályba, hogy azt a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően megerősítik és kihirdetik. Az egyezmény kihirdetését Magyarországon törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdéseket szabályoz.

Az egyezményekben nem szabályozott kérdésekben Magyarországon továbbra is a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései maradnak az irányadók.

(15.40)

Tisztelt Országgyűlés! Nyilvánvaló érdekünk, hogy a magyar büntetőigény minél szélesebb körben érvényre jusson, és a Magyarországon bűncselekményt elkövető személyek ne leljenek menedéket a dél-amerikai kontinens legnagyobb országában.

Az önök előtt fekvő egyezmény rendelkezései megfelelnek a modern kiadatási egyezmények nemzetközileg elfogadott sztenderdjeinek, és összhangban vannak a hatályos magyar jogrenddel.

Mind ezek fényében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Fenyvesi Zoltán, a Fidesz vezérszónoka gondolatait hallhatjuk. Parancsoljon!

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő nemzetközi szerződés azon szándékkal született, hogy Magyarország és a Brazil Szövetségi Köztársaság hatékonyabb jogi együttműködést alakíthasson ki a két állam közötti bűncselekmények megelőzése érdekében, különösen tiszteletben tartva a felek szuverenitását és egyenlőségét.

A törvényjavaslat megerősíti a két állam kapcsolatát a bűnügyi együttműködést illetően, ennek megfelelően mind Magyarország, mind a Brazil Szövetségi Köztársaság kiadja a területén tartózkodó azon személyeket, akiket a másik fél igazságügyi hatóságai

büntetőeljárás lefolytatása vagy bíróság által kiszabott jogerős ítéletben szereplő szabadságelvonás végrehajtása céljából keresnek.

A nemzetközi szerződés meghatározza a kiadási bűncselekményeket, a kiadási kérelem megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, a tartalmi elemeket, az ideiglenes kiadási letartóztatás feltételeit, a körözött személyeknél talált tárgyak átadását, a kérelemmel kapcsolatba hozható döntéseket, az átmenő szállítást, továbbá költségviselési, adatvédelmi és garanciális szabályokat tartalmaz.

Az egyezmény végrehajtása során az országaink által kijelölt központi hatóságok közvetlenül lépnek kapcsolatba egymással, ennek megfelelően a magyar és a brazil igazságügyi minisztérium a kapcsolattartás és a kommunikáció végrehajtója.

A kiadási egyezmény aláírására 2019. május 9-én került sor Budapesten, cikkelyei megfelelnek a modern kiadási egyezmények nemzetközileg elfogadott rendelkezéseinek, illetve a hatályos magyar jogszabályoknak.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Szeretném jelezni az államtitkár úrnak, hogy az MSZP-frakció támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Államtitkár úr, kíván-e reflektálni? *(Jelzésre:)* Még mielőtt ezt megtenné, megkérdezem, hogy bárki kíván-e hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Az általános vitát lezárom, és akkor államtitkár úr, ha kíván szólni, akkor most tegye!

DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár: Reagálni nem kívánok, csak köszönöm a támogató hozzászólásokat a kormány nevében.

ELNÖK: Nagyon köszönöm. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6184. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 1979-ben született egy, a diplomata- és szolgálati útlevelekre vonatkozó megállapodás Magyarország és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság között, amely aztán végül is nem került kihirdetésre, és igen hosszú idő el is telt azóta, ezért egy új megállapodás megkötése mellett döntött a két ország, aminek célja, hogy biztosítsa a magyar és laoszi diplomata- és szolgálati útlevelek birtokosai számára a vízummentes beutazást és a legfeljebb 90 napi vízummentes tartózkodást Magyarországon és Laoszban.

A részletes szakértői egyeztetéseket követően kialakult a megállapodás végleges szövege, és a márciusban született miniszterelnöki határozat megadta a felhatalmazást Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszternek, hogy aláírja a megállapodást Laosz külügyminiszterével. Március 11-én, Budapesten ez meg is történt.

Azt gondoljuk, hogy ez a nemzetközi megállapodás fontos eszköze a magyar érdekérvényesítési potenciál növelésének a térségben, a kormány-előterjesztés ennek a kormányzati célnak a megvalósítását szolgálja, ezért kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vezérszónoki felszólalások jönnek. Kállai Mária képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a rövid törvényjavaslat valóban egy mulasztást pótol, ugyanis a '79-es részleges vízumkedvezmény, amely a diplomata- és szolgálati útlevelekre vonatkozott, ugyan aláírásra került, de kihirdetésre nem. Ezzel a mostani törvénnyel érvényen kívül helyezzük a korábbi, tehát a '79-es, voltaképpen hatályba sem helyezett törvényt, és gyakorlatilag EU-s tagként a szavazatainkkal életbe léptethetjük az újat.

Újdonság gyakorlatilag nincs, viszont egy függőben maradt viszony rendezésére kerülhet sor, ami megtörténik a két ország között. Tulajdonképpen ez a szimbolikus lépés lehetővé teszi, ahogy az államtitkár úr is mondta, a két ország diplomatái között a mostaninál egyszerűbb beutazást, ami nyilván megkönnyíthet egy kölcsönös kapcsolatépítést egy feltörekvő kelet-ázsiai országgal. A hétmillió lakosú ország a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének tagja, illetve a Kereskedelmi Világszervezetnek is tagja Laosz, és Vietnám szomszédságában számunkra is elérhető további kereskedelmi partner lehet.

Ha az ember egy kicsit utánaolvas, egy fiatal társadalomról van szó, és el kell mondani, hogy 7 százalékos éves gazdasági növekedés jellemzi - gyakorlatilag ez Ázsia leggyorsabban növekvő gazdaságai közé is emeli.

Ennek a mai kis rövid vezérszónoki gondolatnak nem célja elemezni az ország adatait, de mindenféleképpen elmondható, hogy nagyon jók az adataik, és hogy nagyon sokat fejlődött az ország 1986 óta, amióta itt is támogatott lett a magánszektor.

Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, könnyítsük meg a kapcsolataink építését ezzel a Magyarországra iránt nyitott állammal, és szavazzuk meg a diplomata- és szolgálati útlevelek vízumkötelezettségének kölcsönös eltörlését, rendezve ezzel tulajdonképpen egy régi diplomáciai adósságunkat feléjük és magunk felé is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyítsük; tehát támogatni fogja az MSZP-frakció ezt az előterjesztést. Azért mosolygok egy kicsit, mert közben utánanéztem, hogy Magyarország tekintetében, ha jól emlékszem, csak tiszteletbeli konzulunk van, magyar államfő utoljára 1984-ben járt az országban, miniszterelnöki szinten sem tettünk soha látogatást Laoszban, de még a laoszi miniszterelnök sem járt 1976 óta hazánkban. Tehát van hova fejlődünk még. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kíván-e még valaki felszólalni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem, így az általános vitát lezárom.

Megkérdézem az államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egyetlen mondatot: köszönöm szépen a frakciók támogatását, és valóban, ha van hova fejlődni, akkor a jövőben a fejlődés útjára fogunk lépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között, a Nemzetközi Távközlési Egyesület ITU Telecom World 2019 rendezvényének lebonyolításáról, szervezéséről és finanszírozásáról szóló, a fogadó országgal kötött Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6185. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Vargha Tamás úr, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára, a napirendi pont előterjesztője következik. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A politikai, gazdasági és biztonsági változások mellett gyorsan zajló technológiai változásoknak is tanúi vagyunk, köztük az infokommunikáció területén is, és az a törekvésünk, hogy ezeknek a változásoknak ne csak követői és nézői legyünk, hanem alakítói is. Erre kötelez minket Puskás Tivadar és Neumann János munkássága, hagyománya a telefónia, illetve a számítástechnika területén.

A Nemzetközi Távközlési Egyesület az ENSZ egyik legfontosabb, infokommunikációs területen működő globális intézménye, 193 tagállamában jelenleg közel 700 ágazati társult tagja van.

(15.50)

És büszkék vagyunk arra, hogy az elődjéhez, a Nemzetközi Távíró Egyesülethez, amely 1865-ben Párizsban alapított meg, 1866. január 1-jén csatlakozott Magyarország az első húsz alapító tagállam egyikeként.

Ez az ITU Telecom World egy olyan globális rendezvény, ahol az információs és kommunikációs technológiák fejlesztői, kormányzati szereplők, szabályozó hatóságok, iparági szereplők találkoznak egy többnapos konferencia keretében. Magyarországon, hazánkban 2010 után ez immár a második alkalom, és a 2015-ös sikeres rendezés ráirányította az infokommunikációs szektor szereplőinek figyelmét Magyarországra, ezáltal erősödött a magyar gazdaság törekvő képessége is, amire büszkék vagyunk.

Ez a rendezvény alapvetően azt a külpolitikai célt szolgálja, hogy a magyar érdekeknek a nemzetközi fórumokon és a kétoldalú kapcsolatokban is történő következetes képviseletével elősegítsük országunk súlyának növekedését. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a beterjesztett törvényt.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vezérszónoki felszólalások jönnek. Kállai Mária képviselő asszony, Fidesz!

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Gondolom, mindannyian egyetértünk abban, hogy napjainkban a technológiai fejlődés, az innováció valóban kulcsszerepet játszik a gazdasági növekedésben. Magyarországon, el kell mondani, jelenleg a bruttó nemzeti össztermék majdnem egyötödét köszönhetjük a gyors ütemben fejlődő digitális gazdaságnak. Ezért is nagyon fontos eredmény, hogy a kormány sikeres pályázatot nyújtott be a Nemzetközi Távközlési Egyesület „ITU Telecom World 2019” című konferenciájának megrendezésére.

A Nemzetközi Távközlési Egyesület az ENSZ 150 éves múltja visszatekintő, világszerte elismert

szervezete, ahogyan államtitkár úr is mondta. A szervezet „ITU Telecom World” című rendezvény-sorozatát azért hozták létre, hogy valóban legyen egy olyan platform, ahol a tagállamok kormányai, infokommunikációs nagyvállalatok, kis- és középvállalatok képviselői találkozhatnak.

Államtitkár úr ismertette, hogy 193 államból közel 700 tagszervezetet számlál, és ez a fórum rendkívüli lehetőséget kínál valóban kapcsolatok elmélyítésére, a szakmai továbblépésre. Jó hír az, hogy 2015 után ez lesz a második alkalom, hogy hazánk otthont adhat ennek a nagy presztízsű konferenciának. Négy éve ugyanezen a rendezvényen 129 országból több mint 4 ezer résztvevő vett részt, és nyilván a sikeres szervezés is felhívta a szektor főszereplőinek a figyelmét arra, hogy az országunkban milyen potenciál rejlik ebben a tekintetben is. És ez mindenképpen egy komoly vonzerő külföldi befektetők számára is, és meggyőződésem az, hogy a rendkívül pozitív visszajelzés biztos, hogy döntő szerepet játszott abban, hogy az egyesület ismét nekünk ítélte a vendéglátás jogát.

A konferencia Budapesten a Hungexpo vásárcsopontban kerül megrendezésre szeptember 9-12. között. S nyilván látni kell azt, hogy az ITU már rendelkezik azzal az irányítási struktúrával, ami egy ilyen volumenű rendezvény kialakításához szükséges. Az elvárások szerint, a jelenlegi előrejelzések szerint mintegy 130 országból ebben az évben 5-6 ezer vállalati képviselő, több mint 200 kormányzati és iparági vezető részvételére számítanak, és vélhetően 30-50 miniszter is tiszteletét teszi.

Magyarország Kormányának feladata, hogy biztosítsa a lebonyolításhoz szükséges infrastruktúrát, mind a marketing, mind a diplomácia eszközeivel segítse a rendezvény promócióját. Hiszünk abban, hogy a nemzetközi közösség összetartó ereje kulcsfontosságú a nemzeti, a magyar infokommunikációs szektor fejlődése szempontjából is.

Az idén a fókuszban a kv-k ágazatban betöltött szerepe lesz, felhőalapú megoldások, okosváros, az 5G fejlesztése. Nyilvánvaló, hogy a vállalkozások számára fontos az, hogy be tudjanak kapcsolódni a szektor nemzetközi vérkeringésébe, és profitálhassanak a technológia eredményéből.

A magyar kormány ezt próbálja elősegíteni azzal, hogy teret biztosít a világszínvonalú szakmai diskurzusnak. Természetesen a Fidesz képviselőcsoportja üdvözli a kormány ezen döntését, hogy ismét esélyt ad annak, hogy egy nagyon széles körű, nagyon magas presztízsű szakmai közönség figyeljen a magyar infokommunikációs technológia eredményeire, lehetőségeire. Tisztelettel kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Valóban jó, hogyha egy ilyen nemzetközi esemény Magyarországra jön, csak egy kicsit drágának tűnik nekünk a 2015-ös tapasztalatok alapján is egy ilyen rendezvény megszervezése, hiszen minden költség a magyar kormányra, így az adófizetőkre hárul, és ha jól emlékszem, akkor több milliárd forintba került ennek a rendezvénynek a lebonyolítása. Míg a hasznát valóban lehet számszerűsíteni, azért viszonylag nehezen lehet ezt megtenni, hogy valóban, ahogyan államtitkár úr is mondta, mire, mennyire irányítja rá a figyelmet, milyen lehetőségeket hoz. Az egészen biztos, hogy a turisztikai szektornak jó, mert szállodákat kell foglalni. Éppen ezért egyébként a világban csökken az érdeklődés az ilyen feltételekkel megrendezendő nemzetközi események szervezése iránt, hiszen egyre kevesebb ország akar ennyi pénzt áldozni egy-egy ilyen rendezvényre.

Ettől függetlenül én a magam részéről külpolitikai okokból tudtam volna vagy tudnám támogatni ezt a kezdeményezést, de a frakció úgy döntött, hogy ahogy korábban is, most is a „tartózkodom” gombot fogjuk megnyomni, az imént említett előnyök és hátrányok elemzése után. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki szólani. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egyetlen gondolat: Magyarországon a digitális gazdaság a GDP 20 százalékát állítja elő, és Európában élen járunk ebben. A kis- és középvállalkozók állnak a rendezvény fókuszában, az 5G technológia.

Én azt gondolom, hogy nagyon nehéz kiszámolni - értem képviselő úr aggodalmát -, az előnyöket és hátrányokat számszerűsíteni és pontosan számokba foglalni, hiszen nem csak egyetlen területen és nem csak egyetlen évben van hozadéka egy ilyen rendezvénynek. Azt gondolom, hogy hosszú távon és általánosságban Magyarországot olyan központi szerepbe tudja helyezni ez a rendezvény, hogy mindenképpen hasznos lesz Magyarországnak és a magyar embereknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Nemzetközi Mobil Műholdas Szervezet létrehozásáról szóló egyezmény és annak 2008. évi módosítása kihirdetéséről”, „A Londonban, 1985. október 16-án kelt, „a hajókon telepíthető INMARSAT földi állomások használatáról a területi vizeken és kikötőkben” tárgyú**

megállapodás kihirdetéséről” és **„Az Európai Hírközlési Hivatal (ECO) létrehozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/6189., T/6186., valamint T/6187. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

KARA ÁKOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hírközlés és az informatika rendületlen fejlődése számtalan lehetőséget és eszközt biztosít ahhoz, hogy Magyarország polgárai a digitalizáció kínálta előnyökből minél nagyobb arányban részesülhessenek.

A korábbi években és jelenleg is számos olyan programot és célkitűzést támogatott és támogat a kormány, amelyeknek célja, hogy Magyarország minden polgára és vállalkozása, miként az egész magyar gazdaság is, a digitalizáció nyertese lehessen. Az ehhez szükséges fizikai infrastruktúra létrehozásában és fejlesztésében hazánk európai és világszinten is, nyugodtan mondhatom, az élvonalban van, volt. Így például a „Szupergyors internet” program idén januárban indult második fázisa, az úgynevezett SZIP 2.0, tehát a „Szupergyors internet 2.0” célja, hogy legalább 100 megabit/secundumra alkalmas, de gigabites sáv szélességre bővíthető hírközlési hálózatok épüljenek Magyarországon.

A magyar 4G hálózat, a magyar 4G mobilhálózat az átlagos letöltési sebesség alapján a világ legjobbjai között van, és emellett 2019-ben Magyarországon is elindult az ötödik generációs mobilhálózat. Az elmúlt hetekben-napokban láthatták, hogy új korszak kezdődött az 5G területén Magyarországon a fejlesztések tekintetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi együttműködések fontosságát külön hangsúlyozni nem szeretném, csak szeretnék arra utalni, hogy az a három törvényjavaslat, amely előttünk van, mind-mind a nemzetközi együttműködések erősíti. A bemutatott három egyezmény nemzetközi szerződésnek minősül. Az előzetes szakértői egyeztetések során minden olyan félnek, akinek tájékoztatást kellett adni, tudtunk tájékoztatást nyújtani, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény szerint törvényi szinten kell kihirdetni ezeket.

(16.00)

A most tárgyalt javaslatok célja a megállapodások törvényben történő kihirdetése, továbbá erről a letéteményes hivatalos értesítése.

Mindezekre tekintettel tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk lévő törvényjavaslatokat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most vezérszónoki felszólalások következnek, elsőként Kállai Mária képviselő asszony, Fidesz.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Három kiemelt fontosságú nemzetközi szerződés fekszik előttünk. Az első törvényjavaslat az 1976-ban létrejött Nemzetközi Mobil Műholdas Szervezetet, akkor még Nemzetközi Tengerészeti Műholdas Szervezetet létrehozó nemzetközi megállapodást tárgyalja. A megállapodás 1998-ban jelentősen módosult, amelynek eredményeképpen a felépítése is természetesen átalakult. A 2008-as módosításokkal feladatai tovább bővültek, amelyek tartalmazzák az általános tengeri vészjelző és biztonsági rendszer felügyeletének más potenciális műholdas szolgáltatókra való kiterjesztését, valamint a szervezet Nemzetközi Tengerészeti Szervezet általi kijelölését a nagy hatótávolságú hajóazonosító és nyomkövető rendszer koordinátorának. A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről, valamint a Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezet Közgyűlésén Magyarország képviseléről az NMHH elnöke gondoskodik.

A második nemzetközi szerződéshez Magyarország 2000. március 3-án csatlakozott. A Nemzetközi Műholdas Szervezet 1985-ben megállapodást dolgozott ki a hajókon telepíthető INMARSAT földi állomások használatáról a területi vizeken és kikötőkben. Az úgynevezett SES-megállapodás alapján a földi állomásoknak meg kell felelniük a Nemzetközi Távközlési Egyesület rádiószabályzatában foglaltaknak, kizárólag vészjelző és biztonsági célokat szolgálhatnak. A SES-megállapodás nem terjed ki a hadi és kormányzati feladatokat ellátó hajókra. A szóban forgó megállapodás 1993. szeptember 12-én lépett hatályba.

Végül ejtsünk szót az Európai Hírközlési Hivatal létrehozásáról szóló egyezményről. Az Európai Hírközlési Hivatal, azaz az ECO létrehozásáról szóló egyezménynek, valamint jogelőd szervezeteinek Magyarország 1987 óta folyamatosan tagja. Az egyezmény szerint az ECO részt vesz a hírközlésben felmerülő problémák és ezek megoldási lehetőségeinek azonosításában, célja az európai hírközlési igazgatóságok hatékony együttműködésének és a távközlési piac harmonikus fejlődésének segítése. Az egyezmény módosítását az ECO Tanácsa 2011. november 23-án Koppenhágában fogadta el.

Én tisztelettel kérem képviselőtársaimat - természetesen képviselőcsoportunk támogatásával - az előterjesztés majdani elfogadására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka, parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Három törvényjavaslat fekszik előttünk, amelyből látszólag van

olyan, amelyik szinte miért is érintené Magyarországot, hiszen leginkább arról szól, hogy tengerészettel kapcsolatban a tengerészeti hajóknak a nyomkövetése, a biztonsági vészjelzésekkel való foglalkozása. Látszólag ez Magyarországot sajnos nem érintené, de azért mégis érinti, és majd kitérek rá, hogy miért is érinti, és hogy miért is csatlakoztunk ehhez a rendszerhez nyolcvanegyediként.

Itt az INMARSAT Nemzetközi Tengerészeti Műholdas Szervezetről van szó, amelyet még 1979-ben hoztak létre 83 ország együttműködésével, és mint mondtam, nyolcvanegyediként csatlakoztunk ehhez. Célja a százszázalékos megbízhatóságú tengeri kommunikációs hálózat létrehozása életmentési-biztonsági célzattal. Ma is sok százezren használják ezt a rendszer, ami kiépítésre került akkor a nagyvilágban. A hajózás biztonsága, a közlekedés biztonsága nyilván egy kiemelt szempont, és ha valamilyen baj van, a kommunikáció az elsődleges, hogy ez működjön. Nyilván a mai, a XXI. századi és a XX. század végi technikai feltételek mellett óriásit lépett a világ előre ezen a területen.

Ma hogyan is működik ez a rendszer? Azért erről is ejtenék néhány szót. Az INMARSAT-nak ma műholdflottája van, ami geostacionárius pályán kering a Föld körül, és ez 36 ezer kilométer távolságban kering az Egyenlítő fölött, és folyamatosan ugyanazon az egy ponton van, tehát pontosan a Föld forgási sebességével, illetve annival gyorsabban halad, mivel 36 ezer kilométerrel kijebb található, de pontosan ugyanazon a ponton mozognak ezek a műholdak. Három műholdról beszélünk, amely ezt a szolgáltatást a Földön ellátja, illetve 12 műhold van fönt, de három látja el ezt a szolgáltatást, a többi tartalék, illetve egyéb szolgáltató feladatokat lát el. Ez a három műhold egymástól körülbelül azonos távolságra van, és 120 fokos szögben látja a Földet és tudja besugározni szinte a Föld teljes felületét ez a három műhold.

Az INMARSAT nagy fejlődésen ment keresztül, 2018-ban már piaci alapon működik, de 1,5 milliárd USA-dollár bevétele volt, illetve 1500 alkalmazottja is van. Mit tud ez a rendszer ma? Általános telefon- és adatátvitelt tud, széles sávzélességű internetet tud, garantált sávzélességű feltöltéseket, illetve videókonferenciabeszélgetéseket, tehát amit a modern kor megkíván, mindent tud. A hátránya ennek a rendszernek, mivel vannak a Földhöz közeli pályán keringő műholdak, illetve a Földtől távoli pályán lévő, hogy ez a Földtől távoli pálya. A Földhöz közeli pályán 700 kilométer és 1500 kilométer távolságra keringenek, azok sokkal olcsóbbak. Ez sokkal drágább, azonban ennek sokkal nagyobb a lefedettsége.

Illetve még egy előnye van ezeknek a műholdaknak. A kis lefedettségűek nem a Föld forgási sebességével forognak, ezért folyamatosan másik műhold veszi át a sugárzást, ebben az esetben később ér oda a jel, illetve át kell venni egy másik műholdnak a jelet, és folyamatosan adják át a műholdak egymásnak, hogy éppen kinek a területén van az illető jelsugárzó vagy jelfogó, így ebből adódnak problémák. Itt nem

kell a műholdváltásra odafigyelni, hiszen folyamatosan azt a területet besugározzák ezek a műholdak, és ez a három összességében ellátja a Föld körül ezt a feladatot. A hátránya annyi, hogy egyrészt drága, mert nagyon távol van a Földtől, másrészt pedig annyi problémája van, hogy a sarkokat, a Déli-sarkot, illetve az Északi-sarkot ez a rendszer nem tudja besugározni.

Nekünk miért volt rá szükségünk? Miért csatlakoztunk mi ehhez, amikor ez elsősorban a hajózást volt hivatott szolgálni az első pillanatokban? Magyarországon először a Hungarocamion vette igénybe ezt a szolgáltatást, mert a járművek műholdas nyomkövetése vált fontossá, illetve bűnügyi szempontból is fontos volt, és az ORFK is átvette, hiszen a lopott járművek, amelyekben GPS nyomkövető van, ezen a rendszeren keresztül követhetők, illetve nyilván azokon a helyeken, ahol az internetszolgáltatás nem megfelelő, illetve mobilszolgáltatás nincsen, mert nincs lefedettsége, ott a műholdas rendszeren keresztül a mobiltelefonálás megoldható. Így például a MOL szakemberei vették igénybe, amikor olyan területeken végeztek kutatásokat külföldön, ahol nem volt még kiépítve a mobiltelefon-hálózat, akkor ezen a rendszeren keresztül tudtak érintkezni egymással. Tehát a műholdas telefonálás ma már egy viszonylag olcsóbb dolognak számít, és az egész Földön ebben a formában is lehet telefonálni, tehát adatot átvinni, videófelvétel, konferenciabeszélgetés, minden megvalósítható ezen a rendszeren keresztül. Tehát ez nagyon hasznos, hogy Magyarország ehhez a rendszerhez annak idején csatlakozott, és ezzel kapcsolatban mindenféle formában támogatandó, ami fejlesztés, illetve csatlakozás Magyarország részéről ehhez a rendszerhez van.

Ezenkívül van még az Európai Hírközlési Hivatal létrehozásáról szóló egyezmény, ez az ECO-egyezmény. A Posta és Távközlési Igazgatóságok Európai Értekezlete döntött arról, hogy erre szükség van. Elektronikus hírközléssel foglalkozó állandó hivatalt akartak felállítani, amely a posta és az elektronikus hírközlés szakmai-szakértői szervezete. Célja az európai hírközlési igazgatások hatékony együttműködésének és a távközlési piac harmonikus fejlődésének az elősegítése. Ez megint a XX. század vége, a XXI. század eleje, tehát itt mindenféleképpen szükség van az ez irányú fejlesztésekre, az ez irányú együttműködésekre, a szakmai tanácsadás összehangolására, ezáltal mindenféleképpen szükséges az, hogy az ezzel kapcsolatos fejlesztésekben, fejlődésekben Magyarország is részt vegyen. Ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatja azt, hogy mind a három egyezmény tekintetében a kihirdetés megvalósuljon és életbe lépjen. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Gyüre képviselő úr

annyira jól és részletesen foglalta össze, hogy miért érdemes támogatni ezt az előterjesztést, úgyhogy ezt nem ismételném meg. Viszont azt megismételném, amit legutoljára mondott, csak egy másik párttal: az MSZP frakciója is támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki szólni? Ami azért meglepő lenne, minthogy a felszólalókon kívül senki nincs már a teremben. *(Nincs jelzés.)*

(16.10)

Így aztán - minthogy más további képviselő felszólalásra nem jelentkezett - az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Nem kíván reflektálni. Így aztán annyit jelenthetek be, hogy a módosító javaslatok benyújtására, tisztelt Országgyűlés, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező képviselő nem tartózkodik a teremben.

Így aztán a munkájukat megköszönve bejelentem, hogy az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja az ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Köszönöm szépen. Viszontlátásra mindenkinek!

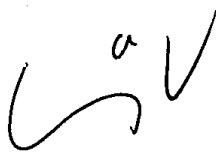
(Az ülésnap 16 óra 11 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)